

AUTHOR _____

NO. 175

TITLE _____

נביאים ראשונים :
י'פוש

RR _____

[NEBIIM RISHONIM : JOSHUA]

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT LEIRIA, 1494

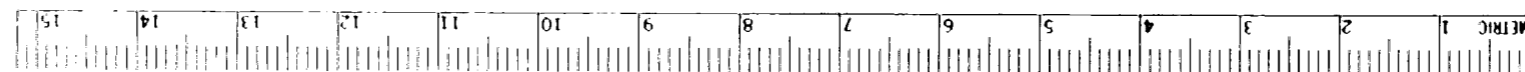
CALL NO. GOFF, HEB-23

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.



C 2399



FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A DIVISION OF GERTY CORPORATION

Heb-23 —: — (Comm: David Kimḥi and Levi
(H523) ben Gerson). Leiria: [Samuel Dortas]
Jan. 1494. f^o.

N.B.: With the Targum of Jonathan. For colophon,
cf Schwab, *Journal Asiatique*, series 11, vol. VI,
Sept.-Oct. 1915, p. 311-316.

Ref.: H 13409; Haeb(BI) 558; Kurz 306; IGI
— Amzalak p. 36; DeRossi (p. 104) 49; Lrci-
mann p. 117; Jacobs 93; Marx 12; Schwab 80;
St 18; Thes B27.

Cop.: HarvCL; HEHL(frag); HUCL(Judges and
Samuel, -); JTSL; LC(frag); NYPL(J)(frag);
YUL(-).

C) *Latter Prophets (Isaiah, Jeremiah, Ezekiel,
Minor Prophets)*



LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA



Restored
through the generosity of
Mrs. and Mrs. Oliver Unger
in memory of
Carol Diana Unger

77

למשמרת ולשם למזכרת ויש להם שכר — טוב
 בעמלם ונדקקם שימרת לעד ועל כן ראיתו חכב
 הצער דוד בר יוסף קימחי זל לכתו על ספר זיו
 דברי המעקרי רחש למדות וקבלתי וכאשר השיב
 יד מנחשת נאשר יי איתי ומנחש אשר לו טונו
 תכלות השאל העזר לחל ולכלות כי הוא קשור
 וקסומך ית שמו" ויחבטו קפסוקים אשר נריך
 למרשם וקמלים אשר נריך לנדקקם גם ארתו מע
 סענוקרי וכעוב ולא קרי וקרי ולא סענובאשי
 חובל ליהת טעם לשמקם כל אחד ואחד במקומו
 וכדקח ט הימלות חלה סיעונו ק לט שגולר
 ראדוש אכדו קספריס ונטלעו קחכמים ויודע
 קתורק מיעו ואנשי כובת קנדולק שקחזירו קתורק
 לשש מנונו מוחלקת בשפריס וקלכו זכס אחי
 קרוב לט דעתם ונמקום אלם קאינה דעתם על
 קצורו כהט קיחד ולא שקרו לו כהט יעבון
 ולא כהט מנפמס וכן כהט מנפמס וכן כהט
 בדרך ח מנפמט וכדרך אחי מנונו ואחט נקט
 מנמנות הרעם יוענו בן שזיאל שס ס פרושים
 מונס ושאים גם אחי דרך רטתים זל כמקומות
 שאנו זיכס לפרושים וקבלתם על כל פמס גם
 בן אחי קתהדרשות למוקב קדרש" ועש
 חל בעזרת המלמד לחדס דעת"

הס

קטנת למי שנוש טת וחיון מעטלו לנתתג טרתי
 קיה איתו קבת מנחש ובעזכ שער כר ומקצתם
 דמו איתו למי איתו לו כית וטוש דלתות לבת ט
 טורח קד לתת ללח תועלת קוח זיומרו חול קחכמת
 מעול מעשק קיח טועת קטריח על ברואיו וימרו
 מי איתו דבריו דומין למנפמט קוח מעניש ארי
 טבנו ויחד שגראס כמנפמט קוח על טט פמס
 וכל אחד מקם קוח עמוד גדול לשכר קחדס בזה
 ובט קיחד קוח קמנפמט קמעט ושימרתם
 קחדס קמוסר ומנחש זכס של טונ בעש קללים
 וקחדס קמנפמט קיחד קוח טענת קחכמו וטחור
 קתורק וקמנות לקקם על ספר למען יעמדו ימים
 דביס כ חס לן קו כותמס קחכמים קקדמונטס
 דבריקס על ספר ככר אכדו קחכמורי וסט
 קמזמנות ובעל קתורק וקמנות אכל קחכמי ובעל
 קתורק ככתבת דבריקס וטחוריקס על ספר
 קיחדו קחריקס ברפ ונדח לן מיעו קחכמים
 קחס וימרו חול קנדריקס אפ כמיתתן קרוחין
 קחיס וימרו מנשק רב עפ לן מיעו ואיז ית שמו
 על טתב על לוח איתם ועל ספר קק ותיחלוס
 חלדון לעד עד שש ועל כן איתם דוד עפ קפסוק
 שקד מנו תכלת שימרת לעד ויהפרא ע
 קמנפמט קר חסון שקקד מנו כ עשא קמנפמט קיחד
 וסומר קתורק וקמעו קמנות עשא כחכמת תהיה
 תכלת בט קחכמים לכמה דורות ולספז גם כן
 שימרת לעד לשש קנז עד שש ויהפרא ע
 קמנפמט קשמט כותב קספריס תכלת שימרת
 לעד לרוחי קספריס קחס וללמיתיקס ועל כן
 נקדו קחכמים בעל חכמות לפ איהוספן
 דבריקס ודברי זולתם על ספר למיתת לעד

הועתק והוכנס לאינטרנט
 www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

דברי חכמים כדרך בנות כמ שמרות נטוים בעל י אספות
 דרך

ראשית חכמה יראת ה' שכל סוגל
 עשיהם תפלת שמדת לעד
 אינן דוד קמילך ע"ה מי שקטן את לבו לתעסק
 בחכמה תחלה יתעסק ביראת ה' ויעשה כוונת
 ארש ועקר וכל דרכה בחכמה שיגד על קדרך
 שאמרו רבותי ז"ל כל שיראת חמאון קודמת לחכמות
 חכמות מותקיימות וכל שחכמות קודמת ליראת חמאון
 אין חכמות מותקיימות ויראת ה' היא התורה
 והמנהג ודברי קטנים וקבלת החכמים בתורה
 שבעל פה והחכמה היא חכמות המחקר תחלה יבא
 ברואו וישו במצחו להכחיש האותות והמופתים
 הגדולים הנמצאים בכתב הקדש וקס דברים לא
 תכלס החכמה הקיח חמוס כחשך יקר בלמוד התורה
 שהיא יראת ה' וישים לבו להאמין כל קטעו ע
 וכל סתם הקדש וכחשן יתנון בהם ימונן בהם
 דרכ החכמה כוונ שבע"ה היא חכמותם ובעתם
 לעיני העמוס אשר ישמשן את כל החקים האלה
 ואמרו רק עם חכם וכוונ הגוי הגדול הזה כי אין צריך
 לינן התורה והמנהג אהם כפיות על דרך האכל ע
 גם החקים אשר נלינן עליהם כי אין להם טעם כראק
 לרוב בע אדם אצל החכם המיתנון בהם ימונן
 טעמים ברור ומבואר ואחרי התנון החכם המונן
 בדרך התורה וישימה יסוד לחכמה וישראל על
 לקרב קדברים קרחוקים אל קדעתו ילמד חכמות
 המחקר אחרי כן לא תשתבש דעתו בלמוד החכמה

בתורה אשר למד תחלה ע כבר תקנה יתד צנקים
 נאמן ויקרב דרכ החכמה חלה בכל כחו ויכלתותיה
 שלמה מעברתו ואמר שכל סוגל כל עשיהם פרוש
 שכל סוגל ענין סוגל השנה מונה יס לכל המשתדל
 בעסק ביראת ה' ובחכמה ע גם ביראת ה' לא
 יקיה אלא אם לא יתעסק בחכמה או יקיה ע שכל
 סוגל חלה מונה כוונ ויקי דוד בכל דרכו מאכל
 כלום שיכלח המותעסק בעתהן בעולם הזה ובעולם
 הבא ואמרו רבותי ז"ל למדיהם לא נלינן אלא עשיהם
 מלמד שהמנהג גדול ויחטף שאמרו קס גכ קתלמוד
 גדול שהתלמוד מביא לדי מעשה לא יבשר המעשה
 מביא לתלמוד כוונ שאינן אין בר ירא חמאון ולא עם
 הארץ חסיד אלא בודאי המעשה גדול כוונ שאמר
 קתע ולמדתם אותם ושמרתם לעשותם — אמרו
 בעמד שהעשו ואמרו רז"ל כל מי שיבין בעשיה יבין
 בלמודה וכל מי שאינן בעשיה אינן בלמודה ואמרו
 עוד כל האומן אין ל אלא תורה אין ל תורה ע שאומן
 אין ל עסק בעשיית המנותח אלא בקריאת התורה
 בלבד אין ל אפי שבר קריאת התורה שכל ולמדתם
 אותם ושמרתם לעשותם כל שיבין בעשיה
 יבין בלמודה וכל שאינן בעשיה אינן בלמודה
 ואמרו כל קעסק בתורה בלבד דומה כמי שאין ל
 חלה שכל ללא אלהי חמת וללא תורה ע שהלמוד
 מציין מושא אינן דבר מושא אצל קווא מדיע
 לעצמו ולזולתו ודמו חכמים ז"ל התלמוד מביא

ר"דק

שקם רצם' וכן כל צדקת האדם
לפטו מן פירותיו וצדקתו
ולאחריו גוף אזה ולפטו ואחריו
יאמרו על גוף האדם וממנו שאלים
לאחר קדברים כמו ויחן את פט השר' מאחרי קשר'
וקחום לפט המשכן אחרי המשכן יחן' וקדומים
להם ויאמר לפט ואחרי על קדימת הזמן ועל התחברו
ט הפטם נקראים גם כן קדם ואחוריקם אחור' כמו
אחור וקדם צרת' ונקראו הפטם קדם לפי שקם
תחלת הקברה בראש וקברה ב' לפי שמו קדימת
הזמן והתחברו בשמו לפט ואחרי ואמרו לפט ברא
יום ה' אחרי קדברים וקדומים להם' וממנו אחרי
מוות משה' ואין ר"ל אחרי מות מיד' אלא אחרי זמן
כמו שפירש בפסוק מקצת אשת ימים" עבד ה' מי
ששם כל כחו וכוונתו בשם ית' ואף בהתעסקו בעטט
קעלם מיתכין לעבודת האלית קאור יקרא עבד ה'
כמו יפקע עבדי דוד עבדי עבדי קבצאים שקם כמו
קעבד לחרון בן כון צדק כמו בשעל ואמר בכ'
מקום בן כון צדק ולא יאמר בשעל בראש מקום כמו
שקרא מנצח ברוב לפי שקן מדבקות שתי המלות לעלם
מפט שקם ועניות וכדבקות ונבדבקות ר"ל

ר"לבג

על פי מציאותו לזו ילכו
לקראת ששים וקסמים
אשר פיקס דבר שור'
ולזאת קסבה אמר יפקוד ה' אלהי קרוחותינו
אשר יוציאם ואשר יצאם' ולזה צדק קסם און
טיקושת לביות לנצח לנצח אלא אחרי מורה
משה עם מנה שהשטעלו משה מקדש למורה
לכבו אלוה כמו שהתבאר שם' ולזה קורא
מנצח ט צימי משה לן מצרבו ישראל לנצחיות
יקושע לזה צדק קטעוטי אחרי מות משה
עבד ה' און דבר קסם אלקושעאלו קדברים
לן קדם זה וקשה קרא יקושעבן כון משררה
משה לצדק שקסבה היתה צהגעתו למדרגת
קבוצה היותו משררת משה ט מפט זה קיה
תמיד עמו ולמד מנהגותיו בכל פעולותיו מנה
אלן קיה דרך לתמיד שאינו משררה לעיניו
ולזה אמר פה אלשעבן שפט אשר יצק מים על
ידי אלכנו וזה מנמה שורה ט גדולה שימשה
יותר מלמודה כמו שצדקו רבותינו ז"ל

מנשה עבדי מרת

מנשה עבדי מרת ונבדבקות ר"ל
קדיחה צדק ולא כן בשעל' משרת משה' וקורא
קיה במקום משה לצדק ולנצח לפט ישראל' ואחר
שמת משה עמו הקדוש ב' לעבור הירדן עם ישראל
לאמר' לפי ששתמשו בעלת אמור עם האמר' יותר
משאר אונותו השמוש הסתירו האלק' עם האמר' מנה
אלן עשו כן עם האמר שאמרו באמור להם עם ה' און'
לאמר לנצח אלה הקדוש ב' עמו לעבור את הירדן ט קבצאים בכל מקום אשר תדרוך כף רגלכם ט און'
מנשה עבדי מרת

מנשה עבדי מרת
א

זה המצוי שאל
למאן עבד
פני

דרך

ויקי אחרי מנות משה עבד יי
משגב לשון לכתוב במחמנות
ואז אלן לרשיף ולחבר דבר אל
דבר כפון ויקי טוס קשלישי וישא חברה את
שטו ואלה בטבעון ויקי ועטו ותשכ תמר

כרדס ורכב

נסוד וקדומים

לפי וכבר

ענבו נפטר

מכל אשר

חברת יס

לפרס לתוספת

עם חסרון מעט

והיה בחר דמית

משה עבד רי

ואמר לו ליד ושע

ברגון משמשוה

דמשה למימרי

לפי שטון כל אחד מקום לפי דרך המקל

ומלת ויקי תמונא נתינת קדברים ואף

בראית הקפריס כפון זה וכן ויקי אחרי מנות

יקאש ויקי איש אחד מן הקמעות ויקי

בשלים שנה ויקי זימי שטוט קאופמים

ויקי זימי אחאנדא וכן וויס אחרים בראשי

קאפריס ואם נאמר כל קטמם לקדשק סמר אל סמר ועמן זה אל הקודם לו יספיק קטמם בכלם ואמת

קמפריס ש קואז קזית קיח כפה רפה בלשון ישמעאל וקדוק פי מלת יקי פירשתיק בסמר מכלל בלשן

קדקדוק מימנו כי נתינת קמלה בשפיק חמרו יקי תבי בשעל קאות קאופת וחרק קהח וכן יקי תבי וקוא

בשפך קאותות מן יסן יקן מופט שרע לקתור קיוד כמשפס לקתור אותות קהח וכן מלת יקי תבי

יקי תבי שקאל תחלה קמלה שר; קפס ט קתפועת וקדו סוף קח יקיה וקית יקיה תחת קאות קאופת

וחרק קאות קאופת כי קיח יקיה תחת קהח וקחית אחרי לשון רבים בשקל אחרי אלן שמלת אחרי רבים

לא ימצא יחיד ולא כף מלת אחרי ש ימצא יחיד אחר קדברים וזולתו ורבי מלת אחרי לפי שטמס מונות

רבות כי לא יאשר האדם במונה אחת שרמונא בו או בעלמה אחת שהתדמן אלנו לפי קמלה בלשון רבים

לשאל ורבי מלת אחרי כפון ריטי מלת לפט כי קאורים כנגד קפמס אלן שקפמס לא ימצאו בלשון יחיד

לשאל לפי שקרויה אותם וקפמס חלקם ימצאו בעטו רבים לשאל ולא יראה אחר אחר בשפס מבל

חברו כי אחרי קפמס שטס גבות קשטמס וקשטמס וקאפמס ולחיים ושטמס ושפמס ולא כן קשדף שקוא

אחר קפמס וכאשר ימצא בלשון יחיד לפי שקוא אחר וכאשר ימצא בלשון רבים לפי שקוא אחר קפמס

רלבג

ויקי אחרי מנות משה ראי שקדים

כי קאשט קטואה לטחי צמיר

שתיקד ט קפמס אל מונפשיי קס

אל מונ גפתי קוא לתעלת קפס קקוא ומנד קאשטק אל

קפס קקוא תמעל לטחי זית קטואה וקואל קטואה

שתיק לטחי

לטמט בטמט

קש קוא מנד

קאשטק טלנו וזה

כלו מנדאד לפי

שעין בזה בטמט

ונדברין מספר

מלקמות יח

ויהי אחרי מות משה

עבד יהוה ויאמר

יהוה אל יהושע בן נון

משרת משה לאמר

ונדברין מספר חובולנה אמר כלל נחש שטקב ולא

קפס בטראלונג רכב בזה קפס בלתי דריכס למנחמים

ולקאמס לקודיעס קטמטס קעתידיס כי קפס יח

לשצות על קפס קזק יודיעס אלן קטמטס צאופן שלס

והוא יחיד ולא כף מלת אחרי ש ימצא יחיד אחר קדברים וזולתו ורבי מלת אחרי לפי שטמס מונות

רבות כי לא יאשר האדם במונה אחת שרמונא בו או בעלמה אחת שהתדמן אלנו לפי קמלה בלשון רבים

לשאל ורבי מלת אחרי כפון ריטי מלת לפט כי קאורים כנגד קפמס אלן שקפמס לא ימצאו בלשון יחיד

לשאל לפי שקרויה אותם וקפמס חלקם ימצאו בעטו רבים לשאל ולא יראה אחר אחר בשפס מבל

חברו כי אחרי קפמס שטס גבות קשטמס וקשטמס וקאפמס ולחיים ושטמס ושפמס ולא כן קשדף שקוא

אחר קפמס וכאשר ימצא בלשון יחיד לפי שקוא אחר וכאשר ימצא בלשון רבים לפי שקוא אחר קפמס

משה עבדי מתי ראוי שונן מעז כ עטור ישראל את הירדן קזה לן קטבי קס
ית שיקי בניי מעז כ קנא ית גזר עלו שלן יעטור את הירדן לטנה קתנורה עטור
ולזה עמחר זה עד כנות מעז כ חין מלכותנו עטנורה חפ' כמלן ממא' וחול
עמחר לזה סנה חחרתוזה כ כדר עטנור כפר שופטיס כ עזניקושע מקטביס
קקס חוכיות לענין כנות כ את ישראל קשומרו קס את דרך יי ללכע כ אשר שמרו חותם חס לן וקש

קקס חוכיות לענין
חפ' כ ישראל
לחיו ראויס
שתעלמס זאת
קקנמה עליי
מעז כ פנו שכונ
מעז כ מתחלה
כנותס מארץ
מערס וזה שאס
קיו חלו קמלחמות
כעשות על ידי
מעז קיק מעז
חל חלו קחוס
ככלן כעון חרון
לעזס מעז חת
ותקלחספלאות
קעשות על ידו
ולזה תמנא כסיחון
ועזסלחס כס
מעז שלן שאר

משה עבדי מיתובען
קום עברית ירדנא
הרן אתוכל עמא
הרן לארעא דאנא
יהיכלהון לבנ
ישתליכל אתרא
דתדרך פרסרת
רליכון כח לבון
יהבתיה כמא
דמללירתי עם
משה

משה עבדי מתי
ועתה קום עבר את
הירדן הזה אתר
וכל העם הזה אל
הארץ אשר אנכי
נתן להם לבני
ישראל לכל מקום
אשר תדרך כה
דלכם בו לכם
נתתו פאשר
דברתי אל משה

רדק

קום עטור קום
טטן זרנו וכן
קום מעזקו קומנו
ועטרו קום
קתלך לש ונ
לנט ישראל
כמו יטחו חר
תרומו יי ותרזקו
את קילר
כל מקום אשר
תדרוך ונ

טטן עטור
את הירדן כ
מקום אשר
תדרוך ונ' לש יקיק כלומ' חת חתן לש כח כדי
שתכשו קכל וחזר זכר קצת קגטליס ונדרא כ
מקום אשר תדרוך ונ' לרבות חוזה למרץ" מקמדבר

כס שריר ופלמ ולחיות ישראל בלתי ראוי לכמו
זאת קקנמה כמו שקתפרסס מדבר קמדגליס
לן זכו חל שתקיק זאת קמלחמה על ידי מעז וקיתה על יד יקאעלן קיק כח וכל כד גדול ולזה עתעז
כאלו קמלחמות כמו שקתנור כמק שיתח עד שקפריד קמות ככונ וכן קאלית קמלחמות קקס וממנה
שיעז על שזה קענש קשיר מעז כען ישראל מנה שאמ' כמשה תרקה כ קתחא יי כגל לש
וקש קוזירו

ויש יקושה את שוטרי ונני' לחשוב שזה קעמן קיה חחר שאלן יקושה קמרגלס' וקעד על זה שכבר נתחזקו קמרגלס שלשה ימים ונלו' עד קירדן ולפוס טרס יעטרו ויהתקעוד ט' ביום קקוח בעיני שעה יקושה שוטרי קעם הזה לשלן קמרגלס וקנה לן קיה קיום— קקוח קממטן שלשה ימי' שזכר ט' קוח חמ' בעוד שלשת ימים ל' חחר קיום קקוח וקנה בעת קיום קמניש' ליום קקוח בשלמו חלן השלשה ימים וקנה בעצם קיום קקוח ב'ו קמרגלס ל' בת רחב ולפוס קללך וינר—

שחמרה ונחנה
שמה שלשת ימים
ל'עד קיום
קלשי נפישתן
וכן קמח' ויטוח
קקרק וישטן שס
שלשת ימים עד
שט קרודפס ל'
עד קיום קלשי
וקנה חסר מלר
עד ונמוקו ימנאו
ר'ס כמו שחזרן
ב'חזרן לר'רי
הערה נחמנו
א'רעש— יטן
שקרטן ט' עד
א'רעש וכן מה
שחמ' ומנש' בט
ישראלונ' שקרטן
ט' עד א'רעש מנאות
ולש' וכן קמה שח'
קספרו' יוס'
קרטן ט' עד ל'יום

ויצו יהושע את שטרי
העם לאמר עברו
בקרבמהנה וצו
את העם לאמר הכינו
לכם צידה' כי בעוד
שלשת ימים אתם
עברים את הירדן הזה
לבוא לרשת את ה
ארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם
לדשתה' ולראובנ'
ולגד' ולחצי שבט
המנשה אמר יהושע
לאמר יזכור את הדבר
אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה לאמר יהוה
אלהיכם מניח לכם ונתן
לכם את הארץ הזאת

ופקיד יהושע ית סרבי
עמא למימר עברו בנו
משריתא ופקידו יר
עמא למימר אר' קיע
לכונ' וזודין אר' בסוף
תלתא יומין אתון עברין
ית ירדנא הדין למיעל'
למירתי' ארעא דינ'
אלהבון יהב לבון ל
למרתה' ולשבט ראוב'
ולשבט גד' ולפלגור'
שבטא דמנשה אמר
יהושע למימר' ר'נו
ד'כרין ית פתגמא ח'
דפקיד יהבון משרה
עברא דינ' למימר ינ'
אלהבון מניח לבון ויהב
לבון ית ארעא הר' א'

ר"ק

עברו קטין
ל'ס דק ט'
מ'ט מ'חכני'
זולת קלס
ט' עדיין קיה
יורד לקס—
קמון בכר'
מקס סקו
קקעס ט'
מ'מקרת
קפסח ולט'
מה ש'חזל
ט' ב'וס סמית
מ'קה פסק
קמון חמרו
קס'ס קן ט'
ב'נ'ע ב'ודר
סמית מ'קה לקטן מן ש'קתפקו עד י' בטקן
בעוד שלשת ימים" כ'תרג' בסוף תלפ' וימין"

בעוד ג' ימי' ונ' קרטן ט' זולת קיום שקוח ט' וחחר שיטברו חחריו ג' ימי' שלמי' קיה לקס כן ולזה חמ' חחרזו ויקי מ'קצה ג' ימי' ונ' לפורות קרטן ב'זה חחר עטר ג' ימים וקנה בעל' חחר קעטן עד קב' כדי שיתפרסם לשד' א'רעש קמופת קזה ויר'ו זה בשטקס"

ר"ק

לא ימוש נחלק רעותה זל
בזה יא שקור מענה לכל ימי
קודם ויח' ידע כל קדוה

כל ויש יאמרים שקור קודעו וקדוה קייק
מענה לקדוה וכן לכל קדוה עד שידע קדוה וחזק
ילמוד קדוה

לא יערי סיפרי
דאורייתא הדין מפומך
ותהי הגביה ימים וליל
בדיל דתטר למעבר
בכל דכתביה ארי
בבן תגלחית דרבך
ובבן תבשטי הלא
פקידתך תקיף ועלם
לא תרחל ולא תתבר
אריבם ערך מימרא דיי
אלהך בכל ארי
דחתך

וה וקנה ט
ימים ולקח חזק
שחמ' לא ימוש
קור כסל דבר
לחוק או ש' וקניית
קצון קלב כמו
וקצון לט לפטר
יא ופ' יומם
ולקח לפ' קח
כדא שיקנה ט
שום ובלקח על
עבדימנא פניו
מעסקי מוחית

תגלח חת רבך חסר יוד קדוה מן ר' זמרת
וקדומים לו כהבנו בשמר מכל זמן קדקדוק
ממנו ואיך תגלח שקור פועל יוצא ואעפ' שאין
קדקדוק בד קדוה לפ' שבמנו מענה יא
ונשכרם תבוא לו קדקדוק קרי קור טלו מעלמ
דרכו או יקח תגלח פועל עמך ויקח אר
דרכך כמו בדרכך ואז השכל זה הרגם יושן
תבשט לפ' שקור קדוה תגלח אלן לכפול אר
בלשון וקור קדוה לעמך קדקדוק קלן עמך מלת
זידון וכן קלן שמעתי בעי קלן שמוך וקדומים
לפי" ט עמך יא קלך כמו ואל משה אמר על

ר"לכ"ג

וקדוה נכין אלן יתשר
מקדוה נכין קדוה ממש
לדי מענה זמן ר' זמרת
ממענה ולזה חין ראי שיקר

קדוה מלשון בדברים קדומים ממענה ויחזק ט
דילן שיעסק
לא ימוש ספר התורה
חזק מפוך והגרת בו
יוכס ולילה למען
תשמר לעשות תבבל
הכתוב בו כי אז ת
תגלח אר' דרבך
ואז תשכיל חלוא ע
עמך חזק ואמץ אל
תעריך ואל תרת פי
עמך יהוה אלהיך בכל
אשר תלך

מקדוה אלן יושר למענה קור ממנה שאין ספק ט
שאין ראוי שיקצר קדוה ט ט קור בשלם שבפנים
למי שיר קדומים ט חל קדוה קדוה כמו שבאר
בבארט לדברי תג' וקח חמ' חז תגלח וע' לשיר
ט קדוה בדרכי קדוה לפ' מנה שאמר קור ממש
מאתו ית' ויחלו דרכו בכל עת וזקו אלן יירח מקדוה
בניס קדוה ואם קין חזקם מחד חל יקח לו ט שונח
ביי חסר יערו שכבר טעם אותם יע יקדוה

עברו ואתיפתח ואת שמואל

דרך וישלח שמש אנשים פי אנשים
 מוצים ולא כחותן שיהלכו
 בלילות משק" חרש למער' הזקירם שלכו
 בזה עקב קולטם בחרשים שלח ירנשו נקם'
 רבנו ויתחדשו כל קולנו ות"ו ברז למימרי ר"ל
 צהר שלקם
 טלמורה
 שדענו
 ישרה כדי
 שלח יפחדו
 בשלח ימרגלו
 וקח ליה
 שלח הלח לפ
 שדענו שילחו
 בלילות
 וירקיעו לב

ישראל בצורות טעות ונדד' חרש פנוחריס'
 קטענו קדרו כדי שירחו קדרי ולא ירנשו
 נקם מנקם אמרו כל נגרות קיה נדס כ"ח
 מנעק חר' אבן ומקם פי כנשמוע' ופאמו
 אל יקושע עשו ענינים בחרשים ועמדו על
 רזיקים היתקדרונו' הקרן בכלל ואת ריחו
 בפרט לפ שהית עיר גדלה זונה כנשמוע
 יח' מוכרת מוזן כפון שת' פונדקית' וקוח
 בשקל מונה' והחמת דעת יונתן זונה מימס'
 ט' כן דרכו בניקומות לתרגם זונה פונדקית
 וכן שתיים נשים זונות פונדקין' ואת שתרנם
 בנקבתן נפקת ברי' הקוונה כפונדקית י"ד
 שיופקר ענינה לכל וישכנו שמה לקודיעט
 לח היו אם חלם לנה ח' ונבחרת לנה יצאו מקם'

רלבג

וראוי שנעין צהר ספק מנה יקרה
 בעטן קצוזה שעה יקושע שומרי
 קעם ושלחו המרגלים מנה עטן חלו המרגלים והש' חן
 שתקיה תפועתם בנחם לח ימנעו מלבוץ צרן לרשת
 אותה כ' כנר יעד לקם יקושעט בעד אשת ימיס'
 יעברו קירדן לבד

וישלח יהושע בן
 נון מן השמים שנים
 אנשים מרגלים
 חרש לאמר לכו
 ראו את הארץ ואת
 יריחו וי"ל כו ויבאו
 בירתא שהזונה וישמה
 רחבו ישכבו שמה'

לרשת חת חרן
 ואם אמרנו שכנר
 שלח המרגלים קודם
 זה קנה יקשה ג' למה
 לח סמך יקושעט
 דברי קשי' שקצויה
 שלח יתנצחיש בפטו
 כל ימיו חיוו ולמה קסט'
 לשלח מרגלים עסמה
 שכתפרסם לומה שהתע

מקתחור צהר לשרא על דבר המרגל' אשר שלח משה'
 ואמרו חומן צהר זה קספק שלח המרגלים קוח על שט
 דרכים קדרך קח' לקצר חס יתכן שיהתדל לקחם בעס
 אשר קם שלוחים לרג' לרצם חס לח יתכן זה כאלו יחמד
 שיחקרו מקעם קיושג' המנעט קוח חס רב קחוק קוח
 קרפה ומנה קערים קנמקמס חס צמנצרי' וקנה פרי זה
 קרנעל קוח חס כהמשך חל' קמלחמ' חו קתרחק ממנע לפ
 מנה שישפרו המרגל' וחולס קדרך קב' קוח לחוק לבקעם
 קלחמיוס לבד כפון שכתפרסם מעטמן גדען בן יואשט
 קיה סמוך בדברי קשי' אחר שעה' לו אות שקוח יינטור
 עמו וקנה קנע מדרגתו בכחו גשי' עד שכנר שלח קחיל
 קנח' חלנו מישרא לקחם עס מדין' ולא קשחיר מקם ט' חס
 ש' חס בדבר קשי' שירד א' קמנע קוח ופורה נערו וישמע
 מנה ידברו ונג' וקנה שמוע' אם מנה שחוק לבו לטוח בקשרי
 קמנעמנה וכן קיה

רדק

שייב טשיבס קאר וואו
קאמוזשכנו סאגס ירוק
ראונזן סאמען וקדומיס אקס
כאמוזיס פנו קלעטס ככל
רק יקיק וואו אלקד
נדנד מנסה שריק

פאך טאג שולך
וואו פאך כאש
קיק טס מנסה
כל רק קוק
ואמן
דראו רעוטיג זאל
יומתיטל אש
נדנד פטרה
אל רק אשטן
ורקן מיעשטין
קין

זאלן יאגען

רלבנ

וונד שכנר קאכמון אשמוע און
דנרין באוסקאקו סאמען נדנר
מנסה ושאמ שיטנד על מענע יומת
טכן ידק קתורה קענד על דנרין טאן וואו יאגען
שקיק מאל וטאן וקתרו ע

נשיבם טפבם
ומקניכם ישבו בארץ
אשר נתן לכם משה
בעבר הירדן ואתם
תעברו תמשישם לפני
אחיכם כל גברי
החיל ועזרתם אתם
עד אשר יניח יהוה
לאחיכם ככם וירשו
גם חמה את הארץ

נשיבון טפליבון ו
ובעירבון יתבון בארשא
דיהכלבון משה
בעברא הירדנא ואתון
תעברון מורזין קדם
אחובון כל גברי חילא
ותסערון יתהון ע
דינחיש לארובון
כותבון וירדון אפי
אינון ית ארשא דיש
אלהבון יהב לבון
ותתובון למארג
ירתבון ותרדון יתה
דיהכלבון משה
עברא דיש בעברא

הירדנא מרנח שמשא
ואתיבו ית יהושע למימר כל דפקדנא
געבר ולכל אתר דתשלחנא נהך ככל
רקבלנאמן משה כן נקבל מינד לחוד ית
מימר אדין אלהך בסערך כמא דהוא
בסעריה דמשה כל נבר דיסרב על
מימרך ולא יקבל ית לתנמד לכל
דתפקדיניה יתקטל לחוד תקף ועלם

שיטחוק ויפאמן
על קשונת קעס
נדעיתו און יעזוב
קשונת ט קעס
לא יתכן שיהי
זולת רועה זכא
שאמר מנסה וואו
תקיק עדרה וואו
טאן אש אשין
לס דושע

ראוי שטען

אשר יהוה אליכם נתן להם ושבתם
לארץ ירשתכם וירשתם אותה
אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר
הירדן מורחה שמשו יענו את יהושע
לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל
אשר תשלחנו נלך ככל אשר שמענו
אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה
אלהיך עמך כאשר היה עם משה כל
איש אשר ימדה את פיך ולא ישמע
את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק
חוק ואמין

ר"דק

ותקח קחקה כבר תקח אותם ונמנעם מרם קכנס עליהי קמנך לזיתך שקדנשא סגוריו
 קדבר למנך והנפפו כל אן לבדו כדי שלח יכרו מקומם חס יעל לבגובדרש אלע שט קמנדלם
 קיו כלב שפחם ועמד למטהם שפחם ולח קכרוקו ולח ראוהו לפ שקיק מנלך וימנע והנפפו על כלב לבדו
 ויהי קשער לפער עומד לבגר שקך קיום והיא קעלפס קגוב ותמנעם כבר קמנע למעלה והנפפו ועתה
 קמנע ותמנעם לבודיע און קמנע אותם בפשת קעץ ללשקו עדין קפשת בגבעלוקם וקעלפס

קגוב לנפש
 וקמנע אותם
 עומם ופשת קעץ
 כמו עכפשתים
 וכן שט עלער
 תעבש
 קערוכות קפשתים
 לפן קכורה
 קחוק פשתה
 וקדנעם פשתים
 כמו קן חמק חמים
 וקיו ערוכות לפ
 על קגובנשאן
 ודאנשי רשע
 קקריקם
 לפ קמנעם על
 כמו עד וכן וירעו
 על מדון וכן ישנא
 עלמות כמו עד
 מותט קאר שט
 מנות קמנערות
 שוף קבית מנזיל
 מעבר כנרי ואם

ותקח האשה את
 שני האנשים והנפנו
 ותאמר בן באו אלי
 האנשים ולא ידעתי
 מאין המה ויהי השער
 לסגור ברושך
 והאנשים יצאו לא
 ידעתי אנה הלכו ה
 האנשים רדפו מרד
 אחריהם כי תשיגם
 והיא העלתם הגה
 ותטמנס בפשת העץ
 הערבותלה על הג
 והאנשים רדפו
 אחריהם דרך היורן
 על המעברתו השער
 סגרו אחרי כאשר
 יצאו הרדפים אחריהם

ודברת אתה ית
 תרין גוברי
 ואטמרתנן ואמרת
 בקושטא אתו לות
 גוברי אולא ידעתי
 אימנ אינון ויהוה ערן
 למיחרתועאבקבלא
 וגובריא נפקו לא
 ידעתי לאן אולו
 גובריא רדפו
 בפריעבתריהון ארי
 תדבקונן והיא
 אסקתנן לאירא
 ואטמרתנן בטעני
 כיתנארסדידין לה
 על אירא וגובריא
 רדפו בתריהון בארח
 ירדנא עד מגותא
 ותרעא אחרו בתר
 דנפקו רדפיא ב
 בתריהון

ר"לבג

והנפפו ללשטפ
 כל חקד מקס
 נמקום מיוחד שחם
 ימנע קחוק יטל
 קשט וקיק לה
 קתנלות בזר
 לפ שכנר
 זכר שרזיה
 חקד בער
 שינו ולזר
 איפסר שינו
 קחוק נכאק
 קשט ורזיה
 לן ידע

וקיא עלת

במנע קמנערות בתפשו בקמן קבית מנזרת מעבר בקמן סגרו קמנדלם או אנשי קבית וקוא קסכון ט
 קס לן ירדו מקגב מנעמדם לבס ושם שטבו לבס אחרי ונע קיבו תוספת בחרור לאן חס קיק או אחרי חסד יטו
 ידמק חקר זמן וקס לן אחרו לפער קשע מנעמדם לבס ואם קיק או פאר יטו ולח אחרי ידמק ט תכחצותם
 אגרו ואם קיו עשין כן קיו מנעמשים קרודפס ט קמנדלם נכחיים שם אלח שקר חיקו קחשים מקשער עד
 שלח ירנשו נפנרת קשער סגרוקו וזק טעם אחרי כחשך

בשליח המרגלים בזה המעשה כמו שנזכר ולא היה שנים רק לחזק לביקוש וקטע כשישמע שסוף
 אימת ישראל עליהם וכי פונו כל יושבי הארץ מפחדם ואחר שקישישגלו זה קנה נזכר דברי זאת הפרשה
 לפי מעשה וזכרון כי מלת חרש תאמר בסמט רבים המכוון ממנו לפי מה שארזה קורא מעטן אל תזרוש
 על רעך חרשי און שקורא מעטן מעשה" קרען בזה שכבר שלח יקושע שנים אנשים מרגלים מעשה אנשי
 הארץ ול שיחקו אם סוף אימת ישראל עליהם ואם פונו מפחדם כי בזה יתחזק מעד לבאשי
 המלחמה ולזה תמצא

שם לא רגלו הארץ ואת
 יריחו כי אם בזה האופן
 לפי שכבר נצו ש
 בלע ובלע בעצמה
 יצאו משם יחד
 שהפרסם לפס על פי
 רחמי מעשה הארץ
 וכבר פונו כי
 יושבי הארץ מפחדם
 וזאת היתה גב תועתם
 לקושע אמרו כי ערן
 קשם בדין את כי
 הארץ ועל קיתה

ואת אמר למלכה
 דע ירוחו למימר הנה
 נזכר יא אתו הכה
 בליליא מבני ישראל
 לאל לאית ארעא
 וישלח מלכא דירחו
 לות רחב למימר
 אפיקי נזכר יא דעלין
 לות יתך דעל לבינתך
 ארי לאל לאית כל
 ארעא אתו

ויאמר למלך ירוחו
 לאמר הנה אנשים
 באו הנה חלילה מבני
 ישראל לחפר את
 הארץ וישלח מלך
 ירוחו אל רחב לאמר
 הוציא האנשים
 הבאים אליך אשר
 באו לבינתך כי לחפר
 את כל הארץ באו

רדק

ויאמר
 בפתח המערה
 כמו תשכר
 ורשע
 ורשע
 קמנפת
 וקדומים
 לקס לחפר
 כמו לתור
 כי קתר
 מעשה דבר

כעת יקושע שירגלו הארץ באופן הראשון היה ראוי שיאמרו לקושע שלח יבול לרגל את
 הארץ כי בלע במו ובלע קורא קוצריו לצאת משם ולזה קורא מעתה שקנוש ברגולם
 קיתה לרגל מעשותם כדי שיחזק בזה לבאשי המלחמה ואלו יתחזק בזה לב אששי
 המלחמה כי זה המורד לבקור קודע מה יתבאר ממנו שזה מסודר לקורה כן פנו
 שדורכו בזה מספר מלחמות ובעיניו לפסר איוב ולזה תמצא בפרשין מן האנשים שכתבתי אשר
 יובלו עברות להם שישנים פחד מה וקנה אומר להם יקושע שירגלו מעשה אנשי הארץ בכל עיר ועיבוד
 מעשה אנשי יריחו וזה מה שקורים לראות את הארץ ואת יריחו וזה למי שיראו מעשותם באי זה
 אופן שיתכן להם זהו וקנה ספר שאומר זה למלך יריחו והסתרה אותם רחב בעצמה למנוח ארץ נפשה
 ונפש בית חנה וקנה בספר אחר זה בזכרון העליותה מה היה באופן החמה בדבריה

ותקח

ותצפן

רד"ק

ויאמרו כפשו תחזק למוות אלו נמסור
עצמינו תחזק למוות למי שירצה למיית
אתה תגדו קל בואו כנגדו וכנגד שתחזק עדי
איפשר אלך קיהם עמנו מעתה חזק ע לך קיהם
ישנה יחידה או איפשר שאמרו כנגד שתחזק ואעפ

אלך קיהם כפנו
שאמרו גם כן כפשו
תחזק וקפס
תגדי טול כנגד
וקסימן דודי ומה
קיהם דבר זק שאמרו
לך אלך תגד לך
עמנו על דבר
קיהם שם כיתה
אלך קדו אותה
שהלך אותה
כיתה מעתה
שקרי כיתה עליהם
לעמי קמלך אל
לחזר זמן שאלו
ישראל על קשה אי
איפשר אלך כגל
קדבר מן שאמרו

שתחזק לשתה אלך מנה אמרו לך אלך תגד דבר קאות
שקיהם לקם עמה שאם תגד יפשו גב הקורים שקיהם לקם
שתצומק לקבל וקם יסע בדבר זק ותורדם
שער שתה אס תפתח אותה בשד ללך
דרך קחנך וזק קיהם כשלתה לדבר עמקם או איפשר שיסן מעמם
שתצומק קיהם איפשר שקיהם עקד ישנה עתך קשר לפכך קמר וצומק קיהם ישנה
ותאמר ונעמם

רלב"ג

אס לך תגדי קנה
קתנו בזק לפי שכבר
שאלך מקם שיתנו לך אותה חמת לקחיות כל
שתחזק וקשטפה אותה על זק צדי

וקנה אס קיהם מגדת דבריקס זק קיה
אפשר שיתערט
עם שית חזק
דבס מעבד יריחו
ותכריקס
שטעמם אלך
לקמית איס מקם
עלך יתברר לקם
אי זק מקם קוץ
מעשת חזק עד
שכבר קיה או
אפשר שימלכו
בזק קאופן כל
ישנה יריחו קי
יתערט עם כל
ישנה קחנך
וימלכו כל
במעמק
ויאמרו חזק

והחיתם את אבי ואת
אמי ואת אחי ואת
אחותי ואת כל אשר
להם והצלתם את
נפשתינו ממותנו אמרו
לה האנשים נפשנו
תחתכם למותאם לא
תגדו את דברנו זה
והיה בתיחותה לנו את
הארץ ועשינו עמך
חסד ואמרת ותורדם
בכל בעד חלון כי
ביתה בקיה חחומה
ובחומה היא ישבתו
היא יתבאי

כדי שאלך ירשנו קשכמם אס יעלו דרך
קחרי קשר סגרו אותה ולפ קורידק אותה צמל
וצומק קיהם ישנה אעפ שקיהם לך
וצומק קיהם ישנה

רד"ק

וקמה מרס ישכנון מרס שיסן עלתה עלקס כמו אלקס כמו וילך אלקס קרמנה על צו
 כמו אלקס ודברתי עלקס כיום אלקס כיום ורעס כיום כמו שכתבו בספר מנצח
 ונשמע וימס לבנו ולא קמה כ האדם המפחד כאלו נפל רוחו כדרך אלקס לבאדם עליו ויועז
 הרעם ולא קמה ולא אשחזר ועתה כי עשיתי עמוס חסד קחד קיח קטובה שיפסק אדם
 עם אחר מאין לו נפול עליו וקיח עשה עמוס חסד נחזקה אוקס כי קס לנפול קטובה עד קש לפיכך

אמרק לקס ועשיתם
 נס אוקס עם צר
 אכ חסד ולא אמר
 עמי כי נחזקות
 אוקס קוח אמר
 וחונה עלקס כי קיח
 קחיתם אוקס
 ונחזקות טת אוקס
 קיח חסד לפי אמרו
 לפי קס כן ועשיתם
 עמך חסד ואמת
 לקחיות טת אוקס
 אוקס אמת קחור
 שתכונן שתקיימו
 אוקס ואלהכונן ט

ויאמר

ואינן עד לא שכיבו
 והיא סליקת לותהון
 לאינרא ואמר
 לגבריא ידענא ארי
 יהבי לכו יר
 ארעא וארי נפלת
 אימתכו עלנא וארי
 אתברו כל יתבי
 ארעא מן קדמיכו
 ארי שמענא יתביש
 ית ית ימא דסוף מן
 קדמיכו במפקכו
 ממערים ודעברתון
 לתין מלני א
 אמורא הדי בעברא
 דירדנא לסיתון ולעונ
 דגמרתון יתרון
 ושמענא ואתמסי
 לבנא ולא אשתארת

עוד רוח באינש מן קדמיכו ארי י
 אלהכו הוא אלהא דשכנתיה בשמיא
 מל על אושליט על ארעא מלרע ובען
 קלימו בען לי במימרא דין ארי עבריר
 עמכו טיבו ותעברון אף אתון עם ברת
 אבא טיבו ותתנון לי את דקשוטי

רלבג

והמה טרס ישכנון
 והיא עלתה עליהם
 על חונות אמר אל
 האנשים ידעתו כי
 נתן יהוה לכם את
 הארץ וכו' נפלה
 אימתכם עלינו וכו'
 נמנו כל יושבי הארץ
 מפניכם כי שמענו את
 אשר הוביש יהוה
 את מים סוף מפניכם
 בצאתכם ממצרים
 ואשר עשיתם לשני
 נלכי האמרי אשר
 בעבר הירדן לסיתון

וקיח עלה ר
 עלקס רל אלקס
 כמו ועל ממר
 מנשק ויערו
 קאנסיס על
 קסיס כי ו
 אלקים קוח
 אלקים ונזק קוח
 שלט על כל אשר
 יחפז וינצח מי
 שקיק נעטרטע
 סלח יסנן נחלמו
 עם ישראל ארו
 סינצקס

ולעונא אשר חרמתם אתם ונשמע
 וימס לבנו ולא קמה עוד רוח באיש
 מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחרת
 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתו
 עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית
 אבי חסד ונתתם לי אות אמת

קצת עשנו נקמקתנו ומשפטו צדק ויש אומרים כי משפט הקפיק עמל פה קצת עשנו
ואחר שירדו אמרו לה זה ואיך תנאי ועפולף אותה הנה חזקין אית תקותי פן קן שזור ועשוי
מחוט שט וית' תרא דחוט זקוריתל' ותרג' שפיה לשון תראד יקא מקף
לשמויק' אס כן לפי דעתו פ' תקות חוט קשט שפת בגד אדום ואמרו קזק שראו אותה
בבית מדרס שירדו ומק' שאמרו תקשרי בעת כנוש קשר' ויש שיהרין תקות שמו ויכלו בלפס תקנה' לשון קן

ואכל קודרתו
בארתו בנדי
מקום חרק ט
ישו זה במקום
זיה שמו יפעל
ויפעל
והיה דמו
בראשו
קוף נרביב
בדמו שלן שפר
עצמו
פרש רש' דמו
בראשו כלומר
שן קריעת תפא
עליו

ותאמר
ותשמש בדגור
כלומר אמרה
לפי לכו לשלום
ותקשר ליה
קשרה אותה עתה
אחר שיצאו אל
ספר קצת ט

והיה כל אשר יצא
מלתיבתך הרוצה
דמו בראשו ואנחנו
נקיס וכל אשר יהיה
אתך בבית דמו בראשו
אם יד תהיה בו ואם
תגדי את דברנו זה ו
והיינו נקיס משבעתך
אשרו שבעתנו ותאמר
ברבריכם בן הוא ו
ותשלחם וילכו
ותקשר את תקורת
השני בר ולון
וילכו ויבאו ההרה
וישבו שם שלשת
ימים עד שבו הרדפים
ויבקשו הרדפים בכל
הדרך ולא מצאו

והאכל דיפוק בר
משיבתך לברא
חובת קטוליה ברישיה
ואנחנא זכאין וכל דיה
עמד בביתא חוברת
קטוליה ברישנא אס יד
אנשתהיביה ואם
תחוקית פתגמנא רין
ונהיזכאין מממתך
דקימת עלנא ואמררת
בפתגמיכון בן הוא
ושלחתנו ואולו
וקמרתית תורא
דזהוריתא בר רבא
ואולו ועלו למורא ויתבו
תמן תלתא יומין עד
דתבורה פיא ובעו
דפיא בכל אר הוא
ולא אשכחו

רלבנ
וקס תגדי
אתגדי יכן
זה צדזסן
שימלמו שאר
יושט קשר
בזק קשר
כשתודיע לקס
שכנר שבעטן
לדקויר
קנענקיס ס
לן תקשרט
שטעטען
לקחיותס

וקנעט

כן עשה שמו שזו אור רה שקשרה קתנה בעת כנוש קשר

וישט שט קאנסיס

נ א

רד"ק

ותאמר וכוונתם שמה הם אף
נמצא לו שראו חנה נח" ט
נמצאו שנראו חנה נח" ט
מנגד שרתה רוח קק' על רחמיאום לפו
ג' ימים שאלו לא שרתה עלה רוח קקד' מנחין

קיא יודעה
שעמדין לחזו לפו
ג' ימים ועל דרך
הפסט ט מדרך
הסבר אמרה זה
ט מניח יחו עד
הירדן יום אחד לו
יותר מעט ומאנה
ט טן קלעט
וכונס וקטרס
ומעט ט ט
קדך יקיו ג' ימי
ט טחולס

ויאמרו נקיס
אנחנו
ש' בעלוי זה קנה
אנחנו נמיס כלומר
קריאנו תלוי קדו
נד לעשות קחות
קזה ונקי קח יוד

ואמרת להוין לטורא
אזולו דלמא ש
ישלטון בבין רדפיא
ותטמרון תמן תלת
יומין עד דיתובון
רדפיא ובתר כן
תהבון לארחבון
ואמרו לה גבריא
זכאין אנחנו מ
ממומתך הדיא
דקימת עלנא הא
אנחנו אעלין בארעא
ית תורא דחוט
וזוריתא הוין תקטרי
בהובא דשלשלתו
ביח וית אבוך וית
אמך וית אחך וית
כל בית אבוך תכנשי
לותיך לביתא

קדו מן מנה וקיו קדו
הפעל ונדנשה כעו יוד עמי וקס נשקל נעותס
שעטס מעטענד קזה ש' מנדכר שטענד
זה וזעפ' שלח ספר קמענשטענעל טון
שאמר להם השבעו לו לנראה ששבעו לה שאמרו לה כפשוטו תחתכם לפנות וקדבר קדו קבלת שטענ'

רלכג

ויאמרו חנה קאנשים נקיס
מעטענד' רלכג ונחין רוחים לפיות נקיס
מזאת השטענעל שלח תהיה לפו למכשול ולזה אנחנו כריטן
לפדך קעטן נזוסן כולל להאמר ט מקבאל זה וקזה אנחנו
בזמנים לך חנות אמרת יוכר ט קצת מעוולתו וקדו אשתקד

נחלן חית תקותנו
וקנה חין שטענעטן
שנעלנו מעוולתנו
אנך חס ימענ
אי זה שיקה מקס
חין מעטת קזה
שחס נקאר כזה
קחוסן קנה יחוייב
שנעלנו כל יוסט
יריחו חול יוסט
קאדן יחד שלח
יתברר לפו מי קס
מעטענד וזה
דבר לפו כנע
לקטס עלו ט
קח סותר לפנה
שעיה קתול עלו
שלח תחיה ט
שמה מאלו קעיס
מקמקמונות ט

ותאמר להם הרהר לכו
פן יפגעו בכם הרדפים
ונחבתם שמה שלשת
ימים עד שב הרדפים
ואחר תלכו לדרככם
ויאמרו אליה האנשים
נקיס אנחנו משבעתך
הזה אשר השבעתנו
הנה אנחנו באים בארץ
את תקות חוט השני הזה
הקשדי בחלון אשר
הורדתנו בו ואת אבך
ואת אמך ואת אחיך
ואת בל בית אבך
תאספי אליך חבתה

קדונו ולח מעד חוקי אשר לו יסכמו לפיות לפו למס ולזה
אנחנו מעבדים שאין אנחנו נקשרים לפחות ט רס
קמענאיס כזה קצת וחס תגד'

קדונו ולח מעד חוקי אשר לו יסכמו לפיות לפו למס ולזה
אנחנו מעבדים שאין אנחנו נקשרים לפחות ט רס
קמענאיס כזה קצת וחס תגד'

מקצה שלשת ימים קנה ראיון בתורה כי נצתה ארבעה עשרה שנים קודם שנת קדש
עלנו קאלים את ישראל ונתנו נחמד מית און נחמלת אדר שקרי בטמן עברו ישראל
קירדן עם יקושט וכבר מתמשה ועברו ימי אבול מרם נפוש מקשטים ואמרו רבותינו
זל כי נשבעה נחמד מיתמשה וראו זה מן הפסוקים אחר הקבלה כנב חסונ אורי שנע
נחמד שלשים יום ימי אבולמשה תמצא שנלמו קאלים יום נשבעה בטמן ושלשה ימים שקזקירם מרם

ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המתנה
והיה מסוף תלת יומין ועברו סרביה בנו משריתא

עברם אתה קירדן להכין נדק פנוצ סוף
אותם שלשה ימים קודם עשרה בטמן וט
ביום עלו מן קירדן בעשור למדש קראשו
ולא כול לעמ' כל לא שלמו ימי קאבלעד
עברם קירדן שקרי בעודם נשטים
בערבות מוואב שלמו ימי קאבל כפון
שיתעב בערבות מוואב שלמי יום אבול עלול
קאבלה יוכלו למ' קאזמ' כי נשבעה מיתמשה

און נחמד קודם שנעב' וכן מצאנו בדברי רז"ל כי יש מקום שאמרו בשבעה נשבעה מיתמשה אע"פ שאונות
התלמוד קראו כי נשבעה נחמד מיתמשה וכראה כי קאבלה כנונה כן קראו כי לא יתכן לפרש שקין שם
ביום נבואם אחרי מותמשה לא מן אבול ואחר עטור ימי אבול טהה קבה אתי יאשעל עטור אתה קירדן וקנה
תקיה פי' אחרי מותמשה אחר עטור ימי אבול וקראו שלשים יום כי אין רוח הקדש אורה על אבול ועצב
כפון שאינן אלשטעטתה קחו לי מכונן ואינן בעקב ארצו ותחי רוח יעקב ותרגם אעקלש וארת רוח כטאה
על יעקב אבוקון כי כל ימי קאבלע על יוסף לא שרתה עלנו רוח הקדש וקנה ביום שלשים שקראו שנעב
בטמן אינן קדוש ברוך קראו לקושט בקים עטור וט ביום טהה יקושטל עטור בקרב המונה ועלמ' כטס לרם

נדה כי בעד שלשת ימים אתם עברים אתה קירדן וקראו עשרה בטמן שעברו אתה קירדן כפון שבעה
ויקיה פירוש מקצה שלשת ימים ביום שעברו שקראו סוף שלשה ימים למק' אע"פ קטס לרם נדה אהע
המרגלים שלמים יקושטתוך ימי אבול וטון אל יקושטעבמונה בטמן וקשטים יקושטעבבקר ונפע מקשטים
נשבעה בטמן וילכו אס על שפתה קירדן וטו ביום אינן יקושטע אל קשם התקדשו כי מקור רוחה לעמ' בעשרה
בטמן יעשה ה' עמכם נפלאותי כתב קרנ' יקודה זל בעטין נדקק
אומרים לכך אינן אומרים שלשה פסוקים שר
רצין עלנו קאלים נמונה נשבעה ראיון כן ויש
מפח חסון על ידי אבול שלמשה שקין שלשים
ללכת על יריחו ויריחו כלכדק נשבעה וכאשר שלך קחשטן למפרע
נמוצא שלח מית נשבעה

רלבג

וקנה שטן שטן קחשים צום קב' לשלום שקורא קיום קשט מן ימים שזכר יקושת צמק
 שאמן בעוד שלשת ימים ארס עברים את קירדן וקנה צום קשטאי מאלו קשטק ימים
 קשטים יקושת בעד קזרז על זאת קמלחכ וכו' " כי קמלחכ לני וצלו עד קירדן קורא וכל ישראל
 נלן שס מרס יעברו את קירדן וקנה לן עברו את קירדן בללך קקורא חזר יעבר קב' ימים
 שזכר יקושת לבנות קח' כ קש' רצב שיתפרסם זה קמופת לשרא כדי שתקיה אמונתם בן יתו עקושת עניו

יותר חזקה
 ולזה קוית
 למיתקן עטור
 קירדן עד
 עק יוס
 קל' וקשט
 קורא שקאי
 רצב שיקיק
 קמופת קזק
 כלל קשט
 אימק ופחד
 עכל מלש
 ר' אמורי
 וקכטט
 ולזה יקיק

ותבו תרין גבריא ונתתו
 מטורא ועברו וארנו
 ליהושע בר נון
 ואשתעא ליהית כל
 רערעא יתהון ואמרו
 ליהושע ארי מסר יע
 בידנא ית כל ארעא
 ואף אתברוכל א
 יתבי ארעא מן קדמנא
 ואקדם יהושע בעפרא
 ונטלו משטים ואתו
 עד ירדנא רגל
 וכל בני ישראל וכתו
 תמן קדם דיעברון

וישבו שני האנשים
 וירדו מהר ויעברו
 ויבאו אל יהושע בן נון
 ויספרו לו את כל ה
 המצאות אותם ויאמרו
 אל יהושע בני נתן יהוה
 בידנו את כל הארץ
 וגם נמנו כל ישיבי ה
 הארץ מפנינו וישכם
 יהושע בבקר ויסעו מ
 מהשטים ויבאו ער
 חירדן הוא וכל בני
 ישראל וילנו שם

רדק
 וישבו שטן אל
 קדק יי כזר
 קיו נמנאים
 עקו מפת
 קדופי ונפוק
 ג' ימים יצו
 מן קמחטור
 וסט לקס לנדק
 ללכת לרפס
 ויאמרו ל
 קן
 יקושת עני
 יי' זקו סוק
 רב ריקס ממק
 שספרו ל' ט
 מלח' קויד
 טעס א קקודס
 ויקי מקקב

טרם יעברו

בעת שיראו קחשים זה קמופת זה צום
 וקב קורא שרצב קש' שיתקדשן קטס כדי שיקו
 ר' אנויים יותר אל שיטשק זה קמופת בעברס
 עם שזה קב' חס לרקדק יותר בעטן חלו קמלחות ט זה ממק שייסירם לקשין מנה
 שקיק רבס מקסלן וקזרות ולזה קזכרין לנין שלן שס מרס יעברו ט יחזבלט שיער
 יקושת לקס שרזאר ישלמו ג' ימים יעברו את קירדן ויטו זה לחשב שיעברו את קירדן
 עבחות קללך שחריקס ומפת זה קזכרין לזכר שלן עברו את קירדן ט חס צום כדי שיתבאר יותר
 לדורות קב' חס אמתת זה קשט' ולזאת קשט' בעשק עק יקושת עשט קשט' חיש שירימו לקס ארזון
 קחת לחיש על שכונו למשן יקיו קח' טס קח' לזכרון לבני ישראל על דבר זה קמופת

והנה שטן שטן קחשים צום קב' לשלום שקורא קיום קשט מן ימים שזכר יקושת צמק
 שאמן בעוד שלשת ימים ארס עברים את קירדן וקנה צום קשטאי מאלו קשטק ימים
 קשטים יקושת בעד קזרז על זאת קמלחכ וכו' " כי קמלחכ לני וצלו עד קירדן קורא וכל ישראל
 נלן שס מרס יעברו את קירדן וקנה לן עברו את קירדן בללך קקורא חזר יעבר קב' ימים
 שזכר יקושת לבנות קח' כ קש' רצב שיתפרסם זה קמופת לשרא כדי שתקיה אמונתם בן יתו עקושת עניו

ד"ק

אך רחוק יקרה כבודו של הקב"ה ששכח ושיחייבנו ושיחייבנו קרי' וקבל אחד ש' ימצא בלשון
רבים ובלשון יחיד ויש בדרש ש' שט ארוכות מין של יוסף ושל שטיב וקין מכללן יחד בלשון
אמה במדה קב"ה קב"ה קשיעור כמו כף ברא מילות איש כעשרים איש באיפה שערים ויתכן
שקוף כף האמתות לט ש' אמת צורה וכמו זה קב"ה קב"ה כף כדום המצאות אותה השבעה לטום ורוח המים קיה
אז שטם עשר מיל כנגד מוחה ישראל כמו שפ' רז"ל ואז לקום יגושע שמשנה שיכנסו לרדף יתקן קין מן

מחרון אלפים אמה
וקטעם שטם שלטו
רחוקים מן הארון
קבעו אומר קטעם
למשן תדע אתה דרך
ויש בזה דרש כי מה
שעה לפס רחוק יקיה
ששכחם וג' על קודם
לפט יריתו עק לפס'
ואז לקום יגוש עתה
אתם לטשו שם צריתו
אתה ששאל תחיק
מקראון יותר מלפני
אמה לכלרזח ולמה
כדי שיקו ראין לט
להתלל לפס הארון

אך רחוק יהיה בינכם
ובינו באלפים אמה
במה של תקדו אליו
למען אשר חרעו
את הדרך אשר ת
תלכו בה כלא ע
עברתם בדרך מתמל
של שום ויאמר
יהושע אל העם
התקדשו כי מרור
יעשה יהוה בקרבכם
נפלאות

רלב"ג

ברם רחיק ירמ
ביעבון ובינוהיבתרין
אלפינאמין במשחתא
לא תקדו לו רזיה
בריל דתדעון יד
ארהא דתרכון בה
ארי לא עברתון
בארהא מאתמלי
ומקדמוהי ואמר
יהושע לעמיה
אודמו ארי מרור
יעבידו ביעבון
פרישין

וקנה זכר אחד
זה שכתב עק
יקושע אל קטעם
שיתקדו כ
בעטו אל
קסלו שישע
נקדס יחד
קלפ קמוץ
ולפני שם
שישון אהרון
קנריר ו
ועבת לפט
קטע"

שכן ומש' במדה בפת קב"ה על קידם כל צורה מירושם אלם צמלכת המטכין
תדע אתה דרך כדי שלא תכנסו בערבוב' ותראו מרחוק הארון ותלכו דרך ישרה כלכם אחרי הארון
כי לא עברתם את הדרך הזה מתמוול שלום לא קלפתם בעטן משעזק עד קנה' ול' לא עברתם
בדרך הזה כלו שיבקע לפטם קמנים ויאמר יקושע אל קטעם שתקדשו ביום קב"ה קיה זה ויום ל' של אליל
משא קיה א' ל' ימים אמת תקו מוומט' לעבור וקטפו כלכם לכל דבר כי מעור בעברתם את הדרך ועסקו
וג' וקסלו' בקיעתמי קירדן ושמור קמני כד' ח' וקייך ידע יקושע זה ועדיין לא אמת' ל' קים ח' ח' גדולך
עד למחר ביום עברס' אלם שאמת' ל' ביום ל' של אליל המשק קים עטור כ' עד ג' ימי' העברו את הדרך ואז ל'
קסלמות שיעק' לקם בעברס' וז' לקם יקושע כ' בעוד ג' ימי' אתם עברו' ואע"פ שלא זכר זה קבתו שאמת' ל'
קים עטור והירדן קיה מלא על כל גדותיו קצין יקושע כ' לא יתכן עבר' את הדרך אל כסלמו שיט' ענקס'

ג ג

רד"ק

ויש את קטם לחומר כראותם ונע' ואתם תפגעו ממקומכם ונע' וקלפתם אחרי' אמר' רז"ל תר' טנד עברו ישראל את קירדן בכל יום

ויום היה ארון כוסע חזק שט דגלים ונאותו קיום נפע תחלה שט' קנה ארון קברית ארון כל הארץ עבר לפמטם בדרך ופרש' זלשהתם קמסעקזה משאר קמסעשת שכל זמן שמעא קיים היה עמוד קעמן כסע תחלה ומראה להם קדרך שט' קהולך

לפמטם בדרך לתור להם מקום ונע' ובעמן יומם וקארון חזק שט דגלים שט' ושע חזק מועד מנחם קלויס בעק קמקורה ונע' ועכשו קארון כוסע תחלה שט' קנה ארון קברית ונע' עבר לפמטם

וּפְקִידוֹת עַמֶּיךָ
לְמִימַר בְּמַחֲזִיבֹן יֵת
אֲרוֹן קִימָא רַי
אֱלֹהֵיבֹן וְכַרְמֵי אֱלֹהֵי
נְטִלִין יֵתָה וְאַתּוֹן
תְּטִלֹן מֵאַתְרֵיכֹן
וְהַרְבֵּן
בְּתַרוּהֵי

רלב"ג

וקנה טו קאומרים את קטם בענות יקושע שילטו חזק ארון ברירה יי' שיאוקו קכטם קלויס וקנה קאורטו לזורה קעזקט טמי מעק קיה חקותם ופעם עלפי יי' מעד תפועת עמוד קעמן יומם ועמוד קאש לנה לעשות קדרך ואולס ענה לחתיק קלפתם

וַיִּצְוּ אֶת־הָעַם לֵאמֹר
כִּרְאֹתְכֶם אֶת־אֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהַכְתַּעְם הַלְוִיִּם
נְשָׂאִים אֹתוֹ וְאַתֶּם
תִּסְעוּ מִמְּקוֹמְכֶם
וְהִלַּכְתֶּם אַחֲרָיו

בדרך בזה קאופן' אכל יקו קמנעו יעם ענה קכטם קלויס כושאי ארון ברית יי' על פי קכט' וכדי שיראוקו כלם קיה ראי שיראוקו ממנו ולזה טו אותם שיראוקו ממנו אלפיס נאמק' וקנה זכר'

בדרך כלומ' מקדים לפמטם לעספ בעק קירדן ומנה שאמנ' ויסע מקר יי' דרך שלשת ימי' וארון ברית יי' כוסע לפמטם ארון של מעשה קיר' שקיו ט שברי לעות ולשו עבר מלשו ויעבור את קכט' לשט' ריאקדומי קאי'

והברגים קלויס עד ענה קלויס קי כושאי קירדן וענה שיראוקו קכט' לקדישו יותר מנסט קכט' שבעה לפט'

ענה ויאמרו רבותי זל בשלש מקומות נשאו קכטם את קירדן כשעברו את קירדן וכשעברו את יי' וכשקחורו לקממו וזה קיה כשקיה דוד כרח מנסט אכשלים שט' וישב בדוק ויאשתר קכטן את ארון קאלויס ירוש' וכל זה לקבולת קדושתו ועד מעטו כמקום אחר בבטן קבית שקעלקו קכטם מעד דוד וקב' חוקו לבית קדשי קקדשים ואפשר כ לפט שעתקו כמקומו קיה שס לעולס לח מנו קר' אל מקומות בכלל שקחורו ועד ענה קיה קירדן כוסע חזק שט דגלים וענה נפע תחלה" אך רחוק'

רד"ק וא"ל
לפס

בזאת הדעה בזאת
הפליאה שהתירושי
שכלם מעמיצמן
טן שטבדי הארון
וזה הדבר האק ט
אלו היה זה הפליא
היה כוכב כענני
הנה ארון הקברי
ארון של
הארץ אשר וארון
שזכר שמעך צמקום
שטס ופ' ארון של
הארץ ימנ' ע
הארץ הוא אומ' לפ
ששכן שם הכבוד
וכן נקרא שם טשס
יהי צמקות ושכ
הכרותם עליו וכן
קרא שם הארון יהי

כשקין אומ' רין קומנה
יהי ושנה יהי צמקות וכן עלה אלמים צמרותם אומ' על הארון
ואומ' ארון של הארץ ט' ע' הארון קראה האלית ט' קורא ארון
של הארץ גדולתו ונבחרתו והוסף הטבעי כרעמו ט' המים
טבעים להיות כבדי ועמדו כד אחר ועשה ונ' ולא אומ' לפס
הנה ישאלו קטן אותם טרם שיטברו ולאחר שטברו העם
האין לפס שירימון איש אצפן וקיה' המים קיורדי' מלמעלה
דרך כל הכרות המושטים ועמדו כד אחר כשיכדו
המים עד מקום שכברתו שם אינם יורדים מעשם ולמעשה
היו מתקבצ' ונגרשים ונעלמן למעלה טטן על גב טטן
כד לשו' גבה וכן כופ' ככד' וכן כד קצרי

רלב"ג

ואין שכבר קודיעלם יקאטעק המופת טרם ט' וייעד לפס
זמן וקורא שכאשר יכוחו כפית רגלי קבועים כשאי הארון צמי
הירדן כרגע קורא יכרתו מני הירדן וזה אומ'ם יקיה צמיכרתו קמיים קיורדים
מלמעלה ועמדו כד אחר ולא ירדו ולזה קיה מכווייב שיטברו מנה אחר המקום
קורא מקורדן חרבה ט' המים אשר ט' ירדו ולא יגר לפס דבר מן המים קיורדים
מלמעלה ולזה טק

הנה ארון הברית ארון
כל הארץ עבד לפניכם
בירדן ועתה קרו לכם
שני עשר איש
משבטי ישראל איש
אחר איש אהרל שבטי
והיה כנוח כפוחת רגלי
הכהנים נשאי ארון
יהוה ארון כל הארץ
במי הירדן מי הירדן
יכרתו המים היורדים
מלמעלה ויעמדו נד
אחד

הא ארון קיימ' א
רדבון כל ארעא
עבר קדמיבון א
בירדנא ובען רברו
לבוך חרין עשר
נוברין משבטי י
ישראל נברא חד
נברא חד לשבטיא
ויהא כמנה פרסת
רגלי כהנא נטלי'
ארונא דיש רבון כל
ארעא במי ירדנא
מי ירדנא יפסקון
מיא דנחתין מלעלא
ויקומון רוכבא חד

שיטברו רגלי
קבועים צמדן עד
עבר כל העם
וקודיעם שתכף
שיסירו קבועים
רגלקם מעשם
ישנו מני הירדן
למקומן ולפי שזה
הזמן קורא בלתי
מונבל ט' אפשר
שיקיה זמן עטר
העם הירדן ארון
אם יעברו צמקו
או קבר אם יעברו
צמקירו וכן קעטן
בזמן קבוע רגלי

קבועים צמדן קנה קיה זמן מעדיל עטק הפלח
קנה ומסיר קספק ט' מקורווי' אותה ט' אם אומ'
אחר שיקאטעקיה יודע זמן קברת הירדן וזכמה
מן קצמן עמד ואין קנה אולי יט' זה ספק מעט
בעטן זה המופת אצל בעטר שקורא לת' עתה זה
זמן מונבל כונו שזכרנו קנה א"ל לפס על זה
המופת בזה האופן עשם שקורא מעט' מנימה שזכר
מעמד המים כד אחר שזה בלתי איפשר בזולת
מופת כונו שכנ' ששאי' איד קיה עטן זה המופת
בזולתה המופת

רד"ק

ויאמר יקראו אל הקהלים טוס שעברו וקראו בשם יי אומר וי"ט כאשר קיימתם
משק' ט כפון שנקטת קיס למט משק כד אבקע קירדן לפטך ונזק ידעם כדארי
קיימת טם מכה אחיק עמך" ואתה" עד קצה מני קירדן עד קצה העבר קב שיצאו ממנו נוסס עננו כסחי
קירדן עד שעברו כל קעס מהמקום קראו סעבת מעברנו קצת לקחו י"ב אנט וקעטרוס עמס" וי"ב
אחרות קיס יקראו במקום מעברנו קצת קראו קראו מערך קירדן" ויאמר

יקראו בשם קב'
קקיעס וקקקיס
לפט קירדן צמקו
סקיקס יקאע
וקסמיע אירדני
י"ב בוזת תדען
טענואפט שקראו
יעבור לפטקס
ויכרתען מי קירדן
ונזות גדול קוק
ידען ט קאר
זקדס וינר יס
קקיס מעפטקס
ונדרס ט טעמו
לפנא נשוקט ט
קטקס כלסען
כדי קירדן וזק א'
כנ קמקמור
סקקוק מעט אית
קמנוזק

ואמר יהושע לכהניא
למימר טולוית ארון
קימא ועברו קדס
עמא ונטלוית ארוןא
דקימא ואולו קדס
עמא ואמר יי
ליהושע יומא הדין
אשר לרבותך בעיע
כל ישראל ידעו ארי
במא דהיה מימרי
בסעדיהרמשה כן
יהא מימרי בסעדי
ואתתפקידית כתיבא
נטלי ארון דקימא
למימר במטטוכון עד
קצת מיידנא כירדנא
תקומין ואמר יהושע
לכני ישראל אתקרבו
הלכא ושמעו ירת
פתמיא דייאלהבון ואמר יהושע ברא
תדען ארי אהקיס אתרע לאשרא
שכנתיה כניכון ותרכא יתדמן קדמיכון
ית כנענא וית חתא וית חואי וית פרואי
וית נרנשא ויאמורא ויבוסא

ויאמר יהושע אלהניס
לאמר שאו את ארון
הבריתו עברו לפע העם
וישא את ארון הברית
וילכו לפע העם
ויאמר יהוה אל יהושע
היום הזה אהל לך בעיני
כל ישראל אשר ידעו
כי באשר היותי עם משה
אחיה עמך ואתה תצוה
את הכהנים נשאי ארון
הברית לאמר כבאכם
עד קצה מי הירדן בירדן
תעמדו ויאמר יהושע א
בני ישראל גישו הנה
ושמעו את דברי יהוה אלהיכם ויאמר
יהושע בואת תדען כי אהי בקרבכם
והורש יוריש מפניכם את הכנעני
ואת החתני ואת החוי ואת הפרזי
ואת הנרנשי והאמרי והיבוסים

וונר סכבר
אמן קסס ית
ליקאע ט
יתלגנדליות
כעטכ
ישראל עד
שקתבאר לפס
ט כדאקיק
עס משק כן
יקיק עמו וזק
אמנס יקיק
נזק קאוסן
שקיסות קס'
אך יעקוק
קמנופת

רד"ק

וישמרו קבוצים וגו' אלשתהירדן עתך קירדן וכליגן שפגרו לח ירדו קמיס קעלופים
קבן מקור ר"ל מוכטס ומתקטס ט' כהנע' מיתקטא וכן ממוצב רגל קבוצים מניקוסהו
מוכטס ומתקטס ט' ויהו ויאמר י"ל אליקושעכבר אינ קודס ויאמר יקושעאל קעס נישו קב' וכן
ויקרא יקושע רבן עס ויקי כאשר תמו כל בני לעטר וגו' לאמר שיאמר יקושעלצט יקראל קחו לבס
ואז עו אונת' קרו לבס מן קעס קס המוכרים למעלה לפיותככותס שט' ועתה קחו לבס שטס עשר וגו'
ויצו אונת' לאמר' ארזל שט

כוויין טה קב' לקושע
שינה אתהאל קח דראקו
קס זל ויאמר עדם קס טרדן
אינ קס יקושע רבן עס
עברים אתהירדן על מעט
שורישו את כל יושב קארץ
ודראו זה מנאסמעתא שכתב
בפדר ממעותהמדבר שט'
דבר ג בני ישראל ואמרת לקס
ט אתסעברי אתהירדן קארץ
כטען וכתב עהריק וקורשתס
את כל יושב קארץ מנסטס
ואבדתס את מנסותס וסמק
ליקוסלן תורישו את כל יושב
קארץ וקיה אשר תועתרו מנס
וקיה כאשר רמיתו וגו' אס
אתס עשין כן מוכטס לחו
בזין מנס ואומטין אתס מנאי
עדרו אתס איתו ואתס ועווי
קב קוח מנס ברענע שט' אלו
לכמותה מנתך קירדן ממוצב רגל

ויעבדו הכהנים נשיא
הארון ברית יהוה בחרבה
בתוך הירדן הכן וכל
ישראל עברים בחרבה
עד אשר תמו כל הגוי
לעבור את הירדן ויהי
באשר תמו כל הגוי ל
לעבר את הירדן ויאמר
יהוה אל יהושע לאמר
קרו לכם מן העם שנים
עשר אנשים איש אחד
איש אחד משבט ויצו
אתם לאמר שאו לכם
מזה מתוך הירדן ממצב
רגלי הכהנים הכין שהנים
עשרה אבנים והעברתם
אתם עמכם והנחתם

אותם במלון אשר תלינו בו הלילה

וקמו כהני אונתלי ארון
קיימא דין מבשתא כנו
ידנא מתקניא זל ישראל
עברין בכשתא ע
דשלימו כל עמא א
למעבר ית ירדנא והוה
בר שלימו כל עמא
למעבר ית ירדנא ואמר
י"ל יהושע למימר דבר
לכונן עמא תרי עשר
גברין גברא חרנברי
חד משבטא זפקידו יתהון
למימר טולו לכונן מבי
מנו ירדנא מאתר מקס
רגלי כהניא מתקניא תרת
עשר אבניא ותעברנון
יתהון עמכון ותחתון יתהון
בבית מכתא דתכרדון
ביה בליליא

קבוצ' ועדם טרדן אינ קס יקושעכבר קוז דכתי ויאמר קס יקושעכברו וגו' וקעברתס אונתס כמניתי
מנשק לנפות מנס מוצב צור עטל וכתב עליקס את דברי קהר' וט' טוס בלו לקר עטל וכו' כן אתה מוכט
וקעל עולות ואלמים ואלכו ושתו וקפלו אתהאכטס וכו' ולכו בגלגל וקעמידו קחכטס בגלגל לזכרון וקו
קחכטס קחלק בגלגל לזכרון זה וקחכטס איתס במלון יטל בכל מלון י"ל במלון אשר תלינו בו הלילה

דלק

ויהי נבועה קארון קברית חסד נש קארון ארון ארית ובבא
צקה קמיס פי נשעה שטבלו רגלי קכבס נמיס ארו קמיס

רלבג

וקנה ספר שקקיק
קעטן רל שטניא
כושאי קארון עד
קירדן ורגלי קכבג
שטלנ בקב קמיס
תקב עפנת קמיס
קארדים מלטעל
כנו כד איה קרדן
מאד מן קשר
שמיק ארס אר
כנד סרדן וקורדי
עליס קערב תנו
ככרע נקפק
ירדת קמיס
מלמעל נקעס
עמדו כג יריחו

לחוריק סועמוד כסד דכע וכו' כושאי קארון וע שטל וסמך ליק ויעמדו קמיס
קיורדים מלמעל קמו כד ח וע על כל גדותי על כל שפתו מעפ ומפס כל ימי
קצר כג חעפ שקיק ימי קצר היה מלח על כל גדותי וכטמן עברו ל למא שקו
ימי קצר יח ט כסן
מעבד לכו מלח ימי
קצר ט פתל ימי
קחם ויתפס קאלג
הר נבדיס וימלא
קשרו וקנדברי
קמיס טענת
מכט גרל דוד
לעוז קס אר
עברו את קידן
נמא קח נקאר
מלח על כל גדותי
ויעמדו קרדן
מאד
נמקנס טענת
סס כפסקו ומאי
זה כפסקו מחדס
קשר קדוש סס
צוקן טענת קיק
שנה ארס כנו
וידמה וקער סס

יהוה בד נטלו עמא
מקרו יהון למעברית
ירדנא וכהניא נטלי
ארנא דקימא קדס
עמא וכו' ממני נטלי
ארנא ער ירדנא
ודגלי כהניא נטלי
ארנא טבלא בקעת
מיא וירדנא מלועל
כל כפוהי כל יומי
הער אוקמו מני
דנחתן מל על לקמו
רבנא הר רדוקן
לחרא מארם קרתא
רבסט צרתן ודי
נהגון לימא דמשרא
לימא דמלחא שלימו
פסקו ועמא עברו ל
לקבל יריחו

ויהי בנסע העם
מאחליהם לעבר
את הירדן והכונים
נשאי ארון הברית
לפני העם ובבוא
נשאי הארון עד
הירדן ורגלי הכונים
נשאי הארון נטבלו
בקעת המים והירדן
מלא על כל גדותיו
כלימי קצרו ויעמדו
המים היורדים מ
מלמעלה קמו נר
אחד הרהק מאד
בארס העיר אשר מצר
והיורדים על ים הערבה ים המלח
תכו נכרתו והעם עברו נגר יריחו

כננס וכנה שחן קרדן מחד לכודיע שלח כפסקו
קמי ולח קו כגרי לח קמו כד ח זה עזוק רחוקי מן קער כנו שקו תחל וקארדים פי נקמיס קיורדים אשר
ניתחת רבן קברית ידגו קיס כנשב קבלי וקדס טענתו תמו אונתן קמי קתחתט וככרע ט קלכוכלס לים
וקמס עברו טבא כריוח לח קו מיס לח למעל מעקס שקמו כד ח ומנה שטע צחדס וקרי מחד סקתו אונתן
ט עלש שקמו קמי כד ח והיו ניתפסטי קו כככא צחדס קער ואוטפטס קער חעפ שקיקתה רחוקה סה קו קמי
רביס חל ענה שקמו כד רחוק מחדס קער מחד כנו שקיק קירדן רחוק מעקער

ולפרסם זא

רד"ק

ושתים עשרה חכמים אחרות קקים יקאשעבעך קירדן שקיו קכזטס עומדים עלקס
 צרדן שלם טבע רגליקס צמיס צמיס' וזקו שנאמן תחת מצב רגל קכזטס' פרוש
 מקזס מצברגליקס כלומן תחת רגליקס שקרי קס לח זוו משס עד שפעסה כלמה שקרי
 לקס לעצות רמו שבעבעד תוס כלקדבר' קקמת קחזטס צרדן וקעברת קחזטס
 קחזרות אל קמלון' ואמן קקים יקאשע' אטפ' שלם ראינו שטקו קחלעל חלכ קחזטס' חזל חזר פעסה ידעפו

ט צמעות קחז
 עשה "והכהגם
 טד
 תוס כל קדבר'
 קקמת קחזטס'
 וקעברת קחזטס
 קחזרות אל קמלון'
 אשד עקיה אית
 יקאשעבמו שטקו
 למענה ככל אשד
 עקיה אית משק
 כפון שבעעב
 בערק וקירה
 טוס אשד
 תעברו ארת
 קירדן תקימו
 ארת קחזטס'
 קחלק' וימקרו
 קעס' קקמרת
 קחזטס'
 וקעברתס ואחד
 כך עברו"
 ויקי כלקד תס'

רלב"ג

ווכר עד ששתים
 עשרה חכמים
 קקים יקאשע' צ
 עתך קירדן תחת
 מצברגל קכזטס
 ויתפרסם לקס
 שחזל מקומס'
 יעמדו מי קירדן
 כד אחד"
 והנה זכר שבער
 מקרו
 קעס לעטור
 יותר מן חזק ק
 קצוב וידמק
 שבער עשו זיה
 כדי שיתציה
 לקס מדריגה
 יקאשע בעטן זק
 קמופתט אל קיק

וְתִרְתָּא עֲשֵׂר־הַ
 אֲבֵנֵי אֲקִים יְהוֹשֻׁעַ
 בְּנוֹ יִרְדְּנָא בְּאַתְר־
 מִיקָם רְגְלֵי כְּהֵנָּה
 נְטִילֵי אַרְוֵנָא דְקִימָא
 וְהוֹוֹתָמָן עַד יוֹמָה
 הִרְקִין וּבְהֵנָּה נְטִילֵי
 אַרְוֵנָא קִימִין בְּנוֹ י
 יִרְדְּנָא עַד דְּשִׁלִּים
 כֹּל פְּתוּמָא דְפִקְדִין
 יִתִּי הוֹשֻׁעַ לְמַלְלָא
 עִם עֵמָא בְּכֵל
 דְּפִקְדֵי מְשֻׁרְיֵי
 יְהוֹשֻׁעַ וְאוּחֵיאוּ
 עִמָּאוּ עֲבָרוּ

ושתים עשרה
 אבנים הקים יהושע
 בתוך הירדן תחת
 מצברגלי הכהנים
 נשאי ארון הברית
 והיו שם עד היום
 הזה והכהנים נשאי
 הארון עמדים
 בתוך הירדן עד ת
 הסכל הרבר אשר
 צוה יהוה ארת
 יהושע לדבר אל
 העם ככל אשר צ
 צוה משה ארת
 יהושע וימחרו
 העם ויעברו

מזונב זמן עמידת מי קירדן עד קזמן שקיק
 ראי שיעברו ט קעס לש קח קצוב קיק ראי כשמקרו לעבר שישארו מי קירדן כל כך זמן מן קעברת

רד"ק

ויאמר עברו לפט ארון יי' כדאק"ש יקוצע עבר נאמר וכן אית
קירדון עבר כל קעס למטו כדי שיקו צווקיס צוהר כשקוף
שאר אחרקס שקמים יעמדו כד אחר עד שיעבר באו וטון שעברו כלס
קרא לחותם י"ב איש שקטן שקו עמו ויאמ' לפס שיעברו לפט קירדון שקיק
ענד קירדן מהעבר קאחר אסר יצאו מימנו' ואל שירימו איש אבן אחת על
שכמו ויעברו

רלב"ג

ולפרסם זכה
קמופתה לנ"ב איש אחר
קטן מנבט ישראל איש אחר
איש א' מנבט שירימו לפס
איש אבן אחת על

ויקרא יהושע אל
שנים העשר איש
אשר הכין מבני יש
ישראל איש אחד
איש אחד משבטי

ויקרא יהושע לתרי
עשר נובכ"ן
ראתקין מבני ישראל
נבראחד נברא
חד משבטאי ואמר
להון יהושע עבדו
קדם ארונא ריני
אלהבון לנו ירדנא

שכמו ויעברו
עמס' ואמרתם
בעברו צרדן
צוקת קספרי
קטן נגשיר
קרא קימן רחב
וקרא מן קחלופ

וארימו לכון נברא אבנא חד על כתפיה
למען שבטיא דבני ישראל כדיל דתהא
דא את בני כון ארי ישראלון בנכון ל
מחר למימר מה אבנא האלון לכון
ותמרון להון דפסקו מי ירדנאמן ק
קדם ארון קיימא דיי' כמעבריה
כירדנא פסקו מי ירדנא ויהוין אבנא
האלין לדוכרנא לבני ישראל עד ת
עלמא ועברו בן בני ישראל
כמא דפקיד יהושע ונטלו
תרתא עשרי אבנא מנו
ירדנא כמא דמליל יהוה עם
יהושע למען שבטיא דבני
ישראל ואעברונון עמוהון לבית
מבתא ואענונון תמן

ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון
יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו
לכם איש אבן אחת על שכמו למספר
שבטי בני ישראל למען תהיה זאת
אות בקרבכם כי ישאלון בנכם מחר
לאמר מה האבנים האלה לכם
ואמרתם להם אשר נברתו מימי הירדן
מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן
נברתו מי הירדן והיו האבנים האלה
לזכרון לבני ישראל עד עולם ויעשו
כן בני ישראל כאשר צוה יהושע
וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן
כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר
שבטי בני ישראל ויעברו עם אבן
המלון וינהוים שם

רד"ק

כיום קמוא גדליה שנקע הירדן לסמו כמון שנקע קיס לפע ימסק ויאמר ונע טק
את קבמס וכבר אמר כי כבר אמר למעלה ויעבור ארון יי' וענה
היאך עבר ש קקנה אמר ליהוה עקודם זה שיעק את קבמס שיעלו מן קירדן ורש' פיר
עה את קבמס כמן מפרש את קבמס קמוור למעלה היאך עבר ארון יי' וקבמס לסמ קעס ויעלו מן
קירדן ויעברו אין פנה כמן אלף ויעלו למדכו אעל קספ קמו שומדים אכלה עלו ואי חיסר למען שרדו
שומדים אכל שפת קירדן

שני ערנ שקרי נאמר
למעלה שכלו רגלי קבמס
צקנה קמים ושם נאמר
ויעמדו קבמס ונע ונע
ישראל שברים נחננה
ויהי בעלות קבמס ונע
שענבטי וקרי
כקל וקטמן אחד וישוט מני
קירדן ונע כמנון שלום על
כל גדותיו על קודיע כצונ
קמים למקומם גלגל עלו
כחך ש קיו שוטמס
טרדתם ויחיתם קון
מעדות קירדן אלף ירדו
קבמס עם קעת קעלוטם
וכן מעט מעט עד אשר שט
שמון שלום ללכת על כל
גדותיו והעם ויחיו
בגלגל
קמלן שעה יי' קמח קס
קבמס ושם קקמן יקבע
וט שום שעברו עלו בגלגל
אנעלן אשר תלמן שם קללך
יחולס יותר מן מעלה לכו צוות קיום מן קירדן ועד בגלגל ופי נס קלט קדך קמוא אנשים נשים וקס

כיום ההוא גדל יהוה את
יהושע בעני כל ישראל
ויראו אתו כאשר יראו
את משה בל ימי רחיו
ויאמר יהוה ליהושע לאמר
עשה את הכהנים נשאי
ארון העדת ויעלו ומן
הירדן וייעז יהושע את
הכהנים לאמר עלו מן
הירדן ויהי בעל ויהכונים
נשאי ארון ברית יהוה
מתוך הירדן נתקן כפות
רגלי הכהנים אל החרבה
וישבו מן הירדן למקומם
וילכו בתמול שלשום
על כל גדותיו והעם עלו
מן הירדן בעשור להרש
הראשון ויהנו בגלגל
בקעה מזרח יריחו

כיום ההוא רביעית
יהושע בעני כל ישראל
ודחילו מנה כמא דהוור
דחילין מן משה כל יומי
חיהו ויאמר יי' ליהושע
למימר פקיד ית כהני
נטלי ארונא דסדרות
ויסקון מן ירדנא ופקיד
יהושע ית כהנא למימר
סקון מן ירדנא ויהוה בר
בעל למסק כהנא נטלי
ארון קיימא דיי' מנו
ירדנא אתענדא פרסות
רגלי כהנא ונחא על
יבשתאות כומי ירדנא
לא תירדון ואור
במאת מלי ומדקדמוהי
על כל כפוחי ועמא סליקו
מן ירדנא בעשר
לידחא קדמאה ושרו
בגלגל בספי
מרגח יריחו

יחולס יותר מן מעלה לכו צוות קיום מן קירדן ועד בגלגל ופי נס קלט קדך קמוא אנשים נשים וקס

רד"ק

ויקי כאשר תס כל קעס למט קעס פ' למט קארון קעס וע' וקכמטט שקיו למט קעס קודס
שתפנו לעבר עברו אחר שעברו קעס או פ' כאשר תס כל קעס לעבר קמיתפנו על שפ' ר'
קירדן עד שעבר קארון וקלך למט קעס וקלט אחריו או פ' למט קעס למט קעס ורזל
פירשו בעטן אחר כל זה קעטן ופ' עד קצה מי קירדן שרדן העמרו בקצה אחר ככפנו מעס ושס עמרו
קכמטט וקארון עד שעבר קעס ופ' עקן כפיתרנו קכמטט אל קארנה אחר ככמטט וקיא קשפה אחר

ככפנו מעמנה וחזרו
לחזריקס אר'
קארנה וקו שאמ'
ויעל מן קירדן
שעל אל קשפה כדי
שיקורו קמיס
למקומן קודס ש
שיעטל קארון
לקראות קודס נש
אחר ונעמנו ארון
וקכמטט מעדלמך
וישראל מעד אחר
וקירדן מלח בטקס
נשא ארון אית כושאיו
ועבר שם ויעבר

והיה כד שלים
כל עמא למעבר
ועבר ארונא דית
ובהניא קדם עמא
ועברו בני ראובן
ובני גד ופלגות ש
שבטא דמנשה
מורזין כמא
דמליל עמרון משה
בארבעין אלפין מורזין
חילא עברו קדם
עמא דית לקרבא
למישרי ירהו

והי באשר הם כל
העם לעבר ויעברו
ארון יהוה והכהנים
לפני העם ויעברו
בני ראובן ובני גד
וחצי שבט המנשה
המישים לפני בני א
ישראל כאשר דבר
אלהים משה
בארבעים אלף חלוצי
הצבא עברו לפני ה
יהוה למלחמה אל
ערבות ירהו

רלב"ג

וקש ספר שתקף
עבר קעס עבר
ארון י' למט קעס
ותקאשנו מי קירדן
למקומס וזה נכ'
קיה נעמנו קא'
כדי שיתפרקס
לשאר אל שפס זק
קמופתל שער
עק קא' אית יקושע
שיעק קכמטט
כושאיו קארון שיעל
מקירדן רבקה
עבר קעס

ארון י' למט קעס ואת רמנה מנה קדרש מנה
קכמטט לזה אל קפוקי טכבר פירשן איתם כלס
לדעתו ואת קיה כד כריקס פ' קצה מי קירדן

נשפ אחר ככפנו זה אחר נשע מעמנה כאשר תפנו כל קעס לעבר עבר ארון י' אחריקס טכמה וכאשר עקן
כפיתרנו קכמטט אל קארנה מעד ק' שט קמיס למקומס ואת ראו שארון מעד זה וישראל מעד זה ומנה כדי
לשית ארון אית כושאיו ולעבר ואס קיה נש מיט שארון נשא אית כושאיו למעלה מן קמי' ואת למי שמפרש
דכריקס כמשיעש שמפ' עד קצה מי קירדן קצה שיטחו מעמנו כפנו שאנו מפרשי ומפ' ארון מעד זה שארון
קיה על שפ' קירדן וישראל קיו למט רחוקי וקו מעד קאר' אר' שארון קיה אחר קעס איד' אר' ויעבר ארון
י' למט קעס אר' נשא ארון אית כושאיו ועבר למט קעס מי קכמטט לזה קש' וט' קש' קיה לפ' שקמיתפנו אית
יש אל עד שעבר למט קעס כפנו שפראו איתו או פ' למט קעס למט קעס כפנו שפראו וקס שאמרו ידע
מנה שאמרו ט דעתס רחב מר עתפו

דִּק

ויאמר אל בני ישראל וגו' אשר ישאלון בטכם קולרים ואשר יולד קודם שפונע טעם עבר
ישראל מנרש אנדק ישראל אנדק מלמד שיעקב אבי עמר אתה ירדן טעם שקרע נמקל
כדעתו טעם עברת אתה ירדן קזה וקיה רמז לבטו וכך קימרו זלמה שקיר ע
לחטת קורא סימן לבטס וכו' וכן יעקב אבינו עליו קאלס עבר אתה ירדן טעם וישראל בגולת מערים
עברו יס סוף טעם שבו ובע ישראל לבטו טעם וגו' וכן יקיה בגולת אדוס דעתו וקקרים וי קרע

לשון יס מערים וגו' וכן קימ
ישראל בשירת קיס זה אל
ויאקו אלפי אבי
וארומינעו כלומי מיחטית
קיה לכו זלית גדולה וכו'
כפ ראי זל בפי קתירק
אשר קודש וי ארמי
קירדן מפעטס
דברי וקודש על בט ישראל
קיוצאים ממערים ולקולרים
נמדבר אשר קודש מפעטס
אחזן אשר יצאן ממערים
יראתם עבר נמקיס
עתד כמו

תיראן ורטיס כמו קו'
והי עד עברס עד
עברס כתיב וקס
דברי קטנת
נעב

ויאמר אל בני ישראל
לאמר אשר ישאלון
בניכם מהו את אבתם
לאמר מה האבנים האלה
והודעתם את בניכם
לאמר בבישה עבר
ישראל את הירדן הזה
אשר הוביש יהוה אלהיכם
את מי הירדן מפניכם עד
עברכם כאשר עשה יהוה
אלהיכם לים סוף אשר
הוביש מפנינו עד עברנו
למען דעת כל עמיה ארץ
את יד יהוה כי רחוקה
היא למען יראתם את
יהוה אלהיכם כל הימים
ויהי כשמע כל מלכי ה
האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני
אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי ה
הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבכם
ולא היה בם עול רוח מפני בני ישראל

ואמר לב ישראל למימר
דישאלון בניכון מהו ית
אבהתהון למימר מה
אבני האלין ותהודעון ית
בניכון למימר בבישתא
עבר ישראל ית ירדנה
הדין דיבש ית אלהכון ית
מי ירדנא מן קדמיכון עד
דעברתון כמא דעבר ית
אלהכון לימא דסוף דיבש
מן קדמנא עד דעברנא
כדיל די דעון כל עממי א
ארעא ית גבורת אדי ארי
תקיפא היא כדיל דתרחלון
קדם ית אלהכון כל יומיא
והוה כד שמעו כל מלכי
אמורא דדי בעבר ית
די רדנא מערבא וכל מלכי
כנענא דרעל ימא ית
דיבש ית מי ירדנא מן
קדם בני ישראל עד
דעברו ואתמסי לברוהון
ולא אשת ארת בהון עוד
רוחמן קדם בני ישראל

רלב"ג

וקנה זכר שקטם עלו מקירדן בעשור למדש הראשון ויחמו בגלגל ושכבר קקים יקושע
שם י"ג האבטם אשר קרימו קשטם עשר שקטן ינכט ישראל למטן יקיה זה לזכרון לבט

ישראל עד שלם וזה מימיה שירק ט צמקום המקדש שמו איהן כמו קטטן ככככט קימן וצמטק איהן ט
שיתבאר בתורה שקושמו למט משכן י"י למשמורת וזה נקבע המשכן בגלגל זמן מה כמו שיבא שכבר עשו
בט ישראל שם קפסח במרבעה עשר יום למדש ולא קיה איפער שיעשוהו שם אלף קיה שם הממשכן וקנה

ויתרתא עשרא אבנא
האלין דנסבו מן
ירדנא אקים יהושע
בגלגלא

ואת שתים עשרה האבנים
האלה אשר לקחומן ה
הירדן הקים יהושע
בגלגל

יראה אלף קושמו האבטם קחלה
למט קטדות כמו קטטן ככככט
קימן ומטק איהן לשתי סבות
האחת אלף כזכר בזה המקום זה
אבל זכר שכבר קקים יקושע
בגלגל והשנית שקח ראויה שיקח
הבדל טעם בין מופתו משרה

ומופת זולתו כמו שכזכר בסוף התורה ולזה חזן ראויה שיתקטט אלף קדברים שהיו לזכרון אלף המופתים
צמקום אחד עם שאלו האבטם יצטרך להם מקום גדול ולא יוכל המקום הקדוש ועוד שכבר קיה הבדל טעם
בין ככככט קימן ומטק איהן ובין האבטם קחלה וזה כ ככככט קימן קיה ט קימופת מתמיד עד שימרה
שקיה נמש צחום השמש ישר וייתקיים זה קזמן הארון וכן קיה קטטן צמטק איהן עם השקדים שצמרו
ואלו קטטטם גם כן מה שעשה ט קימופת בעצמו ואולם האבטם אלף קיה נבט בעצמותם מן קדושת
והפלא ולא קיה מה שעשה ט קימופת חזל היו סבה בצופן מה לזכר טטן זה קימופת כמו שכזכר בורה
המקום ולזה קיה די שיקו צמקום שיקיה ט הממשכן שם יטאו ישראל בגלגל אלף פעמים
ויזכרום אלף האבטם טטן זה קימופת עד שלם ולזה אלף אומר בזה המקום שקקים

יקושע אלף האבטם למט קשם אבל אומר שקקים בגלגל כדי להזכר זה קימופת בזה האופן ומופת
המקום יראה שאלו האבטם היו תמיד צמקום משותף לכל ישראל כדי שיקו זכרון מתמיד לכ"ס כמו
שזכר פה וזה למודו רבותינו זלמינה שכזכר פה שבבעה בחדר מתמנה וידמנה
שקטמו שאתו אדר קיה משלשים יום ט אז היו מקדשין קדש על פי קריאה וט צום שמתמנה קתול
משפר השלשים יום שכזכר איהן וקנה קיום קשמי ממטן קיה קיום השלשים ולפי שמקנה קיום
ככלו קנה אלף אז יקושע המרגלים צום קדוש וט צום אמר לשומרי ישראל ט בעד שלשת ימים יעברו
את קירדן וקנה צפוף קיום קשיש למטן לכו אצל קירדן וצום קשישי עברו את קירדן ויחמו בגלגל
ואולם אם קיה נשע קדוש אדר מנעזרים ותשע יום קנה יחייב שצמק שששק בחדר מנה משרה
ולפי שכבר אומר משה צום מותו בן מנחה ועשרים שנה אבט קיום למדן שכמו קיום שמת בלד
וקנה זכר זה

שרדן ש קרית צמח קקרים יאלה מצוא מה
 בזה כמו שקוא מצורקס אלל אלל תאלס צר
 קרפואה בזה האוסן מוולת שיחובר לזה מופת
 והצ קעטן הזה צמבעמו קעטן צמער
 קיעריות כ כל מסודר מקשם ית' ולגרת
 כשיצמד לשם ית' לשות קטבע מצד מה שזר
 יותר מובבעת קהיל ממה שיסודר מר
 קטע יתרחק ממנו קמעט שאיפשר ש קשם ית'
 איננו שונה קסדור קטבע ש קוא ברלון וכן
 קעטן בעורה רל שכאר יקיה יותר בער
 קהיל קנטיק מדבריק קנש יקיה רשות לכנא
 או לבד לשות מקצת דבריק אז כמו מעש
 אליקו צר קכרמל וכשיקיה זה כן קנש רצוני
 שיטו אז מדברי קתורה קיותר מעט שאיפשר
 ולזה תמצא צמי שחזו בלמוס שמחבלין אות
 קאל תאלה ובכאן קותר זה קספק" ואלס קתעלות
 קמעטס מזה קספור קס י"

התועלת הראשון קוא צפון וקוא
 שכבר תקיה קכנא
 לכנא להצמח על קעס אשר קוא אלל קס ולזה
 יקווי צמח שאלס לא יצמד קעס קתעל קס זית
 קקודע על איש אחר ראוי לכנא קר מוט
 קבעתה קס על יד כנא יותר אלס ממנו אל
 תגע כנא ללש קקוא קראוי לכנא בעט
 קעס ולזה ספר אלל תכנא יקושע אלל אח
 מנות משה כ לא כצמד לשאל קקודע לזה על
 יד יקושע שכבר נאלס קס זה צאוסן יותר אלס
 על יד משה" השני קוא צמדות קוא אראוי
 לתמיד קמקש למוד קאלמות קאכוי
 מקמלל קנא לזה שיפעוד לסמו תמיד וישתפ

ש אז יתכן לו למוד ממנו בכללותו קדברים
 שירצה קן מקטלסופיח קעמות או קיערית או
 מקעטמס קיעריות ולזה תמצא שתל יקושע
 צמעות קכנא לנצמח משרת משה כאל יקמר
 שמוק קכר קבעל מקשאלמו ממה שכעטרו קיה ראוי
 לכנא קה"ה קוא קודיע ששנת בלתי עטור משה
 את קירדן קיה חמל קעס וזה למדו בעטור כ
 דברים מזה קספור ק" קוא שכזה קמקן שקתנ
 בו אלל קככס קש" שיטור משה את קירדן אורי
 קיות משה מות תמצא שקרא אותה קש" עברו וזה
 ממנה שורה כ לא קיה זה לו כחמו ולזה קמ צמח
 תורה נס כ קתאק"י בגללכס נג" ואס יקשר
 בעטן ממה שצורה קתורה שזה קיה על אשר מרו
 את פ"י לבתי קקדשו בעטן מי מרינה כאלל
 שזה לא יתער מ"ג כ קתאק"י בגללכס וזה כ
 אולי קיה נמסך לשאל מעלת קקדשה מקתעלת
 צמחונה כשם ית' ממה שיקו ראויים כ אלל שתגע
 קס ירושת קארץ נאלס שכפמס על יד משה"

וקאטת שכבר קתצור צמח שינל שכבר קתעל
 יקושע צמח קארץ וזה קיה צמח מלת קשם
 למען כמות צמח ישראל קשומרים קס את דרך י"י
 וקוא מבור שאלס קיה זה עשה על ידי משה קיה
 משה משהל בזה צמדות יותר קלל תראה קר
 עשה לסיחון ולשב אלל קשיר קס שרי צמח
 מקומן" **הרביעי** קוא צמדות קוא
 קקוא ראוי למי שקוא
 צמח מונה ששתדל
 כנא קבוצות אלל יתעל בזה רל כ לא ידע
 חס קימים קבאים יקו מוכס כאלל או יתד
 קמיות לזה תמצא שחזר שיער קשם לקושע וכבר

רלב"ג

וקנה זכר אחר זה שזה המופת
קוסף המורד לבלבל מלכ"ט

האמודי והכנעט וכבר נהפרכס זה המופת
לכולם מנה מנה שראו שכרתו מי קירדן שרזו
אולם עתה מנה ט כבר כרתו מימי קירדן ממקום
רגל הכהנים עד היום וכאשר קירו בזה מצאו
שקטנה היתה שקשי הוצג מימי קירדן מפת בט
ישראל עד עכרס וקנה כזכר בזה המקום שמנה
שעשה יקושע מאלו הדברים לפרסם זה המופת
היה לפי מה שנה אית יקושע ולזה ידמנה
שמנה טקו בבחור איך יעשה שיכרתו מי קירדן
על ידו כדי שינעמוזה לכל ישראל זה התעלת
האפשרי שינעמינו וקנה ראוי שחוקר בכאן
בהיתר ספק מנה אינו מנעט יקרה בזה המופת
אשר כזכר פה וזה שכבר קארישו זל"ט לא יתחדש
במופתים דבר חדש ולזה הקשה לרצו מנה שאינ
ואם בריאה יברא מן מפת מנה שכתוב אין כ
חדש תחת השמש והיתר קספק הזה כשאמר
שזה המופת היה למנהר זמן פתיחת הארץ פרה
ובחור זה ט זה יקרה למרץ בארץ הזמנ שיטענ
בצמח חיד מנה עשט כמו שכתוב בספר האותות
וקמופת היה לעשות בזולת זמן מורגש מנה
שיטעוהו קיודע בזמן ארוך וכן קעטן בתקסך
המנה נחש אצל לא יחדש קשי דבר חדש אצל
המנצחות כלם ולזה לא יתכן שיטענה מנה ממנה
נחש ויהיה מנה ונחש יחד וכן לא יתאר בעשיית
דבר מנה שיקה מנצחות סותר עצמו כאלו תאמר
עשיית מנצחות קסר שזה לכלש און עשיית
מנאלש מקנים ישרים שיקו זנייתו פחותו יותר
מנשת זניית כננות און עשיית אש קר ומה שדומה

לזה מנה שמנצחות סותר כפשו ונביות קעטן כן
וקיה ממנצחות קנים כשקו מניס בפועל שיקו מנצחי
המקום השפל קנה ידמה שיקה המופת בדברים
אשר לא ייוחס לשי לעשות זה המופת בכמו זר
האופן ואם אינ אומע שכבר התבאר בעטן כשן
האש שצאו ט חטמה מישראל ועזריה ולא טווקו
שכבר היה בלתי חס וקוף אש אמרם לו שהמופת
לא יקיה שקוסר קחוס מניד אש וקוף אש קלל תראה
שהחשים שהשטכו שם מנת מחוזק קחוס אצל זר
המופת היה חס נשקיר קשי במופת המנצחות קאשי
מקמקום שצאו ט חטמה וחבריו כמו שיראה מקצת
דבותיו זל"ח נשקנה להם טנעט לא יווקו ט
מקאש ט כבר זכרו חכמי הרפואה שישם קנת
דברים כשימנעח אדם אחד אבר מאיבריו נקם לא
יזיקהו קאש וקמופת היה לעשות זה בזולת סותו
כמו קעטן בפתיחת הארץ ונביות קעטן כן קנה
איך היה קעטן בזה מי יתן וחדעולאמ שכבר
ידמה שחומר שאין קנחת מניס בלתי כגרים דבר
חדש ט כבר יקר בזה למניס כשיקיה להם דבר מונע
מקתוטה ואיפשר שחדש קשי במופת באי
במנון למניס נשם ספרי עבמונע קנים מקירידק
און היה זה בשקדש רוח חזק שם במופת ידקה קנים
למקום קאוף ולא יתחס לרדת כמו קעטן בקריעת
ים סוף כמו שכתוב בבחוריון לרברי תורה טקשי
קרנה און שיהבר אלקמוצות קמופתים סנות מנה
ימנעו הזרות אשר בעטן קמופתים קקס ולזה
תמנעו שנה ישעוהו שימנעו דבלת תאמס על שחן
חזקיה ט יס לו מנעו בזה מנה ואעפ שאי איפשר ט
שירפח קשחן בכמו זה קזמן קינעט וכן תמוצת
במה שנה אולשעל כעמון שירחן שבע פעמים

זה קטט בזה האופ קאפס כמו שזכרין במה שקדם
הז והוא צמדות קוא שרואי למי שירצה להצל
איש מה מיד אחר שירצה עצמו בדבריו כאלו
קוא חושק שיפלה האיש קואו בר רודפט בזה
ימצאו למכונן בצולתו וזה סבב יסמך קרודף על
דבריו ויתכן לו בעמולות למנוט קרודף ולזה תמצא
ט בשאלת קמלך יריחו אל רחב קפנדקית שתמצא
קאנשים אלו מנבטי ישראל אמרה אחר שקצטע
אותם שאמת קוא זה אך לא חמת בזה טעו ידעו
קיותם מנבטי ישראל היתה מנהגו לו למלוכות ולעם
כדי לתפסם וספרה שכבר יצאו אחר שקצטע אך
קללה ולא ידעו אנה קלכו ונתנו טענה שירדפו מקר
אחריהם ט שינעם וזה ממה שקראתם שקייע
קוסקת שיפלו בדם ולזה קאמינו יותר לדבריה
ונשאלמה בזה קהצלה למרגלים אשר כונן אלה
הז והוא צמדות קוא שרואי למי שירצה להצל
איש מה בזה האופן קזכר שימנר שאל
יכונן בעמולות ~~למנוט~~ שיתכן ששיעורו
קתפסק ולזה תמצא שרובם אמרה שאלו בואו
אלה קאנשים מנבטי ישראל ט זה ממה ששיעורו
ט קתפסק בקלות ויקיה זה סנה אל שאל ינע
קתכלית שכונן וכאשר אמרה שכבר יצאו מעם
זכרה לזה מנאמר יקיה לה קתפסלותו חס ימצא
מנאמרה זה כונן בכל או בקצת קואו שכבר
אמרה שזה קיה בעת שקיה קטער לפנור בחך
ויתכן מפת קחך שדמה לה שיצאו שמהם ולא
יצא ט חס א' או נשאר שמהם ט זה חפש שיקרה
מפת קחך הו והוא צמדות קוא שרואי קכרח
שתקיה סבב מה לאנשי אשר ירצה קחדם בקלותם
ראוי שיסדר קיותם במקומן מותחלפ שחס ימצא
קאחד אולי יצב קטט ולזה תמצא עש שדבריה

יכונן ט אולי לא יצא ט חס קאחד וכדמה לה בחך
שיצאו שמהם וקנה נשאר אחר מהם אצל קתפס
וקיה לה קרנעה ולזה יעזרוה דבריה להצל אחר
קטט ולזה תמצא ברוב שפס לכל אחד ימצאו
קאנשים במקום מיוחד שחס ימצא קאחד אולי
יצב קטט" דעשיירי קואו צמדות קוא שרואי
שאל יקנר קחדם על מה שאפשר
קצלת שאל יקיה כל מה שקיה בקלות אולי ראוי
שיסתדל לקבל מה שאפשר לו חס רב חס מעט ולזה
תמצא ט שראתה רחב שאי חפש לה קללה טענה
בשום כל לפי שזה קיה מנעם חס בעת שר
קמרגלים חס שראתה מקום זה ותשאלם בשלום
ואולם בעת שראתה קמרגלים לא ישלם לה זה ט כבר
יכול ישראל להקום שמהם בזולת רוב קארץ לפי מה
שנתפרסם לה מנעם יכלת אלפי ישראל שיסע
מנעם קמנעבטבור ישראל חס תשאל מהם קצלת
כל טענה קנה קוא מנאמר שזה לא יאות להם בשום
עש שקיה עש גדול בזה בזולת קארץ" ולזה
קשתדלה בקלות לפי מה שאפשר לה לקחות אותה
ובית חנה וקשטעם אותם בשם אלפי ישראל על זה
מרים קפרדס מנעם" היא" והוא צמדות קוא שרואי
ראוי לחס שיפא כל דבריו בחכמ גם בעת
קתפס יתאצ במה שיפסקו שאל תשינבו קחדם
עלנו ולזה תמצא במרגלי חך דקדקו באלו קתנאי עש
רחב בחופ שאלו ישיג בזה מה שרשינבו עלנו קחדם
אחר זה כמו שטי" היב קואו צמדות קואו שאין
ראוי להמיל קנה טן קאנשי לתתי הרון לחיש
א על קאחד במה שקס ראויים ט על חופ א ולזה
תמצא שחך יקאע אש א למטה באופן שקיה יב
למספר בט ישראל להטן קחדם שקיה מונגלים
לקיות לחרון לבטי ישראל" תפ" ג ג

קיה עמו כאשר קיה עם משה עד שלח יתעב איש
בפניו הזקירו שיטשה זה בזרירות כדי שתשאל עליו
ירושלם הארץ לשראל כי קהל לא יקצר מלתת המוטות
ביותר שלם שבפנים ואטף שכבר קיה יקאע ידוע
חבל חכמות האלהית שכבר יתעב יקאע בזק קנה
עם כל זה הזקירו שישתדל בזק במריעותי במזירה
האזונית קיה מושאלת על זה כמו שצאריט בשלשי
מכפר מי' ולזה אמר לו חזק ואמן כי חנה הנחיל וגו'
הרהב ישי קיה לודיעט הקתמדרת בעון
בערה בעניינה וקאמסך אחריה
סנה אל שילח דרכי האדם ואישלם בעון שאח סנה
לבזלת דרכי האדם ולזה אמר רק חזק ואמן מחד
למור לעשות בכל התורה וגו' ש אז תגלח ואלו
השכלכלו קתחם קאי' להטיב את ישראל בעטן זאת
קירושא בזופן שיקו ראויים אל שהגעלם בזופן
שלם וקנה פרשן אמרו ואז השכל מעטן השכל
וידוע אותי שלם קיה מעטן קהגלה קיה אמר ו
ואז השכלמותר חין ערך ט' השישי קיה
במדות קוא שמי שיצרך לעשות פועל
אחד לעולת קוא איפשר שיצטע מהפועל ברזח
תועלת אחריים שיעשו אותי בזופן מנה קנה ראוי
שלח יקצר מקציע הפועל קוא כל התעלו האפשרו
וזק יקיה בשיטתו בזופן אשר יצטע במנון שאר
התועלת וכש' שראוי לו זה כשתקיה בפוך משאר
התועלת השמית התועלת המוכון בזה הפועל בזופן
קיותר שלם שאפשר ולזה תמצא כי יקאע באשר
הצורך להכרית את מי קירדן למען יעברו קעם ט
באלות בזולת סנה לחבר לזה מנה שימסכו במנון
תועלת רבות ולזה קודיעם תחלה שבעד שלשה
מיים יקיה זה הפועל למען יכין להם באלו קב' מיים

כזה לדרך אשר קים קולמס בה קוא קהלך לטח
לרשתות הארץ קוא מלחמה ללום איה ולח
לשם חבל לזמן ארוך עם שוק יוסף לשאר אל
קאמנה בקאע כשיראו קנענה מנה שיראה להם
בעת שהגבול אותה וקודיעם כי ציח כפות רגלי
קקמס ברדן יכרתו מימיו ושאר עבד קעם
הבא יעלו קקמס כשאי קארון מקירדן וישוט
מי קירדן למקאמס כי זה מנה שהישי קעם
להתקרב לעבודתה" אשר קוא שלם בכמו אל
קאסלות קעטמות ולשמות למעתי קאע טכא
ט זה כלו מנה שישי קעם אל שתגול לזס
ירושלם הארץ בזופן שלם ולפרסם זה קמופת
קאסלם קקי' יקאע קאנט תחת בפת רגלי קקמס
כדי שיראם כל ישראל כמו שצאריט וענה לשם
קעס איש אשר קטן לתן שתים שארה קאנטם
לקזר זה קמופת ישראל עד שאל למען ירא
טמוד אותם וקיה סנה אל שיאריט ימקס ע
קארץ קמונה שהאי קותן להם אשר קנעם
לרשותה עד שזק יקיה סנה להעלם ירושה
קארץ בזופן שלם כמו שצאריט ורנה עם זק
שיקיה זה קמופת גנוס למען יתפרסם זה קמופת
לכל מלח קאמורי אשר בעבר קירדן ימנה ולכל
מלח קכעט אשר על קים וימס לבגס מנסע
בט ישראל כי זה כלו מנה שיעזור על טקס
וקנעת ירושת הארץ על ישראל בשלמות
ולזאת קסנה שלח יקאע מרגלים לחזק לבישראל
כשירש סנפלה אימותם על כל קגים קקס קקס
באים להלם עמם כמו שצאריט במנה שקדס"
וקנה זכר בזה קספר שיקאע עשה ז'
כאשר עמו משה ע"כ משה קייסרו אל שיטשה

רדק

משום דכיופי קו" ורזל לא
 אמרו טעם למה אין נשמרין
 עבה מלמול בנמול דעבול ונמול
 דשותף אכל אמרו כיון שהרגלו אינו מוזיק וכן
 אמרו האידול דרשו נה רבם שומר פתאים יי'
 ואם היה אומן אדם יכול היה הקדוש ברוך הוא
 להשיב רוח צפופה וללא יתפזרו טעם כבוד ולי
 תבטל מצות מילה אמת הוא כן לא יבצר ממנו
 מומה ית' וית' וקנא ית' וית' המצוה על המילה
 לשמונה ימים קנא הקריש מקום ולא קזקירם למור
 הילודים כל אותן שנים לפי שהמצוה אינה נשלה כ
 אם לא היתה בזמנה יכולה להיות אחר זמן ובעבור
 האריך זמן המילה לא יאנה הקדוש ב' מושג השלם
 כן אף על פי שמשנה מושג השלם בקרבנים
 בקריעתים סוף והירדן ועמידת השמש לא יעשה
 כן ברוב הקבים כן אפי' בכח המלחמה ועורו לחוקנו היה עשה על ידי סבה כמנהג השלם במלחמות
 כמו שנה במלחמת יריחו הקפת העיר בשופרות כמו שעשין הצרים על עיר להפחידם ולהבילם וכמו שנה
 במלחמת העש' שים לך אורב לעיר מאחריה כמו שהיא מושג השלם וכן במלחמות אחרות ולא כול' לומר
 כן שלא ברצון האלי' וית' במעשה מלמול הילודים במדבר כן לא ראינו שהוכיחם כנח על זה שלא מלו כ'
 אותן שנים שהיו במדבר ומפני זה לא עשו פסח כן אם בשנה השת' שיצאו ממצרים לפי שהיו ערלים
 ומילת הזכרים ואפי' מקצתן מעטבת מעשות הפסח שכל המוללו כל זכר ואז יקרב לעשות' וישדרש
 שיש לוי מלו במדבר וסמכו זה מתפוק ובריתך יצטרו ויש לפרשם כן לפיכך לא מלו כל אותן השנים
 שצאמ' על פי יי' יאמן ועל פי יי' יאמן ולא היו יודעין יום כוסעם ואם היו מלנים הילודים והיו כוסעים יום
 המילה היו הפפולים בכמה מפני הדרך וזה שאמ' כן לא מלו אותם בדרך' כן קנה ראינו משה רבינו איחר
 מילת צו בעבור הדרך' ואם תאמר קנה ראינו שבעש' משה רבינו עה' על עבוד המילה הקי' א
 בעבור הדרך כמו שכתוב ויבא המית' לא כעש' אלא לפי שלא עתעב במד' עד מול צו ועד חיות' כ
 צום נשע לא נשע על פי הבורא' כן אעפ' שאמ' לו שוב מצרים לא אמ' לו שיסע צום הקנא וקיה לו למור
 צו ולקחת עבד חיות' ואח' ללכת למצרים במצות הבורא' על כן קו' חיו בדרך על ידי קחול' ושמר' לו
 עד שיקח צמולן שיוכל לפול' שם ולקחת עבד' ומפני זה עשו פסח במדבר בשנה השת' כן מלו כלם לפי
 שלא היו בדרך כן לא נשע כל אותה שנה כן עשו הינשכן במדבר סיני ולא יח' לא מלו אלא הילודים

רלבג

לפי שלא היו יודעים קערה
 אחר יצטרכו ט' לשעט ע'
 פי יי' היו חומס כמו שהתבאר בעורק' ויהול
 יצטרכו לשעט צום קב' למילה וקיה קסבה לתוכן
 ולזה לא מל אחד מהילודים במדבר ולזה לא קסבה
 לא עשו ישראל פסח במדבר כן אם אותן שזכר
 בעורק לפי שכבר בולדו לרובם בטם אחר שתי
 שנים לצאתם ממצרים ומילת בטקס היתה מעטבת
 אותם מעשיית הפסח כמו שהתבאר בפרשת צו
 וקנה ספר שאחר שמלו ישנו במקומם עד שחיתה
 המכה וזה כלו ממה שזכר שאין ראוי לפיכך
 שיעתק ממקומו עד חיות המכה'
 קיום גלות'

כך יעשה סוף והירדן ועמידת השמש לא יעשה
 כן ברוב הקבים כן אפי' בכח המלחמה ועורו לחוקנו היה עשה על ידי סבה כמנהג השלם במלחמות
 כמו שנה במלחמת יריחו הקפת העיר בשופרות כמו שעשין הצרים על עיר להפחידם ולהבילם וכמו שנה
 במלחמת העש' שים לך אורב לעיר מאחריה כמו שהיא מושג השלם וכן במלחמות אחרות ולא כול' לומר
 כן שלא ברצון האלי' וית' במעשה מלמול הילודים במדבר כן לא ראינו שהוכיחם כנח על זה שלא מלו כ'
 אותן שנים שהיו במדבר ומפני זה לא עשו פסח כן אם בשנה השת' שיצאו ממצרים לפי שהיו ערלים
 ומילת הזכרים ואפי' מקצתן מעטבת מעשות הפסח שכל המוללו כל זכר ואז יקרב לעשות' וישדרש
 שיש לוי מלו במדבר וסמכו זה מתפוק ובריתך יצטרו ויש לפרשם כן לפיכך לא מלו כל אותן השנים
 שצאמ' על פי יי' יאמן ועל פי יי' יאמן ולא היו יודעין יום כוסעם ואם היו מלנים הילודים והיו כוסעים יום
 המילה היו הפפולים בכמה מפני הדרך וזה שאמ' כן לא מלו אותם בדרך' כן קנה ראינו משה רבינו איחר
 מילת צו בעבור הדרך' ואם תאמר קנה ראינו שבעש' משה רבינו עה' על עבוד המילה הקי' א
 בעבור הדרך כמו שכתוב ויבא המית' לא כעש' אלא לפי שלא עתעב במד' עד מול צו ועד חיות' כ
 צום נשע לא נשע על פי הבורא' כן אעפ' שאמ' לו שוב מצרים לא אמ' לו שיסע צום הקנא וקיה לו למור
 צו ולקחת עבד חיות' ואח' ללכת למצרים במצות הבורא' על כן קו' חיו בדרך על ידי קחול' ושמר' לו
 עד שיקח צמולן שיוכל לפול' שם ולקחת עבד' ומפני זה עשו פסח במדבר בשנה השת' כן מלו כלם לפי
 שלא היו בדרך כן לא נשע כל אותה שנה כן עשו הינשכן במדבר סיני ולא יח' לא מלו אלא הילודים

ר"ק

בעת בעוד שקיו ישרא לבגלג
עקלו קאל למול כדי שיפשו פסח
בארבעה עשר ט בעשור למדש
עברו ונשאלק ימים קיק לקס לקיות ככטס למשו
פסח ולקזות ולטבול ט טמאי מת קיו זכס וערלס
ואיקיו נמולס כלס
כדי שיקר יט
קפסח במדעש
עשר וקול ט
בעשור למדש טוס
טוס קזו כלס
קזיק ראשונה
שקיו קזיק שלשי

בערנא הויה אמר
יעליהושע עביר
לך אזמלון חריפין
ותוב גור ירד בני
ישראל תענות

ובערב קפסח עשו קזיק שמה שקיו קזיק
שבע שקרי כריך טן קזיק לקזיק ל ימים
ומבלו ועשו פסחיקס זמקרק ומפט מנה לן מלו
קילודס במדבר אזל ט מנה שקלט ישראל
במדבר לן נשנה רוח נטמט ט קיט דלן לבדרו
עכט כבוד לפי לן מלו ט רוח נטמט רפואה
למכת דס וזולתה סכנה ואמרנו טומיא דעצו
וצומיא דשותל לן מהלמן ולן מסוברימן פי אין
מלן ואין מקיזין דס ושותל קיח רוח קדיס ט
סכנה למוציא דס ואס יאמר אדם ובי כל יום ויום
שקזכר טמול אומרין לו רוח נטמט ישלמן ט
בכל יום ויום סאנת כפון שאזל רוחות מנשנות

ר"לב

בעת קיח אמר יי אליקושע עד אז
יבנה יקושע קרבות ערים קרען ט
קרבות קדיס וקס קטפסיס מקנפסת חצור בלעז
ואמנס עקו כדי שיפנס יקושע בזק קמנט מקנעג
שאפשר ט ט יתכן בכפון אלו קרבות שקיו בהכלת
מקחות ולזר
תרגי ושבן אזמלון
חריפין ושג מול
אדבע ישראל
שמת שגאל כלל
קטס וזק שכבר
פולע בצורת
ממעדים לתכלית

בעת הויה אמר
יהוה א יהושע עשה
לך חרבות ערים
ושובמל את בני
ישראל שנית

שינלו אז את קארץ וכאשר קמו עקומתקס וכגזר
עליקס קמוות ואיחור עד ארבעים שנה מירושלה
קארץ קוצרכו עשה שמתל כפון זק קטעל ואולס
שזאת קמנעא מנח ירושת קארץ קוא מנחיר מנמ
סמא נעורק נפרשת לך ט סכנה אברקס
בזאת קמנעא עם שכבר קיק ראוי שקיימו ישראל
דרכ קתורק בכללם לפי מה שאיפשר ואז יתכין ויתר
שיעסק לקס קשי זאת קהטנה וקחטש כל שירא
ארץ ז גים קזכריס נעורק גבעת קערלית נקראת
קגבעה בזק קסס מנפט קפועל שנעסק שס כל מנפט
מילת כל קטס קילודס במדבר וקנה קיו כלס ערלס

בכל יום ורוח נטמט עם כל אחד מקס וברוב קימס קיח לבדק גברת על שזר קרוחות לפי מלן בכל
יום על קרוב ורוח נטמט קיח קמפזרת קענטס כפון שכתב ורוח עברק ותקדס ועל רוח נטמט קוא
אומן ט אין יום נקיר וקאר אלן עם רוח נטמט וכן קוא אומן מנפן זקביחה ועם שאר קרוחות ימנאו
קענטס לרוב שאין מנתפזרות מנפמקס ואעפ שרוח נטמט עמקס כפון שאמרין קיח מנפלה לקס אכל
נביותה גברת קיח מנפזרת קענטס ולפ שנמדבר לן נשנה נפול קמילא ועוד אמרו ואיבעת חיימ

רד"ק

אל גבעת הערלות כמו בגבעת הערלות וכן כפל אל קמים צמים ורבים כמוהו וזכר את גבעת
קערלות עש' קמאורע ששנו גבעה של ערלות או בעטור קערלות סכרת עס' ומכאן
קערלות קורא משקל אחד ט' מין ערלה יאמן ערלות כמו חכמה חכמות וזה קדבר אשר בעטורו מכל
יקושע ט' כל קעם קילודים צמדבר לא מלנו אותם לפי צמונה יקושע למולס ויש פתרים ועל זה קדבר ורזל
דרשו על ידי דבור כלוינז על ידי דבור מל אותם אמן להם כפטרס ארס לרש אתה קרץ ערלס לא כך עמן

לחברקס אלף ואתה את ברירי
השמור אחד שכתובתך לך ולזרעך
אחרך ועל כלו את אתה לזרעך את
כל ארץ כסען לחזות עש' ואתה
את ברית השמור וזקו טעם
שאומן ואתה ט' כמו שאת מקיים
לך ולזרעך כן תקבל אתה ברית
עלך ועל זרעך כל קעם קיונא
ממצרים הזכרים כל אנשי קמלמן
ר' למען עשרים שנה ומעלה ט'
אותם קס הפקודים ולא קיה אחד
מקן כלן שכולס מיעו וקס קיו אותם
וזקו שאמן מולס קיו קטעם על
הפקודים לקודיע ט' זה שאן מלנו לא
בעטור ששכח מקס מועת מילת
צמצרים או שנתרסל עליה ט'
מולס קיו כל קעם קיונאים ואפי'
לדברי רזל בעל קדרש שאמרו
שקתרסל צמצרים צמילת וסמך
לפסוקים את בדם בריתך שלחתי
אסירך מצור חין מים ט' וכן מנה
שאמן בדמך חיי שט פטמים ר' לשט דמים רס פסחודס מילת אטפ' כן מלנו כלס קודס שיעשו פסח וזה שאמן
ט' מולס קיו קנה אותן שקיו מעבן עשרים שנה ומעלה מיעו צמדבר ומעבן עשרים שנה ולמטה שארן מולס
ולא שארן לקושע למול אלף קילודים צמדבר שאן קיו יכולן למול בדרך כמו שפירשנו ופי' לא מכל
לא מלנו אותם ט' קורא פועל ונא

ויעש לו יהושע הרבות
צדים ומל את בני
ישראל אל גבעת
הערלות וזה הדבר אשר
מל יהושע כל העם
היוצא ממצרים הזכרים
כל אנשי המלחמה מתו
במדבר בדרך כיצאתם
ממצרים כי מליס היו כל
העם היוצאים וכל העם
הילדים במדבר בדרך
כיצאתם ממצרים לא
מלו

ועבר ליה יהושע
אזמלון חריפין וזמר
ית בני ישראל בגבעת
יקרא לחגבעת ע
ערלת אורין פתומא
הנור יהושע כל עמא
הנפק ממצרים דכריא
כלי גברי מעחי קרבא
מיתו במדבר אברהא
במפקהון ממצרים
ארי גזירין הוון כל עמא
הנפקו וכל עמא
ראת לידו במדבר
בארדה
במפקהון ממצרים
לא נורו

ואת בעקס קקיס

בדרך וכל זמן שהיו צמדבר סיט לא היו בדרך
 וזא טעם כטן בשט' עזה לך תקן וקק כמו
 וימקד לפשות איותו ופי לך לעצמך שיקה קוח
 קמל ואחרים עמו כ לא יתכן שיקושע לבדו
 מלא כל קערלים שקרי אמר לו קרנות ערים
 ואלו היה קוח קמל לבדו די לו במרב אחד ועד
 בארבעה ימים קיחך קיה יכול יקושע לבדו
 לפנות כל קילדים צמדבר זה לא יתכן או יתכן
 שלא מנהגו אחד מקם אלם עה איותם למור
 ואיך לך ש עליו מוטל קוח קיה מושבים
 ומק שאיך וימל את בט ישראל כמו ויבן אלמה
 את קבית עה לקם וקדומים לקם ואיך צמדבר
 ש כשיעלו ישראל צמדברים יקושע קיה קמוקל
 ואיךן פרע ומשק ממשק וכו ולפסק אימר
 לו עדה ואוב מול את בט ישראל שנית כלומן איה
 תקיה קמוקל כמו בר אשונה ודייקן זה מלשון ואוב
 מול את בט ישראל שנית" קרנות ערים
 כהרעמון אומלון חריטין פי אומלון חדין וכן
 אף תשיב ער קרנו פי כשחריטות נוסף לברדין
 ואיכן חנהך יפה איך קרנות ערים" ופסק
 קמיתו אר אל קתו אר כמו מי קמרים בט שלשים
 או יקיה ערים שם זולתו תואר ויקיה פירוש
 קרנות שיש לקם חידודים" ואוב מול את
 בט ישראל שנית חזור פעם אחר פעם צמדבר
 לפנות ולטותם לפנות צמדברו ואוב איכו איך פעם
 אחת ושתים לבד אלם כמה פעמים עד שיצמר
 קדבר וכן ושנית צמית יי שאחזור" גם
 תמיד כל ימי חיי וכן צמדברו שנית איכו דוק
 פעם ושתים לבד אלם פעם אחר פעם עד
 שיצמר קדבר וכן כפיל אונה צמלתו איכו פעם

ושתים לבד אלם פעם אחר פעם כמה פעמים
 וכן ועם אומם אל תהערב אחרים ואומם
 פעם אחר פעם לראשונה כמה פעמים
 ויש מרבותיו זל שאמרו כ איך שנית
 קפריעה כ לא מיתה פריעה לא ברר
 אצטו ע"י וקדו דברים אלו ואמרו כ שמת
 דל על צטן קמעטצן את קמילה שקזקיר
 שיחזור עליהם פעם שמת ויראה אים טמול
 קיטב אכל פריעה מילה טתנה לא ברר
 אצטו ע"י וכן קוח אומן בבר אשית ר
 אברקם פרע את מילתו ועוד אמרו צמדבר
 למה נקראת שמת לפי ששאהו בלא זמנה כמו
 שנקרא פסח בלא זמנו פסח שט' ועד דראו
 שנית למעשה מצרים פי למילת מצרים שיעלו
 כבר בליל צאתם ממצרים קל גדול יחד
 ש בשעה קזם ית לעשות פסח מצרים קיו
 צקם ערלים קרנו ואז איך לקם ממשק רצון ע"י
 כל ערל לא יאכל בו ומלו כלם שצמין ואעבור
 עלך ואראך מנתבוסת בדמך ואומר כך
 בדמך חיי ואומר לך בדמך חיי וצמין
 גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מעור ונ
 וענה בשעה קזם ית לעשור
 פסח בגלגל עה איותם למור

קודם שיפשו קפסח
 כמו שעה צמדברים
 ולפסק אדמ' ואוב
 מול ארה בט
 ישראל שמת כלומר
 שנית למעשה מצרים
 ויעש לו יקושע"

רד"ק

מצרים מעלכם שאמרו להם ראו טרעה נגד פני סוכן אחד
יש שאמרו רעה וקורא סימן של רס רואין אינן אותה לטוב עלכם צמדבר
קורא שאינן משק למנה יאמרו מצרים לאמר ברעה קוצאס וקס אינן
יודעים שקורא רס מילק וכשמעו צימו יקושעו צו אותה קרס קוסרה אותה חרפה
שערין ערבר בשעלה עמקם היו חוכן לה וימך חרפת מצרים כאלו אמך חרפת יוצאי
מצרים פי לפי

רלב"ג

מעלכם חרפה
מצרים ויקין יותר
גדורים בטען
קמשנל ואיפא
בזק שוד שכבר
קסיר מקס חרפת
מצרים סרין
אומרים כי ברעה
קוצאס לקרונ
אותם ולכותם לן
לכחולס קארין
וקנה צביותם
מתחורים צמדבר
מזנה קיתה לקס
זאת חרפה ואולס
ענה יעד אותם
שכבר יראו אר

יתחיסודי מצראי
מבבון וקרא שמיה
ראתרא הרומא
גלגלא ער יומא הרין
וישרו בני ישראל
בגלגלא ועברו ית
פסחא בארבערין
עשרא יומא לירחא
ברמשא במשירי
יריחו

את חרפת מצרים
מעליכם ויקרא שם
המקום ההוא גלגל
עד היום הזה ויחנו
בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח
בארבעה עשר יום
לחדש בערב
בערבות יריחו

שיצאו קחורה
ממצרים מונס או
אותם שיצאו למטה
מבן עשרים שנה
נחין אלן קיתה
בגזרה אלן על
מי שקיק מבן
עשרים שנה
ומעלה ורין
קילדים צמדבר
ערלס ורין
מחרטים אותם
לפי אלן רין

קארין אחר שכבר קיימו זאת המעשה ותפסו
מעלכם זאת חרפה וקבצו קראסון
קורא קבצו יותר ואס לן מצאכוקו לחד
קקדמיס אשר קבצעו אלכוד בריקס
ויחכלו מעטור

מונלס ועתה כשמל אותם יקושעו אינן לו קאס ית קיוס
גלותי אותה חרפה מעלכם שקערלה נקראת חרפה
שנך לויס אשר לו ערלה כי חרפה קורא לכו וימך חרפת
מצרים מצריים מממש כלומן שקמצריים היו נקראים
גדלי צבר לפי שקין כלם ערלי ומושכים ערלס וכשיצאו
ישראל ממצרים היו מפתחידים אלן יחרטו אותם
קאומות בגדלי צבר כמו שקין קמצריים ערלס

וכן אינן קאס ית וית לקושע קיוס גלותי את חרפת מצרים מעלכם כלומר עתה שאתם מונלס כלכם קוסרמ
חרפת מצרים מעלכם גלגל ככסלה בו הפח כי מין גלותי יאמר גלגל וכל דרך לשון קקדס קאומות קאקוחים
מין קפטל לקוסיה בו אות ולגרוע ממכוכו כמו מונס יתמכוכו שמעאל כי מניח שאלתנו ונס לפסך קדי
קאותיות יעבד מן עבד
ויחכלו מעטור קארין

ד"ק

ואת בטמא קקיס זל אשר קקיס
כמו לעם עליה בעטר זה עשה
וה' וקדומים לקם שיחסרו שין או מלת אשר וטעם
קקיס כי קקנב קקיס אותם תחת חטותיהם לרש
קחצן כמו שאמר ולקם אתה וקם יירשוק וקם
קילודים

צמד

אותם מל
יקאע וגו'
וימ' קקיס
כמו קקמים
וכת' דקמו
צמרי חון
נישט תחית'
תנש
צמרי חון
למנו על
קעיר תחית'
צמקומס
כמו שט איש
דחיתו
חורש
קפסיהס
כמו וימרו
על רשחין
ויקי'
ויאמר

וה

אליהו עמיס גלותי מן וגללו את האבן על מעלי
חרפה וכו' קיוס קסירותי את חרפת מעריס

רלב

קיוס גלותי קסירותי מעליס
חרפת מעריס ירצה לפי מנה

שאחסונ צמרת מעריס חמוכותיקס קטפדות ט
עמן קפסח קיק מנח ישראל לעתק מנה חמוכות
קקיס כמו שצ' ארסו צפרשת צו ואמנס חמו זה ט טד
ענה סרק

בִּיאֲרֵבְעִים שָׁנָה הָלַכְוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר עַד
חֹסֶכַל הַגּוֹי אֲנָשֵׁי חֹמֶל
הַמִּלְחָמָה הִיֻצְאוּ
מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ
בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְהֵסֵל בְּלִתִּי הִרְאוּתָם
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְתָּם לָתֵת לָנוּ
אֶרֶץ זָבַת חֶלְבֻדֶבֶשׁ
וְאֶת־בְּנֵיהֶם הִקִּים תַּחְתָּם
אֶת־סֶמֶל יְהוֹשֻׁעַ כִּי
עָרְלִים חִיּוּבֵי־לֹא מְלוּ
אֶת־סֶבֶר דְּרָךְ וַיְהִי כֹאֲשֶׁר
תָּמוּ כָל־הַגּוֹי לְהַמּוֹל וַיִּשְׁבּוּ
תַּחְתָּם כִּבְמַחְנֵה עַד־חַיּוּתָם
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גִּלְרֵנִי

וצרה
קמעה
מקס לפנה
סוכרין
לזק סמך
לזק סכבר
עשו ססית
קפסח טל
יוס למד
ולפשי
סיקא
קרטן טז
קרימסך
למורה
קמפני
טיקמנריס
קיופרוציס
כ עריות
כמו שאמר
צמרת
צפרשת
קטריות

כמו שיק ארץ מעריס וגו' ולפי שהמלה מטוענת לחיפ
כז זה קאבר קוא מנחיר שבעטן קמילת חפונ

רדק

וישנתהמון ממחרת אמרו רבותי זל
משנתה בחדר שני ונת ישראל חכלו

את המון ארבעים שנה והלח ארבעים שנה חסר
ששים יום שקרי תולת ירדת המון בחמשה עשר בחייר
וקפוקתו שני בטמן אמור מעשה קדוק שקוטא
ישראל ממנכרים

**וישבתהמון ממחרת
באכלם מעבור
הארץ ולא היה עוד
לבני ישראל מן
ויאכלו מתבואת
ארץ כנען בשנה
ההיא**

טעמו זה טעם
מן וימץ מלוחיה
מחרת שזכר מלוחיה
קיום פסק המון ש
לא היו כריטן שקרי
חכלו מעבור הארץ
מערת קלי שני
בטמן ובדברי רזי
שאמרו טעם יו

בטמן חכלו המון יהיה פרושו ממחרת שני וקולו ט
אעפ שאכלו שני מערת קלי לא היה מספיק להם מה
שמנצו מעבור הארץ לחותה קיום וחיותה קיום חכלו גם
מהמון ולמחרת שקולו יו בטמן לחת שקדיתו העומד
וקותרו בחדש מצאו קרבה מן חחדש לחכלו זה שאמ
ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה הקיץ כלו מתבואת
שמנחה בשנה הקיץ ומנה שאמרו ולא היה עוד לבט
ישראל מן לפי ויאכלו ונת קח חס היה להם לא רהו
אזכנן מתבואת ארץ כנען שהמון כוח להם מכל מערב
משל חס אומריין לתבוק מפט מה חתה אוכל פרה
שערים אמר לפי שאין לפת חטים לכך שאמרו ולא היה
עוד לבט ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען
בשנה הקיץ ויהי בחיות יקושע

וכבר תארנו בספר מלמורה יא אהך

רלבג

וישנתהמון ממחרת קנה
מצאנו בזה דעת לרבו זל

קצתם אמרו שלח ירד המון אחר שמת משה חלח
שכבר לקחו ממנו מנה שקספיק להם עד זר
הזמן ועשו ממנו חלות קצתם אמרו שכבר ירד
המון עד קיום

**ופסק מנא מיומא
דבתרוהי במיכלהון
מעבורא דארעא
ולא הוה עוד לבג
ישראל מנא ואכלו
מעלת ארעא דכנען
בשנת ההיא**

קדוח וחחשוב
שאזר קטיח קחו
שלח ירד המון
אחר שמת משה
אזק הממנה קחו
קיות מעריק
קיות מסודר
מקטח מופר
אחר מות

ולפי שזה המופת הנפלא אי איש
שוקיק על יד כתיב וזאת משה חייב ממנו שלח
ירד המון אחר מותו לא קצתם שקיק טעם אחר
זה על יד יקושע ואשר כדחה לפולש מער
שהרשון מעטן המופתים באוף הממנה קשי
מספר בני קוח שזה המופת הנפלא על יד משה
בעטן המון שאר עד קיום הזה שאכלו מן חחדש
הלא תדחה ט מופת שמן המנחה היה שאר
תמיד כחו שבתרבו במהמון ומנה שורה על
זה קוח אמרו וישנתהמון ולא אמר ויכלה המון
וזה מנה שורה שכבר קיה ירד עד קיום הזה

ועד ט בערה בשכזרת ירדת המון זכר ט
המון חכלו עד טחיס אל ארץ כושע וזה מנה
שורה שכל זה קעטן טעם על יד משה

ירכנן זרז ויהי בחיות יקושע

רלבג

ויאכלו מעטור הארץ קנה
אמן זה לפי שלם קופה

לפס קחדש עד מחדרת הפסח וזוה רחיה שמנה
שאמן בתורה ממחדרת הפסח יטפס קנהן
קדעון בו ממחדרת הפסח וקוף יו' בטמן לצד
ממחדרת שנה

ואכלו מעיבורה
דארעא מבתה
פסחא פטיר וקליא
בברן יומא הרין

בראשית כפון
שקין חומרים
קנדוקיסאס קיה
קטמן כן קנה לא
ימלא קטמן ממנה
אס שפמן שכבר

קרה שקיה פסח טום קשתאון בזולתיוס
קשתהנה יצרך לוינטי טעו יקושע וישראל בזוה
וזה דבר בלתי איפשר ואס קיה בשנת קנה לצד
קיה ראוי שייחסקו אלמנה שכעס ויאמן ממחדרת
קשתת קס לא עשו זה לפי זה קדעת מפט קיווע
ממחדרת קשתה וזוה קמא מעבאר שמנה שאמר
בתורה ממחדרת קשתת חין קדעון בו שנת בראשית
אזל קדעון ממחדרת הפסח כי הפסח תקרא
שנת דל קיום קחמנה עשר" וישנה קמן"

רדק

ויאכלו מעטור הארץ תרגו דגן שטרין
כלמן מיתבואת הארץ ופי' מקישן אכלו

מעות וקליי כי קחדש קיה עטור לפס עד קקרת קשמר
בשעה עשר בטמן ואפי' למנה מענה אסור מן קחדש
שאין מעות עשה דוחה איתלם תעשה אלם אס קיתרה

ויאכלו מעבורה
הארץ ממחדרת
הפסח מצות וקלוי
בעצם היום הזה

כתובה כנדק
ומאין קיה לפס יסן
ממנה שקין תגרי
קגיס מוכרין לפס
ומלת מעטו מוכח
שקוף מן קישן ט
אמרנו ט קרא

עטור קדגן שקוף משנה פעברק ומשנה קבאר
קראיתתוה ונדברי רבותי זל ויאכלו מעטור
קארץ וע' בש חכריא מנדבבא שומר שקקריט
ישראל בכטסתן לארץ מקיכן קקריט קו' אס תאמר
דעיל טד גיס קצרכס אמר רחמנא ולא קצד גי
ומנא לן דאקריטו דילנא לא אקריטו לא סד' דתעב
ויאכלו מעטור הארץ ממחדרת הפסח ממחדרת הפסח
קוף דאכול מעיקרא לא אכול דאקריטו עומר וקדר
אכול מקיכן קקריטו אמנ לפס כל שלם קבנא שלם
טד גי' ודילנא עיל ולא קיס לפו לא סד' דתע' ויאכלו

מעטור הארץ ואי לא קיס לפו קיבא אכלי אלם דקיס לפו קבא נמי דקיס לפו ודילנא דלא עיל כלל אכל קיבא
דעיל רבעא או דיקאן טן שלם לפחות משלם לא קיס לפו לרבנן לא סד' דתע' וקעס על מן קירדן בעשור
לחדש קראשון ואי סד' דלא עיל כלל במשנה יומי מי קא משלמיא גא' ממי אית לך למימ' ארץ טב' כתובה
ממחדרת הפסח פראי' זל יוס קנפת קשמר ושאקריטו עומר תחלו וזקו וקליי מוכין כלפוד מלשון ממחדרת
קפסח טב' שאמן בתורה וספרתם לפס ממחדרת קשתה רל ממחדרת יט' על דרך תרגו' וימ' ממחדרת קוף
לל חמשה עשר בטמן ויומו כי הפסח קרא' בל' רבעה עשר ומחדרת קוף יוס חמשה עשר וכן ויסע
מנדבבאס וע' במשנה עשר יוס לחדש קראשון ממחדרת הפסח יצאו במ ישראלי'

וישנה קמן'

רדק

ונדברי רזל עטב וירי
 נהיות יקושע צריחו וכתב
 ויאמר לא כח שר צבא יי
 עתה צותי קיט עבד קט
 וקאמר ר יקושע בן לוי חסור לחדס שיהן שלום
 לחברו בלגה חישין שמנח שר קוא שחט קתס
 דקאמר ליה חט שר צבא יי ודילגז משקרי ליה
 צמירי דלא מפקי שס שמעיס לבטלה חמז לו חמש
 צולתס תמיד אלצן קערצס ועכשו צולתס
 תלמוד תורה חמז לו על חי זה מוקס צותי חמז
 לו על תלמוד תורה צותי מיד וילן יקושע ב
 בלגה קוא צתך קטס וכתו וילך יקושע בלגה
 קוא צתך קטמק חמז ר יוחנן מלמד שרין
 בעמקא שלגכה וצמירי כל זמן שארון ושכנ
 שרויין שלג צמקומן ישראל חסורין ער שמעיס
 קמטק וחמז רב שמואל בר חייא משמיע דרב
 גדול תלמוד תורה יותר מקדבת תמידין שרין
 עתה צותי ומתדפ דרצס חסור דיקוד קר
 מעטודק וכו עכ" גירסא חריטו
 חמז לוי כל קמותע
 מלך צמכט רצק

צתך קטס וכתב וילך יקושע בלגה קוא צתך
 קטמק וכו עתה קדבת תמידין שחמז עתה
 צותי חמז רב כל קלן בקילעח שחיס וזה שר
 שרויין צה עלה קתוב חומר נשי עמי תגרסון
 מעבת תעפונק חמז רבינסק ולח כצרכה חלצה
 לחשת נדק חמז רצב חס חשת נדק תצאה עלה
 ברכה ולח קיח ועד קיח רנח מוחן נצריק
 פירוש חמר ר יצחק חמז קמת אצט
 לפתוח לדודי וגו פתחת חט
 לדודי ודודי חמק עבד רח
 קודשא בריך קוא רכל יומי דמנקה לצד בעשה
 מלמכח ושלמח לדברא עמיה זכיה חולקיק דקודש
 בריך קוא חסתכס לרשתיק עתה דשכב מנה כתו
 ויקי צהיות יקושע צריחו ונמז וכתב ויפול יקושע
 על פטו חרצה וגו מנקה קוא שמעקלן קדישא
 דמלמכח שלמה ולח מודעזע כעטן גברי כח
 עשי דברו וגו וכ" מלמכח דלח בעש לפשנח ליה
 בלגה ולח קבלת תח חזי מנה עטב ויאמר לצד
 כ חט שר צבא יי עתה צותי צומי דמנקה רבך
 חרענח ולח קבלת צה שעתה ידע ישראל שצאה
 דמנקה צה קוא חמז חמז בעש

חזיל לשחול בלח ולח שרין ויען יקושע בן סון מ
 משדת מנקה חמז לו חדט מנקה כלחס קטל עלקס
 צרוב צור וקן כלן מנחלקן וכתו סון צבו יקושע
 צבו ופלטח קח חדר קטענח בר פפח דחמז ר
 חמכא בר פפח מופט מנה כענש יקושע מופט
 שצטל ישראל לנה חחד מפריק ורצק דכתב
 ויקי צהיות יקושע צריחו וכתב ויאמר לח כ
 חט שר צבא יי עתה צותי ונמז ער וילן יקושע

ישראל קודשא בריך
 קוא ולח חודינן לחו קט
 צומי דמנקה קדא קוא
 דכתב בקשתיקו ולצה
 מצאתיקו קדחתו ולח
 עכט עכ" ויאמר לו
 קלבו חתה חס לצריכו
 חס מעשקרא חת חתית
 ויאמר

רד"ק

ויקי צהיות יקושע בגטול יריחו
 ומכאן סמוכו פשטורה של שר
 דינה כשר שקרי יקושע אלן קיה
 עתך קשר ואמן צהיות יקושע צריחו שרטי
 איפשר למן שקיה עתך יריחו שקרי עת ויריחו
 סוגרת ומסוגרת
 טפשע מקנולג
 אחר פנוולע פס
 קערלעס ועשו
 פמח ונצו לפס
 לריחו לכשרה
 וכן ארפט קשר
 וקנה שר
 מלכט לראות
 לקושעבדי לחזק
 ולכרו וכרחה ל
 בדמות איש וקרט
 שלפט טרו מורה
 על קגורה

וקטעו: כמו שכתוב לעקב אבינו וכוונן עמו
 לחזקו ולבשרו כמו שאמר לו שרית עש אלקים
 ועם אנשים ותכל וכן נא לקושע זה קמנאלך
 וקרט שלפט טרו בדמות גבור ומטען וקרט
 שאמר לקושע ראה עתה עתך את יריחו וקרט
 מלכה" ונדברי רזל

בט ישראל צופן אלן יוכל אחד לצאת מעמם ולא לכנס שם
 צה דמיתה לזה קמופת שקייסיר אותה אלן קשם ית בזאת קטורה

רלב"ג

ויקי צהיות יקושע צריחו רצוי
 שתדע שזה קעטן קיה צמריה
 קטורה וורה על זה מה שאמר
 תכף ויאמר יי אל יקושע ט קול רחוק הראות קמלך
 עקין ונשארמא קחשים על מנכונקס וקש קרטן
 צמרו ויקי צהיות

ויהי בהיות
 יהושע ביריחו וישא
 עינו וירא והנה איש
 עמד לנגדו ורזרבו
 שלופה בידו ואלך
 יהושע אליו ויאמר לו
 הלנו אתה אם
 ליצרינו

יקושע צריחו
 מנכונקו מ
 מנכונקו שם און
 יעקב לקריס
 קעם קיושע ע
 ומפט זה כדמקל
 דבר מעט
 קמלמקנה ורחה
 קמלך כאלו
 קרט שלפט טרו
 ולזאת קשה ג
 שאל ל צמריה
 קטורה קלן ארפ

אם לצריכו כמנכונקו קמלמקיס ועקו ט און קעטן כמו
 שכתוב אצל קול שר צנא יי וקשר קול קממונע לפשח
 בשאל קול אשר צמנעו עתה קשם ית קטורה
 לכנא מלכת קשי ואמר לו שיהלן כעל מעל רגל כדי
 שירגש כעטן קמקום שקול טו קול קדש ועטן
 כנא יי אלפי לא טעל דמיונע וכן קרט קושע יקושע
 בשזאת קשנקה קול קשנקה כנא יי וזכר קטורה
 שקבעו בזה קמקום וקודם שיתחיל בזכרון קטורה
 קקיא ספר שיריחו קיתה סוגרת ומסוגרת מעט
 וזכר זה לפי שמוזאת קטורה כמרט
 וקנה קשם קשי

רד"ק

ויריחו סוגרת ומסגרת סוגרת אנשים עתה שאלו יצא אדם מן העיר ומסגרת שאלו יצא
 אדם עתה וזה ש' אין יוצא ואין נצ' או כפל סוגרת ומסגרת לרוב קסגרת כמו שאמ'ר
 קהרנ'ס אחידא בדשין דפרזל' ומתקפל בעברי' דנחש' וקוא' קפדוש אין יוצא ואין
 נצ' לית דכפ' מינה ולית דעל' בעה"ו ויש לפרש סוגרת קי' עצמה' כמו וסגרו על מסגרת'
 מסגרת מנח' אחרים' לח' קיו' רוצים לנצ' ולח' קיו' ישראל רוצים שיצאו וזהו אין יוצא ואין נצ' ויאמר

ה' אל' יקושע' זאת הפרשה סמוכה
 לאשר לפמה וקעמט'ס דנטיק'ס יחד'
 ופירוש ויאמר ה' אל' יקושע' וע'
 על ידי המלאך קבראה לוקוא' קרא
 אל' נש'ס ה' קשול' אות' ט' משג'
 קבע' שיקרא' קשלי' ע'ל' ע'ס
 שולחו' כמו שאמ'ר בגר' ויאמר' לך
 מלאך' ה' וע' ש'שה' ספמי'ס ויחז'ך
 אמרה' קי' ויתקרא' ש'ס ה' קדובר'
 אליה' אות' אל' ר'ו'ו' וע' ויאמר'
 צ'ברה'ס ויקרא' מלאך' ה' אל'
 אברה'ס ויחז'ך אמ'ר' נש'עת'
 ואמ'ר' ט' ב'ך אברה'ך ויגר'ע'
 אברה' את' זרעך כטוב' ק'
 קשמי'ס וע' ואמ'ר' אברה'ס ע'ל'

ויריחו סוגרת
 ומסגרת מפג' בני
 ישראל אין יוצא ו
 ואין נצ'
 ויאמר יהוה אל'
 יהושע' ראה ג'רת'ע'
 ב'רך את' יריחו ואת'
 מלכה גבורי' ח'ה'ל'

ויריחו הות' אחיד'א בדשין
 דפרזל'א ומתקפ'א בעברי'
 דנחש'א מן קר'ס בני'
 ישראל ליר' דנפיק מנה
 ולית דעליל' ב'נוה' לית'
 דנפיק מנה לא'נח'א קרב'א
 ולית דעליל' ב'נוה' למשא'
 בשלמ'א
 ואמר' י' ליהושע' ר'ו'ו'
 דמסרית' ב'רך ית' יריחו
 וית' מלכה גבורי' ח'ה'ל'

אותה ברכה ה' אל' קשמי'ס אשר לקח' מעצ'ת' א'ת' ומ'אר'ץ מולדת' ואשר דבר' לו אשר נש'עת' ל' אמר'
 לזרעך א'ת' ה' אר'ץ קז'ת' וע' ויאמר' ט' עק'ב' י' ט' ע'לו' ויאמר' א'ת' ה' אל' קשמי'ס א'ת' ז'ך
 ואל' יצ'ק' וע' ואמ'ר' ק'א' המלאך' ק'ע'אל' אות' מ'כל' ר'ע' י' ב'ך את' קשמי'ס ויקרא' נ'ק'ס שמי' ונ'ס א'ת' ר'י'
 אברה'ס ויצ'ק' וע' ויאמר' צ'מ'ש' ר'ט'ו' ע'ל' ויר'א מלאך' ה' אל'ו' ב'ל'ב'ת' א'ש' מ'ת'ך קש'ה' וע' ויחז'ר' כ' ע'ל'ו'
 וי'כ'ת' אל'י' א'ת'ך אל'י' אברה'ס אל'י' יצ'ק' ואל'י' יעקב' וע' וט'מ'ר' צ'מק'ו'ס א'ת' ויס'ע' מלאך' ק'אל'י'ס
 מ'פ'ת' מ'ח'ש' ישר'אל' וע' ויחז'ר' כ' א'מ'ר' אל'ו' ה' א'ת'ה' ע'מ'ך וע' קש'ט' ז'ה' המלאך' ק'א' דבר'
 יוצ'א מ'את' קש'ס ית' יצ'ק' אות' ע'ל' קש'ט' א'י'ס וידמ'ק'ו' בע'מ'ק'ס בע'ט'ן שיק'י' ק'רו'ב' מ'ש'כ'ל'ס כ'ע'ט'ן ש'אל'ו' וצ'ד'
 קש'ט' א'י'ס אדמ'ק'ו' ויאמר'ו ר'ט'ו'ת'י'ן ז'ל'ט' שמי' צ'ק'ט' א'מ'ר' ל' יקושע' ב'ן לקי'ש מ'למ'ד' ש'ק'דוש' ב'רוך' ק'א'ת'
 מ'ש'ק'ת' ש'מו' ע'ס כ'ל' מלאך' ומלאך' גבורי' קח'ל' פ'ר'ו' אנשי' יריחו ומלכ'ס' א'ע'ט' ש'ק'ס'
 גבורי' קח'ל' ע'ת'י'ס ב'רך' וס'ב'ת'ס את' קש'ט' וס'ב'ת'ס את' קש'ט'

רד"ק

ויאמר לו ש חיי כלו חיוב כמו שיהיה סבור חיי כל לפיכך חיי כל מלאך יי וזכו שאין
 שר צבא יי שר הצבאות מעלה ומטה כמו שאין על מיתכאל קשר הגדולות שר צבא יי שר
 של ישראל קנא צבא יי כעטן שניצחו כל צבאות יי ומיתכאל היה שני ב ט חס מיתכאל שרם ולפי קדושת
 וגדולתו נקדש המקום שבה ב ליהאשעלפי חיי שר המקום אשר היה שמיך עליו וגו' עשה צוית בעת
 שרצית מנה שאין כן בנשר ודס לפיכך בלג ט מלאך יי האור ויש ט דרש ט כל לפיכך על צבא

וְאָמַר לֹא אֲרִי אֲנִי מ
 מֵלֶאכֶד שְׁלִיחַמֵן קָדִים יי
 בְּעַז אֲתִיתִי וְנָפַל יְהוֹשֻׁעַ
 עַל אַפּוֹהֵי עַל אֲרַעֲאֹסִנִד
 וְאָמַר לִיהִמְרָה רְבוּנִי
 מִמְּלִיל עֵם עֲבָדֶיהָ וְאָמַר
 מֵלֶאכֶד דִּשְׁלִיחַ מִן
 קָדִים יי לִירְוֹשָׁע
 שְׂרִי סִנְךָ מֵעַל רִגְלֶךָ
 אֲרִי אֲתֵרֵאֲדָאת קָאִים
 עֲלוּהֵי קְדִישָׁא הוּא
 וְעֲבָד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן

וַיֹּאמֶר לֹא כִי אֲנִי שֶׁר
 צָבָא יְהוּהָ עֲתָה בְּאֲתִי
 וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל פְּנֵי
 אֲרֶצָהּ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר
 לַזֵּמָה אֲרַעֲמִדְבָר אֶל
 עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר שֶׁר צָבָא
 יְהוּהָ אֵל יְהוֹשֻׁעַ שֶׁר
 נַעֲלֶךָ מֵעַל רִגְלֶךָ כִּי
 חִמְקוּס אֲשֶׁר אֲתָה ה
 עֲבָד עֲלִי וְקִדֵּשׁ הוּא
 וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן

תורה ועל שצלו קיום שער
 תמיד שלבן קערבס חיי ליה
 יקאשע עליו זה מנה צוית חיי
 ליה עשה צוית כלו על צוית תרם
 ועל שצלו קיום שער תמיד של
 טן קערבס מיד וילן חס יקאשע
 סלן בעמקה של הלכה וזה קדר
 רחוק ט חין שעת קמלמקהשת
 תת ועד ט פסו וילן קור רחוק
 מזה הפרשה ט קור בעלמית
 קש ועד ט כות קדר קזה טש
 בפסוק וילן ט שט פסוקי קן וילן
 יקאשע סופו עתך קש וילן יקאשע
 כללה קנא בעך קשק בעלמית
 קש ויש ט דרש חזר עתה

צוית עשה צוית ב" חיי קור שצוית זמי קשר רבך שני קש חוט שולח מלאך לפיך ורצה צוית ולצה
 רצה שאך עמו שאין לקנה חיי חסן אלן כך מיד ויפליקושע על פטו ארצה אל פטו כמו על פטו וכן אל
 קדרים לו חכל ויאמר שר צבא יי שלכעלך מעל רגלך כעטן שני במשק רבין עה של כעלך
 כלו שיסיר עצמו מנה צוית קשעלם קזה ומתעבונ קנף וילך חזר תעבונ קשעל קעלונש כעטן
 שני חורח חיים למעלה למשכל וגו' וחיי לשון של כעלך לפי שקמכעל קור ברצית
 קחדס ילג צוית כשירצה ויסיר צוית כשירצה כך קתצוית קרעית ש בר קחדס יכולת שיסיר צוית חס
 ירצה ולפיכך חיי במשק רבין עה של כעלך כלונ שיסיר צוית מכל וכל שקיה מנה עסק בצלניות כל ימיו
 עד שחיי ט לו כהנה שבו ולו נס לכה חכל זיקושעלם חיי כן ט לו היה שלם כמות
 עא כמו שקמכעלונ טן קרנל וטן קשימש שכל קרנן כן קתצוית קרעית מנג טן מוחצות קשעל
 למחצות קעפשות וחיי לשלכעלך כעטן שני תעבתי יי מחצות רע ומקורים חיי קושע

דָּבָר

וקים במשך זה ארץ קדושה בקרן היבול זה ארץ קדושה קדושה כלומר זה ארץ
קדושה את הקול בשמעכם את קול השופר וכן וקרי בכף וקטן אחד וספר
חומת קשר החתים כלו במקומה ויתבלע חומתו לל שכל עת תחת הארץ וספר
ממנה מעט על פה הארץ לזכרון קם ויש לשאול בשבת רחב שיהי במקומו אם תאמר שכל וספר קיח ונת
אזה זה לא יתכן ש אם קים גם כזה קים מספר אותו קטע ועד שאמר לנו שבת קדושה קדושה וקוצחו מעט
את קדושה כדאק

שבת קדושה
קיים ולא נפל אצל
קדושה בשבת
לא נפל כל חומת
קשר אלף מר
סקים מן קדושה
את פה קשר
נגד מקומו ישראל
נפל ועל קם
אם נגדו ונת
רחב קים במקומו
מנד קדושה אל
נפל
ויאמרו

והיה במשך בקרן היוכל
בשמעכם את קול השופר
יריעו כל העם תרועה גדולה
ונפלה חומת העיר תהיה
ועל העם איש נגדו ויקרא
יהושע בן נון אל הכהנים
ויאמר אלהם שאו את ארון
הברית שבעה כהנים ישאו
שבעה שופרות יובלים לפני
ארון יהוה ויאמרו אל העם
עברו וסבו את רועי ה
והחלו יעבר לפני ארון א

ויהא במיני בקרן דבר
בשמעכם את קול השופר
ייבבון כל עמא יבבא
רבא ויפול שורא דקרתא
ויתבלע חומתה ויסקן עמא
גבר לקבליה וקרא יהושע
בר נון לכהניא ואמר להון
טלוית ארון קיימא ושבעה
כהניא יסבון שבעה שופריא
דקרן דכרא קדם ארונא ד
דין ואמר לעמא עברו
ואקיפוית קרתא ומודו חילא
יעברו קדם ארונא דין
והוה כד

אל קם
ענובו ופ
יקושו וקקטס
וקקטס ואו
וקקטס
ויהי כזמר
בכף

יהוה
ויהי כאמר יהושע
אל העם ושבעה הכהנים
נשאים שבעה שופרות ה
היובלים לפני יהוה עברו
ותקעו בשופרות ארון ברית
יהוה חלך אחריהם

אמר יהושע לעמא ושבעה
כהניא יסבון שבעה שופריא
דקרן דכרא קדם ארונא
דין עברו ותקעו בשופריא
וארון קיימא דין
בתריהון

וקחלן

דרך

ובנות' הקיף את
 הער' ככה צור'
 כמו אם היה צורק
 ואטף און כברי
 וכן והגד לבט
 ישראל ונד דבר
 כה העש' אין לשאול
 טעם לכות הצור
 למה היתה הקפה
 הזאת ומעם שבע
 כהטם וז' אפרות
 וז' הקפית וז' ימים
 ומעם הקפה
 בערות לבקפת
 אשר נתן הער
 ופעל החומר
 תחתה למען ידע

רלב"ג

ותסחרון ית קרתא
 בל גברי עברי קרבא
 אקיק ית קרתא זמנא
 חדא בדי תעבר שתא
 יומין ושבעא ברגא
 יסבין שבעא שופרא
 דקרן דברא קרם
 ארזא ובזמא ש
 שבעא תסחרון ית
 קרתא שבע זמנ
 וברגא יתקע
 בשופרא

כל עמי הארץ וי' כלם לים בענין ישראל
 צדד צדד ומספר קו ידוע סודו אצל מנע
 מדע' וכן ז' מוצות וז' פרים וז' אלם וקו אור
 קבדג בימי וצדאי' וצטס' זאפא' שעה קאי'
 לקושע שיקוף יריחו ז' בהפל' ובהחכמים
 כעטן שני ארץ בעקין כש' ולאובנה וג'
 לשמי עבול תורה וג' והתקיע' והתרוש' כעטן
 שני' וט' הוראו מלמנה צדדכ' וג' והרשע'
 צדדדד וכו' וכו' וג' היו בלם אלם' שכן
 קורין לדברא יובל' כדא' וקיה במשך בעקין
 קיובל' וג' וכפאטו כמו יובל' ער מער' על דרך וקין לך
 למקרא הערה ובהקליל את הקהל תתקע
 ג' עטן קטן וכן אנתה יובל' וכדברי רז' לך עקבא
 כהלכתי לברם קים שמעתי שקין קור' לדברא יובל'

וקנה קטנים קאי' לעשות כל אלו המופתים עם ארון יי' לוישי
 ישראל לשמר ולעשות ככל קבעו בו וקין אלו המופתים בזה האופן
 מהזרות כדי להטיל חימה על הגוים בשמעם אלו הכפלות העצמות אשר עשה קאי'
 לישראל וקיה זה המספר לשבעות ר' לסקיט קער ז' ימי וקין שס' ז' כהט' וז' אפרו
 קיובל' וצטס' קו קקיט ז' אצורין כמספר קו אצורין בעורה כמו קשמק וז' שמעו
 וז' אנתה שטם ז'

וסבתם את העיר
 כל אנשי המלחמה
 הקיף את העיר פעם
 אחת תעשה
 ששת ימים ושבעה
 כהלים ישאו שבעה
 שופרות היו בלים
 לפני הארון וביום
 השביעי תסבו את
 העיר שבע פעמים
 והכהלים יתקעו ב
 בשופרות

ימים זמנ' ימי
 קפסח וז' ימי סוכה
 וקנה קטנים קאי'
 שיעשה זה המופת
 בזמנעות ז' אר
 קתרוש' קגדול קברי
 שיתעשרו ישראל
 ויקיע' משך תרדמת
 ויתפ' אל לב טען
 אלו הכפלות ק
 קטעמות למען יראו
 את יי' עם ישראל תרוש'
 קגדול' רוקס' מעט
 בעטן זה המופת
 בקול לחזק יפע

האזיר תפועה חזקה אלם אלם יתכן שיבע' מוזות התפועה
 כמו זה קטעל' קספל' אהפל' קאומ' קחזקה תחתה אם
 לא יחבר לזה המופת וקנה טק איתם יקושע אלם יריע
 ולם ישמיע את קולם עד קין קו כדי אלם ירגשו ב
 וישלכו אבט' מעל החומה וזאעפ' שקיה אפא' ל
 מוזק על דרך המופת קנה אין מדרך קאי' שיעשה המופת
 לבטל' ובמקומות שאפשר בזולת מופת'

וקנה קטנים קאי' לעשות כל אלו המופתים עם ארון יי' לוישי
 ישראל לשמר ולעשות ככל קבעו בו וקין אלו המופתים בזה האופן
 מהזרות כדי להטיל חימה על הגוים בשמעם אלו הכפלות העצמות אשר עשה קאי'
 לישראל וקיה זה המספר לשבעות ר' לסקיט קער ז' ימי וקין שס' ז' כהט' וז' אפרו
 קיובל' וצטס' קו קקיט ז' אצורין כמספר קו אצורין בעורה כמו קשמק וז' שמעו
 וז' אנתה שטם ז'

רדק

ויקו טוס קאטע' כנר פראשן שבת קיי" וישמינו בעלות קאזן — טעג
 ד'ת' קרי בכף" כנאפא קוז אנטע פעמיס' כנאפא קוז אפאן נאפא קיימיס'
 וקין אנטע פעמיס עפ קקפה קראזונה קוז אפאן קאטע' קאטע' קאטע' קאטע'
 יותר קקפות ט קקיע אית קענר אנטע פעמיס" פ' אחר לוז קאטען שיקי"ר
 ויסונ אית קענר' כנאפא קוז אנטע פעמיס שיערו ויסונ אית קענר' כנאפא קוז

יותר מנאך" פטס אית תשנ' שנטה פעמיס' קקפות רוקפה אית נכל יוס' כנו אפאן נה עאן אפאן יוס' — רב טוס קאטע' סנט אהר' קענר עד אהר' קאטען אנטע' פעמיס קקפות עפ קקפה קראזונה קד קכל אהר' ענר קקפורה אפאנע קיימיס'

ויסבו את העיר ביום השני
 פעם אחת וישבו המתנה
 בה עשו ששת ימים ויהי
 ביום השביעי וישכימו
 בעלות השחר ויסבו את
 העיר כמשפט הזה שבע
 פעמים רק ביום הרוא
 סבבו את העיר שבע פ
 פעמים ויהי בפעם ה
 השביעי תקעו הכתרים

בשופרות
 ויאמר

יהושע
 אל העם
 הריעו בי
 נתן
 יהוה
 לכם
 את העיר

ואסחרו ית קרתא
 ביום מתניא זמנא
 חדאותכו למשריתא
 כדן עברו שתא
 יומין ויהוה בומא ש
 שביעה ואקדימו כ
 כמסק צפרא ואסחרו
 ית קרתא כהלכתא
 חדא שבע זמנן לחור
 בומא חווא אקפו
 ית קרתא שבע זמנן
 ויהוה בומא ש
 שביעתא תקע
 בתניא בשופרות

ואמר
 יהושע
 לעמא
 יבבו
 ארי
 יהבו
 לבון
 ית קרתא

וכענן קוז קיי" רוקפורה ית קקפות'

וקינה קענר"

דִּבְרֵי

והאלהים ש' טו שקס נט ר'אובן ונמגד ויחז שני המנשה שטברו חלוצים למט חזיקים לפי שקצ
גברים ומכס בזרועות זקה כמו ומדף זרוע אף קדקד תקעו האופרות כן שטב בו' ופי' אפר
תקעו האופרות וקקרי תקעו ומעטו קור' וקמאסוף חמ' המתרנס שני ד' שתדן לפי שקור' סופו אחרון בדגל'
וקור' מ'אסוף אית כל המעכבים אחרותם כמו שאמ' עליו מ'אסוף לכל המאסוף קולך ותקוע איתו חמ' עכ'
קמ'אסוף שקור' תקעו איתו כמו שאמ' המתרנס וכפטיח חולץ ותקעו בשופריא'

ואת עד יום אמרי
אלכס ימ' כמו עת
כמו יום עשקרי
בללג נגד' ויחז
ענד ר'ק ש'
כמ'אמ'ע וקור' יום
קאש'ע' ויסב
ארו' י'אית קש'ע
יקאש'ע קש'ע אית
קארון אית קש'ע'
קק' ארו' י'אית
קש'ע ר'קק'
פעס אית וזר'
קיק טוס קר'אשון
ור'אשון למי קאש'ע
ק קלנו ר'ז'ט
טוס ר'קש'ע
סלכדק יריחו יום
שנת קיק' ור'טפ'
קאר'ע נש'ע
שנת מ'ע' על
קש'ע טק' למל'
ש'כ'טש'ע יריחו
וכן נש'ע שידות
שיקו צריס עלקס
קולך ותקוע שטב

והחלוצי הלך לפני הכהנים
הקעו השופרות המאסף ה
הלך אחרי הארון הולך
ותקוע בשופרות ואת העם
צוה יהושע לאמר לא תריעו
ולא תשמיעו את קולכם
ולא ייצא מפיהם דבר עד יום
אמרי אליכם הריעו ו
והריעתם ויסב ארון יהוה
את העיד הקף פעם אחת
ויבאו המהנה וילינו במתנה
וישכם יהושע בכרך וישאו
הכהנים את ארון יהוה וישבעה
הכהנים נשאים שבעה ש
שופרותיהם בליס לפני ארון
יהוה הלכיס הלוך ותקעו
בשופרות והחלוצי חלך לפניהם
והמאסף הלך אחרי ארון
יהוה הלך ותקוע בשופרות

ומורו חילא אולין קר'ם
כהנא תקעו שופריא ושכטא
ד'בת דין אול' בתר ארונא
וכהנא אולין ותקעו בשופריא
ויתעמא פקיד יהושע למימר
לא תבכו ולא תשמעו ית
קלכו ולא יפוק מפומכו
פתומא עד יומא דאימר לכו
עכו ותבכו ויאסתר ארונא
דיע ית קרתא אקוף ומנא ק
הרא ועלו למשריתא וכתו
במשריתא ויאקדם יהושע
בעפרא ונטלו כהנא ית ארונא
דיע וישבעה כהנא נסיבו ש
שבעה שופריא דקרו דברא
קר'ם ארונא די' אולין מיל'
ותקעו בשופריא ומורו חילא
אולין קדמיהו ושכטא ד'בת
ין אול' בתר ארונא ר'ע'
וכהנא אולין
ותקעו
בשופריא

ישראל ויחז נקבלך עד דתק אר'פי שנתוכמו שנה ג' לבעלות שלות בשנת' קולך ותקוע שטב
קולך כל כמו שקיה קמ'אסוף קולך כן היו קכ'ע' תקעו וקרי קולך שאור' מקאר וקפ' א'

ד"ק

ורק אדם שמנו מן קהרס' שמנו עצמוכס מן קהרס' ושמנו איש את לחיו ומפס זה אינו
 חטא ישראל מפס שלן עכפו עמקס שלן יקח אדם משל לקשר דבר" סן תחרימונו פ' ולקח
 מן קהרס" וכל" אונר י' יבוא' נאקל מונע' שקיק שס קקדש משל למדין קז' זג
 שטפו שרי קאל פס וקמאונ' אונר י' כמנו נאונר י' וירע
 קעס ויתקע בשופרות ופול קחומה תחיקה וג' אימנו רבתינו זל קרוזק חומת יריחו

שכל ערה
 צמקמנה
 צריך שיתן
 שמו וקוליה
 לפט
 קמקוס
 כרוך קוא
 דברי
 ורע
 קחומה
 תחיקה

ויבוא
 קבעים

ולחוד אתון אסתמרו מן הרמא
 דלמא תחרמו ותסבון מן ח
 חרמא ותשווית משריתא ד
 דישראל לחרמא ותעכרון יתחי
 וכלי כספא ודהבא ומאמ נחשא
 וברזלא קודשא אינון קדם יי
 לאוצר בית מקדשא דמ ת
 יתגלון ויבכו עמא ורנקע
 בשופרא ויהוה כד שמע עמא
 ית קל שופרא ויבכו כל עמא
 יבבא רבא ונפל שורא דקרתא
 ואתכלעת חותה ויוסליק עמא
 לקרתא ונבר לקכליה ובכשו ית
 קרתא ונמרו ית כל די בקרתא
 מנבר ועד אתא מעולימא
 ועד סבא ועד תור ואמר
 וחמר לפתום דהרב ור' תרין
 גברי אדאל לית ארעא
 אמר יהושע עולו לבית אתתא
 פונדקיתא ואפיקו מתמן ית
 אתתא וית כל דלה כמא
 דקיימתון
 לה

ורק אתם שמרו מן החרס פן
 תחרימו ולקחתם מן החרס
 וישמתם את מחנה ישראל
 לחרס ועברתם אותו וכלי כ
 כסף וזהב וכלי נחשת וברזל
 קדש הוא ליהוה אוצר יהוה
 יבוא וירע העם ויתקעו ב
 בשפרות ויהי כשמע העם את
 קול השופר ויריעו העם תרועה
 גדולה ותפל החמה תחתיה
 ויעל העם העירה איש נגדו
 וילכדו את העיר ויחרימו את
 כל אשר בעיר מאיש ועד
 אישה מנער ועד זקן ועד שור
 ושה וחמור לפי חרב ולשנים
 האנשים המרגלים את הארץ
 אמר יהושע באו בית האשה
 הזונה והוצאו משם את ח
 האשה ואת כל אשר לה כ
 באשר נשבעתם לה

רד"ק

וקייתך קענר חרס קקדש קיאוכל ארז
 צה שלח יקנה ארס מכל ארז צה
 וקבדאק כקקנה אמל עכ כיקושעל
 אמ דבר מלגט ורעפ שלח זכר זה קבנ ימנחו כמיוא
 רבס ורזל אמרו כיקושעל אמר דבר זה מעצמו ולח
 אמל קקנה אמל
 יקושעל יקו כטק
 תחל למרן ישראל
 אונחנה תרומת
 כטק זית שמפרשת
 חנה מתחלת עשת
 ועד אמרו אמר
 יקושעל ענת לכדן
 יריו ושנת קדש שן
 כקדש קיח לפי כל
 מנה שכתובתו יקח

והיתה העיר חרס
 היא וכל אשר בה
 ליהוה רד"ק
 הזונה תחיה היא
 וכל אשר אתה
 בביתו התבאתה
 את המלאכים
 אשר שלחתי

קדש שן קדש לך אונר יח עמי ורעפ כקנה קמס
 על ידו שן חסא ישראל ונס עברו חת בדית וזה חרז
 משלש דברים שגזרו כל של מעט וקמס קנה
 עמקם ועד כדכרתי היו כה חלפות הלשין חסורין
 מחוברין מותרין ושלש חרות שן הלשין שן
 מחוברין מותרין ממי ער חרות אמל רב חסד
 יריו שן וקיתך קענר חרס קיאוכל ארז צה
 וע פ כל ארז בער בא חרס חל כל שאר חנה
 לשר חרס ועל כד קפח חרס שלח
 תנה ער וכל ארז צה שלח יקנה ארס מכל ארז
 צה וברח כקדוש ברך קיח אמל עכ כיקושעל
 לח אמל דבר זה מלגט ורעפ שלח זכר זה קבנ
 כמיוא רבס
 ש צדק רבס כמותו וקפח קנה שקחתי אתים יפה

רלב"ג

וקנה צה שיקרימו כל ארז
 בער ולח יקנו ממנו בדבר
 כדי שלח יטע ישראל צנה
 שינעלם מהקצלה ארז זה וייחבוק אל מנה
 שקן משל קענר קיח ואל יקיה זה סנה
 שיחטט שימונתם

והיה אקרתא הרמא
 היא וכל דבה קדס
 מלחוד רד"ג
 פונדקית אחי היא
 וכל דעמח בביתא
 ארי אמר רב
 ית אונר
 דשלחתי

קיתך מונח עד
 שם ככיר קס
 מנחיס קצלה
 למי שיקס ולזית
 קסנה בעש קל
 מי שינע יריו
 עד שינע קטן
 כמות כל צה
 קיס ולח יקח לו
 כשלמותו חס

בער צה וידמה שפעלות יושב יריו ואמונתם
 קיו יוהר מעמית מפעלות שאר יושב קח
 ואמונתם ולזה צה שלח יקח מנה רוס ולח
 מן קענר חו קיה זה לת מורד לשאר קנים עס
 שזית קקלה קיתך לפי קטורה ולזה תמנח
 שכבר עקיימה צמי חרז אמל צמינו צה
 קיח שית קחל ועה חותם שינע רחב קוש
 וכל ארז חנה כתיב אשר נשבע קמרגלים

אמר סכנ

כ קחתי נשע סימנתי כה כה יא עתה עזרתה וכל כפל לחזק קטן כה
 ורק חתם שמרו מן קחרס וע

רד"ק

את קשר קזאת את יריחו תעטת
 ציאר ורבות זל פראו אלן יצו
 אותה ויקראו שמה כשם שר אחרת
 ואלן יבסו שר אחרת ויקראו שמה יריחו ומנה
 שקורים יקאע אלן הנבש שר קשר כנר כהנן

קטעס בפוק
 וקיתת קשר חרס
 וקחש קנדול
 קרמנע זל פ
 קטעס לקיור
 קמופת קייס
 קמפלק קנינת
 קער יחיתק
 טבלמי שירק
 קחומה קקיר
 קוקעב נארץ
 יתנאר לן שאין
 זקתכונע נטן
 נרס חבל שנקע
 נמופת נכסור
 ייסרנה עמלת
 יסוד שינה ע
 ימנות נטן קכנור
 ויקנר וילך עד
 שימנות קצער
 נגמר קמלחנה
 קיח קצבת קלתת

וישבוע יהושע בעת
 ההוא לאמר ארו
 האיש לפני יהוה
 אשר יקום ויבנה את
 העיר הזאת יריחו
 נבכרו ייסרנה
 ובצערו יציב רלתיו
 ויהי הוה את
 יהושע ויהי שמעו
 בכל הארץ
 וימעלו בני ישראל
 מעל בחרם ויקח
 עבן בין ברמי בין
 זבדי בין זרח למטה
 יהודה מן החרם
 ויחר אף יהוה בבני
 ישראל

פ שימנות כל נטן מקכנור ועד קצער תוך קזמן
 קזק מקוסד קשר ועד קצבת לתק ויהי שימעו
 וקסרד קוינע נשקל אורח ויאלן יקישע

רלב"ג

וספר שכנר מעל נט ישראל
 מעל נכרס ונכר שור
 קמעל קיק שכנר לקח עכן
 מן קחרס מונק קחטח קרון אף על נט ישראל
 עס אמתו מקס אשים נשק איל נפט יושב
 קער וכנר יספק

ואומי יהושע בעדנא
 ההוא למימר ליט
 נכרא קדם יעדיקום
 ויבני ית קרתא הדא
 ית יריחו בבוכרירה
 ישבל לניה ובועיר
 בנהו יקום רשתאי
 ויהוה ממרא
 דינע בסעדיה ריהושע
 ויהוה שמעיה סג
 בכל ארעאי
 ושקרו בני ישראל
 שקר בחרמא ונסיב
 עבן בר ברמי בר
 זבדי בר זרח ל
 לשבטא דיהודה מן
 חרמא ותקוף רזנא
 דינע בבני ישראל

מזה נחק קאי ולמי יתכן שיאמר שער קעת
 קאיח יקיק כוקב קשס יתלעפוש קנטיס על
 קמח אנטרס ויחר כד ישע קמנע

דרכ

ויצאו קבערים כל מערת וקראו כער ואפי' יקום זמן כמו יקאעבן מן כער ואלו קאנשים
 קמרגלם קין כערי יקאע' און כערי אחר מגדולי ישראל ויש לשאול איך כחן קבערים ולמעשה
 קיח אימ' ולשטם קאנשים וקראו אותם מלחמם ויש לפרש כחן שקין צריכין זירוז לשמור
 שטעטם לרחק אימ' אנשים חשודים ונעשו כבערים זריזין ובלילה קראשון קין המלחמם שאמר
 עממן מן קעצרק עם רחב קוזנה וקם אנשים לכך נקראו אנשים מלחמם כערים" וימחוס ממוחן למחנה

קמחוס ממוחן למחנה ישראל
 עד אששו טטל וקמקרו
 וקתגירו ושט לרתי ישראל
 ויחר שסתגירו ישט שט
 ישראל כמו שאימ' ויש נקרב
 ישראל עד קיום קוד" ואת
 רחב קוזנה ונעמ'

קחיק יקאע אטק לשמור לה
 קשטעם אשכעם לה קמלחמ'
 כמו שאמר רק רחב קוזנה ונע'
 ויש לפרש עד שטקן לה
 מוחיק ממוחן און שאלה צמרה
 שיחיו וזה שאמר ויש נקרב
 ישראל וקו קטרוש ק
 קכסון ויש לפרש יקאע
 לקח רחב אשק ממוחן אימרו
 רטעטן זל איז מוחיק לחיש
 בלח אשק ולחשק בלח איש
 וזה קחיק כטון שראו
 שיקאע לקח רחב לחשק
 מדבקו בבת חשק מגדולי
 ישראל ויחשק שטעו בז' אימרו
 ולח תמחיק עם אימרו כרחב

ותי חשק ככרים קין בלחן ישראל ולח קין משכעם אימוות ויא' כי שכטעם מגדולים אשקן יקאע טי
 טגיירק ועדיין לח טכעם ישראל לחרן וכל זה למי שאומר ולח תמחיק עם בנותם" ארבעה קוזנה

ויבאו הנערים המרגלים
 ויצאו את רחב את אביה
 ואת אמה ואת אחיה
 ואת כל אשר לה ואת
 כל משפחותיה ויצאו
 וינחוס מהיץ למתנה י
 ישראל והער שרפו
 באש וכל אשר בה רק
 הכסף וחזתו כלי הנחשת
 והברזל נתנו איצ בירת
 יהוה ואת רחב הזונה
 ואת בית אביה ואת כל
 אשר לה החיה יהושע
 ותשב בקרב ישראל עד
 היום הזה כי הביאה את
 המלאכים אשר שלח
 יהושע לרגל את הארץ

ועל עולימיא מאלליא
 ואפיקונית רחב וית אבוהא
 וית אמה וית אההא וית
 כל דלה וית כל זרעההא
 אפיקו ויאשר לאונן מברא
 למשריתא דישראל
 וקרתא אוקידו בנודם
 וכל דבה לחוד כספם
 ורהבא ומאנע נהשא ו
 וברזלא יהבו באוצר
 בירת מקרשם
 דמיו וית רחב פונדקיתא
 וית בית אבוהא וית כל
 דלה קיים יהושע וית בית
 בנו ישראל עד יומא א
 דהין ארי אטמראית א
 אונרין דשלח
 יהושע לאללא
 וית ארעא

דלבו

לפי מערכתם ואולם שינוק הקטן המתאחד צומח
האיש האחד הוא מעבדך וזה כי הקטן הקוא הוא
כמו איש אחד והאיש ממנו הוא כמו חבר מליצרי
האיש הקוא וכמו ששיחלה חבר מה מליצרי האדם
יונק כי האדם הקוא בכלל כן בשיחמא איש אחד
מהקטן הקוא ינוק כי כלל הקטן" ובכחן קותרו
כל הקטנות ולזה תמצא שכתב עק ית' ליהושע
שיבא העוש הרואי על זה החמא לחי הבכ' שיעש
על יד יהושע ואלת החמא וכבר יחזק מה שאמרנו
שלא השיג על זה מהעוש כי אם סור הקשורה
האלהית מה שאמר ולא חוסיה להיות עמכם אם לא
תשמיעו מקרבים ויחם החמא לכה
ישראל באמרו חמא ישראל מפת שזה הקטן היה
מתאחד וקנה עק השם ית' שחקרו מי קיר
החמא בערל ויחם מעפט בערל אדם יתברך
באמרו בחיק וסלחת בערל ומיני' כל מעפטו

וידמה שהיתה קטלת זה בערל לפי יי' כמו
קטנן בעטלת בערל על חלקת הארץ כמו שזכר
בזה הקפר' וקנה קטנן שיהיה זה קטנן
על פי בערל לפי שקוא דעת רבותינו ז"ל ויראה
שקוא האמות בעצמו שאם היה זה על פי כתיב
או שקוא נשאלים באורים ותומים לחי קיו נריכין ל
לזה יבלי יתבאר להם האיש בעצמו שעש'
וקנה יתלספק מה בעטן בערל ליד יתכן שחמא
בטי מיני' כל מעפטו וקנה עטן מעפטו קוא
בכרי' חלף שהיה זה הספק לחי יקשה עס מר
שקראשנו וביארו נספר מלחמות יי' כי בעטעס
אשר בקרי סדור נגבנה' ואולם בזה המקום לחי
יהיה זה הספק רושם כי כבר היתה קטלתו על יד
כתיב לפי יי' כמו שזכרנו ועם כל זה קנה ר' און
ששתל נביתרו מעד שאר בערלות'

תס

דד"ב

וישאל עס בית און
סמוך לבית און וכן
עס נאר לחי רואי סמוך מקדס לבית
אל ממזרח לבית אל וזכרו קסימנן
אלה כראיה כי עבר חרת היתה
שמה עי אכל זאת היתה גדולה
מה חרת וידועה ליי' כזכרת עבד
הדיעה בכל מקום ובערי כט
עמון היתה ער שמר עי כמו
שכתב ברימיה שודק עי'
ויש פתרון קע אשר מקדס לבית אל מקדס קודאים איתו בית אל ועשו קורין איתו בית און על סם עי'
וכן וירדוף ער דן וכתב וירדפס ער חוננו על סם עי' שעשה סם ירבעם בן נבט שנאמר וישם את ר' אהר
בבית אל ואת האחד כהן כהן

וישאל יהושע אנשים
מיריהו הע אשר עם
בית און מקדס לבית
אל ויאמר אליהם
לאמר עלו ורגלו את
הארץ ועלו האנשים
וירגלו את העי

נבריש
ואליר
ית ארעא

ויש פתרון קע אשר מקדס לבית אל מקדס קודאים איתו בית אל ועשו קורין איתו בית און על סם עי'
וכן וירדוף ער דן וכתב וירדפס ער חוננו על סם עי' שעשה סם ירבעם בן נבט שנאמר וישם את ר' אהר
בבית אל ואת האחד כהן כהן

רלב

מנשנע כזו מנבאר קטטול ונביות קטטן כן
 יקיה קטטון כזו מי יתן וחדענאמז שכבר יותר
 זה קספק נשנאמר שהשם בלתי פוקד עין אבות על
 בטס בטטס כזו יקיה ענל אצל אפשר מוולת
 ענל שימאך נמקדק ענש מנה לבטס נבטא קאבות
 כזו כזו זה לא יקיה כזו על כלל וקמאשלאס
 קטא אדם למלכות וענש קו בדין לנבאר ממנו וקט
 קטע מוזק ענש לבטו שיקו עמיס ולא ייראו דבר
 מנכבי אבטקס שיקו עתדין לראש ובכזו זר
 אמר קטטא אבותינו קטאנו ואינס ואנחנו ע
 עבותיקס כנכנו וזה אלול קטאס ריינו
 שרניים על אדמתנו אחר קטטנו מנמא ימאך
 מנמנו שכנא מנעל אדמתנו לויינס אס וכו
 קאופן יקרה שהשם ית פוקד עין אבות על בטס
 לא בענמות וכבר יקרה נאופן אחר שישי ענש
 מנה לבטס על קטא אבותס וזה אומנס יריר
 כשקטאנו קאבותיקו קבטס חוזין מנמא
 אבותיקס כדיקס וזה אקס קיו קס קמתחיל בזאת
 קתכונא קתמותה קיה מנפיק נמוסרס ענש יותר
 קטן מנמא שיצרך נמוסרס כשקו אבותיקס בזאת
 קתכונא קתמותה כזו ענא חלקן עמן חזק ולא
 יוסרו חלל נשיאנס ענש גדול על זה ולזה יקרה
 ענש יותר גדול מנמא קטא קאבות ולזאת קטנא
 תמונא נס כן שיעד קתורה כזו יעברו יאראל
 על קמתת ייסרס קטס ית שכע על קטמתקס
 ועתה עס זה לשופטים אלל יטו קרעב אס כזו
 רשעתו נמסר חלל בטטן כן סודר ומור
 שיטטו אותו למיתה בטטו כזו אחריתו יקיה
 כזו ויקיה סתנא כזו קטס ית לא ינח אלו קייסורין
 על כזו קטטא אקס קיה קטטן כן קיה זה רשע

על נחק קטו רל שיטטא קטטא יותר מן קראו
 לפי מנריו אבלי ינח אותס על כזו קתעכא וקאנמא
 ואין זה על אבלי קוא חטט וקטנא קמאל אס רע
 אדם לפרש בטס עס שיירק מנה וקיה סוקא קיייר קיה
 למטע בטס קטס אס ינח עלו קטו ייסורי ימנעקו
 מנכט כזו יירק קיה לא יקיה זה ענש אצל קטנא
 וחטט וכן אס נסתבך אדם בעטרות סוד מנה
 וקיה מנמט זה מוכן למאך אחריתן אס יאלול
 קטו ייסורין יוסר נקס מנמאך אחר קרע שנאקע
 כזו קטא קוא מנבאר כזו יקיה לו קטנא וחטט
 ובכזו קותר זה קספק שיקרה נמא שאמנ
 קתורה שכע על קטמתקס ומנ
 שאמר קטס יתבדך פוקד עין אבות על בטס
 ואומנס מנה ששאר מן קספק קוא מנה שכוכר מנמטן
 עכן שקטא ונענשו על קטאנו רטס זולתו וקוא
 שחמא לא קטנא ענש מנמא בטטן קוא וכבר
 כזו עתרה ספוריס דומיס לזו וענא נביתר זה
 קספק שקחיל וקקטן קמתחיל יתכן שיקרה כזו
 זה בזולת ענש זה שכזו קיה קחיל בכללו נאופן
 שיקיה מנמא מנמא קטנא שלמנה לזו יתכן
 שתכונא חלו רע וכזו קטא אחר מנמט קחיל
 קשי כזו נאופן שתסור קאנמא קאלית מנמנו
 מנמא קוא כלו מנמא וזה יקיה מנמא ונענב
 למקרים ולזאת קטנא מנמא חלו קאלים אס עס
 קיותס בלתי קוטאס כזו ולא מנמא כזו יקרה
 רע מנמא קטנא קאנמא קאלית קטא לזו קוא
 ראו שינמא רעולפי שטכן לא שס ענמו נמקס
 קטנא לא מנמא קטנא קאנמא מנמנו
 ואותס קאלים שסמו ענמס נמקס סכנ
 מנמא מנמא רז אומנס מנמנו

ד"ק

ויקרא יקראע שמעלתינו ויטלנו ר' זעירא בשם אבהותיך כל מינו שאינו כשר כגשע אסם
 יטל על פטו ויאמר לו קנה קום לך חליטל וכלבד יחיד על קטור" ויאמר יקראעו
 למה קטרתה קח' כדרי וקען עמק פתח שלם כמנב קהח' זעל וקען שוח' ובעל ונח' כמקו כל
 זכ"ה קעל" ול קואלפו ונשנו' כמו ויחלמסק לשנת קלחי' נעלכו לשנת עבר קירדן מורקה זכ"ה
 סיוון ושג שכבשה כבד' ד"ק זמסק זממר וישמסק חל"י ויאמר י"י למה קרעתל עבדך ויקראע חומ' ול
 קואלפו ונשנו ענ

קירדן" בי אדע מנה
 אומר לשון נקשה ככ'
 מקום' וימ' כמו שאמר
 דוד תפי טו ידך ט ונבת
 אט על דרך ט אט אדע
 קען" וישמעו קכטע
 ונ' ומה תעסק כדרי' שלם
 כמנב וכבד כענו קדומי'
 לו זכסר מכלל ופירושו ומה
 תעסק לשמך קגדול שינ'
 כבד כגים ועתה יאמרו
 מעלת יכולת י"י שרואו
 כבד תפא כחו וקרי שמך
 כאלו נתמטו חלס' ומדרשו
 ונסט עלינו וקכריתו איתנו'
 ומה תעסק לשמך קגדול
 כשוהק' כזמנו' וכן אמר
 עזרה ויקרא לו אל חל"י
 ישראל' ד"ק ומה תעסק
 לשמך קגדול מי מיקד אית
 שמך אס יכריתו שמנו מן
 קארץ' ולשון תעסק'
 ואת קנפס אשר עשו כחן
 כלומר ומנה רב עסק

ויקרא יהושע שמלתו ויפל
 על פניו ארצה לפני ארון
 יהוה עד הערב והוא
 וזקני ישראל ויעלו עפר
 על ראשם ויאמר ו
 יהושע אהיה ארע א
 יהוה למה העבדת ה
 העביר את העם היה
 את הירדן לתת אתנו
 כיד האמרי לחאבירנו
 ולו הוא לנו ונשב בעבר
 הירדן בני ארע מה אמר
 אחרי אשר הפך ו
 ישראל עדה לפני איביו
 וישמעו הכנעני וכל
 ישיבי הארץ ונסבו עלינו
 והכריתו את שמנו מן
 הארץ ומה תעשה ל
 לשמך הגדול

ובועיהו שע לבושה
 ונפל על אפוי על
 ארעא קדם ארונא דין
 עד דמשא הואוסבי
 ישראל ואסיקו עפרא
 על דישיהון ואמר
 יהושע קבל בעותי י
 אלהי סלנה העבדת א
 אעברא ית עמא הדין
 ית ירדנא למסד
 יתנא כידא דאמורא
 לאוכרותנא ולולפון
 דשרינא ויתכנא בעברא
 הירדנא בכעו ארע מה
 אמר כתר דאחורו ישראל
 קדלהון למרפך קדם
 בעלי דכביהון וישמעון
 כנענא וכל יתבי ארעא
 ויכתרוון עלנא וישיעון
 ית שמנא מן ארעא ואת
 עיבד בריל שמך רבא

ויאמר י"י קום לך

ממנו ל קודור ל שמך קגדול

רד"ק

ויבן שלשים וששק איש אמרו זכות אנדרקס אצטן עמדה לבס שס שקיו חייבים על קדרס
 ולא קבו נבס אנשי קעז ש חס לנ' אלן זכר לבס קנז זכות אנדרקס אצטן שנכ שס מוצנן שנז
 צת אלמיס וקעז מקדרס ויבן שס מוצנן לוי' וקז' שלשים כק' קשיעור ויש מרזר'
 שאמרו כי קיח כק' קדמיון וזכו לשונס הנחל לנ' איש מנעש דברי ר' יקודק' אמר לך ר' עמיק וכו' נאמן
 לנ' וקלן נאמן שלשים וששק אלן אמרו זה קיה יחיר בן מנעש שנרנשקה שקול כלנ' איש וקול רונש שק'
 סנהדרין ויש דרשט קנז

אמן להושע ב חתה הנחל
 כשתקיה עמקס' אנר'
 כאלן קיה עמקס ככשנ
 ואחר שקטענאומן קטעס
 כי בעטור קדרס ככשנ חזן
 לנ' טעס אחר' לפט קשער
 עד קצברים' קסר מנ' "
 קאימנז ומשפטו מנלפט
 קשער כלומר מנלפט
 קשער שנזו שס נט ישראל
 לבקס מנאותו מקוס דפטס
 עד קצברים ושס קבו קול'
 וקדא קמקוס קנלש ש
 שנשתברו שס' ות' עד

ד' תברוקן
 ויבס צמוד' מקוס קיר'
 לפט קש שקיק משופט
 ויורד ונאותו קמקוס קבס
 נ' קוס"

וישב אל יהושע
 ויאמרו אליו אל
 יעל כל העם כאפס
 איש או בשלשת
 אלפים איש יעלו
 ויבן את העז אל
 תנוע שמה אל כל
 העם כי מעט המה
 ויעלו מן העם שמה
 בשלשת אלפים
 איש וינסו לפני א
 אנשי העז ויבן מ
 מהם אנשי העז כ
 בשלשים ויששח
 איש ויורד פוס לפני
 השער עד ח

השברים
 ויבס במורד

ותבולות יהושע
 ואמרו ליה לא יסק
 כל עמא בתרין אלפין
 נבראו בתלת
 אלפין נברא יסקון ו
 זימחון יתע' ל'
 תרגיש לתמן ית כל'
 עמא ארי זעירין
 אינון וסליקו מן עמא
 לתמן בתלת אלפין
 נבראו אפכו קדם
 אנשי עי וקטלו מנהון
 אנשי עי בתלתין ושתא
 נבראו דפונן קדם
 תרעא עד' דתברונן
 זמחונן במחתנא
 ואתמסי לבא דעמא
 וחה למנא'

יבס לבנהים ויהי למים

למה קענרת

ד"ק

וְבִרְזוֹל מֵעֵרֶשׁ קִפְסוֹק בֵּן חֲמִינֵי יִשְׂרָאֵל אֲמַר לְ אֵלֶּיךָ בְּרַחֲמֶיךָ אֲחִי יִשְׂרָאֵל וְקִיּוּן
דְּאֲמַרְי אֲחִי אֲחִי קָאֵי בְּטַי חֲלַפְי אֲחִי שְׂמִינִי וְאֲחִי קָרוּ לֵיהּ וְגַם עֲבָדוּ אֶת בְּרִיתֵי וְגַם אֲמַר לְ
אֲלֵעָא מִנְשׁוּס לְ יְהוּדָה בֵּן מִנְסַרְתָּא עֵכָן מִנְשׁוּד בְּעַרְלַתֵּי קִיָּה כְּעַבְדֵּיכֹחַ וְגַם עֲבָדוּ אֶת בְּרִיתֵי וְעַבְדֵּי אֶרֶב
בְּרִיתֵי הַסֵּר פְּשִׁיטָא מִקְדוּ דְתִימָן מִנְעַת גַּפְתִּי לֹא פְקִיד קָמֵן וְגַם גִּבְטוּ וְגַם כְּחָשׁוּ אֲמַר לְ אֲלֵעָא מִנְשׁוּס לְ יְהוּדָה
בְּרִיתֵי מִנְסַרְתָּא מִנְשׁוּד אֲעַבְר עֵכָן עַל חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי תִּירָה דְעַבְדֵּי וְגַם " קוּם " קִתְקַדְשׁוּ עֲטָן זִימְוֹן "

כְּמוֹ קִתְקַדְשׁוּ לְמִיחָר
וְנִקְרַבְתֶּם " אֲדָר
יִלְכַדְטוּ
אֵלֵי אֲמַרְוּ טִי קִעְטֵרֵס
לְפִט קִיָּרוֹן וְקִלְכַד
קוֹא שִׁיקִי קִיָּרוֹן
קָלְפֹו אֲלֵי קִיָּה יִכּוֹל
לְזוּז מִנְשׁוּס וְעַד אֲמַרְו
טִי קִעְטֵרֵס כִּל קִשְׁטִים
לְפִט קִיָּרוֹס וְקִתְמִי
וְאֲכַט קִיָּסֵן כִּיִּו
עַבְדִּים שְׂמִוּרֵי
קִשְׁטִים וְמִי אֲנִשׁוּ
כִּיָּה קוֹא קִנְרִי
וְכִיָּה אֲנִשׁוּ אֲלֵי יְהוּדָה
וְלִדְעַת מִנְסַרְתָּא
וְגַבְרִים קִס עֲשׂוּ עַל
פִּי קִנְרִי אֲעַרְבִי
עָלְמִי " יְקָרְב
לְמִנְסַרְתָּא פִּי לְגַבְרִי
רִאשִׁי מִנְסַרְתָּא יְקָרְב
לְגַבְרִים לְרִאשִׁי טִיָּת
קִמְנְסַרְתָּא " יְקָרְב
לְגַבְרִים לְרִאשִׁי קִשְׁטִי
" אֲרָף טִיָּת "

וְלֹא יִכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְקוּם
לְפָנֵי אוֹיְבֵיהֶם עֲרָף יִפְנֹו לְפָנֵי
אוֹיְבֵיהֶם כִּי הָיוּ לְהָרֵם לֹא
אוֹסִיף לְהִיֹּת עִמָּכֶם אִם לֹא
תִשְׁמִידוּ הָהָרֵם מִקְרַבְכֶם
קִסְקִרְשׁ אֶת הָעָם וְאִמְרַת
הַתְּקַדְשׁוּ לְמַחְרֵב כִּי
אֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הָרֵם בְּקִרְבְּךָ יִשְׂרָאֵל לֹא
תֹכַל לְקוּם לְפָנֵי אוֹיְבֶיךָ ו
עַד הִטִּירְכֶם הָהָרֵם מ
מִקְרַבְכֶם וְנִקְרַבְתֶּם בְּכַף
לְשֹׁבְטֵיכֶם וְהָיָה רִישְׁכֶם
אֲשֶׁר יִלְכְּדוּ יְהוָה יְקָרְב
לְמִשְׁפָּחוֹת וְהַמִּשְׁפָּחָה
אֲשֶׁר יִלְכְּדֶנָּה יְהוָה ו
יְקָרְב לְבָתֵּים
וְחִבֵּית אֲשֶׁר
יִלְכְּדוּ יְהוָה
יְקָרְב לְגַבְרִים

וְלֹא יִכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְמִיקָם קָדָם בְּעַלְי
דְּבִכְהוֹן קָדְלֵהוֹן יְהוּרֹן
לְמִיפְךָ קָדָם בְּעַלְי ד
דְּבִכְהוֹן אֲרִיָּהוֹן ל
לְחִירְמָא וְלֹא אוֹכְף
לְמַהוּ מִימְרֵי גְסַעְדֵּהוֹן
אִם לֹא תִשְׁיַעֲזוּן חִירְמָא
מִבְּנִיכּוֹן קוּם זִמְוֹן יִרְד
עֲמָא וְחִימְרֵי אוֹרְכֵי
לְמַרְד אֲרִי כְדָרְנֵן אֲמַר
יְי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
חִירְמָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
תִיכְלוּ לְמִקָּם קָדָם בְּעַלְי
דְּבִכְהוֹן עַד דְּרִישְׁרוֹן
חִירְמָא מִבְּנִיכּוֹן
וְהַתְּקַדְשׁוּ בְּעַרְבֵי
לְשֹׁבְטֵיכֶם וְהָיָה שְׁבָטֵי
דִּיתְאֲרֵד מִן קָדָם יְי יְקָרְב
לְזִרְעֵיךָ וְזִרְעֵי אֲדִיתְאֲרֵד
מִן קָדָם יְי יְקָרְב לְבָתֵּי
וּבֵית אֲדִיתְאֲרֵד מִן קָדָם
יְי יְקָרְב לְגַבְרֵי

רד"ק

קום לך קום לך כעבד עמוד לך מימיה שיהיה לך ולך וזכרת לטוב למה זה אהבה סוף על פסוק
 על דרך מנה תנעך חלני כלימי חייך צדיק בקשה ותחנה שמרו מן הקדש ויצלח לכם" ונדברי
 רעו זל אימז ר' אלעזר חזן חזון ראשיליטול על פטו חלני ארבעה טיקושע שני ויאמר יי' אל
 יקושע קום לך למה זה אהבה סוף על פסוק דא" ויאמר יי' אל יקושעונו דרש ר' שילח שלך קשה משלכם חט
 אמרתי וקיה בעברכם את היודן ונו' ואתם רחוקים שמים מיני צהר דאמרתם קום רב אמורתי עליה ודריש
 כאשר עה את משק עבדו כן עה משק
 את יקושע חז' למה אהבה סוף קום לך אהבה
 גרמית לכם לשראל וקייסו דקאמז לך בעש
 ועשית לש ולמלכה כאשר עשית לריו ונו'
 עמדתך במחנה ולא יצרת עמקם ולא
 אמרתי ואשר יוציאם ואשר יוציאם ב אהבה
 תצא את קעס קזק ועמר טרואה
 יעבור לפט קעס ונו' אם תלך אהבה
 לפטקם יצליחו ואם לאו לא יצליחו" דא
 על דרך קדרש קום לך בשבתך זאת לכם
 לא אמרתי לך להקדיש שלל קעס לא קיה
 לך לעשות חלני כמשה דתני ונדרש את
 כל ער מותם ועמרק קנהמה ושלל
 קערים בזון לאו חטא
 ישראל ולא תאמר חטא בשגגה

ויאמר יהוה אל
 יהושע קם לך למה
 זה אהבה נופל על
 פניך חטא ישראל
 וגם עברו את בריתי
 אשר צויתני אותם וגם
 לקחו מן החרם וגם
 נגבו וגם כחשו וגם
 שמו בכליהם

ואמר יי'
 ליהושע קם לך למה
 דין את רמי על אפדי
 חטא ישראל ואף
 עברו על קיימי ד
 רפק דיתיהון ואף
 נסיבו בן חרמא ואף
 נגבו ואף כרבו ואף
 שויאו במגהון

אלו וגם עברו את בריתם ככרתה טעם וטעם צדק סיט לעשות כל אשר צויתם וכן הוא אומז ויקח
 את ספר ברית ויקרא בצוץ קעס וקום אמרו כל אשר דבר יי' כעשה ונשמע ועם משק רעטן עה מעש
 קגטרה כטא מקר כך מוחזק כמות יקום לך יי' אלפך חלני השמעון וקום יקושע עה לכם ואמר
 לכם שלל יקח מן קאלל דבר וקום עברו קברית ולקחו משלל קעס
 וגם לקחו מן קחרם כל גס נא לרבותי קרטי קזק בעבור קחרם ב חלני עים יקושע מענה בלא קרם
 אם עברו קמענה עברו קברית כל שכן כשקזקירם צחרם
 וגם גטנו ב חלני לקחו בפרקסיח לא קיה לכם כל כך נחשג לרעה חזל כשגטנו כאלו חשנו לפתור מהקדרא
 וגם כחשו חלני קרנש קרם כדבר וכחש עכן או בעבור שמוע לכחש שקרי כחש
 עד שנקש מימנו יקושע חלני לו בע שים נא כטור
 וגם שמו בכליהם וכל זה לכחיש יותר כמו שאמז וקום כמותם ועמר
 ונדברי רבותין

ר"ק

ויקרב את משפחת יקודק לערל אחד קרב ראשי המשפחות אדם מכל משפחה וקטיל ערל
לדעת המשפחות וקברים בקלף לנדע על מי יפלו ויחזק על כל בני חנות אונתה משפחה
אדם אחד מכל בית ארבעה ויחד כך כמו כל חשי איתו קצת ויש לפרש ויקרב את משפחת
יקודק הקריב שבו יקודק לשני משפחות וזכר משפחה במקום שבו וקצר למשפחות וקבל לקדו ט כן דרך
המקראי וילכד את משפחת קודק זה לבדו מן הקלבוו קטען ושאר וילכד מן נסעל ופ וילכד קודקן
לבדו לא משפחה

קודק וזו שאמן קטע
אשר עלינו קטע
שאמרנו עתה לצאתנו
אמלא וזו עכן דענב
אם יקו חמאיש
כשם ונעמ ונפ אמ
קודק קידוע ענקה
ויקרב את משפחת
קודק
לגברים כלום לחשים
ראשי המשפחה וילכד
זכרי ויקרב את בית
לגברים שקיק ראש
בית אב ויקרב חשי
קצת וילכד עכן ונ

ויקרב את משפחת יהודה
וילכד את משפחת יהודה
ויקרב את משפחת יהודה
לגברים וילכד זכרי ויקרב
את ביתו לגברים וילכד עכן
בן ברמי בן זכרי בן זכרי
למטה יהודה ויאמר יהושע
אל עכן בני שים נא כבוד ו
ליהוה אלהי ישראל ותן לו
תודה ותגד נא לימה עשית
אל תכחור ממני

ויקרב את משפחת יהודה
וילכד את משפחת יהודה
ויקרב את משפחת יהודה
לגברים וילכד זכרי ויקרב
את ביתו לגברים וילכד עכן
בן ברמי בן זכרי בן זכרי
למטה יהודה ויאמר יהושע
אל עכן בני שים נא כבוד ו
ליהוה אלהי ישראל ותן לו
תודה ותגד נא לימה עשית
אל תכחור ממני

יקושע אל עכן בנ שים נא כבוד בקש ממנו שיתדק על עכן לשני דברים קראת
לכפרת עון שתקיה מיתתו כפרתו צדקת עבודתו ויכחור ממנו שכל המונחין
מיעדין ולמדו כי כפר עון מרעיתו יעכרך וי בוס קוזא קוזא נככר ור
לשם קבא וקשע כדי שידו בנ ישראל בערל ובקלטה הארון ויאמר ט אצרה
וכן אמרו רבותינו ז"ל שאמן עכן ליקושע יקושע בערל איתו בנ על איתו ואל עזר שט גדול קוד

אדם אם אינו מפתח ערל עליו על אחד מכם קרא
סוף אמר ליקושע לעכן בדקא ממך אל העני
לעז על בערל שיתדק ארץ ישראל
לחלק בערל וישן עכן

קא

רד"ק

ישרף באש חיותו ואת כל אשר לו
לפי שעבר זמרו יחרס כלא

רכושו וזכו וזכותו הקטנים בכלל ממנון אצל
העשיר ואם היו זכים גדולים בטעם לפי שראו
ושתרו ועברו זמרו ואזקה לא היתה לו ואם

ויהא דאתא דר
בחרמא יתוקר ב
בנורא הוא וכל דיליה
ארי עבר על קיימא
דימארי עבר דלא
בשר בישראל
ואקום ירושע
בעפרא וקריב ית
ישראל לשבטוהו
ואתאחד שבטא
דבית יהודה

היתה לו לא ידעה
דבר ט קנה קעני
ממנה שקרי ק
קטמין חותם תחת
קקרקע וקטעס
שחמי ישרף כמו
ששרפה קער
שקיתה חרס כן
ישרף קעבר על
קחרס וכל אשר לו
שקוף חרס
ונדברי רזל
וקיה קאלב
זמרו ונעמי ט
עברית ברית

האלות עשה כעלה זשאלני אמר ל אנא
בר זנדא חמיר רב מלמד שבעל טכן כערה
קמחורשא כעצקבא וקיה קאלב זמרו וט
עשה כעלה זשאלותי קתס ט עשה כעלה
זשאל לזכות ונעמי פשיטא מנא דתימנא
כולה קאי לא פקד עשייה קא משמעלן
רזען חמיר דינה דכערה קמחוריא שר
דבסקילא שנאמן וקוטיא חיה כערה אל פתח
ביתחנה וסקולא חשי ערה זכבטס ונע
וישרם יקאע

רלב"ג

וקנה היתה מעות קשים ית שקלמכ
זמרו ישרף באש ט קוף ברז אצל

קאי סלח יפול קענרלני חס על קחומא ועכו ממנא
שקתחכס יקושע אל שוירק טכן זה קודם שפמו הית
בזה קמנשפט וחי אפשר שנאמן שכבר עשה זה יקושע
כדי שיוכל לשפמו

והיה העלכר בחרם
ישרף באש ארתו
ואת כל אשר לו כי
עבר את ברית יהוה
וכי עשה נבליה
בישראל וישבם
יהושע בבקר ויקרב
את ישראל לשבטיו
וילכד שבט יהודה

כדין ומפט סלח
קיו סס עדים רנה
שקתיה סס קודחת
פנו וזה לשתי סנות
קחית שמנה שקנע
ידיעתו בזה קחוסן
מקא ית קוף ממנה
סלח אפשר שיפול
כעטמו ספק ולעד
מחלוקת וקשטתט
חין קבוד חיתטו מענא
בזה קמנשפט כלל
כמו שקארש כפרא
מנשפמי ולזה דימנ

שכבר היה זה קעט זאופ אזכרונו רזא שכבר קיה לו עט
משפחה מוציאן לעז על קענרל זשקיו חומרי שאס יפול
קענרל על שט חשיט דיקס קנה יפול בלי ספק על
אחד מקס עס קיוית בלתי חומא בזרה ולפוק זרה
קתרעמית קמחלוקת שקיה אפשר שיתחדש מוזק
קתחכס יקושע לפשתל שיספר טכן זה וכאשר קודק
זה קעטן ספר שכבר סלחס שס זמרו ט יקושע קיה
ירא שימקרו חשי משפחה למוציא מנס זרה
לכבות קלון טכן

וישרם יקאע

רד"ק

וירוש קדש סעס וירוש לשמח עתה
לפס עטן קדש על מי קים וישראל קיי
ור' אמואל רב סעס וירוש שלן יקדימו שני יאר' משס
כדי לפחיש קענל' סמונ' קדל' ויקחום וינקום
לפס י' ויעמידום כדי שידון אותה כל ישראל וידע כח

קדש ויזקרו ין
קחמנה ומן קדש
ולפון וינקום כמון
ויצעס כמון וינקו
את ארון וינקו
אחר ויצע אונע
והרעמו ולהתסון
מלפון וינקת לי
ורש' חמ' בליקאשע
ומשן נקדק לפס
קמקום חמ' למסו
רע' שעל אל
הפלרונש גל
סנדרין ויקח
את עטן בן זרין
סמך אותה לכת
אצו לקדש זרין
קים ראש קמשפן
ויעל אותה וג' קים
על למן ויורידו אצל קד
קים בן קמחמון וטן
קמשק ולימ' ויעל כנגד קדק ועל קדדן קזה וירד קסלע

וישלח יהוה ישע מלאכי
וירצה האלה וחנה
טמונה באהלו והכסף
תחתיה ויקחום מתוך
האהל ויבאום אל
יהושע ואל כל בני
ישראל ויצקם לפע
יהוה ויקח יהושע את
עבן בן זרחואת ו
הכסף ואת האדרת
ואת לשון הזהב ואת
בניו ואת בנתו ואת
שורו ואת חמרו ואת
צאנו ואת אהלו ואת
כל אשר לו ויעלו
אתם עמק עבדו

רלב"ג

וינקום למע י' פירא ס
ויעמידום מעטן מעטן ירדן
ואפ' עד שיקים מעטן יצקה וקדען כזה שלפון
קוזמיקה סמוון ועד קדדית וקכף קים תחיתה
וקיו ט מאתם שקלם וכשקטיו זק אלקיושע
וישראל קה פשט

וישלח יהושע אנדיו
ורחמו למשכנא
והא טמירין במשכנא
וכספא תחותיהו
ונסבנון מנו משכנא
ואית אנדיו לות יהושע
ולות כל בני ישראל
ואת בנין קדש ינו
ודבר יהושע ית עבן
בר זרחוית כספא
וית אצטלא וירד
לישא אדד' אוד' בר
ית בלוהוית בנתיה
וית תוריהוית זמריח
וית עאניהוית ס
משכניהוית בר
דליח ואסיקו יתרון
למישר עבדו

לח יעשו ומימך סיור על זה שכבר חמ' אחר זק
וירבמו אותה בט ישראל אבן ויקימו עלנו גל אבני
גדול לבארו שלן מית שס אדס וולתו ומע' וישרפ
אותם בלש ויסקלו אותם בלש סגס שורו וימורו זכרון ספר שדפ'ס בלש אחר שסקל
אותם בלש וילא כלל יחד סקלת קנ' עם סקלת עטן שאור מעט' אד' שלן יוכלו יחד כזה קעטן קדש וקנ' "

רד"ק

ויען עכן את יקואס ראה במ יקודק נאספס למאמנה אמן מוטב שאמות אט לבדי ולן יקודק
 כמנה אלפס מישראל אמונה אכס חסאתי וגו' וכזאת וכזאת עשית פי' למטו וארח בשלל וגו'
 ורזל דראו כי מוטב עכן בשלש קרמיוס צימני מנקה ואחד צימני יקואס שנא' וכזאת וכזאת עשית וקתודק
 עתה על אשתך וי"ח ארבעה שלשה צימני מנקה קרמיו של ככעט מלך ערד וקרמיו של סיחון ועבד וקרמיו של
 מדין בככעט כתיב וקרמיו את עריקס וצמדין שנתנו קוזקדא ליה ציחון ועבד אעפ"י שכתב בזמן לכו א"ח
 שלן הקדישו מנה שלן ליה

וכרמיו בתודק בפרשת
 פרץ וזרח שזכר לשם ר'
 פטמיוס יריד על סס ר'
 קרמיוס וי"ח ארבע צימני
 מנקה ואחת צימני יקואס
 שנא' אמונה אכס חסאתי
 וגו' וכזאת וכזאת עשית
 כלו' מנספר קמלות שקן
 קימנקה ועד אמן ליה אכס
 כש מנכד קדו ואת המנ
 לתרתה שנתמך וכזאת
 וכזאת עשית פי' קרמנה
 שלמדין וקרמנה שלריון

ויען עכן את יהושע ואמר
 אמונה אנכי חטאתי ליהוה
 אלהי ישראל וכזאת כזאת
 עשיתיו ואר ארזי שלל
 ארדת שנער את טובה ו
 ומאתים שקלים כסף ולשון
 זהב אחר חמשים שקלים
 משקלו ואחרים ואקחם
 והנם טמונים בארץ בתוך
 האהלי והבסך תרחתה

ואתכעבן ית יהושע ואמר
 בקושיטא אנה הבית קדם
 על אלהא דישראל וכדין
 וכדין עבדיתו וזית בביתא
 אצטלי בבלי חד שפיר
 ומאתים לעין דכסף ולישנא
 דזהב אחר חמשים סלעין
 מתקליה ורגיתנין ו
 ונסיתנין והאינין טמדין
 בארעא כגו משכני ובספא
 תחותיה

וארזל ועד קשתא מנאי טעמא לאן איענש כלומ' מנסט לאן כענש צימני מנקה על שער צימני מנקה אמן ר' יוחנן
 מנאוס ר' אלעזר בר' שמעון לפי שלן ענש על קנסתרות עד שעברו ישראל את הירדן כתיב קנסתרות ליה
 אלקינו למנה נקוד על לכו ולכמו ועל עין שבעד ענש שלן ענש על קנסתרות עד שעברו את הירדן דברי ר'
 יקודק פי' לאן ענש בגלוי אמן לך יוסי וכי ענש על קנסתרות לעולם והלא כבד נאמן עד ענש אלן כשם שלשה
 ענש על קנסתרות כד לאן ענש על ענשין שבגלוי אלן עכן מנאי טעמ' איענש מנאוס דקוק ידעה זק אשת
 ובטו פי' עכשו על קנסתרות בגלוי לפי שלן היו נסתרות שקיו יודע' טו בטו ובפיתו וארא בשלל פי' וכזו'
 וכזאת עשית ורחל בשלל כלו' קתבכתה מנה שכתו בתורה ואכלת את שלל אויבתך אדרת סכער בגד טוב
 שכענש בבבל וקרא סכער ותרע' איצטלת בבבל ובבד' אדרת סכער ר' חטנא בר' יצחק אמן פרפר' בבבל
 ועד ברזל רב אמן איצטלא דמילת ושמואל אמן סרבלא דריפא ומקרא של מלך שלן קפול פלמדין בדרן
 ושריאל עקדקדק דעתו במלכותו שנו' ורחק לך ארץ אמרה מלתבב צבאות עיסי וקיה למלך בבבל פלמדי' וכו'
 קאל' בשת ידעשת כונו וקחצו קערבך וקדומים להם תחנה תחת האדרת' ושלן יקואס כו'

רד"ק

כאשר עשית ליריחו ולמלכה ש קבל קרע צרוב תטוו לרש וגו' תחרימו קאל עד כלו זאת לא
תקיק חרס כמו יריחו אבל תטוו אותה לרש לצרכים שלם העשו מעמנה חוצר אלה ויצאו
קתקין ארשו עקן ללעד שנתקף אותם מן קשר ברדפס חזרינו ואתם תקומו מן חוצר שס כמו
מחוצר וכמו קו סס בזה קמסקל מלרע וזאת היתה קחרימו ויטעמו שורק וקורשם את ישט קשר הגרסו
ותלמודים כהפשים בקף כדבר ויסקרי חמנו כאשר עשית ליריחו ויריחו ארופה נאש ראו עיני אתה
כלומר שתקו

זרזיס

ועשית לעי ולמלכה כאשר
עשית ליריחו ולמלכה רק
שללה ובהמתה תבזו לכם שיש לך ארב
לעד מאחריה ויקם יהושע וכל עם
המלכה לעלות העי ויברור יהושע
שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם
לילה ויש אהם לאמר דאו אתם ארבים
לעד מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר
מאד וחייתם כלכם נכונסו אני וכל העם
אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו
לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם
ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר
כי אמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה
ונסנו לפניהם ואתם תקמו מהאור
והורשתם את העיר ונתנה יהוה
אלהיכם בידכם והיה כרת פשכם
את העיר תציתו את העיר באש כדבר
יהוה תעשור דאו צוית אתכם

ותעבד לעי ולמלכה כמג
דעבדת ליריחו ולמלכה לחור
עדאה ובעיר החתבזו לכו ואתקין
לך כמנאלקרתא מאחורה
וקם יהושע וכל עם עבדי ק
קרבא למסקל לעי וכתר יהושע
תלתין אלפין גברא גברי חילא
ושלחינו כליליא ופקיד יהוה
למימר חוה דאתון כמנין לקרתא
מאחורי קרתא לא תרחקו
מן קרתא לחרא ותהון כלבון
סתקניא ואנא וכל עם העמי
נתקרב לקרתא ויהא ארי יפקון
לקדמותא כדבקדמיתא
וניפוד קדמיהון ויפקון בתרניא
עד דנגור תהון מן קרתא ארי
יימרון תבירין קדמנא קיד ב
בקדמיתא וניפוד קדמיהון
ואתון תקומו מן מכמנא ותתרכון
ית קרתא וימסרינהו אל הבון
בידכון ויהא כמיחדכון ירתי
קרתא תדילקון ית קרתא

בניו בפרגמט רין תעבדו רין

ק נ

ד"ק

ויאמר יקרא עמה עברתן יעכרך יי ביום הזה כל מי שחזק אחריו שמעו לו ביום הזה וכלל ודרדע כלם חמשה בתי זמרי וכו' עבר רב ושמורל יד אמן עכן שמו ולמה נקרא שמו זמרי שמשק מעשה זמרי וחד אמן זמרי שמו ולמה נקרא שמו עכן עכות שראל כלם חמשה נש חן אמן יודע בכלם חמשה אלה מעמד שאף עכן יש לו פעמים חלק לעולם קדו וירצו חות' כל ישראל אבן ואחר אמן וישרט ואחר קרויסקלו וכו'

ואמר יהושע מרה
עברתנא יעבריןך
יו ביומא הדין ורנמו
יתיבלי ישראל
באבנא ואוקידו יתוון
בנורא בתו דרנמו יתוון
באבנא ואקימו ע
עלוה דנור אבבן
רב עד יומא הדין ותב
יו בתקוף רונגיה על
כון קרא שמיח ד
דא תרא יהוא מישר
עבור עד יומא הדין
ואמר יי ליהושע לא
תחיל ולא תתבר
דבר עמך יתכל עמא
עברי קרבא וקוססק
לעיון דמסרית בידך
ית מלבא דעל וית
עמיהוית קרתיה
וית ארעהו

ויאמר יהושע מה
עברתנו יעברך יהוה
ביום הזה וירנמו אתו
כל ישראל אבן
וישרפו אתם באש
ויסקלו אתם באבנים
ויקימו עליו ג
אבנים גדול ער היום
הזה וישב יהוה א
מחרון אפו על כן
קרא שם המקום
הוא עמק עבור עד
היום הזה ויאמר
יהוה אל יהושע י
תרא ואל תחת קה
עמך אתכל עם
המלחמה וקום עליה
העדאנה נתתי בידך
את מלך העי ואת
עכו ואת עירו ואת
ארצו

ארות חת זל טרינס קירה
בארש כונו שעתו יארף נפש
חותו ואת כל אשר לו חל ט
וירצו חותו וסקלו מולטון
היה ארפ היו רונגיו ומשלט
עליו אבנים מרונב בעקן עלו
וכסקיק בעמק עבור ארש
חותו ואת כל אשר לו שטי ארש
היה וחקר ויסקלו היום בלנו
כיום בלנו וקס שרופים
והחקר קימו עליו על אבנים
גדול לביות לחות ורושטראו
וירצו חותו חבן קח לנדו
ויארש חותו נפש בנימונס
קדו מעבר שקד נאמן עופ
קבנרק קכלנד נחרס יארף
נפש חותו וחת כל אשר לו חק
קתל וירצו חותו לט שנשבע
נבכ וקוזח מיוריחו וקטמין
ונסקל על זלול אבה ופארק על
שמעל נחרס ומנן אבה
כלבדק יריחו שני ויקי ביום
הששע וקבלו רזא ששע למי
קאנוי כונו שחנבו
כחש טשיית

רדק

וישימו' שומנה זו לשון הזמנה פי' שמו עצמם האורב והמחנה
במוך לחומה יותר ממנה שקיו וכן אומ' במלחמתה בן קדד על
שומרון ויאמר שימו ושימו על קשרי ואת עקב מיס'
לשר פי' ואת ארבו כמו ויעקבתי פתגם וחכמת ש' המורב
קיא ערמה על דרך ש' עמטלו העשה לך מלחמה ויש לפרש
ואת עקב סוף המנחה של המורב שהעקב סוף קנה כמו שן
עקב יסובט כשעם וקיא יגד עקב וילך יקושעו עתך העמק' שהמנחה שם לראות שומרי המנח' אם קס
ערי' און יש' פן יצאו אנשי קש' פתאום עליהם וקבס' וכדכז' וילך יקושעו שקלך ולן עתך העמק עתך
שומקה של לבנה

רלבג

צמקום קרוב יקושע עד שיהכזבם שירא
כשיטק יקושע את ידו כמדון וקוף קרומח
אשר ט קש' וקיו קש' ארס קרובים לקס
באופן שנקבע כלם בעת קיא ויטאו
אל קשר וילכדוק" וקנה

רדק

ויהי כראות מלך ריע
ומהלו וישכמו ויצאו
אנשי העיר לקראת ישראל
למלחמה הוא וכל עמו
למועד לפע הערבה והוא
לא ירעבי ארבלו מאחרי
העיר וינגעו יהושע וכל
ישראל לפניהם וינסו
דרך המדבר

למועד'
פתגם לזמנ'
דמיתקן לק'
כלמ' שקטן
קמלך ואמר
נשעה פלנ'
נביה מוכט'
כלן לצות
למלחמה
נשעה
שיצאן לקס

רלבג

וקנה זכר
וכבר יצאו
אנשי קשר
לקראת
ישראל
למלחמה
למועד לפע
קערבה אמן
למועד לקור'
שכמו קש'

והיה כראות מלכא
רע ואוהיו ואקלימו
ונפקו אנשי קרתא ל
לקרמות ישראל לאנחא
קרא הוא וכל עמיה
לזמנא דמתקן ליה קדם
מישראל ואנון לא ידעין
ארי כמנא להון מאחורי
קרתא ואתברו יהושע
וכל ישראל קדמיון
ואפכו בארחה כדברא

שקום שיצאו לקראתם בפנים הראשונה יצאו
ערה ש' זה ממנה שיחזק לבאנשי יש' העשיחאט
שכמו שכתבו אז יבחו עת' ואמן לפע קערבט
צמק' קקוף לפי מה שחשובהו מנצח' בפעם
קא' און אמן לפע קערבט ממקוף קקוף יתכן
שלא היו יכולין לראות האורב אשר מאחרי קשר
ובזאת התחטלה הכבו' נצחום בקל' ש' בראותם
עשן קשר עלה קשמיימה אשר שם טפס ונשיקס
לח שאר לקס כחול' רען קשמד וקשיעו'
לקסם עס ישראל באופן ראוי וזה מבוחר מחד'

יום ראשון שקיו מנחשים ומעשגמס" לפע
קערבט לפע קמישור' אשר קיה את פע קשר" וינגעו
קראו עצמם כאלו כעשים ונפיים לפע קסונם קיו כונש' ש'
אי אפש' שקיו נפיים לפע קסם שלח קיו כנש' נקם ואל' קיו
כונשים ומנחשים עצמם ככעשים לבד קיה אומ' ויתכגע
מנכטן קתפעל' כן קמשפט" דרך קמדבר מקוף קערב
קצמון יקרא קמדבר טן כמון לשד טן רחוק לשד לפי
אמן ורש' כנש' כדברס כעדר עתך קדברו וקולמיתרג'
וינגדבר לפע קקושע קקש' ויזעבן

דָּרַק קמארבשוף קאלף מיס לש
שקע מקדם לשתאל ושתאל

מיס לש וילן יקושע בלנל קקוי ענד קעס
כדי לזרס כלס לפשט בנדק ולטרוך קמלמן
ווישכם ויפקד שקעניזקס וענן עטע

עליקס איך

קס מוכטס

למלמנה

ויעל קוויזמו

שמן רל

קמקנס אס

קווי ענד

לפטקס

ענדריס וקס

למו אהין

ענדריס

וכל קעס

קמלמנה

קבר קנסק

ומשפטוקעס

עס קמלמנה

שמו קארון

קבריית

ויקח

תמנשת לפ

אז ויש

אותס אורנג

אורנג אור

וּשְׁלַחֲנוּן יְהוֹשֻׁעַ וְאוֹלוֹ
לְבַמְנַא וַיִּתְּבוּ בֵּין בֵּית אֵל
וּבֵין עַמְּעַד בְּלַע וּבֵת
יְהוֹשֻׁעַ בְּלֵילֵי הַיּוֹם
בְּנוֹ עַמְּא וְאַקְרִים יְהוֹשֻׁעַ
בְּצַפְרָא וּמְנַא יַת עַמְּא
וּסְלִיק הוּא וּסְבֵי יִשְׂרָאֵל
קְדָם עַמְּא לַעֲי וּכְל עַמְּא
עַבְדֵי קְרַבֵּא דְעַמְּיָה ס
סְלִיקוּ וַאֲתִקְרַבוּ וַאֲתוּ
לְקַבֵּל קִדְתָא וּשְׂרִי
מִצַּפְרָא לַעֲי וְחִילְתָא
בְּנוֹהֵי וּבֵין עֵי וְדָבַר ב
כְּחַמְּשָׁא אֲפִין גְּבַרָא וְשׁוּ
יִתְרוֹן כְּמְנַא בֵּין בֵּית אֵל
וּבֵין עַמְּעַד בְּעֵי וְשׁוּאֵו
עַמְּא יִתְּבֵל מְשֻׁרִיתָא
דְּמִצַּפְרָא לְקִדְתָא וַיִּת
כְּמִנְיָה מְעַרְבֵי לְקִדְתָא
וְאוֹל יְהוֹשֻׁעַ בְּלֵילֵי יָמָא
הַהוּא בְּנוֹ מִיִּשְׂרָאֵל

אורנג אור קרוב לעיר מנכרו ואלו סס אורנג
זה סמוך לעיר יותר מן קראשונים וישמו

רלכג

וילך יקושע בלנל קקוי צנד קעמק
אחזונ זק שמחשע וקשתלית ליה

קיתה בלנל קקוי כ אס צבישרת קעס בדבר קמלמנה
קוזת וכדי שיצטח לעס יותר ולח ירך לבנס עלמנה שקו
נפטיס בראשונ עלה יקושע וקמ ישראל לפט קעס ולזה

וַיִּשְׁלַחֵם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּלְכּוּ אֶל-
הַמְּאָרְבוֹי וַיִּשְׁבוּ בֵּין בֵּית אֵל
וּבֵין הָעַמְּעַד מִיִּסְלַע וַיִּלְךְ יְהוֹשֻׁעַ
בְּלֵילֵי הַיּוֹם בַּתּוֹךְ הָעַמְּ
וַיַּעֲבֵר יְהוֹשֻׁעַ בְּכַבְּרָא וַיַּפְקֵד
אֶת הָעַמְּ וַיַּעַל הוּא וּזְכַנֵּי
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הָעַמְּ הָעֵי וְכָל
הָעַמְּ הַמְּלֻחָה אֲשֶׁר אֲתוּ
עָלוּ וַיִּגְשׁוּ וַיִּבְּאוּ אֶת הָעִיר
וַיַּחְנוּ מִצַּפּוֹן לְעִיר דָּבַר בֵּינוּ
וּבֵין הָעֵי וַיַּקְח כְּחַמְּשֻׁרִית
אֲלָפִים אִישׁ וַיִּשֶׂם אוֹתָם
אוֹרְבֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעֵי
מִיִּסְלַע וַיִּשְׁיִיבוּ הָעַמְּ אֶת-
כָּל הַמְּחַנֵּה אֲשֶׁר מִצַּפּוֹן
לְעִיר וְאֶת עַקְבוֹ מִיִּסְלַע לְעִיר
וַיִּלְךְ יְהוֹשֻׁעַ בְּלֵילֵי הַיּוֹם
בַּתּוֹךְ הָעַמְּ

קיק יקושע
וקוזט צמקו
קקוי קיותר
מנכון וזכר
עס זה לזאת
קסנה בענ
לפ מנה
שחזונ ש
שכבר ל
יקושע בלנל
קקוי צנד
קעמק ס
קעמק קוי
קמקו קיותר
שפל וקנא
קיותר נ
מנכון ש
שנמקונות
בדבר
קמלמנה
וקשב לקח
יקושע מנה
אלף שבר
ק אלפי אס
קיק אורנג ישראל ונתן קעס מיס לעיר וקנא אס קיו

רדק

נדק נמדנר קדק כולל מנקס זרע
קענד ומקס מרעה קנמוותבס כן לשכך
ערא נמדנר אשר נדפס ט" ויהישע
לא קאינדו כמעט ויקי ידיו
אינונס עד טו קשמא ואת ונטו קשמא כיוו

שבענלא
הלן כנלע
על רען
ט קנר
הקנר
טוס קנא
ועלא
ענל ענן
ישראל מנע
קמענ

או ינס

רלבג

וקפ ענל מלך קע
ולא קלנו כנלע על

קען כיוו קזקירק קתורקנס עברונג
כל שלן לעפס קזיר וקקונו עלנו על
של אנטס כפעמ אער קער כרי פ

סיתמרס
והה כר שייע ישראל
לקטלא יתכל יתלי
ע בחקלא במדברא
דרפנון כיהואתקטלו
כלהון לפתנס דהרב
עד דשלימו ותכו
כל ישראל לעומחו
יתחלפתנס דהרב
והה כל דאתקטלו
כיומא ההוא מנבר
ועד איתתא תרי ע

עשראלפין כל אינשי
עיווהו שעלא אתיבי יהודאים
ברומסא עד דנמר ית כל יתבי
עילחור בערא ועד קרתא היא
כוו להון ישראל כפתומא ריע ד
דפקדי ית יהושע וואקיד יהושע
ית עיושויה תל דרוב לעלם לצרו
עד יומא הרדין וית מלכא דע ילב
על יליבא עד עדן רמשא ובמעל
שמשא פקיד יהושע ואחיתו ית
נבלתהמן יליבא ורמו יתח כ
כמעלנא תרע קרתא ואקמו עלוהו
דנור אבנן רבעד יומא הרדין

ויהי ככלות ישראל לרדק
אתכל ישיבי העי בשרה כ
במדבר אשר דרפוס בו ופלגו
כלם לפי הרבעד תמסו ושבו
כל ישראל העיוטו אתה
לפי הרב ויהי כל הנפלים
כיום ההוא מאיש ועד אשה
שגם עשר אלף כל אנשי
העיווהו שעלא השיב ירו
אשר נטה בכידון עד אשר
החרים אתכל ישיבי העי רק
חבהמהו שלל העיר ההיא
כוו לחס ישראל כדבר יהוח
אשר צוה את יהושע וישרף
יהושע את העי וישימה תל
עולם שממה עד היום הזה
ואת מלך העי תלה על העין עד עת
הערב וכבוא השמש צוה יהושע ויורידו
את נבלתו מן העין וישליכו אותה אל
פתח שער העיר ויקמו עליו גל אבנים
גדול עד היום הזה

רד"ק

ויזענו עקבות לרדוף אחריהם ולפי שקטן חשיפה שזעקו לך עמך בזה קשון אשר
בשר כן כענין קרי בש זקנת מורה שזעקו כל קשורים בשך לרדוף אחריהם וקרי
מורה אשר בש ונטלה וכן כענין שאר חש בש ושיחלוי אמר נשך ככדון כמס וקרי כשך יריס
מנשך ידו ונכר וע' ר"ח קרי סימן למורה לנחמן קמאר בר איתו קמדון פניו אל קש כמדון כנר ברומח
ויפנו יריס מקום כמורה על ידיקן תו כן מהרע חילוף אקרודף אשך אקיו נשים נמדבר נפך אר
אנשי קש שקיו

ואתבנישו כל עמא דבני למירדף
בתריהון וירדפו בתר יהושע
ואתנערו מן קרתא ולא אשתא
איש בני ובית אל דלא נפקו בתר
ישראל ושבו קרתא כר
פתחא וירדפו בתר ישראל
ואמר יי יהושע ארים
כרומחא דכדף על עארי כדף
אמסרנהו ארים יהושע ברומחא
דכדיה על קרתא וכמא קם כפריע
מאתריה ורדפו כד ארים יהושע
ידיהו עלול לקרתא וכבשוה ואחיא
ואדליקו ית קרתא כנורא ואיתפגאו
איש ע' לאהוריהון והוה סליק
תנא דקרתא לצית שמיא ולא הוה
כהון חילא למיערק לכאול כאועמא
דאפך למדברא איתחור על רדפא
ויהושע וכל ישראל חוזארי כבש
במנא ית קרתא וארי סליק תנא
דקרתא ותבו ומחית אינשי עיואלין
נפקו מן קרתא לקדמותהון ורדפו
לישראל במצעא אלין מבא ואלין
מבא ומחית הון ע' דלא אשתא
להון שאר ומשיבו ית מלכא דע
אחרו כד חוקריכו יתחלות יהושע

ויזעקו כל העם אשר בעיר
לרדף אחריהם וירדפו

אחרי יהושע וינתקו מן העיר ולא נשא
איש בני ובית אל אשר לא יצאו אחרי
ישראל ויעזבו את העיר פתחה וירדפו
אחרי ישראל
אל יהושע נטה בכדון אשר כדף אל
חעי כדף אתנהו יי יהושע ככדון
אשר כדו אל העיר והאורבם מהרה
ממקומו וירדפו כנמות ידו ויבאו העיר
ולכדוהו ומחרו ויציתו את העיר באש
ויפנו אנשי הע' אחריהם ויראו והנה עלה
עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים
לנוס תנה ותנה והעם תנסה מרד כר נתפך
אל הרודף ויהושע וכל ישראל ראו כי
לכד תאורב את העיר וכי עלה עשן ה
העיר וישבו ויכו את אנשי הע' ואלו
יצאו מן העיר לקדאתסו והיו לישראל
בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם
עד בלת השאר להם שריד ופליט ואת
מלך הע' תפשוהו ויקדו אתו יהושע

אשר שלח יקראו עליו עתה קצת ממנו
 לה שלח נקשרו ישראל בזה מפת שטותם לה שלח
 היה להם ראות על זה מישראל ולחיו רחמי קטם
 שיקשרו קטם בשטותם וכן ספר נסוף קטם וכו' רחב
 וכל אשר אתה בדת הקיה יקראו וישב בקרב ישראל
 כי הקוים הקמלים אשר שלח ויחד שכבר קיתה
 הסכנות להחיות רחוב כל אשר אתה בדת בעטור
 קטם צמנה למרגלים קטם קטם יקראו שיעשה זה
 על ידי המרגלים כדי שיקיימו שטותם לה" הוי"ו
 וקראו צמנות קוים קוים רחמי לכל כלל מתחילת למנוע
 קצת האנשים לקצת מחטוא להם ית' ככר יכונן
 הכלל בחטוא קיחיד קלח הרחם שטות ממש בחרם
 ועל כל הערה קיה קקף ולזאת קטם עתה קיערה
 אובח יטכח את עמיתך" הוי"ו וקראו צמנות
 וקראו שחן רחמי למושר" שיעשה בכחו
 מנה שאיפשר שהפולטו מטעם שלח יעשה בנדק
 ואט"פ שטות בזה מפת קגורה אך רחמי שיתחכם
 להביד קטעם קקח צלופן שלח תעמד בזר
 מריצה וקטמה כי אולי יציעמה קפח רצובת
 יקיים מנה שצמנתו קמענה עלנו מלח קטם ולזר
 תמצא שכבר קתחכם יקראו שיעורו עכין חטואו לאלק
 מעלנו קטעם וקמחולקת וואט"פ שכבר קיה איפשר
 לו להלם מעות קטם בזולת קודרתו שלח קיה
 יכולת להחד מנצח ישראל למרות אתה קנחא כפון
 שחמרו חלו כל איש אשר ימרה את פיך ונג' ולזאת
 קטם עיה יקראו למלחמו שירוע להקל עכין כדי
 שימצאו מנה שקורה ויתפרסם זה לישראל ולזאת
 קטם קצקוס ופזרום לפי וי' כדי שיתפרסם לכלם
 שכבר קיה מנחור צמנה קקחא מלח יקראו א
 חיותם קדברים שקודק עכין

הוי"ו וקראו צמנות קוים קוים רחמי לנ"ו
 משהלך בעשייתו על מנה שלח
 יקצר מנה מצאת קטם קמנות חיות קתכלית אשר
 יכוין ומלחמת כל קטם קמנות קמנות קתכלית
 קקחא ולזאת קטם קודר עטין יקראו צמנות
 עט יושב קטם כל חלו קתכלית קכפלאות וזר
 שכבר קיו ישראל קמחיים למלך קטם בעמק ולזק
 יצמחו יושב קטם לצאת עליהם צמנות קטם
 קיו צמנות קתכלית קמקוס קקוס קקיו ע"ל
 מפת קיותם בעמק עט שכבר חזק לנצט עט מפת
 קיות זה בכחו קמנוע וקמקוס קקיו ישראל קטם
 לפי יושב קטם קראו קטם וזק לנ"ו
 גם כן לרדוף כלם אחריהם צלופן שקטמו קטם
 פתחה כי קטם רחו חיותם כלם נכיס דרך קמנד
 וקטם לנ"ו ידע שיקיה קצת קחיל מלחריהם וזר
 נשם להם בקלות קטם קאור צמנה וקצת קטם
 צלח וקראו קקל מלח בעטין קמחמה כי בריותם
 עשן קטם נכחו מפת מנות טפס ושיקם ויחוד
 קטם וסגר זה להם דלת קתכלית בעטין מ
 מלחמה שיתחבט זה צלופן רחמי ולזק מנת כלם
 בקלות ולזאת קטם בעטתו מלך קטם וקקיו
 עלנו גל קטם גדול לנח קקחריס

הוי"ו וקראו בדעת קוים קקש"ל ישר
 טבע קמנות חיות ומנוע לעשות מופת
 חס לנ"ו יצחו לזק קכח מנה ולזק
 תמצא כי מפת שקיה חפס קקרת
 יושב קטם בקלות בכחו חלו קתכלית מנד מנה
 שקרה צמנות קראו קטם קקיו ישראל קטם
 לפי קטם קטם לנ"ו קטם קטם ית' שיעשה זר
 בדרך מופת" חו ינצ יקראו

ואולם היתה עולת המזבח קטור קס
 יל' ה'תועלת הראשון קאד
 צמט וקאד
 מעטן המילה ומזה המקום למדן שמי שאיך
 עשיית מצוה מה ראוי שיקיימנה תבא שימצו
 מקום שיוכל לקיימה ולזה תמצא שהבא שימצו
 ישראל מקום אפשר שיהיו זה עד שתהיה מכתם
 עו בעשיית המילה ואלם איך עבר אצל משה
 נתברר להם כי הן שלם ימים יסע לעבר הירדן
 כפון שכבר צמח אדם ומזה המקום ית שמי אלו
 מל צמית לוי זה סבה שתהיה קנה אין ראוי ל
 שימיתן עליה הדי מצוה מקום לפשייתו" הב
 קוא צמדות וקוא אראוי כשיצאון קעטן לפשות
 פשלה מצד הרה קנה ראוי שיטע אונת צמטן
 אשר יצטו לו עבר יותר מעט מצער ולזה בוא
 המצוה להקטע שיטע חרות צמית ימול צמט
 ישראל ה' וקוא צמית כשימאך מעשיית
 המילה סבה לתבוא ראוי שתמצו ממנו
 ולזה ספר שכבר נמצע מלמול צמד צמד
 לכהם צמד צמד ארבעים שנה ועל פי יי יחן ועל
 פי יי יסע ולזה לא היו יודעים מתי יבא להם הצו
 ליטע צמעות קעטן יצטו ללכת על פי יי
 יסע ולזה יתכן שחם היו מלים אולי יבא להם הצו
 קודם חיות מכת המילה ותהיה בזה סבה לתבוא
 ולמולם ולזה קנה זכר גם בזה המקום שכבר
 יסג בנ ישראל תחתם עד חיותם" ה' וקוא
 בעטן תועלת המצוה קוא למדן
 למצוה המילה רובם צמדות קהאצמח עד שקו
 ככעשים לרואת הארץ ולזה זכר שקדים מצות
 המילה קודם שיהיה בעטן המלחמה ולזה ג

אמר קיום גלות את חרפת מצרים לפי קטור
 האחרון שזכרנו וכבר הארצו המלחמה אך יצט
 זה היתה עולת המצוה בצמיתן לדברי קטור
 ה' וקוא צמית קוא לבוא על שמי
 שאלמר בערה צמית קעטן קוא
 ממחלת קשה של רצה ט שנה בראשית כפון שקו
 אומרים קדוקים" ה' וקוא בעטן קוא שקס
 יתלם יטע מופת ללם טרד ולזה קוא שהבא
 שיוכל למלמער הארץ שנתקמן" ה' וקוא
 בעטן קוא שקטור ראוי שיטן עמנו לכתוב
 שיצטרך אליה קוא בשישים מלחמתם ולזה זכר
 שכבר קיה יהושע צמיתו כשקטעו קטור קקוא
 לל שכבר שוטט מלחמתם שם קוא לל קיה
 עדין צמיתו" ה' וקוא בעטן קודיע ס
 צמית קעטן קהאצמית קדמיות יקרא
 צמית דברים קמטעם צמית קקטור קיהו
 לפי קדמיות את אשר שוטט מלחמתם צמט וזר
 מלחמה גדול לפי שזו מלחמתם בל קספר
 צמט בעטן קטור ולזה זכר בזה המקום ס
 יקטע קיה מלחמתם בזה קוא קיה מלחמת
 קמלחמה אשר לו קוא כגדו" ה'
 קוא קיה קוא קוא קוא קוא קוא קוא קוא קוא
 וייראן ממנו ט זה כלו מעט חותם אל קלחתם
 קמטעית עם שזו יתישרו בזה קקלחמה אשר
 קהאצמית ט עמ" העשירי
 וקוא צמדות קוא קוא
 ראוי שיקח סכר כל בריה אך ראוי שיאולס צמול
 על כל מעשה מוט ולזה תמצא שטע ירזע
 לחיות רחוב אשר חנה בתי ועין קמט
 בזה ט קחיתה את המלחמה

רד"ק

תנו אל מולך גריזי ו' שנים עלו אר
גריזי שמעוני ויקול ישכר יוסף וצמון
ו' זר שכל ראובן גד ואשר וזולתו דן וספתו וקבוצ
והלוי וקארון שמעדים למטה מקיף את הארון והלוי
מקיף את קבוצים וישראל מזה ומזה הסכו קלי פטקס
כלפי קר גריזים

וְכָל יִשְׂרָאֵל אֶל זִקְנֵי
וְשֹׁטְרִים וְשֹׁפְטֵי
עֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה
לְאַרְצוֹ נֶגֶד הַכְּהֵנִים
הַלְוִיִּם נְשֵׂאֵי אֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה כְּגַד בְּאֹזֶר
חֲצִיזוֹ אֶל מֹלֶה הַר ג
גְּרִזִים וְהַחֲצִיזוֹ אֶל מֹלֶה
הַר עֵיבָל כְּאִשֶׁר צִוָּה
מֹשֶׁה עִבְדֵי יְהוָה
לְבָרֵךְ אֶת הָעָם
יִשְׂרָאֵל בְּרֵאשִׁיתוֹ

ופתחו בברכ ש
לברך את ישראל
בראשונה וכך קול
מפ' שו' ונתת את
קברך על קר
גריזים ואת הקלף
על קר שכל וקיה
אם שמוע השמע
תחל' ויחל' וקיה
אם לא תשמע
ופתחו ויאמרו ברו
קול' אשר לצד
יעשה פסל ומקבה
ונג' ואלו ואלו שני
אמן הסכו פטקס

כלפי קר שכל ופתחו בקלף ויאמרו ארור האיש אשר
יעשה פסל ומקבה ונג' ואלו ואלו שני אמן עד שנימ
כפדר הזה בברכות וקלות כדברו רז' וקבו ואמ
איך אמן אומ' ב' הלויס היו למטה וקל' לוי למטה קול'
שקרי קול' א' מן קו' שנים שהיו זבר גריזים ופ' ב'

זקנה ולוי וכז' למטה והשאר למטה ומקס אמרו כל קראוי לשרות למטה והשאר למטה וקראו שמו קאהל
קערכך וקדומים להם שבו בשתי ידיעות ורז' דרשו ב' זכה קח לממש ב' מעשים היו במספר קחצ' של קר
שב' למקחצ' של קר גריזים ויחפ' שלי למטה מפט שקיה יוסף עמקם ש' צד'ם ויח' עס רב עד אשר ונג' ומס'
א' מול קר גריזים אל מול קר שכל שלח עמרו א' בשפועה קר וזבר גריזים וזבר עב' ליס מנהלקת בדרז' קל'
קמקד עבר קירדן מעבר ואלך דברי' יקול' אחר' דרך מעט' השמש מקנ' שחמה זורח' אצל הל'ט מור' ונ'
לזמן ויעטר אברס בחרץ ונג' מנה חילוק אמור לזמן שס' ונג' וזקו קר גריזי וקר עיבל שניכות' ר' א' עזר אומ'

רלב"ג

ואחשוב שמנה שנתו שס קול' זאת
קברכה וקלף אשר קראו בזו
קמקו כענו עטר' משק' וזקו מנ' שכבר קרא שס
את כל דברי קול' קבר' וקלף וזה לזו שמנה שנת'
שס לא קיה ב' זולתה וחס א' אל' שגודק שנת'
שס כל קערה קש

וְכָל יִשְׂרָאֵל וּסְבוּהוּ
וּסְרֻבֹּהוּ וְדִינֹהוּ
קִימֵן מִבְּא' וּמִבְּא'
לְאַרְצוֹת קִדְם בְּהֵנָא
לֹאֵי נִמְלִי אֲרוֹן
קִימֵא דִינֵי גִוְרָא
כִּי עִיבָא פְּלִגִּירוֹן
לְקַבֵּל טוֹרָא דְגְרִיזִין
וּפְלִגִּירוֹן לְקַבֵּל טוֹרָא
דְּעֵיבָל כְּמֵא דְפִקִּיד
מִשֶׁה עִבְדֵי דִינֵי ל
לְבִרְכָאֵית עֲמֵא
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְמִיתָא

אין זה זר מולד ש'
אם קיה קמנצ' גדול
ונג' וכלל קנה
אם קיה בנגד למנצ'
בת' ל' פ'מק' שספרו
ממנו רז' קיה מעל
זה כענו שנוטת
וקנה זה קול' קנר'
כעט רל' ששמה
כעט כל קערה וק'
אפשר שחמ' שיקיה
מנש' תורת מנש'
דמנו ל' קד' דרות עד
שחמ' שלח כ' שס

ב' אם עשרת קדברים וזה שקול' זכר שכבר כתב
מנש' לפט ב' יס' ומנה שנת' שסמנה לפט ב' יס'
קיה כלל קערו לז' קדברי' לבד וקצת המסרש' אמרו
שכבר כתב שס רמזי' קנרים מהרי"ב מעט' וזה רחוק
כעט שכבר נזכ' ענו ובעת על קה' ב' את כל דברי

לשירות למטה והשאר למטה ומקס אמרו כל קראוי לשירות למטה והשאר למטה וקראו שמו קאהל
קערכך וקדומים להם שבו בשתי ידיעות ורז' דרשו ב' זכה קח לממש ב' מעשים היו במספר קחצ' של קר
שב' למקחצ' של קר גריזים ויחפ' שלי למטה מפט שקיה יוסף עמקם ש' צד'ם ויח' עס רב עד אשר ונג' ומס'
א' מול קר גריזים אל מול קר שכל שלח עמרו א' בשפועה קר וזבר גריזים וזבר עב' ליס מנהלקת בדרז' קל'
קמקד עבר קירדן מעבר ואלך דברי' יקול' אחר' דרך מעט' השמש מקנ' שחמה זורח' אצל הל'ט מור' ונ'
לזמן ויעטר אברס בחרץ ונג' מנה חילוק אמור לזמן שס' ונג' וזקו קר גריזי וקר עיבל שניכות' ר' א' עזר אומ'

רד"ק

אז יבנה אז כשעברו ישראל את הירדן ואין מוקדם ומאוחר בענין שכן ענין עשרת המעשר
 וקייק טוס אשר העברו את הירדן וגו' וקמנות לך אבט גדלו ושדת אותם נשיר וכו' וכו' שם
 מוזכר וגו' ואז אהיה קבמות כל זמן שקני ישראל בגלגל וכן אזל בו טוס עברו וכו' וכו' וכו' שם
 וקבחו את הארבעים ושדוס נשיר וכו' עלקס את כל דברי התורה וכו' מוזכר וקעלו עלות אלמים ואכלו ושתו
 ואמרו וברכו וקללו וקלפו ארבעים ולפו ואמרו אין קבמה מתרת אלף ע' כתיב שחמל אז יבנה ומלת יבנה ענין

עמקום עברי וינח
 זה עס קשר מלת אז
 עברנו מקומנו
 כמו אז יסיר מעק
 אז יסיר ישראל אז
 יבדיל מעק אלו
 ידבר יקושע אז
 יבנה אלמנה אלו
 הנבונה אז יקרול
 אלמנה כאשר
 עק מעק
 וגו' אשר לא רמק
 עליה ברזל שכרתי
 אותם מן קרן אצל
 קמנתה כהטו אותם
 כברזל כמו שכתוב
 הארבעים כעמק עש
 ברזל ועשרת לעד

בבן בנא
 יהושע מדבחה קדם
 ית אלהא דישראל
 בסורא דעבלי במא
 דפקיד משה עברא
 דיו ית בני ישראל במא
 דכתוב בספר אוריתא
 דמשה מדבחה אבנין
 שלימן דלא איתרם
 עליהון ברזל ואסקיו
 עלוהי עליון קדם ית
 ונכסו נכסת קודשין
 וכתב תמן על אבניא
 ית פתשגן אוריתא
 דמשה דכתב קדם
 בני ישראל

אויבנה
 יהושע מוזכר ליהוה
 אלהי ישראל כהר
 עבלי כאשר עור
 משה עבד יהוה את
 בני ישראל בכתוב
 בספר תורת משה
 מוזכר אבנים שלמות
 אשר לא חנף עליהן
 ברזל ועלו עלין
 עלות ליהוה ויזכרו
 שלמים ויכתב שם
 על האבנים ארת
 משנה תורת משה
 אשר כתבלפג בני
 ישראל

רלב"ג

אז יבנה יקושע
 מוזכר לך עד
 והארץ שקמרת
 ממעלמנה זכר
 שכבר נש יקושע
 מוזכר לך אלרז
 ישראל עבר ענין
 כאשר ערה
 מעק וגו'
 ארבעים אלמורה
 אשר לא רמק
 עליהן ברזל כמו
 שכתוב התורה וזכר
 מעק שורה שמק
 שאין עתה ואס
 מוזכר אבט העש
 לי קיא מעק לא
 ראות עס שכבר
 בלא קמעק בבטיית המוזכר עבר ענין זכר שכתב שם
 על אבט המוזכר פהשגן עור מעק אשר כתוב לסטבט
 ישראל וקש ככר עבד עור שכבר שדו אותם נשיר
 כדי שיכתב שם כתב מעבאר ויחשוב

כער יחזקן ויכתב את מעק עשרת מעק מן
 ושנתם לבטך אעט שאינן מערשו ופי ככון שימן
 קתורה ופדוש עד קכלל וכו' ר סעלי ט כתב נון
 מעק קמעית כמו שקס כתוב נון וכו' וכו' וכו'
 פי ט לא יתכן שכתב נוס כל קתור רק קמך דרך
 קכלל וכו' נון רזל מעק אמרו עב קאבטס כתוב
 ואחכ שדו אותם נשיר ומקס אמרו מתחלה שדו
 אותם נשיר וכתב קתורה על גב קשיר ואמר ט
 בשבעים לשון כתב אותם דברי תורה כמו שאין נזר קיטב כדי שיכתב אותם כל עס ולשון שיראז אותם

כדי שיכתב שם כתב מעבאר ויחשוב

רד"ק

גם קמה דרשו ט על בטי יעקב שצאו
בערמה לקס כ"ז במרמה וידברו וקס
קני שצ"ו וירא אותם שרם בן קמור קחוי וכתנ' בעטן זה
ויאמר איש ישראל אל קחוי ועוד אמרו ר"ל מעמד שצאו
במי משה ולא קבלם ועלמם אינן משה מחוטב עטף

עד שואה
מנימך וכן
ענה יקוצע
חוטב עטם
ושאנז מיס'
וילגם לרנות
על בטי יריחו
ט קס עשו
ערמה עס
בטי ישראל
ויאמרו מקס
כ"ז ויריחו
סוגרה ו
ומסוגרה
און לקלס לקס

רלב"ג

וזכר עס זה שישב גבעון
עשו גם קמה בערמה לקחת

עצה שלם ינעם כזק מנסט בטי ישראל וזה אמרו
גם קס ב קראשומס עשו מך שעשו לקחת על
זה עצה שלם יחדיומוס ישראל ואלו לקחו עצה
אחרת ו

ויתבי גבעון ששמעו יר"ו
דעבר יהושע ליריחו
ולעיו ועברו אף אינון ב
בהבכה ואולו ואודוהו
וגם"כו שקין כל לדבריהון
וויקין דדבר בלן ומבזען
ומצדרין ומסען בלן
ומרקען ברגליהון
ותסות אכליא עליהון וכל
להם וודוהון יבש הורה
בסגין

וקערימו
כזה קאופן
שזכר
ויצטירו קוף
מעטן צר
נזמן לשולחיו
וקטע שקס
הה"א
עצמס כאלו
קס שלוקיס
צאי מערדק
בקודים קוף
קפתהפת קיש שמותסך מנד יצו לפירודין
דקיס

וישבי גבעון ששמעו אר"ו
אשר עשה יהושע ליריחו
ולעיו ועשו גם הבה ב
בערמה וילכו ויצטירו
ויקחו שקיס בלים ח
לחמוריהם ונאדות יין
בליסומב קעיס ומצדריס
ונעלות בלות ומטלאות
ברגליהם ושלמות בלות
עליהם וכל להם צידם
יבש היה הנקדים

כמו אנשי קעז וקס עשו ג"כ אצל בערמה צאו לקס לקלס עמקס ויל עזר גם לרבן על ערמת ישראל
לפי מחשבות קחוי ט קס חטב ב בערמה קטו ישראל יריחו ועז שאלו לקס לקלס כדו שלם ויאמרו מקס
ואח"כ קכוס וקס צאו לקס בערמה ואע"פ שקס עצמס ידע ב סופס לגלות ערמותס חטב חקר שיכרתו לכו
ברית לא יעברו על בריתס ואע"פ שיתגלה לקס קערמה אחר ויצטיירו עשו עצמס צריס ומלאכס צא"ס
מארץ רחוקה ומן קתמה שתרגמו יונתן כמו בדלת איזודו מן צדק שתרגמו וזודין ויקחו שקיס שקיו
כראיס כצאי מארץ רחוקה ונלדותיין וע"י ינן שכו את צורתס וימ"ן לבשו בגדים מצרטיין כצריכין לקשור
אף קוף יתפרש לשון קשירק ד"ח ומצדריס מעוקע"ן לשון ארמי צריא דמיטי דמצרי זיקי נקודים לשון מוקד
כלו אשוי מילד עד שצביב וב"שן ערב פשימט ות"י כהמן וארזיל פתח בכה בכסמן וקוף פת שעשין אותה
כעכין יבשים וכוססין אותה בבת המשתה ועוד מפרשי אותה מעטן נקוד וטע"א כלו מעשפס קיה וקלס
קמעשפס קוף נקודים נקודים כ"י יס בעטש אדום ואחר וירוק נקודים כמו בנקודים חסר צ"ת ויאמרו

לא יזכו קר גריוס וקר ענין קטותים קלם קמה בעבר קירדן
 סמוך לירדן דרך מעוז השמש מקום שחמה שוקעת בדרך הכמעט
 והלא חיה אלם ארץ חוי היושב בערבה וקלם טן קרים ונבעות קן
 יושבן מול הגלגל והלא לם טו אית הגלגל ונדרש למי לדברי
 אלעזר מקו קר גריוס וקר ענין טט גששיות עשו לחד קראו
 קר גריוס ולחד קראו קר ענין ויחרי טן קרא אית כל דברי
 קתורה קברכה וקללם קויל שחמן ברוך קחיש ארור קחיש או פ' וקיה אס שמועת תשמע וקיה אס לם תשמע

קתורה קזאת נאר קיטבוק מורה
 שמה שכתב בעורה קיה מעוזי
 זאוסן שלם וקנה זכר עשו שם טו
 טעה משה מעטן קברכה וקללם לם
 כסלד' ממה שזכ' מזה ט' טהנא

ד"ק

לא קיה דבר
 טל מקפסוק
 ט חקר
 שקראו קוני
 קברכה
 וקללם פתח
 יקושע קרא
 בטטק סל
 קמעות מעות
 עסק ומעות
 לא העסק
 וקגר קהולך
 עקרבס
 טו שטעב
 טפ קקל
 וגרך אחר
 בשעריך וילם

ובתר בן קראית פל
 פתנמי אוריתא ברין
 ולוטין ככל דבתיב בספר
 דאורייתא לא הוה
 פתנמא מכל דפקיד
 משה דלא קרא יהושע
 קדם כל קהלא דישראל
 ונשיא ומפללא ועוריה
 דאולין בניעוון והוה
 בד שמעו כל מלכא די
 בעברא דירדנא בטורא
 ובשפלתא ובכל ספרימא
 רבא דלקבל לבנן חתאי
 ואמוראי בנענאי פרואי
 הואי ויבוסאי ואתבנשו
 בתרא לאנחא קרבא
 עם יהושע ועם ישראל
 סייעא דרא

ואחרי כן קרא את כל דברי
 התורה הברכה והקללה
 ככל הכתוב בספר התורה
 לא היה דבר מכל אשר
 צוה משה אשר לא קרא
 יהושע נגד כל קהלי ישראל
 והנשים והטף והגר ההלך
 בקרבם ויהי כשמע
 כל המלכים אשר בעבר
 הירדן בהר ובשפלה ובכל
 חוף הים הגדול אל מול
 הלבנון הרתל והאמרי ו
 הכנעני הפרזי החוי והינוסי
 ויתקבצו יחדו להלחם עם
 יהושע ועם ישראל אחר

דלג

עד זכר ט
 טאזר שמע
 טל קמלטס
 אזר בעבר
 קירדן מנה
 טעשר
 ירזוע
 וישרא ליריחו
 ולש
 רזחכמו
 ולקחו טעב
 בזק לתחז
 יחד כדי ט
 טיעורו
 קעטל קעטס
 ולם יטמו
 אחק

אחד טו שקנע קטטח ליריחו ולש מנפט קיותס יחידים
 וקנז ז' קיתק קעטב טלקחו בזק לו קמלט וקתחכמו ט'
 ועל ז' טיעור אד' ולם פירשו קקטן קזה עד ספמר מנעק נבען ט בעבורס עקנע טו ספמר למקו

רד"ק

ויאמרו כן פתח ויאמר וקבע מורה על הפרט וקרי מורה על הכל כמו שאומר
איש ישראל אל אחיו מעט חיי היו יושב גבעון וקטרים קמנות לקם שקיו בנותה קעצה
ובדרשמה הוה קחוי וכי חוים היו אלם שמשו מעשה חויא פ' נחש שחמ' בו וקנחא קיה ערוס' וכן שמו קס'
בערמה פ' חויא נחש ומה עשה קנחא חמ' יודע חמ' שחמ' לקם קקנ' כי בוס חכלך מימנו מות רמות אלם
קריט קולך ומרמה זבן וחולקן וכעשין ויח' יורא את הארץ לעצמי כד עשו חל' אמרו חנו יודעין שאמר
קקנ' לשחלט קחרס'

ואמרו אינש ישראל
להיואה דילמא בנינא
אתון יתבן ואבדן גבור
לבון
קיים

ויאמרו איש ישראל אל
החוי אולי בקרב אתה
יושבאיך אכרות לך
ברית

תדרימס וגו' ופת' לא תכרות
לקם ברית וגו' קרי חנו קולטן
ומרמין זבן וכורתן עמשו
ברית מה נפסך יקרגו חותפו
ויעברו על השטט' חו יקיימו
חותפו ויעברו על דבר קס'

זבן כד וזבן כד כעשין ויח' יורשין את הארץ כלומ' שרמו את ישראל כמו שהמש רמה את חוקי' חולי בקרב
אתפי ושב' שאם היו יודעים שהם מוארץ ככטן היו חבורין לבנות לקם ברית שח' לא תכרות לקם ברית
וקברית הוה שיהיו בשלם עמם' אלם יקיו עבדים לקם ומקבלים מעות' וזה חברה קתורא וחטפ' שכלם חס'
היו משלימין היו מקבלין אותם כמו שכתו' לא היתה עיר אשר קאלמה את ישראל בלתי קחוי יושב גבעון וגו'
מכלל שאם קאלמה היו מקבלין אותם כן הוה' חבל בהנחי שיכריתו עז' מוארצם ושיקבלו עליהם ז' מעות שקוודר
זבם אדם קראשון כף קתו' לא ישטו בדרך פן יחטאו חותך לי משמע כל זמן שהם בחטא ויחין מקיימין ז'
מעות שחייבין זבן כד עו' חבור לקחם לשבת במרץ ישראל חבל מעתה לקחיימם ואלם לחיות מקם נשמה' וחס'
משלימי' ועשקדי' עז' ומקבלו' ז' מעות צריך עוד שיהיו למם ושיקיו עבדי' לשחלט' וככבשין תחת ידיהם כף יקיו
לך למס ועבדוך וכן בשלמה מולך ישראל חוי וקיימסי וגו' קטלם שלמה למס עבד עד קיום קוה' ח' מה זבן
שאר חומות לז' עממי' יש בטתקם זה קדברת' שאר החומות חס' היו עשין מלכמה ולא רע להשלי' היו קורנ' כל
זכר זבם שז' וקחת את כל זכורה לפי חרב וקשים וקטף היו טוויים לקם ומחיים חותש' לעבדי' שז' רק קנשי'
וקטף וקבעמה וגו' וחלת את שלל חויבך וגו' חבל בז' חומנו' לא רע להשלי' קיה מעתה שלם לחיות מקם כל נשמה
שז' רק מערי קעמיס קאלו וגו' לא תחיק כל נשמה ולכל החומות קוראים לקם שלם תחלה שז' תקרב אל עיר
וקרחת חלה לשלם וחט' ז' חומות בכלל חוץ מעמון ומואב שז' לא תדרוש שלמים וטוברהם וגו' ויאמרו בדרש פ'
לפי שטמוולו כד שרס עי' כד יעקב טעלו מן קמיתה עתה וחטפ' אלם טמוולו לקם מעתה עתה קס' שחרס עתה
ח' חחר שקאלמו יושב גבעון היו קורנים חותם כד ישראל לול' השטט' לפי שקטע חותם וכרתו לקם ברית
צטע' וקיה בדין להרנס חס' לא קיה כדבר חולל קס' מסמ' שחטפ' שקיתה שטט' צטע' חס' לא יקיימוה יש כדבר
חולל קס' כי רב' ישמעו בשטט' ולא ישמעו צטע' ובעת השטט' לא הזכירו תנאי' בשטט' לפי שקטע חותם קקנ'

רלב"ג

מארץ רחוקה באו יתכן שתפרסם להם מנה שצותה קתורה לשאר אל שאן יחיו כ...
שמה מקדשים הקדושים חס להן יבטחו להשלים עמקם וכבר שלח אליהם יקדש
בכלות רל' אלן המקדמות הקדושים וקרא להם לשלום ולזה קיה מחוייב שלח יחיה מקום כל שמה
כמו שכזכר בפסוקים ויחננו חס' לו שכבר שלח יקדש לקדוה לשלום לכל מקדמות רגיים קאלה
קיה מחוייב להם לקדוה לשלום אל כל עיר ועיר קודם שיבאו להם כמו שכזכר בפסוק וכבר זכר במקדמות
שכבר עשה יקדש כל

ואלו לוח יהושע למשריתא
לגלגלא ואמר ליה ולא ינשי
ישראל מארעא דחיקא
אתנא ובען
נורו לנא קיים

וילכו אל ירושע אל
המחנה הגלגל ויאמרו אליו
ואל איש ישראל מארץ
רחוקה באנו ועתה בררתנו
לנו בר ירת

אשר עק יי' את משק
ולזה יחוייב שכבר שלח
זה יקדש אלן ק
המקדמות קודם
שיבטח להם עמקם
כמו שכתב רבותי זל
ולזה קערימו כ
בשיאמרו להם באו

מארץ רחוקה ועשו עצמם עבדים לשאר וקיה מחוייב להם משפטי קתורה שיקבלו בבדיית ויקיו להם
למא ועבדו ויש להם יקדש שלום ויכרות להם ברית לחיותם ושבעו להם לחיותם ושבעו להם
נשיאי קתרה וקנה קיתה כבת מעשר ישראל וכפלה בזה קעטן כ' אלן את פ' יי' עם קיות חבלם יקדש
שקיה כתיב ואלעזר קבן שקיו חלו אורים ותומים כמו שאמר קתורה ולפני אלעזר קבן יעמוד ואלעזר
במשפט האורים וקנה זאת השבעה חטף שקיתה בטעות לה קסטימו לעבור עליה כ' יקיה בזה קאלהם
אל קגיים ויחדו שאין יראת יי' בשאר אל וקנה קנשיאים קחיום באופן קראוי חלו קיו משלמין עמקם
תחלה כ' קתור אמרה וקיה כל קעסקנמנא כה יקיו לך למס ועבדוך אל שכבר קכדו עט עבדות קזה וזה
שכבר קיה אפשר לפי משפטי קתורה חלו קיו קחקים שיטעו מם מה לשאר ויפטרו מעבדו אחר אל שיטעו
במקם שפלים כעבדים חל חס קעמנו עמקם שיטעו בעמם כל קעבדות קכדו רל שקיו חוטב
עצם ושואב מים לכל קתרה וזה קיה אפשר עם קיום תנאי קם כ' קם עשו עצמם עבדים לשאר אל ועם
כל זה רע לקראות להם לכבוד קשם שלח עשו מקם קקם קראוי להם מפת טחם עמקם בבדיית כ' ככר
רמו חיותם באמנם שקיו מארץ רחוקה וקם מפת זה בלתי משועבדים להם לעשות חסד להם אחר זולת
מה שיוכרחו בו מצד שטותם להם ולפי שקטעה וקברית קיה לחיותם ושיקיו קם עבדים לשאר אל
קנה ככר קיימו תנאים עמקם בזה קאופן וקנה קוסוף יקדש על עבדותם שקסטימו עלו קנשיאים

שיקיו חוטב עצם ושואב מים לכל קתרה
ולפונת יי' אדו כדק

ד"ק

זקינו כפתגמול קמסך זין קקוף וקסן שלם כעקב ונדרש אר' יוקסן זקפו פתו חפר זקע
אשמאי קיו" זה קצמדין חותי' לשון ספוק קמזוקימן נדק לנדך ולקסן חותי' מנתיכו לקצמדין
נדך" ויקחו ימ' כמון למדו מן לקח טוב כלו למדו וקצמדין מעצדס אשר קיה ינש ט' חמת חמרו ולס' שאלו
את פ' ו' ויש למרש ויקחו כמשמעו שלקחו מעצדס ואלכו מממכן נברית כדי שיצמחו זקס' וי' -
קבלו נבריקס שזדוס כפיקס לשון ואשר לו מדקט נד כפיו וית' וקבלו גברייח לפתגמיקון"

ויאמרו אלינו זקנינו וכל ישיבי ארצנו לאמר
קחו בידכם צדה לדרך ולכו לקראתם
ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה
ברתו לנו בריתיה להמנו חס העטירנו אתו
מבתנו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה
יבשו והיה נקדים ואלה נאדותהיין אשר
מלאנו חרשים והנה התבקעו ואלה ש
שלמותנו ומעלינו בלומר בדרך מאד
ויקחו האנשים מצידם ואת פיהו לא י
שאלו ויעשו להם יהושע שלום ויברית
להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי ה
העדה והיו מקצה של שתי מיס אחרי אשר
ברתו להם בריתו וישמעו כי קרובים הם לו
ובקרבנו הם ישיבים ויכעו בני ישראל ויבאו
אל עריהם ביום השלישי ועריהם נבעו
והכפירה ובארוה תקרית יערים ולא הכוס
בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה
ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על
הנשיאים ויאמרו כל הנשיאים אל כל ה
העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי
ישראל ועתה לאנו כל לנגע ברהם

ואמרו לנו סבא וכל יתביאר ענא
למימר סבו בדיבן וזודין לארחה
ואילו לקרמותהון תימרון להון
עבדיבן אנחנא וכען נדו' לנא
קיים ידן לחמנא כד במין אזהרנא
יתה מבתנא ביום כפקנא למתי
לותכון וכען האי בישוהוה כסנין
ואלין זיקין דחמר דמלינא כד ח
הדתין והא אתבועו ואלין תותכנא
ומסננא בליאו מכג ארחה להדאי
וקבלו גבריא לפתגמיהון ואולפן
מן קדם י' לאתבעו ועבר להון
יהושע שלום ונור להון קיים ל
לקימותהון וקנימו להון דברכי
כנישתא ויהוה מסוף תלתא יומין
בתר הגורו להון קיים ושמעו ארי
קריבין אינון ליה וביעהון אינון יתבין
ונטלו בני ישראל ועלו לקרויהון
בזמא תליתאה וקרויהון נבעו
וכפירה ובארוה תקרית יערים ולא
קטלינון בני ישראל ארי קיימו להון
דברכי כנישתא במימרא דינא שא
דישראל ואתרעמו כל כנישתא
על דברנא ואמרו כל דברנא
לכל כנישתא אנחנא קיימנא להון
במימרא דינא אלהא דישראל וכען לא נכול לאנקא בהון

מנה קקק קיה בזה ואמרו רבותי זלם שלם כהנים
 שלם יקושת בכחסתן לחרץ שלם להם מי ארונת
 לפלנים יצא וישלם וחזר ושלם להם מי ארונת לעשות
 מעלמנה יעשה מעלמנה וחזר ושלם להם מי ארונת
 לפנותי פנה מי שקלמין תקנה וחזר לדבריו קלך
 לו לחפריקי ואמרו בדרשם קכעט קוח שפסד
 ומסמ זה זכה לקרא ארץ ישראל על שמו ארץ סנטן
 וזכה לחרץ טונה שקיא חפריקי ויא" ט פריזי פש
 לפמקס וקלך לו אכ"מנה קושרכו יושב גבעון
 לקערים יקבלו קלום לפי שקושת שלם בכלל לבס
 ויושט גבעון חטב קלך ג"ל שלם לריוו ולש לקלם
 וקש קכ קושת אולי לך יקיים קבושתו ליושט קארץ
 קוזתו וקמרמה קוח שלם להם לקלם כדי שלר
 ישמרו מקס לפי עשו נס קמה בערמה ואמרו ט
 מערץ רחוקה קס כדי שיכרתו להם בריות

בעטרתם ולא קמחוס שיקיו למס שבר כלבר אלם
 שקיו עד יומט טעס ואוחט מיס לעדה ויש מרנו
 ז"ל שאמ"כ כלר ושטפה שבעה ברעס חין לו קיתר
 ולמרו זה קדבר מעבר גבעטס אלם קכוס בעטור
 ששבעט עליקס רעס וקחולקיס עליקס חמירו ט
 בדבר קגבעטס לך חלה קשטפה עליקס כלל שקרי
 מווסטס קיו ומה שלם קרעס קיה מוסט קדוש קשס
 שיאמרו קעולס כמה חמורה עליקס שטפת יא" ט
 חפ" כעשית בטשות לך יעברו עליה וזכו לשונס זל
 ט" שכעש לקס" כשיחי קעדה ונ" אמרו רבין מיחל
 שטפה עליקו טון דאמרו לכו מערץ רחוקה מעל
 צאן ולח צו לך חלה שטפה עליקו כלל חלה קחי
 דלך קטלנכו מקוס קדושת קשס וקפסוקיס מווסחי
 בדברי מי שאומ"כ מוסט שטעשית ברעס חין לך
 קיתר שקרי אמרו קשיחיס ולך יקיה עליכו קכף על
 קשטפה וחס לך קיה בדבר חלה מוסט קדוש קשס

רדק

ואמרו ליהו שש עברך אנתא
 ואמר להון יהושעמן אתון
 ומנן אתיתון ואמרו ליה מארע
 דחיקא להרא אתו עברך
 לשמארמי אהך ארי ששענא
 ית שמע גבורתה חיות כל
 דעבר במצרים ויתבל דעבר
 לתרין מלכי אמראה דיבעברא
 דירנא לסיוחון מלכא
 דחשבון ולעוג מלכא דמתנן
 די בעשתרותו

ויאמרו אלי יהושע עברך
 אנחנו ויאמר אליהם יהושע
 מי אתם ומאין תבאו ויאמרו
 אליו מארץ רחוקה מאד באו
 עברך לשם יהוה אלהיך כי
 שמענו שמעו ואתבל אשר
 עשה במצרים ואתבל אשר
 עשה לשני מלכי האמרי אשר
 בעבר הירדן לסיחון מלך
 חשבון ולעוג מלך הבשן אשר
 בעשתרותו

ויאמרו חליקושתע
 מערץ רחוקה מעל ט
 שמענו ששע וחתבל
 אש עש בעצרים
 וחתבל אש עש
 לשט מלח קחמרי ונ"ו
 זכרו מצרים וסיוחון
 ועגולח זכרו קירדן
 לפי שקיה דבר
 מצרים וסיוחון ועג
 מימיס קדמונטס

ודבר קירדן קיה מווימן קדונבלמי קריו לקושת שלם שמוע דבר קירדן ככ קוח רחוקה ארעס ויאמרו חליקו

רד"ק

ועתה קצו טרדך קלושוא קמן קא *
ויתנם יקושעו וחרזלם כשתנס
עצם ושואח מינס נזר עליקם
אלו יבאו בקהל כלו אלך יתחפו ישראל זכס ותלך אכורן
בזמן שבת המקדש קיים שקרי אמך לזבת אקיי מעשך

כל זמן שקיו חוטט
עצם ושואח מינס
לזבת אלפי וזכו כל
זמן שבת המקדש
קיים בלוד ונזר
עליקם לעלם וכן
כל נשפ טזר ומן
קעטמס אשר ענן
דוד וקאר לטנול
קליים וכן כהנו
רזל ויתנס יקושע
זכס קקור חוטט
עצם ושואח מינס
לשדק ולמוזכר יי
וע טחא לטדק
למוזכר יי למה אל
תלין יקושע בדמן
אמן יט איט מ
מרחק ולמקרב
אל מי שקואעתי
לנפו שיתבמידק
אס ריק דענע
לקרב לקרב לרחק
ירחק וכל דוד
ורחק ולמקרב
על ויקי ט
טימי דוד וע

ועתה הננו בדרך
בטוב ובישר בעיניך
לעשות לנו עשה
ויעש להסבן ויעל
אתם מיד בני ישראל
ולאחרונים ויתנם
יהושע ביום ההוא
חטבי עצים ושאי
מים לעדה ולמזבח
יהוה עד היום הזה
המקום אשר יבחר
ויהי בשמוע
אדני ערך מלך
ירושלם כי לטר
יהושע את ריע
ויחרימה באשר
עשה ליריחו ולמלכה
בן עשה לעולמלכה
וכי השלימו ישב
גבעון את ישראל
ויהיו בקרבם

רלבג

אדני צדק מלך ירושלים מעצמן
שמו בעורק מלכ צדק וידמק
שכל מלכ ירושלים קיק שמס מלכ צדק או אדני
צדק ש קכל עטן אחד כמו שקיק שס מלכ מצדדים
פרעב וקש זכר ט ק מלכ קאמורוי קס וכל

מקמקס קמן עכ
גבעון וילקמו עליק
וכבר אלכו איסי
גבעון לקוש סיטור
טראוי לאדון סיט
עבריו מיד קכלקמי
עליקם וידמק שאל
יקושע את ש יי כל
זק ועל מן קבל
קור וכל עס קמלך
וכל גבורי קמין
וכבר אמך קסס יתא
יקוש קודס זק בשאל
את שו על דבר
זאת קמלמק שאל
יירא מקמלכס
קאלק ומקמקס ט
טדו יתקווא מיקר
לנא עליקם כל קלנא
ויקומס יי לפט ישר
ויכס ישר מוכה גדול
כגבעון וירדפס דרך
מעל שיתחורון וע
ויקי זכוסס מנס טט
ישראל כלקס יי זכס מן קשמיס וקמיות מקס זככט
קברד יותר מלכר קרע טט ישראל זככט

ובען הא אנתו
מסירין בדרך כמנה
דתקין וכמא רכשר
בעניך למיעבד לנא
עבדי ועבד להזבן
ושויבית הון מיד בני
ישראל ולא קטילונן
ומניען יהושע ביום
ההוא לקטי אעין ומלך
מיה לכנישת
ולמדכתא דיע ע
ומא הדין לאתר
דאתרעו והוה
כד שמע אדני צדק
מלכא דירושלם
ארי בבש יהושעית
עיונמרה כמא דעבר
ליריחו ולמלכה בן
עבד לען ולמלכה
וארי השלימו יתב
גבעון עם ישראל
והיו ביניהון

ד"ק

וקחיק אורטי מקור ויאצרו יחיו ויקו חוטט טטט ושאזט מיס לכל קעדק זר
מקרא קצר ט קשיאים אצרו יחיו ויקו חוטט טטט ושאזט מיס לכל קעדק זר

וקמקרא אצו דק קצק ויאז ויקו בפתח קוצו לשון עבר ויקו כאשר דברו לקס קשיאים וזה מעד טסן
אצרו לקס קשיאים ומה שאצרו קס לכל קעדק ויקושע אמן לטת אפי קא טנד כל זמן שקו קעדק צמח
עד אץ טלקה קארץ קו חוטט טטט ושאזט מיס לכל קעדק אצל אחר שטלקה קארץ וקו ישראל קיש
צצרו וקיש צמח טשזט

דג געביד להון ונקיים
יתהון ולא יהא עלנא גוא
על קימאד קיימא להון
ואמרו להון רברבא יתון
ויהון מלקטי אעין ומלך
מיאלל כנישתא כמא
דמליל להון רברבא
וקרא להון יהוש גומליל
עמהון למימר לנה ש
שקדונו כנא למימר
רחיקו אנחנא מנכון ל
לחדא ואתון כננא יתבין
וכעין לטין אתון ולא
יפסקו מנכו עברין ו
ומלקטי אעין וכן מיא
לכת מקדשא דאלהי
ואותבות יהושע ואמרו
ארי חואה אתחזל עברך
יתר פקיד יש אלהך ית
משה עבריה למיתן לכו
ית כל ארעא ולשיצאה
ית כל יתב ארעא מן
קדמכון ודהילנא לחרא
לנפישתנא מן קדמכון
ועברנא ית פתגמא דרין

זאתנעשה להם והחיה אותם
ולא יהיה עלינו קצף על
השבועה אשר נשבוענו להם
ויאמרו אליהם הנשיאים יהו
ויהו הטבי עציס ושאי מיס
לכל הערה באשר דברו להם
הנשיאים ויקרא להם יהושע
וידבר אליהם לאמר למר
דמיתס אותנו לאמר רחוקים
אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו
ישבים ועתה ארורים אתם
ולא יכרת מכם עבר ורחבי
עציס ושאי מיס לבית אלהי
ויענו את יהושע ויאמרו כי הנה
הנה לעריך את אשר ציה
יהוה אלהך את משה עברו
לתת לכם את כל הארץ
ולחשמיד את כל ישיב הארץ
מפניכם ועד מאד לנפישתנו
מפניכם ונעשה את חרב הזה

קס חוטט טטט ושאזט
מיס לטת אפיס וצילק
וצבונבנבען וצבת
ענכניס כמון שאמן אל
קמקס חצר יצרי וחון
טון אעניס יקושע חוטט
טטט ושאזט מיס גור
ענכס אץ יצרו בקר
כע אץ יתופו עס
יבדלותה כון קישון
כל זמן שצבתה יקדש ק
קיס קרי קמן לטת
קלפי מיסמע כל זמן שקו
חוטט טטט ושאזט מיס
לט חלפי וקו כל זמן
שצבתה יקדש קיס כל
דוד וגור ענכס לשפס זכ
כענכס עזר וין
קעניס חצר כון קל
וקשריס לענדת קלניס
ועתה חרוריס וגו וזמן
לון חרור ערס כו לטט
חרור כטטן וגו וכן קע קו
ענדל לעניס ועש עכרין
עניס כלניס עניס לענדק כון סינכרס למקו ויטפון וגו וכעסא צצרי אץ
כמנכונכר כתפן קדוני לנפישתנו

רד"ק

אז ידבר יקוּשְׁתֵּי בְּכֵן שֶׁנֶּחַ וּפְרָשִׁי שְׁאִמְךָ
שִׁיר תַּחַת הַשָּׁמַיִם שְׁאִמְךָ בְּגִבְשׁוֹ לְשִׁיר דָּוִד
וְכֵן אִמְרַי יִחְזַק וּפְשָׁטוֹ וְגו' " דוּם שֶׁתֵּק מִלִּפְנֵי שִׁיר וְכַלְמִין
שֶׁאִי דוּמִסְעָמִיד וְאִיכֵן מִקַּלְךְ שֶׁכַּלְעֵת קִלְעוֹ אִמְרַי שִׁירָה
כְּמוֹ שְׁאִמְךָ מִמְּזִרְחֵי שִׁמְשׁ עַד וְגו' וְכַלְךְ כִּרְזִיקָה וְגו' זַפְשׁוֹ
שֶׁל מִקְרֵי דוּם לְשׁוֹן

קִמְתַּנְהָ שֶׁנֶּחַ אִם
כֵּה יִאֲמְרוּ אֲדַלְתִּין
דוּמוֹ וְכֵן דוּם לֵי
" נִידִיךְ בְּעַמְּךָ אֵילָן
אֲוֵתָהּ שֶׁעָבְדִיתִי יִרְחַ
עֲמִירָה בְּעַמְּךָ אֵילָן
וְקוֹל רִחֹק מִגְּבֻשׁוֹ
שֶׁגִבְשׁוֹ בְּגִבְשׁוֹ
בְּעִמְּךָ וְאֵילָן בְּגִבְשׁוֹ
כֵּן וְיִתְקַן שֶׁאִיכֵן
קִתְּפָה קִיטְרָה
קִשִּׁירָה וְקִשִּׁירָה לֹא
קוֹסְרִי אִם קִשִּׁירָה
קִיף וִידוּם קִשִּׁירָה
וְקִתְּפָה קִיף וְיִאֲמְרַי
לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שִׁמְשׁ
בְּגִבְשׁוֹ דוּם וְכֵן
זִכְרֵךְ אֲוֵתָהּ בְּדִרְשׁ

וַיְהִי בְּנִסְסֵי מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הֵם בְּמִוֶּדֶד בֵּית חוֹרֶן
וַיְהוּהָה שְׁלִיךְ עֲלֵיהֶם
אֲבָנִים גְּדֵלוֹת מִן הַ
שָׁמַיִם עַד עֲזֻקָה
וַיִּמְוֹתוּ רַבִּים אֲשֶׁר מִתּוֹ
בְּאֲבָנֵי הַבֶּרֶד מֵאֲשֶׁר
הִרְגוּ בְּעַיִן יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶב
אֲזִידְבַר יְהוֹשֻׁעַ
לִיהוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא
אֵת הָאֲמֹרִי לִפְנֵי בְּעַ
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ לְעַיִן
יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶשׁ בּוֹבְעֵן
דִּסְוִירָה בְּעַמְּךָ אֵילָן

זו קִשִּׁירָה בְּמִשְׁפַּחַת שֶׁאִיכֵן יִדְבַר מוֹרָה עַל אִירָה
לֹא עַל תַּפְלָה כְּמוֹ וִידְבַר דָּוִד לֵי אִתְּבַרְוּ קִשִּׁירָה
וְאִיךְ עֲבַלְתֵּי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שִׁמְשׁ בְּגִבְשׁוֹ דוּם כְּלֹמֵר
קִסְלָה קִזָּה יִרְאָה קִיּוֹם לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל דַּבֵּן
לִי אִמְרַי כְּלֹמֵר קִתְּפָה קִזָּה יִרְאָה יִשְׂרָאֵל שִׁמְשׁ בְּגִבְשׁוֹ דוּם לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּפְשׁוֹ שֶׁל מִקְרֵי דוּם לְשׁוֹן קִמְתַּנְהָ כְּמוֹ דוּמוֹ עַד קִשִּׁירָה

רלב"ג

אז ידבר יקוּשְׁתֵּי לֵי בְּזִרְתָּהּ
וְסִפְּקוֹת רַבִּי לְשׁוֹן זָקֵם
קִיף קוֹל שֶׁאִם קִיף שֶׁאִשְׁמַע עַמְּךָ וְנִפְלֵן מִקְּתוּבָה
קִסְרִיִּתְלֵן קִזָּה קִיף זֶה קִמְוֹפֵת יוֹתֵר כִּסְלָה לְאִין
שִׁיעַר מִקְּמוֹפֵתֵיךְ שֶׁעֲשָׂנוֹ עַ"י מִשָּׁה וְזִכְרֵךְ
קִמְוֹפֵתֵיךְ קִסְרֵי

וְכֵן בְּמִפְּתוֹן מִן
דָּם יִשְׂרָאֵל אֵינִין
בְּסִתְּנֵי אֲדָרְבֵּית חוֹרֶן
וּמִן קִדְּם לְאֵתֵי רַמִּיָּה
עַלִּיהוֹן אֲבָנֵי רַבְרָבִין
מִן שְׁמִיָּה עַד דָּאֵתוֹ
לְעֻזָּה וּמִיָּתוֹ סִגְיָאִין
רַמִּיָּתוֹ בְּאֲבָנֵי בְּרָא
מִרְקָטִילוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּחֶרֶב אֵי
שֶׁבַח יְהוֹשֻׁעַ קִדְּםֵי
בַּיּוֹם אֲדָרְמִסְרֵי יֵת
אִימֹרֵי קִדְּםֵי בְּעַ
יִשְׂרָאֵל וַאֲמַר לְעַיִן
יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶשׁ
בּוֹבְעֵן אֲוִירָה וְסִיּוֹרָה
בְּמִישְׁרֵי אֵילָן

וְאִם קִיף קִעֲטָן כֵּן
קִזָּה זֶה סוֹתֵר מִן שֶׁאִמְרַה קִתְּרָה שֶׁלֹּא קִסְרֵי
עַד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה לְכָל קִחוֹתֵיךְ וְקִמְוֹפֵתֵיךְ
אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאִם אִמְרַי
שֶׁכֶּבֶד כְּעִשָּׂה כְּמוֹ זֶה קִמְוֹפֵתֵיךְ מִשָּׁה וְאִם לְעַ
כִּזְכֵּר בְּעִירָה כְּמוֹ שֶׁאִמְרַי קִצְתֵי רִזְלֵי קִזָּה נִשְׁאֵר זֶה
קִסְפֵּךְ בְּעִינֵיךְ כֵּן כִּזְכֵּר קִיף שֶׁאִם לֵי יְקוּשְׁתֵּי בְּגִבְשׁוֹ

וזהו שמיני עשר נדק כל מלכ ירוש קיו נכראי בזמן קדוץ מלכ נדק או אדע נדק כמו שכתב ומלכ נדק
מלך שלם ושלם קיו ירושלם כמו שכתב ויקי שלם סוכו ונכראו כן נעטר ירושלם שמוץ מנקס נדק

ויראו מאד כי עיר גדולה נבעזן כאת
ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העו וכל
אנשיה נבריס וישלח אדני עיר מלך
ירושלם אל הוהס מלך חברון ואל פראס
מלך ידמות אל יפיע מלך לכיש ואל
דבר מלך עגלון לאמר יעלו אלי ועזרוני
ונכה את נבעזן כי השליכה את יהושע
ואת בני ישראל ויאספו ועלו המשרתי
מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון
מלך ידמות מלך לכיש מלך עגלון הם
וכל מדינה סויהנו על נבעזן וילחמו עליה
וישלחו אנשי נבעזן אל יהושע אל
המתנה הגולה לאמר אל תרף ידיך
מעבדיך עליה אלנו מהרה והושיעה
לנו ועזרונו כי נקבעו אלנו כל מלכי
האמרי וישני ההר ויעל יהושע מן הגלגל
הוא וכל עסה מלחמה עמו וכל גבורי
ההיל ויאמר יהוה אל יהושע אל
תרא מהס כי בדרך נתתים לא יעמר א
איש מהס בפניך ויבא אליהם יהושע פ
פתאס כל הלילה עליהם מן הגלגל ויהמס
יהוה לפני ישראל ויכסמכה גדולה
בנבעזן וירד פסדרך מעלה בתחורון
ויכסעד עזקה ועד מקרה

וההילו להרא ארי קרתא רבתא
נבעזן כהרא מקדו מלכותא ואריהיא
רבא מן עוכל נברה אנכרין ושלח
אדני עיר מלכא דירושלם לות הוהס
מלכא דחברון ולות פראס מלכא
דידמות ולות יפיע מלכא דלכיש ולות
דבר מלכא דעגלון למימריסקו לות
וסעדוני ונימהיית נבעזן ארי אשלימת
עם יהושע עם בני ישראל ואתכנישו
וסליקו חמשא מלכי אמורא מלכא
דירושלם מלכא דחברון מלכא ד
דידמות מלכא דלכיש מלכא דעגלון
אינון וכל משריתרון ושרו על נבעזן
ואנחו קרבא עליהו ושלחו אינשי
נבעזן לות יהושע למשריתא לגלגל
למימר לא תרשל ירך מעבדיך סק
לותנא בפריעו פרוק לנא וסעדנא ארי
אתכנישו עלנא כל מלכי אמורא
יתכניטורא וסליק יהושע מן גלגל הוא
וכל עמא עבדי קרבא עמיהו וכל נברי
הילא ויאמר יי ליהושע לא
תרחל מנהון ארי בדרך מסרתנון לא
יתעתד אינש מנהון קדמך ואתא ל
לותרון יהושע בתכף כל לילא סליק
מן גלגל ויתברינון ויקדם ישראל
ומחנן מהתא רבתא בנבעזן וירד פנון
בארח מסקנא דבית חורון ומחנן
עד עזקה ועד מקרה

צמחלת המוחשנה שהיה בו המופת בזה האפור ואם
 יספק עלינו מוספק על מנה הארשמן בזה ויאמר
 שכבר נראה שיפשה המופת ע"י כחן בשני סדר
 הפועת הסדר וקורא מנה שאינן ישעיה לחזקיה כ
 כשאין מנה אותה ירפא ויא' לו ועלית ביום האלשי
 צית ויא' ויעשו קולך קבל עשר מעלות אם ישו בקבל
 אחורנית עשר מעלות וקורא מנואר שהפועת קבל לן
 תהיה כי אם הפועת השמש נאמלת כשישין ק
 קיטב צמחאמרים שאלו בזה המקום יתחייב אלן היה
 זה המופת בזה שהנה סדר הפועת השמש קנה איך
 יתכן שנאמן שזה יהיה נקל קנה איך שיהנה זר
 הקדור קורא עטן כפלא מנוד" ולזה ראוי שכתב
 קדברים קהם ויתבאר מזה מנה המופת קהוא'
 ונאמן כי דימה לשי הכרה לן שכבר שם ישעיה
 קבירה בזה המופת לחזקיה ואין שזה האות יהיה
 בלחד משט דרבים האחד בשילך קבל עשר מעלות
 יותר על מנה שהלך בזולה זמן או שישו בקבל אחורנית
 עשר מעלות וקורא מנואר אם היה זה המופת ק
 היה בטען המלחמה כמו שזכרנו ולזה קורא מנואר
 שזה המופת היה בזולת שכו סדר הפועת השמש
 וזה יהיה לשי מנה שאינן וקורא שכבר יתבאר במו
 שבלא יקו עכשם תחת השמש באופן שירשם בים
 טענת וירוע קנה קס יראו שיקיה השמש בזולת
 מקום שהוא עם שכבר יראה לן נשיית צל השמש
 שער רב במשך זמן למזרח או למערב לצפון או
 לדרום לשי מנב העכטם קהם ונד הפועתם וזה
 ממה שאין בו ספק כי תמיד יראו זה מן החוש בזר
 האופן ולשי שכבר ראה חזקיה לן מהעכטם ומנד
 הפועתם שנקל לכל נשות עשר מעלות יותר ער

מנה שהלך אל שיקיה העטן בזמן מנה שהיה
 נראה שהיה ככון לז מנד הפועת העכטם קהם
 ולזה שאל שישוב אחורנית קבל עשר מעלות
 וקנה בספר ישעיה אינן והשם השמש עשר מעלות
 צמחלות אשר ירדק לל לפי החוש עטן מופת
 היה בצל כמו שזכר שם אינן קטע משיח אר"ה כל
 המעלות ובכחן קותר זה הספק ויאם
 ירצה אחד על כל המס שיקו חלו המופתים בשני
 סדר הפועת השמש לן הקטר עליו בזר ויני
 יתן וכל המועים לן יטעו יותר מזה השער ט
 זה מעדרי לשי מנחשנו עכס קהם יתבר
 ויחלית ויאמר שנתפזר קנה
 שוב לבאר דברי זאת קפי שק' ואומר
 שמאמר יקושט היה שטרם שיסור השמש
 מקחות על גבען וקירח מקויר על עמק
 חילון השלם נקמת גי אויבו וקדען בזר
 שכבר דמם השמש בגבען וירח בעמק חילון
 עד ששלמה זאת המלחמה מקנמנה וזה קיה
 עטן כפלא כי לן די שער שינקמן ישראל
 מקנמנים עליהם אבל עוד עם זה שזאת קנמנה
 השלם בזמן קצר בזה ולזה אינן ויאם
 היה כום קהוא לפטו ואחריו לשמוע ויאם בקו
 איש כי יאם נלחם
 ששראל ולזה
 קיו יכולים להשלים
 קנמנה בזה הזמן קקצר כי יד קשי לן תקצר ואינן
 לשמוע ויאם לשי שאלו יעדו קשי שתשלים זו קנמנה
 בזה הזמן קצר אבל קשי שמעל קולו על דרך מקים
 דבר עבדו ועצת מלחמו ישלים וקנה קפ"

לבב

שמופתים קטנים על יד מעק רב ע"פ פס אים קים
קטמן כן קיה רחוי שלח השתק קתור מלפטר זה המופת
קטמן ש חתמן כרזה מכונת התורה לפרסם טמן
קמופתים וקטפלות זה מניה שיטח להחמין פאי
כמו סוכר בתורה בטמן קמופתים סמטעול פרעה חמ
ולמטן תפטר בוזט בכך וגו וידעתם ט חט יי ושד ט
כבר יראה ממשמי חלו קדברים שלח עבדמ קשמע
מקתפועה ולח קירח וזה יתבאר ממשם מקם מנה
שחמ ולח חן לטח רלשלח מקר לטח וזה לח ישלח
מממן קתפועה חבל ישלח מממן מקירות התפועה ומממן
שק דרכו יחייב לו התפועה בכמו חלו קמממרים
בשלמים אשר ידבר בהם בדברים מדרך מנה קוצר
וממם מנה שחמ שמש בגבען דוס וירח בעמק חילון
ולח חמ שמע דוס וירח חבל לקח להם מקום רחב קיום
כראים חו חל ממקום קהול וקהול מעורר שמי שישלח
בתפועה ממקום קרח לח ישלח התפועה במוחלט
ט כבר חפץ שיתפוע במקום רחב קהול וכבר יחייב
זה מממן בכמו ממממרים השלמים למש ולח ח
קתפועה וקמשל שמי שימער שפלט עמד בחרט כך
וכן ימים קנה לח יתחייב מנה חלו שלח יח ממממרים

דרך

חלש כלו שיממוד בלב קשמע ממממן לח ירוח
כמשמו דוס טוי זכב קעמידה בשתיקה וחמ דוס
כמו שכב השתיקה בעמידה וחמ עמדו לח עמ
עוד וירח בעמק חילון ולרח חמגם כן שיממוד
בעמק חילון חמג חותה שש שקיהה ירח שומרת
ככד חילון וקהול רחוק ממבען אגבען בגבול
בטמן וחילון בגבול דין
ואעפ אגבען רחוקה מעמק חילון יראה
ט רדפו חותם וקטם ממבען עד חילון ובגבען
קיה חט קיום כשקתפלל שיממוד קשמע וקטורח
שמע בקול כמו שחמ וייממוד קשמע בחט קשמע
פ עמד עד שימער שחן עמידתו ומרוצתו קיה
טום תמים ויתו ואורח שמע חוקח טום קארוד
שמש וקח יום תקופת תפועה וכשחל קשמע קיו
בעמק חילון וקחיר קירח וקיה קירח חו ממן
קדומה בעלות קחדש חו בשלשת וקתפלל
שיממוד קירח לקחיר להם עד שתכלה כקמתם
מחויבים וכן קיה כמו שחמ וידם קשמע וירח
עמד עד יקום גי חויבו וזאת קפליחה

חבל שכבר יתפוע בחרט חו לח יקיה זה מממממ מדרך מנה קח
שימממ שח יתפוע לח שלח יח ממממרים זה מממממ חחר למעלה
קמופתית וממם מנה שחמ ולח קיה טום קהול לפטו וחחרו לשמוע יי בקול חש ח ח
לשד חל קורח בזה ט זה קמופתהול בעמק קמלחמה בעצמותה ואם קיה זה קמופת
בעמידה מקתפועה לח קיה לו רושם בטמן קמלחמה כלל וממם ט יתבאר ממממרים ט קשם יתבאר
לח יעשה מופתים ט חס לטוד או לקות דשת חמיתות ולח כוכר בכחן רושם בזה קמופת צדק
מחלו קדדים וממם שכבר קתבאר בספר מלחמות יי ט קמופת לח יקיה על טבאר
באלו קמממממ קטלמטם רל קמממממממ וזה
קח מממממ שלח קיה זה קמופת בזה
קטמן אשר יחב

תמיים אף עמידתו כיום תמיים והפקד קטנון כל אלו שאלו שישו ושם שעות עמדו קשמו וקידח שצד
קמלמנה קיתה בערב שנתו עניו יקושע אלו יחלו ישראל את קשתו פשט ידיו למעלה שיפנד קשמש
כום קו שיפנד יום קשתו וקידח עמד כנגדו כמו קוף ידוע שקשמש מאיר לרח שז עשק ירח למועדים
שמש ידע מנחון וקנה עמד כשיפנד יום שנת ומנחון שנת וקם ששק ושלים שעת

לדק

עד יקם מי אויבנו
כמו מאויבנו וכן
קשמנו לכס עלות
צדק ולא קיק
כום קוף אעפ
שקיק אונ קשמש
אחורטת לחזיק
קאות קוף קיק
לחות ולמופת ועשו
קשם בעטור

ולא היה ביום ההוא
לפניו ואחריו לשמע
יהוה בקול איש כי
יהוה נלחם לישראל
וישב יהושע וכל
ישראל עמו א המהנה
הגלה וינכו המשת
המלכים האלה והנאו
במערה במקרה

שיאמין חזקיו כי יחיה מאלנו וקוף כחוד מן המופת
שכששן ש משה אצל דרך הפנה שיתפלל אדם על דבר
שנו טבע וכעבר קטרוח צויתה הפנה אס לח יקיר
לתבט אות ומופת לח קיק ולח יקיק וזקו שאינן שמוע
וי בקול איש כי יח כלום לא יחל

רלבג

וראוי שהדע ש
קשמש יחדש קיום
ולזה נאמן שקום
יד מחד שקרב
קשמש לערב כחז
יקלש אור קשמש
ומה שקיק ט אור
קשמש יורה קזק
קוף צפת קיות
נחש קשמים כנפשו

ולא הוה ביום ההוא
קדמוהי ובתרוהי
ראת קבלת קדם יי
צלות אינש ארי יי
במימריה מנח קרבא
לישראל ונתב יהושע
וכל ישראל עמיה
למשריתא לגלא
ואפבו חמשא מלכיא
האלין ואטמרו
במערתא במקרה

מן קחוש וזה יתבאר נכ ממה שאמר וארח צדיקים
כחור כונה קולך ואור עד כסן קיום כל שאורו
יקף עד כסן קיום כן ארח צדיקים מיתשד תמיד
אלתוספת קלמות קוף מנחיר שבעת קיום
קשמש נחש קשמים לח תוכר ט ירידה כי אס
צפת ארוך וזה מנחיר מחד למי שעין כוכנית
קתכוש עין מעט וזה יתבאר גם כן מעד כל המצט כמו קחשור לבור טע קעעל לח לח תוכר לשמש
ירידה בלח קכלים ככמו חצ שפה ולזה אמר שכבר עמד קשמש לח נחש קשמים כי כן קיק מאויב ש
קם קין אצל גבען והיו רוחים קשמש על גבען ולח מקר קשמש לרדת כמו שדרך קיום קתמים שאלה
ימקר קשמש לרדת ט ואחשש ארוך עיר גבען קיק ממזרח למערב וזאת קתפועה לח
תוכר מחד לשמש אצל חצ קיום למישט שיפנד ירידת
לח לח שאל ירידה כנגד גבען אעפ שקיתה רחבה כר ט לח מיקר לבח כמשפט עטן קשמש אצל
קמיכות קיום ובראן שלם שיאור דברי זאת קפרשא וקויתרו קתפוקת קמופולת צה

רד"ק

וידועים השמים זית פליאה כעננה על ספר קישר וקוף ספר תורת מנחה וקוף מנח קנה יתקנה
 אכתי כרית ברית כגד כל עמך ונח כפון שפרשו "אחול טב אונות" אל בפסוק קוף קרית סט
 מנחה וקוף מנח וראה כל קטש אחר איה ונח ויהיו מנחת אלנו ועמידת השמש לקושע קוף מנח קנורא
 כגד כל עמך חטפה כפלחות ונח ונח ולא היה כוס קנורא ונח לע אונות קרוב לאימון זנות רחוק ונדדש
 לנ שעות עמדו השמש וקירח כגד קמלחמה קיתה בטש ועתירא יקושע אלנו יחלנו ישראל את השבת ופשוט
 ידיו למעלה שיפנן

רלב"ג

וקנה ספר קישר
 אחשו שקיח נקד כן
 ויחז עש קגלות
 וכבר רנו ט קפי
 לרבותנו זל
 ודאי שתדע

ואורך שמשא וסיורא
 קס עד דיתפרע עמא
 דישראל מבגלי
 דכביהון הליג היא
 בתבא על ספרג
 דאורייתא וקם שמשא
 בפלגות שמיא ולא
 דחק למיעל ביום שלים

וידם השמש וירח
 עמד עד יקסנוי איבו
 הלא היא כתובה על
 ספר הישר ויעמד
 השמש בחצי השמים
 ולא אמן לבוא ביום
 תמים

השמש ביום קשאי
 שיעור יום קשנת
 וקירח כשיעור לנ
 שנת ומוצאי שנת
 וקם שלשי וז שעות
 וילעד
 על ספר קישר
 ספר בראשי וקוף
 מנח יוסף בחלמו

וקנה השמש וקירח ויחד פשר כוכבים מנחתוים לנ וכרמו לנ בחלום זה קדבר ועתקיים עתה כורשע שקושע
 ויעמד השמש בחצי השמים ולא חן לבוא ביום תמים חן לשון ויחיו המלאכים הסך מנה שנתו ט ישי כגבר
 לרוח חורח וידוע השמש וירח עמוד ימך מלשון חזל דמנדומי חמה פנ ימי קבשם וקברד ולפי קתפלל יקושע
 וקנה שמש בגבעון דום כלו קיירי עלו באורך קגדול עד שאקם מנחויט ועשנו קפי שני וידוע השמש וירח
 עמד גכ כלו עמד בחורו כל לשון עמידה קוף לשון קיום קדבר ועמדו על הכוונה כפון וקנה קבוע עמד ט
 בעינו" ורזל כהנו מנחי ספר קישר חנך רב חייח בר חנל חנך ר' יוחנן זה ספר חברה יצחק ויעקן שנקראו
 ישרים שני תמונת כפשי מות ישרי וקיכל רמיזח דכתי וזרע יקיה מלח קגוים בשעה שעמדה לנ חמה לבישע
 שקיה מורע חפרים ר' אלעזר חנך זה משנה תורה ודמנחי קרו ליה ספר קישר דכתי טיק ועשית דישר וקמוט
 בעיני יי וקיכל רמיזח דכתי עמיס יטח יקרו חפשי ארצונו פי יקושע שקיה מורע יוסף וכמה קס ר' יקושע
 זל חומר עשרים ול חזל שית וקם שית חזל שית וקם שית כלל מילתא כיום תמיס ר' אלעזר חנך שלשים ושית
 חזל שית וקם תרת סרי חזל שית וקם תרת סרי עמידת כיום תמיס ר' שמואל בר נחמנ חנך מן ושמונה חזל
 שית וקם תרת סרי חזל שית וקם כל ולח חן לבוא כיום תמיס מכלל דמנשיקרא לחו כיום תמיס חנך
 דחמרי עתוספת פליג ר' יקושע זל חנך חזל שית וקם תרת סרי חזל שית וקם תרת סרי עמידת כיום תמיס
 ר' אלעזר חנך לנ חזל שית וקם תרת סרי חזל שית וקם כל ולח חן לבוא כיום תמיס מכלל דמנשיקרא לחו כיום
 תמיס ר' שמואל בר נחמנ חנך מנח חזל שית וקם כל חזל שית וקם כל מנחיש עמידת לביחות מנה ביחות כיום

רד"ק

הקלבו' צנן סוף עם קו' וכן לא חטא
שמועסון כל קוף קה שצמקרא' וקד'ו
הקלבו' צמק' אשר כנו ק' הקקריס שמו' וקדומי' ל'
שלא תצו ק' קדיע' על קעברי' ויהי' מנס' סומעות
הארץ היו קנולי' עקריס אע"פ שזינס מנס' יא'

שח' ולא תימנח
את אדמנת' ע'
קמות שצדיק'
עקבר קואסוין'
הארץ לפי שטק'
יקוסע לעשות
למלך קש' ולא
המלכים קאל' -
וכן לעמד לנו'
כנג' ומעגלו'
וקברוס עת'
ישראל למען
סקה את נוג'

רלב"ג

ועק יהושע אקצט חשי קמלחמה
שקלט את שישמון רבליה על עזרי
מלכ' האל' למען ייראו קנשאר' מלחמס צב' ונגו'
קסנה תלס על' עט' וקושינס צמערק וסמנו חבט'
גדול' על' קמערק עם שזק קיק מוזכר לש' עטן'
קמופת'

ואמר יהושע פתחו שמשק
ית פומא דמערתא בזאתה
ואפיקו לותי ית חמשא קמלחמ'
מלכיא האין מן מערתא

ועברו כן ואפיקו לותי ית חמשא
מלכיא האין מן מערתא ית מ'
מלכא דירושלם ית מלכא דהכרן
ית מלכא דירומות ית מלכא דלביש
ית מלכא דעגלון ויהוה כד אפיקו
ית מלכא האלין לות יהושע וקרא
יהושע לכל אינש ישראל ואמר
לשלטני נבדו עבדי קרבא דאלו
עמיה קריבו שווי ית רגליכון על
צוארי מלכיא האלין וקריבו ושון
ית רגליהון על צואריהון ואמר
להון יהושע לא תרחלון ולא ת'
תתכרון תקפו ועלימו ארי כרין
יעברו ית לכל בעלי דבכיהון דאתון
מנחין קרבא כהון ומתנון יהושע
בתר כן וקטלינון וצלבנון על
חמשא עליכון והון עליכון על
עליביא עד רמשא והוה לעבדי
מיעל שמשא פקד יהושע ו
ואחתנון מעל עליביא ורמינון ל
למערתא דאיטמרו תמן ושויא

ויאמר יהושע פתחו את פי ה
המערה והוציאו לי את חמשת
המלכים האלה מן המערה
ויעשו כן ויוציאו לי את חמשת
המלכים האלה מן המערה את
מלך ירושלם את מלך חברון
את מלך ירמות את מלך לביש
את מלך עגלון ויהי כהוציאם
את המלכים האלה אליהושע
ויקרא יהושע לכל איש ישראל
ויאמר אל קציני אנשי המלחמה

ההלכו איתו קרבו שימו את רגליכם על
צוארי המלכים האלה ויקרבו וישומו את רגליהם
על צואריהם ויאמר אליהם יהושע לא תיראו
ולא תחתו חזקו ואמצי ככה יעשה יהוה לכל
איביכם אשר אתם נלחמים אותם ויבס יהושע
את ריבן וימתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו
תלוים על העצים עד הערב ויהי לעת בוא ה
השמש צה יהושע ויורידו טמל העצים
וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישומו
אבנים גדולות על פי המערה עד עצם היום הזה

אבני רכרבין על פומא דמערתא עד כרן ויבא הרד"ק

דִּבְרֵי

שְׂמֵחִים שִׂוּחַ קִטְוֹת צְמֵרָה צְמֵרָה שְׂקִינָה בְּגִבּוֹל מִקְדָּה וְאַתֶּם אֵל הַעֲמִדוּ וְנִגְוָה וְנִכְנָה אֲוִתֶם תְּכַרִּיתוּ זָכֵם וְקוֹץ סוּף קִמְצוּהָ וְיִהְיֶה כְּכֹלֵתוֹ וְנִקְדְּרוּ קִמְצוּהָ

וְאִזּוּ וַיִּבְּאוּ כַּפֵּי רַפָּה בַּשּׁוֹן יִשְׁמַעְלָל וְעַמֵּן קַפְמוֹק כִּן וְקִשְׂרִידִים אֶחָד שָׂדְרוּ מִקֶּסֶם בָּאוּ אֶל עֲרֵי קִמְצוּהָ וַיֵּשְׁבוּ כָּל הָעָם וְנִגְוָה מִקְדָּה צְמֵרָה לְמַעַל אִמֵּן וַיִּשְׁבְּקוּשַׁע וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קִמְצוּהָ קִבְּלָהּ תְּמַלֵּךְ אִיזָר כֹּלֵת קִמְצוּהָ שְׂבִיבָה קִבְּלָהּ וְכִאֲשֶׁר אִמְרוּ לְקוֹשַׁע כִּי קִמְצוּ צְמֵרָה צְמֵרָה בָּאוּ עַד מִקְדָּה עַד קֶסֶם

קִמְצוּהָ וְעַל
מִקֶּסֶם שְׂמֵחִים וְאִזּוּ
שׂוֹכְטוּ אֲוִתֶם
שָׂדְרוּ מִקְדָּה וְעַל
לְקִמְצוּהָ קִמְצוּהָ
לְאִישׁ אִתְּ לְשׁוֹנוֹ
יִתְּ לֹא קוֹרֵב
כִּזְקָן לִבְטִי
יִשְׂרָאֵל לְמִדְּרָק
גְּדֵרֵי תְּפִישִׁיק
וְכֵן תְּרַגֵּם אֶתְּ
לֹא יִיזָר כִּלְבָּ
לְשׁוֹנוֹ לֹא יִזְקָ
כִּלְבָּ בְּלִשְׁטָה
אֲוִתֶם לְשׁוֹנוֹ
כִּפְשִׁיק וְקִמְצוּ
פִּרְשׁוּת לְמִדְּ
לְאִישׁ מִקְדָּה
וְכִי אִישׁ אִתְּ מִקֶּסֶם
לֹא יִזָּר לִבְטִי
יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹנוֹ
וְלִמְדָּה זֶה כִּלְמִדְּ
קִרְבָּן לְכִבְּרוֹתָ
לְאִישׁ לְשׁוֹנוֹ וְקִמְצוּהָ

וְאִתְּחִוָּה לִיהוֹשֻׁעַ לְמִימְרֵי
אֲשִׁבְּחוּ חֲמִשָּׁה מַלְכֵי
טְמִירִין בְּמַעַדְתָּא בְּמִקְדָּה
וְאִמְרֵי יְהוֹשֻׁעַ קִרְיָו
אֲבָנֵי רִבְרִיבִין לְפִומֵי
דְּמַעַדְתָּא וּמְנוּ עַל הַנְּבוֹן
לְמִיטְרָהוֹן וְאַתְּוֹן לֹא
תְּקוּמוּן דְּרִוּוֹ בְּתֵר בְּעֵלֵי
דְּבִיבִין וְתִרְבִּין יִתְּוֹן
וְלֹא תִשְׁבּוּקוּנוֹן לְמַעַל
לְקִרְוִיהוֹן אֲרִי מִסְרִינוֹן יִשְׁ
אֵל הַבִּין בִּי רִיבִין וְיִהְיוּ
בְּדֵי שִׁעֵי יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמִימְרָהוֹן מִחָא
רְבִיתָא לְחִדָּא עַד דְּשִׁלְמוּ
וּמִשׁוּבְיָא אֲשִׁתּוּבוּ מִנוֹן
וַעֲלוּ לְקִרְוִין בִּי רִיבִין וְתִבְּוֹ
כָּל עַמָּא לְמִשְׁרִיתָא וְ
לֹתֵי יְהוֹשֻׁעַ לְמִקְדָּה
בְּשִׁלְמוֹ לֹא הוּא מִזְקָה
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִדְּרָק
גְּבִרֵי תְּנַפְּשִׁיהוּ

וַיְנַדֵּר לִיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר
נִמְצְאוּ חֲמִשָּׁתַּת חֲמֵלָכִים
נִחְבְּאוּ בְּמַעַדְתָּהּ בְּמִקְדָּה
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ גְּלוּ אֲבָנִים
גְּדֵלוֹתָא לְפִי הַמַּעַדְתָּהּ
וְהַפְקִידוּ עֲלֵיהָ אֲנָשִׁים
לְשִׁמְרָתָא וְאַתְּוֹן הַעֲמִדוּ
רְדִפוּ אַחֲרֵי אֵיבֵיכֶם
וּזְנִבְתֶּם אוֹתְתֶם אֵל הַתְּנוּם
לְבֹא אֵל עֲרִיחוֹם כִּי נִתְּנוּם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בִּידְכֶם
וְיִהְיֶה כְּכֹלֵתֵי יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְהַכּוֹתֶם מִכָּה
גְּדוֹלָה מֵאֲדָר עַד חָמֵם
וְחִשְׂרִידִים שָׂדְרוּ מֵהֶם
וַיָּבֹאוּ אֶל עֲרֵי הַמִּבְצָר
וַיִּשְׁנוּ כָּל הָעָם אֶל הַמַּתְנָה
אֵל יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּה בְּשִׁלְמוֹ
לֹא חֲרָץ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְאִישׁ אֶת לְשׁוֹנוֹ

רִלְבָּן
וּזְכַר אִזָּר זֶה
קִרְיָתוֹ יְקוֹשַׁע
בְּעַמֵּן זִיזָר
קִמְצוּהָ לְמִקְדָּה
לְקִרְיָתוֹ אֵל
קִמְצוּהָ וְשִׁבְרָה
קִמְצוּהָ לְשִׁבְרָה
מִשְׁבַּח קִמְצוּהָ
שִׁבְרָה שִׁבְרָה
לֹא קוֹשַׁע אִזָּר
מִקֶּסֶם וְלֹא
קִמְצוּהָ לְשׁוֹנוֹ
לְקִמְצוּהָ אִתְּ מִקֶּסֶם
כִּכְפֵּל פִּתְרוֹ
עַל קִמְצוּהָ אִזָּר
עַל כִּדְּ קִמְצוּהָ לֹא
חֲרָץ לִבְטִי
יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹנוֹ
זֶה יְקוֹשַׁע

לְקִמְצוּהָ מִכָּל צִדְּוֹ קִמְצוּהָ מִכָּל צִדְּוֹ
לְאִישׁ מִשְׁמֵרֵי וְכִי אִישׁ מִכָּל צִדְּוֹ לְשׁוֹנוֹ אִתְּ מִכָּל צִדְּוֹ אִתְּ

ר"ק

וישניקושע נר אקמ כשעלם
מעבולן לחברון עבר דער נלח
למס עליק ט ראה למלס יחלק בחברון ויחל
שאר חברון שנל דער וכלמס עליק ויבה
וקבב עתה ודרומל וקאשדות כמו

אשדות הפסגה
כרעו ומשק
וכוון מדרון
קבר אונקרא
כן קפסגה לפ
סקמים קיורדין
על קבר נשפטן
מן קבר נדך
קמדרון ויבם
ארץ נשן
אין זקאל מצרים
ואת פסג
אחת כלומר שלח
קונדך לטר על
עיר נלח קאריו
ימי קמלחמה
לא במרק אחר
לכד ית כלן
זאת אחר זאת
כל קפסק

ר"לכג

עד זכר שכבר לכד יקושע מקדק ולכד
ולכש ועבולן וחברון ודער נלח פן אקב
יקוש מקדש ברנע עד עזק ואת כל ארץ נשן עד גבש בזמן
קבר מדונק נלח קפסק וזק אמרו ואת כל קמלט קאלה ואת
ארצם לכד יקושע פטס אחת ויחזר שניקושע וכל ישראל לל

פ ו ותב יהושע וכל ישראל עמיה
פ ל דבר ואנח קרבא עליה
פ ו בבשה וית מלכה וית כל
פ קרווא ומחונן לפתום דהר
פ ו נמרו ית כל נפשתיא דבה
פ לא אשאר משויב כמיה
פ דעבד לחברון כן עבד לדבר
פ ולמלכה וכמא דעבד ל
פ ללכנה ולמלכה ומיה
פ יהושע ית כל ארעא טורא
פ ודרומא ושפלתא ומשפך
פ מרמתא וית כל מלכיהון לא
פ אשאר משויב ויר נכל
פ נשמתא גבר כמא דפקיד י
פ אלהא דישראל ומחנן
פ יהושע מרקס ניא הועד עות
פ וית כל ארע נשן וית נבעון
פ וית כל מלכיהא ליוית ארעון
פ כבש יהושע בומנא דרמ
פ ארי ית אלהא דישראל ב
פ יהושע

במימריה אנה קרבא לישראל ותב
וכל ישראל עבדו ואתא לגלגל

קמחם
פ ו וישוב יהושע וכל ישראל
פ עמו דברה וילחם עליה
פ וילכדה ואת מלכה ואת
פ כל עליה ויכוס לפי הרב
פ ויחריכו את כל נפש אשר בה לא
פ השאיר שריד כאשר עשה
פ לחברון כן עשה לדבר והלמלכה
פ וכאשר עשה ללכנה ולמלכה
פ ויכה יהושע את כל הארץ ההר
פ והננכה שפלה והאשרות וארל
פ כל מלכיהם לא השאיר שריד
פ ואת כל הנשכה החריס כאשר
פ עוה יהוה אלהי ישראל ויכס יהושע
פ כקדש ברנע עד עוה ואת כל ארץ
פ נשן ועד גבעון ואת כל המלכים
פ האלה ואת ארעם לכד יהושע
פ פעם אהת כיהוה אלהי ישראל
פ נלחם לישראל וישוב יהושע וכל
פ ישראל עבדו אל המחנה הגלגלה

דרך

כאשר עשקונו לנודיעם לא תפשונו כי ויתנו אחזינו שמו שפנו למך קשוף מלכ לא שקדמו
בכל קדונו כל ויכה לפי קדונו "יום קטע לחטיית עליה וחת מלכה וקלן קיק מלך חדרו מנה
מלכ שתל לא ידמ שקמלכו אחז מלך נחנרוץ ואת כל עריק וחת כל חשי קערי אשר על גבול קנקר על שמק"
וית מקרה כבשיהו שיעבדו מאה הוא
ומחה לפתנס דהרבות מלכה נמר
יתהון וית כל נפש תא רבה לא אשאר
משויבועבד למלכא דמקרה כמא
דעבד למלכא דיריחו ועבד יהושע
וכל ישראל עמיה ממקרה ללכנה
ואת קרבא עם לכנה ומסר ית
יתה כדא דהישראל וית מלכה ומחה
לפתנס דהרבות כל נפשתא רבה
לא אשאר בה משויבועבד למלכה
במא דעבד למלכא דיריחו ועבד
יהושע וכל ישראל עמיה מלכנה ל
לכיש ישראל עלה ואית קרבא בה
ומסר ית לכיש ברא דהישרא וכבשה
בומא תנא ומחה לפתנס דהרבות
כל נפשתא רבה ככל דעבד ללכנה
בכין סליק הורס מלכא דנור
למסער ית לכיש ומחה יהושע ויר
עמיה עד דלא אשתאר ליה משויב
ועבד יהושע וכל ישראל עמיה מלכיש
לעגלון ושרו עלה ואית קרבא עלה
וכבשה בומא הוא ומחה לפתנס דהר
וית כל נפשתא רבה בומא הוא נמר ככל
דעבד ללכיש וסליק יהושע וכל יש עמיה
מעגלון ללכיש ואנהו קרבא עלה וכבשה
ומחה לפתנס דהרבות מלכה וית כל
קרוהא וית כל נפשתא רבה לא אשאר
משויבועבד רעבד לעגלון ומחה וית
כל נפשתא רבה

ואת מקרה לכד יהושע ביום ההוא
ויכה לפי הרבות את מלכה החדם אתם
ואת כל הנפש אשר בה לא השאר
שריד ויעש למלך מקרה כאשר עשה
למלך יריחו ויעבד יהושע וכל ישראל
עמו ממקרה לכנה וילחם עם לכנה ויתן
יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה
לפי הרבות את כל הנפש אשר בה לא
השאר בה שריד ויעש למלכה כאשר
עשה למלך יריחו ויעבד יהושע וכל
ישראל עמו מלכנה לכישה ויתן עליה
וילחם בה ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל
וילכדה ביום השני ויכה לפי הרב ואת
כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה
ללכנה אז עלה הורס מלך נור
לעזור את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו
עד בלתי השאיר לו שריד ויעבד יהושע
וכל ישראל עמו מלכיש ועגלון ויתן עליה
וילחם עליה וילכדה ביום ההוא ויכה
לפי הרבות את כל הנפש אשר בה ביום
ההוא והריס ככל אשר עשה ללכיש
ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלון
חברונה וילחם עליה וילכדה ויכה לפי
הרבות את מלכה ואת כל עדיה ואת כל
הנפש אשר בה לא השאר שריד ככל
אשר עשה לעגלון ויחרס אותה ואת כל הנפש אשר בה

רד"ק

צדון רצה רצה פס ידמה שהיתה צדון אחרת קטנה מנונה מערפת מים תי חריט מייח וקס
 קמלמות שעשין חריטין ומושטין חלקים מים מלוחיון שרפין לשמש ונטשין מלח" ויעש' את
 סוסיקים עקר' כאשר חמ' ל' יי' לפודיע' מ' ל' יי' את סוסיקים העקר דרך מצה חמ' ל' ויש לשחול' מה
 טעם טה' ל' מצה זו במלמיה זו מה שלח טה' במלמיה אחרת ויהי' ל' כ' במלמיות האחרות ל' היו זכס סוס
 ורכב כ' בלכדת העשירות היו קמלמיות פס ה' מלכס על גבעון צו' לבדה ול' היו חריטין לסוסים ורכב' אצל זו
 קמלמיה קיתה

רלב"ג

ועד זכר שפאזר
 שמוצא יטן מלך
 חצר שלח אל יונב
 מלך מדין וא' מלך
 שומרון ולמלכס
 רבס זולת לתקבץ
 יחד ולקלס פס'
 ישראל כדי שלא
 יפלו זכס א' וא'
 כמו שעשו שאר'
 קמלכס וצו' פס'
 רבכחולאזר על
 שפתים לקלס פס'
 ישראל ויעד קש'
 לקושע שלח יירא
 מנקס ומקמונס כ'
 מנח יתפס קש' חלל'

וּבְאֵי הוֹשֵׁעַ וּבְלֹ
 עֲמֵא עֲבָדֵי קִרְבָּא
 עֲמִיחַ עֲלֵיהוֹן וְאֵינוֹן
 שָׁרֵן עַל־מִי מְרוֹם
 בְּתִכְיָה וּנְפִלוּ בְּרוֹן
 וּמִסְרִינוֹן יֵי בִדְיָה
 דִּישְׂרָאֵל וּמְחוֹנוֹן ו
 וּרְדִפִּינוֹן עַד־צִדוֹן
 רַבְתָּאוּעַד חֲרִיצֵי מִיָּא
 וְעַד־בְּקַעַת מִצְפֵּיָה
 מְדִינָהָ וּמְחוֹנוֹן עַד־
 דְּלֵא אֲשַׁר לְהוֹן
 מִשׁוֹיִבְיָעַבְדֵי לְהוֹן
 יְהוֹשֵׁעַ בְּמֵאדָּא מְרִי
 לִיהוֹנֵי יֵת סוֹסוֹתֵרוֹן
 עֲקָרוֹיֵת דִּתְכִיְהוֹן
 אֲוִקִיד בְּנוֹרָא

וּבְאֵי הוֹשֵׁעַ וּבְלֹ
 הַמְלָחְמָה עִמּוֹ עֲלֵיהֶם
 עַל־מִי מְרוֹם פְּתָאִים
 וַיִּפְּלוּ בְּהִסְוִיחָנְסִי הוּוּה
 בִּיד־יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּם
 וַיִּרְדְּפוּם עַד־צִדוֹן רַבָּה
 וְעַד־מִשְׁרְפוֹת־מַיִם וְעַד־
 בְּקַעַת־מִצְפָּה מְזֻרְחָה
 וַיִּכּוּם עַד־בֵּלְתֵי הַשְּׂאִיר־
 לְהֵם שְׂרִירֵי וַיַּעֲשֵׂלְהֶם
 יְהוֹשֵׁעַ בְּאֲשֶׁר אָמַר־
 לוֹ יְהוָה אֵת סוֹסֵיהֶם
 עֲקָר וְאֵת מְרַבְּבוֹתֵיהֶם
 שְׂרָףָה בְּאֵשׁ

מנערכה שערבו
 מלמיה עכ' מי
 מרום לקלס פס'
 ישראל היו חריטין
 לסוסים ורכב' וקיו
 טעם לרוב כמו
 שכת' וסוס ורכב'
 רבמאד ול' תמצח
 שאמ' כן במלמיות
 אחרות וטה קצה'
 לחנד קסוסים
 וקרכב שקיו קגוים
 קחלק מלמיה זכס
 וצמחן ברבס כ'
 רבולא ידעט שקר
 קסוס לתשועה ויש
 בלח רכב' וסוס

כצו' וקפילס חללס כ' ל' קישועה ל' לח רצה קחית'
 שיצו להס לשאר' לקסוסים וקמרכב' כדי שח' יצמקו זכס
 גס קס ויחשבו בלכס כ' פס קסוסים יעשו מלמיות' ועוד
 כ' קיתור' עיתה ל' ירצה ל' סוס' ונג' ל' טה' יקושע' לעקר'
 קסוסים ולשרוף קמרכבות ול' טה' לקרוג קסוסים כ' ל'
 קיו דבר שאסור שפא' ושא' קממיות שקיו זכס כמו

לפט ישראל וטה לעקור סוסיה ולשרוף מרכבותיהם
 שלח יקחום ישראל ויצמחום זכס בעטין קמלמיות
 ושלח יחמרו שזכס ועצם ידס פ' לקס את קחיל'
 אצל יקיה מנצחס זכס' ויהצור לקס כ' קוח מנצח
 קגוים קחלק ל' קס"

רכב חמור ורכב במל' טה' לעקור חל' שיקחום לזכס' חל' קסוקי' שאינס ג' ל' למלמיה
 חותפס טה' לעקר שלח יקחום ויצמחו זכס' ול' חמ' לקרוג כ' קחור לקחית קכזר' חס ל' לערך
 ול' יקור קטח וקעקור קוח ל' שר פרכות קממיה מן קחרכב' ולמטה ול' תפנות קממיה זכה קדבר חל' שלח
 תוכל ללכת וחס תפנח' מנע' זכס קממיה תחיק" ויש בקושע'

דִּבְרֵי

אשר מעטין נאוי ועקרו נקמן ש אינו סימון ויהיכן למראו סימון לטת"כר ובערש
כאלו חמ מעטין קהר ש כד דרך קשון למיך על אותה סימון כמו קשטט זקנים וזולת
רשס כמו שכתבו שפר מכלל כנג ככרות לדרוס ככרות וככרות לשון קטן ככרות זק ככרות ניקסר וקוין
אין סימון מחד ורזל קטנע נשיטת שבו שריותה וקטן רל שקיו מקומות זקנים וכלס קיו סימון ס
ובכפות דור קו מקומות וקטן לטת דור ועטנס מיוון סימון וכן ית מלש הבנעני וקוין ית
חרמון ש קוין שקיה קטן

והיה כר שמע יבן
מלכא דחצור ושלח
לות יובב מלכא דמרון
ולות מלכא דשמרון
ולות מלכא דאכשף
ולמלכא דמצפונא ב
בטורא ובמישרא דרום
גינוסר ובשפילתא א
ובפילברור מערבא
בנענאה ממדינאה
וממערבא ואימוראה
והתאה ופרואה ויבוסאה
בטורא וחואה בשפולי
חרמון בארע מצפונא
ונפקו אינון וכל
משריתתהון עמהון עם
סג כחלא דעל כף ימא
לסגוסוסון ורתכין סג
לחדא ואיזרמנו כל
מלכא האלין ואתו שרו
בחדא על מי ברום ל
לא תאקד באעם ישראל
ואמר יי ליהושע
לא תדחל מן קדמיהון
ארי מחר בעדנא דרין
אנא מסר ית כולהון קטלין קדם ישראל ית
סוסותהון תעקר וית דתיכהון ותוקד בנורא

ויהי בשמע יבן מלך
חצור וישלח אל יובב מלך
מרון ואל מלך שמרון ואל
מלך אכשף ואל המלכים
אשר מצפון נהר ובערבה
נגב כרות ובשפלה ובנפות
דורמים הכנעני ממזרחומים
והאמרי והחתי והפריזי
והיבוי בחר והחוי תחרת
חרמון בארץ חמצפה ויצאו
הסוגל מחניהם עם סעס רב
בחול אשר על שפת הים
לרבוס ורכב רב מאד ו
ויערו וכל המלכים האלה
ויבאו ויתנו יחרו למי מרום
להלחם עם ישראל
ויאמר יהוה אל יהושע אל
תרא מפניהם כי מחר בעת
הזאת אנכי נתן את כלס חללי
לפני ישראל את סוסיהם תעקר
ואת מרכבתיהם תשרף באש

החת חרמון ויחמ תחת חרמון
ט חרמון קיה קר כמו שכתב
עד קר חרמון ופי זכר
המצפה ט חרמון קוין זכר
המצפה או פי ט כל המלכים
כטורים זכרן המצפה לקחם
עם יקוצע ולפארזק קמקו
קוין המצפה שקיו מתקנעס
סס ישראל תמיד ולפי שקיתם
סס תשועה גדולה קיו כטורים
סס ט בעלחמות קאחרות
שעק יקוצע עם ק המלכים
אעפ שקיתם תשועה גדולה לו
קיו חלל ק מלכ וקוין מלכ
רשס ופס ט טש סס יקוצע
סוצח מפת קתשועה קגדולה
שקיתם סס ומפס זק קיו יסר
קבנעס סס בעת שקיו כרין
למלחמה או לדבר גדול וכן
מצפון בעתק לסט יי בענפ
וכן בדבר שלש בגנעס א יי
המצפה וכן יחמ חרמון
פלשת קטת כלל קמנעס
וכן כחלק ית שאל ויעק
שמוא ית קעס א יי המצפה

כדיה מכל חלו קמקוים ט מוצח קיה סס וטת מקדס
לתפל ולקטן ישראל סס זכות קומים

דרך

כאשר תהיה אול חזק' אעז אמרה לשמעתי מן דר' יוחנן אמר' יוח' ויזקק על' חמי נר' חמי אמרו לו כד קיה מעש' בדת המדר' של טבר' בנגר שיש בראשו גולתיה שזקנו בר' אעז ור' יוסי עד שקרעו סר' בחמתן קרעו סר' לא עד שקרעו סר' בחמתן וקיה שם זקן אחד ור' יוסי בן קיסמא שמו חמ' תפנה חמ' חס' לא יקיה ביה קנא' זק' בתעז' קדר' איקסד' טפ' חמ' חדרו נמי על גביה דר' יעקב בר' חיי' חמ' ליה בארעה י' חת משקה וע' וכן עשה יבאע' לא קסיר דבר וע' וטכ

דבר ודבר שאינן יקושע
לשרא חמ' לךס כד חמ' ל
משק' חלל י' גושע יושב
ודורא סתם וקבל יודעם
שתורת של משק' וכן ר'
אעז' תלמידך יושב דור'
סתם וקבל יודע' שתורת'
קיה חמ' לךס מעט מעט
חין חתם יודעם לפי שם
כבן חדי חברי' ור' יוח'
מנ' איקסד' כל קחי חמ'
דביקודק' חמ' רב' מע'
לערה בחלק' שלמי'ם
וכ' חפ' וכו' דחמ' יוחנן
מנ' שמעון בן יוחי כל
תלמי' חס' שאומרי' דבר
שמועה מנפו בעלם קוז
שפתותיו דוכות' זקבר

וְכָל עַדִּי קְרוּיָה הָאֵלֶּיךָ ו
וְבִעֲרָא בְּזוּלָהוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְחוֹד יִתְכַל אֵינְשָׁא מְרִיזו
לְפַתְנוּס דְּדִרְבַּ עַד דְּשֵׁיא
יְתָהוֹן לְאַשְׁאֲרוּ כָּל
נִשְׁמָהּ כִּמְאָ דְּפָקִיד יְיָ יִת
מִשָּׁה עֲבָדֵי יְהוָה כִּן פָּקִיד מִשָּׁה
יִתְיֹהוּשָׁע וְכִן עֲבָד יְהוֹשֻׁעַ
לֹא כְּטַל פְּתֻמָּא מְכָל
דְּפָקִיד יְיָ יִתְמַשָּׁה וְאַחֲסִין
יְהוֹשֻׁעִית כָּל אַרְעָא דְּרָא
טוּרָא וְיִתְכַל דְּדוּמָא וְיִת
כָּל אַרְעֵנָשָׁן וְיִתְשַׁפְּלִתָא
וְיִתְמִישְׂרָא וְיִתְטוּרָא
דְּיִשְׂרָאֵל וְיִשְׁפַּלְתִּיהוּ

וְכָל שִׁלְל הַעָרִים הָאֵלֶּר
וְהַבְּהֵמָה בְּזוּלָהוֹן לְהַסְבִּיחַ
רַק אֶתְכָל הָאָדָם הַטּוֹלְפִי
דְּרַבְעַד הַשְּׂמִירָס אוֹתָס לֹא
חֲשָׁאִירוּ כָּל נִשְׁמָהּ כְּאִשְׁר
עוֹה יְהוָה אֶתְמִשָּׁה עֲבָדוּ כִן
עוֹה מִשָּׁה אֶתְיֹהוֹשֻׁעַ וְכִן
עֲשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לֹא הָסִיד דְּבַר
מְכָל אִשְׁר עוֹה יְהוָה אֶרֶץ
מִשָּׁה וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶתְכָל
הָאֶרֶץ הַזֹּאת הַהָר וְאֶתְכָל
הַנֶּבֶל וְאֶתְכָל כָּל אֶרֶץ גִּישָׁן
וְאֶתְכָל הַשְּׁפֵלָה וְאֶתְכָל הָעֲרָבָה
וְאֶתְכָל יִשְׂרָאֵל וְשַׁפְּלִתָהּ

ואר' יצחק בר' זערי מנאי קראה וחקך טין הטוב הולך לדודי וע' ככומר של ענבים מה כומר של ענבים טון
שמעתי אדם אחד בעלנו דוכת' חף תח' טון שאומ' דבר שמועה מעמקס בעלם קוז שפתותיקס דוכות' זקבר
ויקח יבאע' וע' וית' כל ארץ גשן חין זק גשן של מערי' ובדר' אומ' ט קיח גשן של ארץ מערי' וקיה
בבלעת' בעק ערי ישראל כ' ויעל לקרית' יש' חטו גשן מעמד שקיח בעליה כל' ארץ יש' ובכות' שקל' יקול'
בשליחות' חטו לגורו' לפטו גשן זכה שקיח לחק' ארץ גשן שקיח טוב' וית' קר' ישראל ושפת' ופי' קר' ישראל
קרי' יעקב' חטו' ששכן שם וקיה נקרא על שמו' ושפת' קרא' זמקו' ו' כח' חלה' וימ' קר' יש' שקיח קר' זכמע'
ארץ יש' ולא' זכ' לחק' לעלם כל' לא' יכלו לחק' חות' ונש' ע' יש' כל' ולכל' שש' ושכ' קיה ט' חלק' מן קר'
קריח' ולפי' נקרא קר' ישראל סתם

רד"ק

על תלמי תי תקפיקון כלומר שהיו שמדות בחזקתן שלן קטלו חומותיהן בלכדם אורס כמון
חומות יריחו שנסלה ולן ארפס זולת חצר לפי שהיתה ראש הממלכות ויפחדו קנשאים ועוד
לפי שכבודו אחרי בני יעקב על מנת שיש נמצא נתקבצו ולפי זה הקנה לשרפה ונדרכש מנקה מנקה לו
שיארוף חצר ועל פני עשה יקווע ארפס חצר וכן אמר ל' חלמוד בקשו לרדוף לן המזון הקנה אמר למנקה
ומנקה אמר לקווע ועוד אמרו בקשו לרדוף ולן המזון קנה וקמן נתקבצו חצר לפי שרפה וזה אחד ממשלה
מקומות שנתכבשו חומות

קעלם לעשות מלחמה
עם בני יעקב ולן המזון
קנה שחמו ויסע ויקי
חיה חלקים וזכו שחמו
במס' מלחמות בני יעקב
טנא לקס פחד אייזקס
טנאס פזוכט שס
וקערים אשר סבטותיקס
ועשו עמקס שלן מלחמות
גדולות ולני אייזקס שחגר
בס קאוכלי מלחמה וכלקס
בס קיו צרכי ורבותי זל
קזכרו מוזק בפי אשר
לקחתי מיד קאמרי ועמך
אמרו נתכסו כל
סבטותיקס לקודוונ לקס
אגר יעקב בני מלחמה

וַיִּשְׁכְּבוּ יְהוֹשֻׁעַ בַּעֲתָהּ הַהִיא וַיִּלְכְּדוּ
אֶת־חִצְוֹר וְאֶת־מַלְכָּה הַבְּרִי
בְּחַרְבֵי־חִצְוֹר לַפְּנִים רַחֵם
רֵאשׁ כָּל־הַמַּמְלָכוֹת הָאֵלֶּיּוּ וַיִּבְנוּ
אֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לַפִּי
חֹרֵב הַחַרֹּס לֹא־נֹתֵר כָּל־נִשְׁמָה
וְאֶת־חִצְוֹר שָׂרָף בְּאֵשׁ וְאֶת־
כָּל־עַרְי הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־
כָּל־מַלְכֵיהֶם לֹדֵד יְהוֹשֻׁעַ וַיִּבְנוּ
לַפִּי חֹרֵב הַחַרֹּס אֹתָם כְּאֲשֶׁר
צִוָּה מֹשֶׁה עֲבַד יְהוָה רַק־כָּל־
הָעָרִים הַעֹמְדוֹת עַל־תֵּלְסָלָא
יִשְׂרָאֵל זֹלְתֵי אֶת־ח
חִצְוֹר לְבָרָה שָׂרָף יְהוֹשֻׁעַ

ותב יהושע בערנא ההיא
וכבש ית חצור וית מלכה
קטל כחרבא ארי חצור
מלקדמן היא ריש בר
מלכותא האלין ומחיות
כל נפשתא רבחה לפתגם
דחרבנמירא לא אשאר
כל נשמתיא וית חצור
אוקיד בעורא ויתבל קרוי
מלכיא האלין וית בר
מלכיהון בבש יהושע
ומחנן לפתגם דחרב
נמר יתהון כמא דפקיד
משה עברא דייני לחור
כל קרויא דקיימין על
תוקפיהון לא אוקדינו
ישראל אילהן ית חצור
בלחורח אוקיד יהושע

כנגדו ויטל עם בניו למלחמה וקנה קנלם ועשה עמקם נס נפתר ולמדו זק
מפסוק ויטא יעקב לזה וע' קאוכל קעס אשר עמו לקודיע שלן כפקד מנהס
איש במלחמה וקערה אחזה דרך קצרה ולן קזכרה שום דבר מוזק
כמו שכתבה במלחמת קאמרי ועטין אייזקס בלוג כשדים" ויש מפרש שנשרפה חצר לפי שאמרי
קבעו ביה קיתה ראש כל הממלכות האלה ולפיכך שרפה לקימה שלן ישאר לה שום גחלה בשלש ואעפ
שבו חותה לן שנה עוד לממשלתה קראשונה וזה על דרך לבו וכחידים מעי ולן יחד שיהא לעשר
וכל שלן קערים קאלה וקנמנה" כאד עק יי' את מנקה עבדו

רד"ק

לחזק אלהים זה קים לשת סגות אחר שקיה זה שש שש כמו כמרעה ויחזק יי אית לבמרע
וקמעת כמו שאין קמטם מ למען קממדם כלאר עה יי וגו כמו שכתו מ אהן כרס ארד
יושג הארץ וגו ואומן לא ישגו בארץ וגו יחנה כמו חנה ורימנות ויבא ויכרת אית הענקים ולמטק אמן
כלב קוריסם כלב עסק במעות יקושט עתה ל אית קמר ושג יראק בם
קוריסום בתי יקודק וקאמת שחיי יקושט קוריסו ירא קברון וקענקים אשר נבר חברון הכל קוריסו ומק

שאמר ט כלב
קוריסם לפי
שנען ל יקושט
חברו על פי יי
נכד אית מלחמה
על שמו ועל שם
שמו שקו שג
יקודק וקס
קשתלע יותר
נמלמז קהיי
ופי וילך יקודק
אל כזכעט
קושג חברון
שאמר כמר
שופטים וכבר
הלך אל כמר
אית שם עס
מק שכשו

כי מאת יהוה היתה
לחזק את לבם לקראת
המלחמה את ישראל
למען החרימם לבלתי
היות להם תחנה כי ל
למען השמידם כאשר
צוה יהוה את משה
ויבא יהושע בעת
ההיא ויכרת את הענקים
מן ההר מן חברון מן
דבר מן ענב ומכל הר
יהודה ומכל הר ישראל
עם עריהם החרימם
יהושע

אחרי מות יקושט וכן וילמנו בתי יקודק כרושלים פי
וכבר כלמנו מ מלך ירושלים קוא כמטן עס לז מ
מלחם שקכה יקושט ובע ישראל קר יקודק נכרא כן על
שם שופט יקודק שיקחו איתו לא קיה נן כן קר ישראל
כמו שפרשנו למעלה לא רק בעזר ומש נא שופטי
וילכד יקודק אית עזר ואת גטלה וגו אחרי מות יקושט קרית קענקים
מן חברון ומן אל הממקאמות שוכר ושארנו בעזר ובשאר ערי פלשתים עד שלכדס אחרי כן יקודק

רלב"ג

עד זכר שכבר
יקושט קברית
קענקים וגו
וקנז כוכר
נמק סיני
מכיל נן
יענב קברית
קענקי מן חברו
ועתמא בן קנז
למד דבר נזק
בלתי סותר
למה שכבר
מ קל קרית
מיוחס ליקושט
מ קול קרית

ארי מן קדם מן הור
לתקאית לבחון לסדר
קרבא עם ישראל בריל
לנפרותהון בריל דלא
יהון עליהון רחמין ארי
בריל לשיצותהון כמא
דפקיד מן ית משה
ואתא יהושע בערנא
ההיא ושע ית נבריא
מן טורא מן חברון מן
דבר מן ענב ומכל טורי
יהודה ומכל טורי ישראל
עם קרויהון גמרינון
יהושע

קראש המנהיג אונתס בזק וקנה כוכר אחר זכר
מ כבר שאר קרנה עדין מן הארץ לרשתה אל
שעכו כבר חלקה להם יקושט בשלה לשאר
לשנתיים כמו שזכר אחר זה

ואת גטלה וגו אחרי מות יקושט קרית קענקים
מן חברון ומן אל הממקאמות שוכר ושארנו בעזר ובשאר ערי פלשתים עד שלכדס אחרי כן יקודק

רד"ק

מין קהר קחלק תי טורח פלגא כלו
שקורח נחלק חצו קבו וחסו קבו ויל
כמו ואכמ איש חלק כלו שלח קיו טו חילפו יבעל גד
עברג מישר גד ימים רבים ולמענה חמא שלנד
יקושע מעס אחת רלכ כל קמלכ קחלק שזכר
למענה לכד בפעס

מן טורא פליגא
דסליק לשעיר ועד
מישר נר בבקעות
ליבנן שיפול טורא
דחרמון וית כל מ
מלכהון כבש ומחנן
וקטלינון יומין סגיאן
עבד יהושע עם כל
מלכא האילין קרבא
לא חות קר תא
דא שלימת עם בני
ישראל אלהן חיואי
יתבי נבעונית כולא
נס יבו בקרבא

אחת בני רהפסק
קודם שנטו למחש
קנגלה וחס עסק
מלחמה עם שאר
מלכ קארץ ימים
רבים עד שלקח
קכל ויש טורח
טבות ספר קתוב
שקיק סטר לריות
אתבטש קארץ
כדי לקרין ימיו
לפ שצד מעד לו
ואתה תמילגה
אותם וארז
שכעש יקושע על

שנהטל בעלמית קמלכס כמו שחמנ ימים
רבים עסק יקושע וגו שקרי חמנו קקנה כאר
קייית עם משה אחיק עמד ולמה חסרו מעשותו
עשר שטס חלח חמנ יקוש חס חט מעמיל את קארץ
במקרה לשדא ועסק לקס מעלחמו מיד חט מית חל
קנה לח כך עסק משה רבך שאמרת לו נקס
נקמת בט ישראל מעאת קמדיטס וגו מיד וידבר
משה חלקעם לחמר קחלט וגו ואתה עלה בלבך
כך חט מחדר מעשותך שטס ולפכ חיק שטס
פחות מעמסק חמנ דוד רבותי מחשבו בלב איש וגו

רלב"ג

עד זכר חזר זק שכבר לכד יקושע את
חזר ושרשפ ס ממלך חזר קיית ק
קתולת זאת קמלחמה וקנח כל קעס חזר זכר לרז ק
קשיר כל קשמק ואת כל טרי קמלכ קחלק ואת כר
מלכ קס כלס לכד יקושע ויכה קחדס חזר נקס רפ
חזר טעד קזמקס

מן ההר החלק העולה
שעיר ועד בער נר
בבקעות הלבנון תחת
הר הרמון ואת כל
מלכהם לכד ויכס
וימיתם ימים רבים
עשה יהושע את כל
המלכים האלה
מלחמה לא חיתה
עיר אשר השלימה
את בני ישראל בלתי
החוי ישיבי נבעון את
הכל לקחו במלחמה

איתס לח קשיות
כל קשמק וזכר ס
ימים רב עשרת
יקושע מלחמה את
כל קמלכס קחלק
וגו לחות שכבר
עמעל יקוש נעמן
זאת קמלחמה
ונר חזונה קייר
משהל בודיוות
ולזה חרזל שכבר
עא זה כדי לקרין
קיוי ס כבר ייעדו
קסס ט קורא יעול
לשדאל את קארץ
וזכר שלח קיית ער

אשר קשלימה את בני ישראל בלתי קחוי יושב נבשן
שקשלימו עמקס בערמק כמו שזכר וזה מורה ט חט
ז עממין חס קשלימו עם יא קיק מעווייב לקס שלח קרנ
חכל יקבלו על עצמם להיות לקס למש ועבדוס ולזה קורא
מעטא ט מנא כפ שופטים ט תקרב אל ער לקחס עלה
להפסק קורא כלל לכל עיר קיק חו שתקיק מוז עממין חו
מוולתס וחולס קקבל בזה טין ז עממין וזין וולתס
קורא שלח קשלימו וקיו מוז עממין יחוייב לקס שלח יחו
כל קשמק וחס יקיו מוולתס יחוייב לקס קשיס וקמק

רלכג

לפי שהיתה שנוטה צועת עם שכבר היתה זכורה
 מזה לעבור על דברי תורה ראוי שתקוים עם מי
 שאינן מלאשי אומותינו כדי שלא יהיה שם חולל קשם
 ואולם הכתוב עטן עטותם כמון שזכרם לתת להם
 צמון על מרמיתם הו' וקוף צמדות וקוף שראוי
 לדון להפניה על עבדיו ולהציל מיד הקמני עליהם
 הלא הרהר איך התשבתי קושע עם אנשי גבעון
 ויחטפ שכבר רמון אותם לעזור להם כנגד ה' המלכים
 הקמנים עליהם הו' קוף לפרסם עטן הנטלות
 שפסק אז קשם לשל בזאת המלחמה עד שכבר
 קמית מנהם זכרם קברד יותר ממה שקרע ישראל
 צמדות ושתוך קומן קבר שקגבל יקושע נשאלמה
 נקמת גוי אויבו לקורות ה' ויה' נלחם לשל ולפרסם
 זה קמופת וקשירות זכרו' עק שיטת ה' המלכ' הך
 קמערה וליים אבטם גדולת על פי קמערה להער
 כ' למחן עטן המלחמה הזאת למרע לקמתן שונאו
 המלכים קחלה ממש אצל שמו אז על פי קמערה

אבטם גדול' ונשאלו שם אנשים לשמדם בדרך של
 יאחרו עטן המלחמה הזאת וימקרו לרדוף חק
 קנשורים קודם שיצאו אל עריהם בדרך שתש
 קנבמה הך קעת שקגבל יקושע הו' וקוף צמדות
 שראוי להם צמדות ביום טוב שימנח ט' רלככא
 יראה היותו מכלל צמק שפסק ראוי שימקרו ויחיש
 מעשיו ולא ימתין לעשות מה שזכר לעשות ביום אחד
 למחרת היום קחול' ל' ידעמה ילד יום ולזה המצ
 שספר איך טלה קעטן לקושע צמדותו בזמנות
 בעטן המלחמה עד שכבר זכר שפסק אחת נח
 יקושע מלכים רבים ואת ארצם וקם עשרים מלכים
 שזכרו בעטן קל' קודם מלך חצר ואחז כשהתראל
 בזק לא נח צמק צמנים רבים כ' חס יח' מלכים שתמוח
 מן מלך חצר עד קוף זכר המלכים קהם ועל קשתל
 בזק יקושע בזמנות חול' קיה מכלל כל קגיים קחלה
 אשר קוף צמק קעטן לשאל לפח ולמוקש

תס

רלכד

ואלה מלכי הארץ אשר הכובע
 ישראל וירשו את
 ארצם בעבר הירדן
 מזרחה השמש מנחל
 ארנון עד היר הרכון
 וכל הערבה מזרחה
 ואלה מלכי
 ארעא דמחו בני י
 ישכאל ויריתו ית
 ארעהון בעברא ד
 דירנא מדינח ש
 שמשא מנחל
 דארנון עד טורא
 דהרמון וכל מישרא
 מדינחא
 ואלה מלכי הארץ
 זכר תחלה מנה
 שפסק ע' מנה
 מוצאת המלחמה
 יאמן בזק תחלה
 אשר קכו בע
 ישראל וקש ראוי
 שייחם זה למנה
 עמקם כ' על ידו כשפסק ולזה זכר צמק כ' מנה עבר
 וי' ובע ישראל שמו זה וקנה לא קזכר בזק תחלה ש
 מנה לקורות כ' מנה אטפ' שגלה מעלתו מחד קנה
 קיה נצחו חלה המלכים בזכות ישראל מנה קשם ית ברית עם אבותיהם כמון שכבר בתורה

רלכה

ואלה מלכי הארץ
 זכר עבר ענה הארץ
 קכשת ע' מנה
 ועל ידי יקושע ש
 ואלה מלכי ויחם
 טקו וזכרו על שאר
 קארטת שמו ויקוש
 זקן וע' ואלה מלכי
 הארץ אשר קכ' יקושע ובע ישראל וע'

ואחר זה זכר

רד"ק

וקארץ שקטק ממלחמה' אצ"ר
קתעשרנו עוד קכטמים לפאקף

ולאקס עם ישראל כ' ראו שספלו לפמקם בכל ק
קמלחמות ועם ישראל עמדו צוותה קארץ סכשו
ולא קתעשרנו לכטש עוד וכשזקן יקושע אמן ל קא
סיורו ישראל לכטש

ואחסין יהושעית ב
כל ארעא פכל ב
דמאל יתעם משה
ויהבא יהושע ל
לאחסנא לישראל
בפלגתוון לשבטיהון
וארעא שרובת
מלמעבר קרבא

קארץ קנשארית שנ
ויקושע זקן כל צמיני
ואמן ליקושע שיחוק
אורה צמיני וקתחיל
כ' צמיני שקס יקודק
ויקף שוכמנו ברנח
קקדש שאו יתלו תחל
כ' קס רחשי ישראל ו
ואלף יעמדו ע

גבול קרץ ישראל יקודק מעדרוס ויוסף מעטון וקו
שכמים צמקס וכיון שעלף קמול לחלו קאטם וכשו
קגבולים קאט כ' כל קארץ ככבשת כ' קמערו גבול
קיס קגדול וקמזרח קירדן ויס ככרית לפכ נהעכל
לכטש ל' קשכמים עד שכוו לשילף כ' לח קיו חושאין
כ' פן שקיו קגבולים צמקס וקכטעטם קשארים קיו
צמקס וכל ישראל קיו לפס ערים קרנה לשנת צמקס
צורץ קככבשת וכאשר צו לשילף אחר יל' שנה
קמשצו לגלגל אמן לפס יקושע שיכתבו קערים שקס
כ' יקודק ויוסף ויעשו מקס שכעב חלקים ואחר כך
ימיל גרל צמקס על פי קקלפי ועל פי יל' לשנת
קשכמים כ' פן סימטורש למטק מן קפפוקים ותאר
קגבולים כעשב שמו חכב וסכע שירד לעמקו של
תבוס ולא יעשה גדים לכאן ולכאן כ' פן שיעשו כל
קחילפות ואלף מלכ קארץ

רלב"ג

וזכר עם זק שקארץ שקטק ממלחמה
כ' לח קיו כלממים עם ישראל ולא ישראל

עמס ואטפ' שכבר נשאר קרנה מן קארץ לרשתה'
ואולם קתעלות קמנעשים מזה קספר קס חלו
התועלת קראשון צמעה וקוץ מנה שוכר מעטן
קמוצו וקו שכל

ויקח יהושע את כל
הארץ ככל אשר
דבר יהוה אל משה
ויהנה יהושע לנחלה
לישראל כמחלקותם
לשבטיהם והארץ
שקטה ממלחמה

ומנה סמנה בזכר
ממנה סכשונו לעשו
סס כ' פן שוכר כ' פ
כ' תצו וקנה קתו
כ' פן קמעק קואר
לפוסיק אוקרק ל' פ
כעטן שמיורה
קתו ולזק כמנה
סס וצאק סס

קכרנה לפולקר גריוס למי שקימנה וקקלל כ' פ
עצל למי שיסור ממנה כ' כ' פן קישרה אל שהדק
כ' פן מות קקשנה קאלית כ' פן קיו מוסט ז' פ
יותר ראויים לרשות קארץ" ה' וקו צמדות
וקו שראוי לחדס לתשכ
אורתם של ימקור כעשייתם כ' פן קעב ואטפ' שככ'
ירחק כ' פן קמחשנה שקעטן קקוץ ראוי שיעש
קלח תרחק מנה שקרק לשדא עם יושב גבען מוסט
שמקרו לכרות לפס כ' פן מרס שאלו את פ
א' כ' כ' פן קשינה לפס קחרטק אחר זק כ' פן ממנה
שקצחס לעטור כ' פן מנה ממנה שנה כ' פן קאל
לחיות כל נשמנה מקערים קקרות חס ל' פ
מקערים קרחוקות אשר לח מערי קמים קאל
קמנה ר' פן עמינין" ה' וקו צמעות קוץ ס
קשטפ אשר לפ קדין אינה שטעה כ' פן ז' פ

עשרה
עשרה
עשרה
עשרה

רלב"ג

ואמר זה זכר מלכות קאחן א
אשר קנה יקושע עבד ישראל
בענין קירדן ושכנר
ענין יקושע עבד ישראל
ינושא כעמלקיתם לפי קאוסן קמוכר בערקה
וקנה זכר

רד"ק כל אק לא מלכותם שזכר לא קים
מלך אשכנזי חזק לבדק אלא
כל ענין וענין שזכר קיתק ראש מימלכתו וקים
מושל על עירות וכפרים אחרים ויהוושע
וקארן שארקה קרנה מלך לרשתה מימנה
שאמר להברקס שארקה לרשתה של ככנשי

מלך חרמה אחר מלך ערד אחר
מלך לבנה אחר מלך עדלם אחר
מלך מקרה אחר מלך בית אל אחר
מלך תפוח אחר מלך חפר אחר
מלך אפק אחר מלך לשרון אחר
מלך מדון אחר מלך היצור אחר
מלך שמרון מראון אחר
מלך אכשף אחר
מלך תענך אחר מלך מגדו אחר
מלך קדש אחר
מלך יקנעם לברמל אחר
מלך דוד לנפתר דוד אחר
מלך גוים לגלגל אחר
מלך תרצה אחר כל מלכים שלשים אחר

מלכא דחרמה חדר מלכא דערד חדר
מלכא דלבנה חדר מלכא דעדלם חדר
מלכא דמקרה חדר מלכא דבית אל
חדר מלכא דתפוח חדר מלכא דחפר
חדר מלכא דאפק חדר מלכא דלשרון
חדר מלכא דמדון חדר מלכא דהיצור
חדר מלכא דשמרון מראון חדר
מלכא דאכשף חדר מלכא דתענך
חדר מלכא דמגדו חדר מלכא דקדש
חדר מלכא דיקנעם לברמל חדר
מלכא דדוד לפלג דוד חדר
מלכא דעממין לגלגל חדר
מלכא דתרצה חדר
כל מלכא תלתין וחד

ויהושע סיבעל ביום ויאמר יי ליה
את סבתא עלתא בומין ווארעא
אשת ארת סגאה לחדא למידתהו
דא ארעא
דאשת ארת
כל תחומי
פלישתא וכל גשוראיו

ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אלו
אתה זקנת בא תבימים והארץ נשארה
הרבה מאד לרשתה ואתה ארץ ח
תגשאר תבל גלילות הפלשתים וכל
תגשור

סיון מלך באמור אהדי תכבד שבון
 שליט מעד עד על כף נחלא דארנון
 ונחלא ופלנות ארעל עד ועד יונקא
 דנחלא תחומא דכנע עמון וימישראל
 עד ים גנוסר מדנחא ועד ימא דמשרא
 ימא דמילחא מדינחא אורחבית
 ישימות מדדומא תחות משפך מ
 מרמתא ויתחום עונמלכא דמתנוק משאר
 גברא דיתכ בעשתרות ובארעיי
 ושלטיט בטורא דחרמון ובסלכה ובכל
 מתנן עד תחום גשורא ונאפקירוס
 ופלנות ארעל עד תחום סיון מלכא
 דחשבון משה עברא דיין וכנע ישראל
 מחנון ויהבה משה עברא די יירותא
 לשבטא דראובן ולשבטא דנדר
 ולפלנות שבטא דמנשה ואלן מלכ
 ארעא דומחא יהושע וכנע ישראל
 בעברא דירדנא מערבא ממישר גר
 בבקעת לבנון עד טורא פלינא דסליק
 לשער ויהבה יהושע לשבטא ד
 דישראל ירותא בפלונתרון בטורא
 ובשפילתא ובמישרא ובמישפך מ
 מרמתא ובמדרבא ובדרומא חיתא
 אמורא וכנענא פריזא חואי ויבוסא
 מלכא דיריחו תר
 מלכא דע דנסטר בית אל הר
 מלכא דירושלם תר מלכא דחברון
 תר מלכא דירמות תר מלכא דלכיש
 תר מלכא דעלון תר מלכא דנדר
 תר מלכא דדבר תר מלכא דערד תר

סיון מלך האמרי הישב בחשבון מישל
 מעד עד אשר על שפת נחל ארנון ותוך
 הנחל וחצי הנלעד ועד יבקת נחל גבול כנע
 עמון ויחעדבה עד ים כנרות מזרח הועד
 ים הערבה ים המלח מזרח הרך בית
 חישמו ותומתמן תחת אשרות הפסגה
 וגבול עונמלך הכשן מיתר הרפאים
 היושב כנע שתרות ובארעיי ומישל כהר
 חרמון ובסלכה ובכל הכשן עד גבול
 הגשור ויחמעבתו וחצי הנלעד גבול סיון
 מלך חשבון משה עבר יהוה וכנע ישראל
 הכוס ויתנה משה עבר יהוה ירושה
 לראובן ולנדר ויחצי שבט המנשה
 ואלה מלכי הארץ אשר חכה
 יהושע וכנע ישראל בעבר הירדן ימרה
 מבעל גר בבקעת הל לבנון ועד הור החלק
 העולה שערה ויתנה ירושעל שבטי
 ישראל ירושה כמחלקתם כהר ובשפלה
 ובערבה ובאשרות ובמדרבא ובגבול החתני
 האמרי והכנעני הפרזי חתני והיבוס
 מלך יריחו אחר
 מלך חעי אשר מצד בית אל אחר
 מלך ירושלם אחר מלך חברון אחר
 מלך ירמות אחר מלך לכיש אחר
 מלך עלון אחר מלך נדר אחר
 מלך דבר אחר מלך נדר אחר

רד"ק

עמו קר' לונט ומגדי עס יצט שטן קינשק קיחד נאמן עמו אעפ"אן זכרו לפי שזכר קצת
קיחד אמן עמו כאלו זכרו וקריתים נזר קעמק כתרעמו נשורא דמישרא

עמו הר' אובני והגדי לקחו נחלתם אשר
נתן להם משה בעבר הירדן מזרח כ
באשר נתן להם משה עבר יהוה מעדוע
אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר
בתוך הנחל וכל המישור מידבא עד ד
דיבון וכל ערי סיון מלך האמרי אשר
מלך בהשבון עד גבול בני עמון והגלעד
וגבול הנשורי והמעכת וכל הר הרמון
וכל הבשן עד סלכיהל ממלכות עוג ב
בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי
הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה
וירשם ולא הודישו בני ישראל את ה
הנשורי ואת המעכת וישב נשור ומעכת
בקרב ישראל עד היום הזה רדק לשבט
הלוי לא נתן נחלה אשירה אלו י
ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לוי

ויתן משה למטה בני ראובן
למשפחותם ויהי להם הגבול מעדוע
אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר
בתוך הנחל וכל המישור על מידבא
השבון וכל עריה אשר במישור דיבון
ובמות בעל ובית בעל מעון ויהיה וקדמות
וכפעת וקריתים ושנמה וצית השחר בור
העמק ובית פעור ואשרות הפכנה ובית
השימות

עמיה שבט ראובן ושבט נזר קברו
אחסנתהון ריהב להון משה בעברא
דידנא כריתנא כמא דיהב להון כשה
עברא דיי מעדוע דעל כף נחל ארנון
דארנון וקריתא דיבון נחלא וכל מ
מישרא מידבא עד דיבון וכל קרול
סיון מלבא דאמרא אהרמלך בהשבון
עד תחום בני עמון וגלעד ותרום
גישורא והאפקירוס וכל טורא דהרמון
וכל מתנן עד סלכיהל כל מלכות עוג
במתנן דמלך בעשתרות ובאדרעי
הוא אשתאר משאר גברא ומהיעון
משה ותריבנין ולא תריבו בני ישראל
ית גישורא והית אפקירוס ויתב
גישורא והאפקירוס בני ישראל עד
ימא דרין לחוד לשבטא דלוי לא
יהבא חסנא קרבנא דיי אלהא ד
דישראל אנון אחסנתה כמא דמליל
ליה ויהב משה לשבטא
דבני ראובן לזרעיתיהון והיה להון
תחומא מעדוע דעל כף נחל ארנון
וקריתא דיבון נחלא וכל מישרא עד
מידבא השבון וכל קרול ארבי מישרא
דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון
ויהיה וקדמות ומיפעת וקריתים
ושנמה וצית השחר במור מישרא
ובית פעור ומישפך מרמתא ובית
שימות

ד"ק

מן קשיחור אשר על פט מצרים ונג חמשת סרט שלשתים וקשים סוכר בזק הפסוק ארזין
מימנים חמשת סרט שלשתים ונג חמשת סרט שלשתים וקשים סוכר בזק הפסוק ארזין
חמדי לרב חמשת סרט שלשתים ונג חמשת סרט שלשתים וקשים סוכר בזק הפסוק ארזין
סמס עוים שעות את מקומם דא עוים ששו לאזאת קרנה דא עוים שכל קרואה אורתם חוזות עוק חמדי
יוסף וזית לכו שיתפר דרי סיט ונדרזל שזק סרטים קורא מונה ומתחלף קרואס חמשה ארז יוסקן חמדי קוקי
שלקן חמשה פ' קחשונ

שקן חמשה פ' קחשונ
שקן חמשה פ' קחשונ
מן קרטים קחשונ
ועד יש למרש חמשה
סרט שלשתים קעזתי ו
וקחשונדי ונג קס חמשה
ועד שאר לכטש ארץ
קשים שחיקמן קסאשת
ועד בדבריקס עוים
מתעמן בכו סמכו עטמ
לפסוק קנא חמדי
מתעמן ולפ' פשט קפסוק
מתעמן פ' מדרוס כלמן
מנד דרוס שארת כ
ארץ קכטע מתעמן ונג
והארץ קגבל חמר
קסמוך ומשפט
קארץ ארץ קגבל וכן
קארון קברית קארון ארון
קברית כל יוסף קקר
ונג ארט אוריש ונג
אחרי מותך רק קטל
ונג ויכטש לחמר זמן כ
שנש ושנ' מנה שכל בעל
כאשר עיתך שכל וזת
תמלנש ארתם

מן השיחור אשר על פט
מצרים ועד גבול עקרון צ
צפונה לבמע תחשב ח
חמשת סרני פלשתים
העזתי והאשרודי ה
האשקלונותי והעקרון
והעוים מתעמן כל ארץ
הבנעני ומערה אשר
לצידנים עד אפק עד גבול
האמרי והארץ הגבול
הלבנון מורח השמש מבבל
נד תחתה הרמון עד לבוא
חמת כל ישיבי הררמן
הלבנון עד משרפות מים
כל צידנים אנכי אורישם
מפני בני ישראל לך הפילה
לישראל בנחלה כאשר
עיתך ועתה חלק ארץ
הארץ הזאת בנחלה ל
לתשעת השבטים וחצי
השבט המנשה

מן שיחור דעל אפי מצרים
ועד תרום עקרון צפונה על
ארע בנענאי תתמנה משא
טורני פלשתאי עזתי ו
ואשרודאי אשקלונאי ונתאי
ועקרוןאי ועזאי מדרומי
כל ארע בנענאי ומעתה
דיל צידונאי עד אפק
עד תרום איכוראה וארע
גבול כל לבנ מרנח ש
שמשא ממישרנד שיפולי
טורא דרמון עד מעלנא
דחמת כל יתב טורא
מן לבנ עד חריש משא
כל צידונאי במימרי א
איתריכנון מן קדם בני
ישראל לחוד פלינה ל
לישראל באחסנא כמא
דפקידתך ויכען פליג ית
ארעא דרא
באחסנא
להשעת שבטין
ופלגות שבטא
דמנשה

דֶרֶךְ

מידן ונטל מרגו ידלו ויחמומיק כלומ קעריס קסמוסות ורצוי קגלעד ועג למזכב
מזכר למשפחות מ קיז קיזר וקס כז נלעד עזק עני אנות לקחו נחלתם בצרז כנען

ובעמק בית הרם ובלתגמרה וסכות וצפון
יתר מלכות סיוון מלך השבון הירדן
וגבל עד קצהים כנרת עבר הירדן מ
מזרחה ואתחלת בני נד למשפחתם
העריס וחריהם ויתן משה לחצי
שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה
למשפחות סיוהי ונולס ממתגסכל הבשן
כל ממלכות עוגמלך הבשן וכל חורת
יאיר אשר בבשן ששיסעיר ורצוי הגלעד
ועשתרות וארדעי עדי ממלכות עוג
בבשן לבני מכר בן מנשה לחצי בני מכר
למשפחותם אלה אשר נחל משה
בעדבות מוא כמעבר לירדן ויהו מזרחה
ולשבטה לוי לאנתן משה נחלה יהוה
אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר רמס
להם ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ
כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכרין
ויהו שעבן נון וראשי אבות המטות לבני
ישראל כגורל נחלתם כאשר צוה יהוה
בד משה לתשעת המטות ורצוי ח
המטה כי נתן משה נחלת שני ח
המטות ורצוי המטה מעבר לירדן
וללויס לאנתן נחלה בתוכם

ובמישרא בית הרם ובלתגמרה וסכות
ועפונא שאר מלכות סיוון מלכא ד
דחשבון ירדנא ותחומיה עד סייפי ים
גנוסר עברא ירדנא מדינחא דג
אחסנת בני נד לורעיהוון קרוי
ופציהוון ויהב משה לפלנות
שבטא דמנשה והוה לפלנות שבטא
דבני מנשה לורעיהוון והוה תחומיהוון
ממחנים כל מתנן כל מלכותיה דעוג
מלכא דמתנון וכל כופרע יאיר די כ
במתנן שתין קרוין ופלנות ארע גלעד
ועשתרות וארדעי קרוי מלכותיה דעוג
במתנן לבני מכר בר מנשה לפלנות
בני מכר לורעיהוון אלן דאחסן
משה במישרא דמוא כמעברא ל
ירדנא דיריהו מדינחא ולשבטא
וללוי לא יהב משה ארסנת
מתנן דיהב להוון יו מלכות
דישראל אגון אחסנתהוון כמארמליל
להוון ואלין דאחסינו בני ישראל בארעא
דכנען דאחסינו יהוון אלעזר כהנא
ויהו שעבר נון ורשי אבות שבטא
לבני ישראל כעדרכא איתפלנית להוון
אחסנתהוון כמארמליל יו בידארמשה
למיתן לתשעת שבטין ופלנות שבטא
ארייהב משה אחסנתהוון שבטין
ופלנות שבטא מעברא לירדנא ו
וללוי לא יהב אחסנא בניהוון

רדק

נשים סיוחן יושב קירן אל חמשת מלכ מדין קו נשים סיוחן ועד שקו סיוחן וקו סיוחן
יושב קירן קודם שלכדום ישראל קו יושב קירן נשים סיוחן שרצה מינשלת סיוחן
קו מדין נשים קקס ואת כלעם בן בער קקוסם לפודיעט לן קקוסם לן קקוסם וטנו יתע לשעה קיתק קו
לכבוד ישר בן אלנו מלאך ה' לדבר כטאות קקס וילאך מנצח כלעם סיוחן וילך וישל מנצח מנו גל
סחור סס לנקש שכרו על קטנה שנתן לפווח ולמדין לפווח כמותקן קיסות וזמן כט ישראל עמקן ויקי קקף וק
קקס וזק שאמל לכה איטק

אזר יעקב קעט קזק
כמו שנתו בדבר כלעם
וכשרה שנתקיימנה
עזרה ה' קירן
למוח ולמדין לנקש
שכרו מקס" אל חללקס"
עס חללקס ונמוקו עתל
רבים ועתורק עתנע
חללקס וקוא נככמווינאו
קאנשים על קנשים
ואחרים זולתו וישנו דרש
שקו מלכ מדין עס
כלעם עושים כשפס
ונרקיס מנסט כט ישראל
ופרדיון זאוויר כון שקרא
לקס שנסס את קעצן כטל
על חללקס ועד אמל על
חללקס שעפולו אי כט
מיתות כיתדין ועד
אמרו ט שנסס קרנע"

וכל ערי המישור וכל
ממלכות סיוחן מלך האמרי
אשר מלך בחשבון אשר
הכה משה אותה ואת נשיאי
מדין את או ואת רקס ואת
עור ואת חור ואת רבענסיכי
סיוחן יושבי הארץ ואת
כלעם בן בעור הקוסם חרנו
בני ישראל בחרב אל ח
חלליהם ויהי גבול בני ראובן
הירדן וגבול זאת נחלת בני
ראובן למשפחותם הערים
והעריהן ויתן משח
למטה גר לבני גר למשפחותם
ויהי להם הגבול יעור וכל ערי
הגלעד וחצי ארץ בני עמון
עד ערוער אשר על פני רבה
ומחשבון עד דמת המצפה
ובטוגים וממתנים עד גבול
לדברי

וכל קרוי מישור וכל מלכות
סיוחן מלכא דאמורא
דמלך בחשבון רי מחא
משה יתחווית דברבי מדין
ית אויות לקס וית צורות
חוריות רבע דברבי סיוחן
יתכא ארעאי וית כלעם בר
בעור קסימא קטילובני
ישראל בחרבא על ק
קטיליהון ויהוה תחום בני
ראובן ירדנא ותחומיה דא
אחסנת בני ראובן ל
לזרעיהון קרויא ופצהיוון
ויהב משה
לשבטא דגר לבני גר
לזרעיהון ויהוה להון ת
תחומא יעור וכל קרוי גלעד
ופלנות ארע בני עמון עד
ערוער דעל אפי רברי
ומחשבון עד דמת מצפינא
ובטוגים וממתנים עד ת
תחום לדברי

הירדן וגבול

רדק

ט קיו צמ יוסף שט ממות' אס תאמ' אס לשנא לוי לא עתן מלפ קייד קיו
השעת הממות' וצמ קממק וצמ ממות' וצמ מעבר לנדן קנא שט

עשר' ואס שנא לוי אינפן כוחל קייד קיו יכ' אמן ט קיו צמ יוסף שט ממות' וצמ שט
עשר ממות' למקמקס ולקטנס כהנא לבשרהון ולגיתיהון ללכממות קנא וצממות
דקית' בן ארבעים וע' כאשר עסלנב' פ' ולא כאשר עס פ' כחאק שחאזר קימ עמס

טד זאס א
קממזק קייד
נכס עמקס
נדבריו כדי סאן
יקרעקו ושן ס
שנאו לממז קשע
דבר אמית וזק
כאשר עס לבני'
ולא כאשר עס ט'
ונדדדד
שקחיל לנדד כ
נדבריקס כשאמ
ויקס כלב אית
קטס אל מנא
קחיל וצמנוס וז
כלנד עשא לט
בן עמס' וקס
קטט שמסייע
קימקס ושקן
זאחי אשז טע
עמי

אריהו בני יוסף תרין
שכמין מנשה ואפרים
ולא יהבו חלק ללואי
בארעא אלהין קרון
למיתב ורוחיהון
לבעריהון ולגיתיהון
במאדפקיד יו יר
משה בן עבדו בני
ישראל ופליגו יר
ארעא וקריב ובע'
יהודה לות יהושע
בגלגל ואמר ליה
בלבר יפנה ק
אתידעתית
דכליל ליו עם מ
נביאה דיין על עסק
דיליו ועל עסק דילך
ברקס גיאה בר א
ארבעין שנין אנא
בד' שלח משה ע
עבד אדני ית
מקס נאה לאללה
ית ארעא ואתיבת
יתיה פתגמא במא החורה עם לבני

רלבג

וקנא זכר ט יקושע
זקן זל צממיס
והארץ
שארק קרנא מנא
לרשקה ולא יתכנע
מנא זקנות לקשנס
קמלממ סע מנא
קנא אריס ועור
מיתקא' שיטא
לנרא דמלפ כאל
כנשוק כלל לל
קצמייס וקטשט
מנא ט קצמיי
ומל לקח חלק
מעבר לנדן וחולס
לשנא קלוי לא כהן
מלפ כמו שנעמד
וחולס עתו ללויס
צורן עריס לשנת
ומנרסיקס
למקמקס וקטנס
כמו שצמ קש' אית
מנא עמק

ביהו בני יוסף שש
ממות' מנשה ואפרים
ולא נתנו חלק ללואי
בארץ כי אס ערים
לשבת ומגדשיהם
למקניהם ולקניניהם
כאשר עשה יהוה את
משה בן עשו בני
ישראל ויהלקו את י
הארץ ויגשו בני
יהודה אל יהושע ב
בגלגל ואמר אליו
כלב בן יפנה חקנו
אתה ידעת את הרבר
אשר דבר יהוה אל
משה איש האלחים
על אודת ועל אודתך
בקרש בדנעבן ארבעים שנה אנכי
בשלח משה עבד יהוה אותי מקדש
בדנעלרנל אתה ארץ ואשב ארנו
דבר כאשר עם לבני

בקרש בדנעבן ארבעים שנה אנכי
בשלח משה עבד יהוה אותי מקדש
בדנעלרנל אתה ארץ ואשב ארנו
דבר כאשר עם לבני

רדק

קאדס קגדנוכ
בענקיס קואד
אנדקסאל קחיימן
שאי ור רלמי
אדבע שמו דק
על סקאטע אל
צטו וקארץ
סקטק מימלחמה
מונס רעטן
ראסן לחק
שכטש
סטטותיקס
ככטע קאמוריס
ולא נאכטע עד
למלחמה עליקס
לכד קחלו לעפוק
ככטש קארץ חז
יתעלו בט ישל
קאריש קשאר
ומא קאל קגדול
קאל אברקס
אנדכן סגרטלוקס
סקארץ שקטק

רלבג

וקנע זכר שכבר נטשו בט יקודק אל יקאטע צנלע ט קיה קמשכן סס אז
ולזק קיה סס יקאטע וקנע צלו לשם עם כלב לכטודו ט נשיא קיה עליקס
וירק על זה ט קאל לנדו דבר עם יקאטע ולמדכן מימלחמה זה ארבע וחינש שנה מיחו
דבר יקאטע דבר קזה אל משה טו שטס קיה זמן כטשס קארץ כמו שזכרו רזל וזה ט
שנה קשטת לנצח בט ישל מלחמה מימלחמה נטשו ישראל כמו שכזכר כפרש צמדבר סיע
ולחך מיטעס

וישם חנרוץ לפעם קרית
ארבעה ארס הנדול
בענקיס הוא והארץ
שקטה ממלחמה
ויהי הנדול למטה בני
יהודה למשפחות סאל
גבול ארום מדבר עין
נבה מקצה תימן ויהי
להם גבול נגב מקצה ים
המלחמן הלשון הנזה
נגבה ויצא אל מנב ל
למעלה עקרבס ועבר
ענה ועלה מנב לקיש
ברגע ועבר חצרון ועלה
אדרה ונסב הקרקעה

ושום חכרון מלקדמין ק
קרית ארבע אינש רב ב
בנבריא הוא וארע
שדוכת מלמעבר קרבא
ויהוה ערבא
לשכטא רבני יהודה
לזרעית חוץ על תחום ארום
מדבר ארעין דרומא
מסייפ דרומא ויהוה להון
תחום דרומא מסייפ ימא
דמלחמן כפא דמתפני
לדרומא ונפיק למדרומא
למסקני דעקרבס ועבר
לצון סליק מדרומא ל
לדקסנא וועבר ל
לחצרון סליק לאדר
ומסתדר לקרקעא

אלח מנה
קמנדל ולש
שמעט קיות
מנא לפט
פרעק עד
יוס מנות קיו
מנא ט
קוא קיה טן
פ בעמנו
לפט פרעק
קש נשלו
מנעט צד
קמנדל עד
יוס מנות לח
ויהוה על זה
מנא ששאר
מנאש קשט
ולזק ראוי

סיוכן שמנש צהר סייעידו מן שצטו קמנדלס
יחסר עד מלת עד וקוא לט שנ ולזק קוא מימלח
שמעט מיותת מנה רב עה עד שאמר כלב
זה קמנחמ קיו ק שט וחלק מנהש קז ולש אלח
שליס זה קכטש עד אחר זה וזה ט אחר שכטש
כלב אית חכרון זכר שקארץ שקטק מימלחמה
קנע זה מימלחמה שכבר יתכן שיקיו ימי קכטש
שכטש וזכרו רזל שיימי קחוקה קיו גכו שטס ולח ידעתי לזק סימך שלם וידמנה שכבר קבלו זה עקבלא

מימלחמה מן שנה שכבר אית חזקן בקרית ארבע
שאמרנו לו נשיא חלקים ארבע ונע כנגד מנאש תימן מעבר
טן קיה לנד דרום ולח כל דרום קגטל לא מנאש דרומא מימן
קלשון לשון קיס ותי מן כפ רמתסט לדרומן רלשון סלע
ויצא א מנב א קמנקיס שקיה מנב א מעלה עקרבס
שכטש וזכרו רזל שיימי קחוקה קיו גכו שטס ולח ידעתי לזק סימך שלם וידמנה שכבר קבלו זה עקבלא

כשנו את הארץ ואנחנו שאלנו ראונו מפסוק בארבע
עשרה שנה חזר אשר קבעה קשרי ש ישראל לא
מנו לנבולות ואמיטין חלם חזר שאלנו והפסוק אמר
ש ארבע עשרה שנה חזר קרובן קיה תחלה יונל
שאמר בראש קשנה בעשור לקדש איזו קיה ראש
שנה שראש שנה בעשור לקדש קוי אומנו שנה יונל
צו ומשכננו ישראל לארץ אי איתנו מונח יל
שנה חזר קרובן תחלה יונל חס לא תנח יל שנה

משכננו עד שימנו וקיס שבע שבעו ואנחנו שאלנו
מאז דבר יהי ש קמעות קאלו אמר משה לכלב שרפיה
לן חזרון לשנה אשר קלך ישראל במדבר טעם לזה
ארבעים וקמט שנה שזכר זה כלומר זה קומן קארך
מן קדבר אשר דבר יהי עד קיום לפ שקלך ישראל
במדבר לן שנה בעשן קמנדלס ויתר דאזל טעם ישראל
במדבר שראש טעם אשר קלך טעם משה
הט

עד בען אנא יומא דין תקיף
כיר בומא דשלחיתו משה
כחלי דבבן ובן חלי דבען
לאנחא קרבא למיפק ו
ולמייעל ובען הב לית טורא
הדין דמליל מן בומא הוא
ארי את שמעת בומא הוא
ארי גבריא תמן וקרין
בברבן כריבן מאים יהא
מימרא דיל כסערי וארתנון
במא דמליל מן וברכה
יהו ישעיהו ית חזרון לכלב
בר יפנה לאחסנא על בן
חות חזרון לכלב בר יפנה
קמוצה לאחסנא עד יומא
הדין חלף דאשלים בתר
דחלתא דמא אלהא דישראל

עודני היום חזק באשר ביום
שלח את משה כבחי אן
ובכחי עתה למלחמה ולצאת
ולבא ועתה תנה לי את החר
הזה אשר דבר יהוה ביום
ההוא כי אתה שמעת ביום
ההוא כי ענקים שם וערים
גדלות בערות אולי יהוה את
והאשר דבר יהוה
ישעיהו יתן ארת
חברון כלבן יפנה לנחלה
על בן היה חזרון לכלב בן
יפנה הקנוי לנחלה עד היום
הזה יען אשר מלא אחרי
יהוה אלהי ישראל

דק

ככחי אן
וככחי ע
עשה צלו זכר קדמון
זה חזר זה כמו כעס
ככין כענד כלדושו
וקדומים לקס שקאל כמו
שאמר קעס ככין וקכין
כעס זכין כחי עתה ככחי
אזוכחי אזוכחי עתה
קכל שוק ועתה יהי
אות כמו יהי עמי זכין
לכך לן אקדולני ואדבר
אותם וקדומים לקס
ויברכוהו ויתן את
חזרון לכלב
פי שדק קשר וחזריה ש
קשר עצמק קיתק מקלש
כמו שאמר בפסר ערי
קמקלש ועוד חזרון

ומגד שיק קיו לכמטס ופי רצון סעדיק ש על כן נקרא חזרון קרית ארבע לפ שנסלה לארבעה חלקים כסלה
בראשונה במלך זמלק שש יקודק ולעיס בערי מגדש ולכמטס בערי מקלש ולכלב בשדותיה וחזריה

ובכל אלה קבולים קאי אומר ועל ש ירושלים
גבולה מכל קדמות עמק רפאים תי מישר
גבריאל וקורא שמואל עלו כמלקט שכלים בעמק
רפאים וקיה קמקום קקורא מלון קגבורים
קעמקיס ויתר קגבול בעל

למיכלו בע יקודק לקוריסס וממק שאין בעלת בעמין
בעמין עריקס אחר כפלן להם בעלת וכל עקאלף ער
יטסי קיא ירושלים ידמק ש ירושלים קיתה ממלת בע
בעמין ולזה כפל קמחלקת חס עמלקה ירושלים לשמים
חס למי יטל ספק

רדק

ויתר קבולית כל ויתר
ויסדר כמו ונמחוגר
יתר קו וית כלס ויסדר
שקוי עמן סטב
מנען מי כפתון קוצר
קנקרא בדברי רבותם
זלשן עמס
וגבול יס קימק
קגדול
וגבול יקודק למערב קיה
קיס קגדול וגבול כלומר
קיס קגדול וגבול קיה
גבול יקודק לנד מערב
וכן תי ותחומיק
ויוריש משס כלבונג
לאחר מנות יקוש
כ עדין עמי יקושע לא
כלבדק חדרון כמו שט
צמר שופטים ולר
ככה פה אלן מפת ק
קחלקה
חס דבר למטה

ותאר הגבול מראש ההר
מעין מי נפתוח ויצא אל ערי
הר עפרון ותאר הגבול בעלה
היא קרית יערים ונסכה גבול
מבעלה ימה אל הר שער
ועבר אל כתר הר יערים
מצפונה היא כסלון וירד בית
שמש ועבר תמנה ויצא
הגבול אל כתר עקרון צפונה
ותאר הגבול שכרונה ועבר
הר הבעלה ויצא יבנאל והיו
תוצאות הגבול ימה וגבולים
הימה הגדול וגבול זה גבול
בני יהודה סביב למשפחותם
ולכלבן יפנה נתן חלק
בתוך בני יהודה אל פי יהודה
ליהושע את קרית ארבע אני
הענק היא חדרון וירש משם
כלב את שלושה בני הענק
את שש ואת אחימן ואת
תלמי לירי הענק

ויסדר תחומא מריש טורא
למבוע מי נפתוח ונפק ל
לקרוי טורא ד עפרון ויסדר
תחומא לבעלה היא קרית
יערים ומסתחל תחומא
מבעלה לימא לטורא ד שער
ועבר לעבר טור יערים ס
מצפונה היא כסלון ונחית
לבית שמש ועבר לתמנה
ונפיק תחומא לעבר עקרון
לצפונה ויסדר תחומא ל
לשברון ועבר לטור בעלה
ונפיק ליבנאל והיון מפקנהו
דתחומא לימא ותחום
מערכא ימארבא ותחומא
זין תחום בני יהודה סחור
סחור לזר עיתהון ולכלב בר
יפנה יהב חלק בנו בני
יהודה על מימרא ד יליון שש
ית קרית ארבע אבותון ד
דבריא היא חדרון ותריד
מתמן כלבית תלתא בני
גבריאלית ששיות אחימן
ויתלמי בני גבריאל

דק

זה יקח לכם גבול כגבול קיה לו למי לקח שקרי כל קמרחא ספור דברים קאי ויתכן שרואו כן קיה
קבטל לקח כמו שאמר בענין זה יקח לכם גבול כגבול ועלה קבטלנו אכן כן בן ראונו
אדום קמקום קיה שמו כן ראונו וכן תי בר ראונו ושם קמקום אכן אולי קיה שם אכן גדול
לסימן לגבול מקום ועלה קבטלנו אל קבטל אשר ככה למעלה אדומים קראו קמקו גלב וקראו גלגל
לעמן ידוע אצלם וכן תי למקנא דאדומים לשון רוב תי לשון קראו וקראו בדברי גלגל קראו

מכבס קבגרי
וכתי שרה
טוב קקל
משטח קבדיו
ונקרא קבטל
רובל שם
שמעשה קב
קבגרי ברנשו
בעה שמכבס
ועלה קבטל
ג בן
קנס תי
חילת בר קנס
וקראו קב קזק
סמוך לרואל
וקראו קמקום
שמיני וקראו
מסע קבולל
קבטל ושם
אדום קמקום
מקדס בן קנס
ומא ועלה קבטל
וקיה מקום קזק
גיא חיסו חיסו
עלה כבד קב
אלו על קמקום
שקיה ט קב

ועבר לעצמו ונפך ל
לנחלא דמצרים ורואו
מפקנהו דתחומא לימא
דין יהא לבון תחום
דרומא ותחום קדומא
ימא דמלחא עד סייפי
ירדנא ותחומא לרור
צפונא מבקף ימא מסייפי
ירדנא וסליק תחומא
לבית חגל וועבר מצפונא
לבית מישרא וסליק
תחומא לאבן כהן בר
ראובן וסליק תחומא
לדבר ממשך עבד
וצפונא מתפני לגלגל
דלקבל מסקנא דאדמים
דרדומא לנחלא ועבר
תחומא למי עין שמש
והו מפקנהו לעין קבדא
וסליק תחומא לחילת
בר הנום לעבר יבוס
מרדומא היא ירושלם
וסליק תחומא לריש
טורא דעל אפי חילת
הנום מערבא דבסייפי
מישר גבדיא צפונא

ועבר עצמו והוציא נחל
מצרים והיה תוצאות
הגבול ימה זה יהיה לכם
גבול גבול וגבול קדמה ים
המלח עד קצה חירדן
וגבול לפאת צפונה מלשון
הים מקצה חירדן ועלה
הגבול בית חגלה ועבר
מצפון לבית הערבה
ועלה הגבול אבן כהן בן
ראובן ועלה הגבול דברה
מעמק עבד וצפונה פנה
אל הגלגל אשר נכח
למעלה אדמים אשר
מנוב לנחל ועבר הגבול
אל מי עין שמש וחיו
תוצאותו אל עין רגל
ועלה הגבול עין הנסא
בתף היבוס ומנוב היא
ירושלם ועלה הגבול אל
ראשה הר אשר על פלגי הנם ימרה
אשר בקצה עמק רפאים צפונה

רלבג

ועלה קבטל בן
קנס קל כקל
קיססי מנוב
קיא ירושלים
ידמק מנוב קמקו
שירואל לרא
עמק קל שמיים
ורואל מק שמיים
אחר זה וקראו
קיססי יושב
ירואל לו יכלו
בעי ירושלים
לכוריס וישב
קיססי את בע
יקודק שירואל
יקרא שירואל
קיה מנוב בע
יקודק טל חיסו
לח יכלו בע ישראל
לכוריס חך חיסו

הנם ימרה
צפונה

ושאלך עוד שיתן לך קשר שקיו ט גלות מיס לשקית ארץ קנב שנתן לך ופ עתה עתה לי וישלפרא עוד
ברכה כמו ברכה דברי ויועקן הרגס ארץ קנב לרע דרומא יקנת ופ גלת מיס מעשיות כמו גל כעול
או פ בריכות מיס קמכונסיס ויועקן הרגס צת שקיא ורשי פ ברכה פרנסק ארץ קנב מיכונב מכל טוב
אדם שאין ט לא תערה בלבד עתה עתה לי כמו דברו לשלם דבר לי בשלם קנב בשלם גלות מעשיות

דק

וקין קטרים מקצה
למקב כמ יקודק פ כמו
קפוך ויקין מקצה ק
קטרים למקב כמ יקודק
אל גבול אדום כנגב
ולפ נקדו דברי מקצה
לפ שקוא סמוך
ובאמרו מקצה קוא
שאמרו רזל לא מענה
יקושע אל קטרים
קעמידות על גבולן
וקינה ודימונה
ועד עדי
כהט רבותיכו זל אמר לך
קונב בר עקן לרב אשי
מאי דכתב וקינה
ודימונה ועד עדי אמר

זאת נחלת

מטה בני יהודה למשפחותם
ויהיו הערים מקצה למטה
בני יהודה אל גבול אדום ב
בגובה קבצאל ועד וינור
וקינה ודימונה ועד עדי
וקרש וחצור ויתנן זיף וטלם
ובעלות יחצור חרתה ו
וקריות חצרון היא חצור
אמס ושמע ומולדה וחצר
גדה וחשמון ובית פלט וחצר
שועל ובאר שבע וביותיה
בעלה ועייס ועייס
ואלתולד ובסיל וחדמרה

רא אחסנת

שכטא דבני יהודה ל
לרעיתיהון והון קריות
מסייפי לשכטא דבני י
יהודה על תחום אדום
בדרומא קבצאל ועד
וינור וקינה ודימונה ו
ועד עדי וקרש וחצור
ויתנן זיף וטלם ובעלות
וחצור חרתה וקריות חצרון
היא חצור אמס ושמע
ומולדה וחצר גדה וחשמון
ובית פלט וחצר שועל
ובאר שבע וביותיה בעלה
ועייס ועייס ואלתולד
ובסיל וחדמרה

לך מותב דארץ ישראל קא חשיב אמר לך חסון לא ידענו דמותב דארץ ישראל קא חשיב רב גזקה
מארעטא אמר וקינה שם מקום קנא מן חמת צער שצערנו קנא קוא לשון אדם מהעבר על ריטו או על
ריב אחריס כמו קנא קנתי לוי אלהי ישראל ונע אל מועתה וצקלג ומדמנה וצככב קט בני אמר
לך חי רב גזקה מארעטא קנא קוא אמר בק טעמא רב אחרי מנ חוזאי קא אמר נה טעמא כל מי שיש
לך בעקת לגימה על חדרו ודומס שוכן קנא עשקה לך דין
וצקלג ומדמנה

רד"ק

והס דבר למעט קרית ספר אמרו רבותינו ז"ל כל בן ששון מרסי קוראין למפר דברי ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר רבותינו ז"ל אמרו אל ששת אלפים הלכות ששה כחו צמי אבול של משה שקחור שהמאל בן קצו מנסלע שצ"ו וילבדק שהמאל בן קצו ונ"ו *
וילבדה שהמאל בן קצו אחי כלב אמרו רבותינו ז"ל אם אחיו מנאמו קיה כ כלב בן יטוש שהמאל בן קצו קוץ וימא שאיז על כלב קצו ייחס אותו לבעל אמו ויתכן לפרש כ אחיו מנאמו וימאמו קיה וקיה סס אצ כלב יטוש

וקצו ס קרנה נמצאים שט שמות לחדס אחר ואלו ס כשקיר סמו יטוש סולד ל כלב ואחר כשקרא סמו קצו סולד ל עשהמאל וקסכו אצל עוד כ קצו סס קמפחא וקתיחא בט קמפחא אלו כוון קידעס אית לבן בן שור ונאמרו קקויו און בן קצו קכל אחד ס רחוק קוץ ליקא קחדס לבעל אמו ס אש למפחא קחס לון מנאמו שקתיחא קחדס ס אס לשת אטונו וינא כל אש בט מוכד אצ גלעד וקוץ קיק שגב

ויעל משם א יושבי דרושם דבר לפנים קרית ספר ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולבדה ונתת לו ארת עבסה בת לאשה וילבדה עתניא בן קצו אחי כלב ויתן לו את עבסה בת לאשה ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אלויה שרה ותענה מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך ויאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלות מיס ויתן לה את גלות עליו ותא את גלות תחתיות

וסליק מתמן לות יתבידבר ושום דבר מלקדמין קרית ארבי ויאמר כלב רימחי ית קרית ארבי וכבשינהו ואתן ליה ית עבסה כרת לאתו וכבשה עתניאל בר קנ אחויה דכלבויה ליה ית עבסה כרתה לאתו והוה כמי עלהו מלכתיה ל למשאל מן אבוה אחסנא ואיתרבינת מעל המרגא ואמר לה כלבמה ליקי ואמרתה לי אחסנא ארי לאר עדרומא יהבתני ותתן לי את רבת שקיא דמיא ויהבלה יתבית שקיא על אהויתבית שקיא תחתיה

ויאיר בט מעבר בעטור קערי שקיו ליאיר בארץ קבלעד איז סן עבסה בתו יתחפה קיתה שכל קרוץ אותה כוש על אשתו ויהי בטוחה צוות בתה שמוא ופי בטוחה לשת בעלה ותסייתהו קיתה בעלה לשול מנת אצק אדה ולא רצה לשאול וכד איה קיח כן ותענו מעל קמור כלמז קטלה עצמה מעל קמור שקיתה רוכבת עלו תי ואיתרבינת וכן הרגס אנהלס והפול מעל קמור ותאמר תנה לי ברכה תי אחסנא ויתכן לפרש ברכה מימא שקיח תוספת מונד כלו שויסיף לה על מנה שעה לה ס יעב שאר עתן לה ארץ נמאה ויעבא וזא שאמרה כ ארץ קבג עתה וינתנהני ארץ קמיס כטעו מיא

רד"ק

לְבַנְהוּעֵתָר וְעֵשֶׂן א
וּפְתַח־וּאֲשֵׁנָה וְנִצִּיב
וְקַעֲלָהּ וְאִכּוּיב מ
וּמְרֵאֲשֶׁה עֵדִים תִּשַׁע
וְחֲצִיָּהֶן עֶקְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ

וקיס קגדוה
ענכ קנטו
כלמד ס
קיס נטס וקרי קגדוה לסיטל

לְבַנְהוּעֵתָר וְעֵשֶׂן
וּפְתַח־וּאֲשֵׁנָה וְנִצִּיב
וְקַעֲלָהּ וְאִכּוּיב א
וּמְרֵאֲשֶׁה קֶרֶוֹן
תִּשַׁע וּפְעֻחֵיהוֹן
עֶקְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ

וּפְעֻחֵיהָ מֵעֶקְרוֹן
וּמִסְדָּבָא כָּל קֶרֶוֹן דְעַל תְּחוּם א
אֲשֶׁר דִּד וּפְעֻחֵיהוֹן אֲשֶׁר דִּד כְּפִרְתָּא
וּפְעֻחֵיהָ עֵה כְּפִרְתָּא וּפְעֻחֵיהָ עַד
נְחֵל אֲדָמִי וּמִסְדָּבָא וְתַחוּמֵיהָ
וּבְטוֹרָא שְׁמִיר וְיִתְרֵי וְשׁוּבְהֵי וְרֵטֵי
וְקִרְיַת סֵתָהּ הִיא רְבִירָא וְעֵבֶר
וְאֲשֶׁת מְהוּעֵסִים וְגִשׁוֹן וְחֹלּוֹן וְתֵלַח ק
קֶרֶוֹן חֲדָא עֲשָׂרָה וּפְעֻחֵיהוֹן אֲרֵב
וְדוּמָה וְאֲשֶׁן וְיָנִים וּבֵית תַּפְחָא וְאֶפְקָה
וְחוּמְטָא וְקִרְיַת אֲרֵבָעָה הִיא הַכְּרֶוֹן
וְצִיעַר עֵדִים תִּשַׁע וְחֲצִיָּהֶן מֵעֵן כ
כְּרַמְלֵן וְיָקוּ וְיִטָּה וְיִזְרַעַל וְיַקְדָּעִים
וְנִחֵיהֶן קֶן נִבְעָה וְתַמְנֵה עֵדִים עֲשָׂר
וְחֲצִיָּהֶן חֲלָחֵל כִּתְצוֹר וְגִדוֹר וּמְעַרְת
וּבֵית עֲזוּתָא לְתַקֵּן עֵדִים שִׁשׁ וְחֲצִיָּהֶן
קִרְיַת בַּעַל הִיא קִרְיַת יַעֲקֹב וְתַרְבֵּי
עֵדִים שִׁתִּים וְחֲצִיָּהֶן כְּמִדְּבַר בֵּית
הַעֲרֵבָה מִדִּין וּסְבָבָה
וְרֵגֶשֶׁן וְעִיר הַמֶּלֶךְ א
וְעֵן גִּדֵי עֵדִים שִׁשׁ וְחֲצִיָּהֶן

וְחֲצִיָּהֶן מֵעֶקְרוֹן וּמִכָּל אֲשֶׁר עַל יַד
אֲשֶׁר דִּד וְחֲצִיָּהֶן אֲשֶׁר דִּד בְּנוֹתֶיהָ
וְחֲצִיָּהֶן עֵה כְּפִרְתָּא וְחֲצִיָּהֶן עַד נְחֵל
מִצְרִים וְחִיסָהּ וְגִבּוֹל וְגִבּוֹל וְכֶהֱר שְׁמִיר
וְיִתְרֵי וְשׁוּבְהֵי וְדָנָה וְקִרְיַת סֵתָהּ הִיא ר
דְּכָרִי וְעֵבֶר וְאֲשֶׁת מְהוּעֵסִים וְגִשׁוֹן וְחֹלּוֹן
וְגִלְתָּ עֵדִים אֲרֵב עֲשָׂרָה וְחֲצִיָּהֶן אֲרֵב
וְדוּמָה וְאֲשֶׁן וְיָנִים וּבֵית תַּפְחָא וְאֶפְקָה
וְחוּמְטָא וְקִרְיַת אֲרֵבָעָה הִיא הַכְּרֶוֹן
וְצִיעַר עֵדִים תִּשַׁע וְחֲצִיָּהֶן מֵעֵן כ
כְּרַמְלֵן וְיָקוּ וְיִטָּה וְיִזְרַעַל וְיַקְדָּעִים
וְנִחֵיהֶן קֶן נִבְעָה וְתַמְנֵה עֵדִים עֲשָׂר
וְחֲצִיָּהֶן חֲלָחֵל כִּתְצוֹר וְגִדוֹר וּמְעַרְת
וּבֵית עֲזוּתָא לְתַקֵּן עֵדִים שִׁשׁ וְחֲצִיָּהֶן
קִרְיַת בַּעַל הִיא קִרְיַת יַעֲקֹב וְתַרְבֵּי
עֵדִים שִׁתִּים וְחֲצִיָּהֶן כְּמִדְּבַר בֵּית
הַעֲרֵבָה מִדִּין וּסְבָבָה
וְרֵגֶשֶׁן וְעִיר הַמֶּלֶךְ א
וְעֵן גִּדֵי עֵדִים שִׁשׁ וְחֲצִיָּהֶן

דִּק

ועל גמול מנה ופשוט פ' כל מי שיש לו חובות לזמן על חזרו ודומים אכן צדק עמו
לדין ולבאות ואקים נגד כל ערים עשרים ותשע ובפרט תמוז שלשים ושמון

וקדשע קיתרות קיו לבט שמעון וספרס נמלת בט יקודק בפרט לפי שקיו
נמלת בט יקודק כמו שאמרו ויקי נמלת עתך נמלת בט יקודק ואם כהן אלה קערים קיתרות נדר שבע
וזכר אועל בלה וקיא בעלק שכתב קש ועצ ואלתולד ונעולו וכל אשתב קש וקרימה וצקלב ושון
רמון וקש קש עשר

וצקלב ומרמנה וסנסנה
ולבאות ושלחים ועין ורמון
כל קחי עשרים ותשע
ופעיהוין בשפלתא אשתאול
וצרעה ואישנה וזנח ועין נגם
תפוח והענים ירבות ועלם
שוכה ועוקה ושגרים ו
ועדותם והגדרה ונדרים
קדון ארבע עשרה ופניהוין
עין ודרשה וכנול גדי ו
ודלען והמצפה ויקתאל
לכיש ובצקת ועלון וכבון
ולחמס ובתלישו ונדרות
בית דנון ועמה ומקרה
קדון שרת
עשרה
ופעיהוין

וצקלב ומרמנה וסנסנה
ולבאות ושלחים ועין ו
ורמון כל ערים עשרים
ותשע וחצריהן בשפלה
אשתאול וצרעה ואשנה
וזנח ועין נגם תפוח והענים
ירבות ועלם שוכה ועוקה
ושערים ועדותם והגדרה
ונדרותם ערים ארבע
עשרה וחצריהן עין ודרשה
וכנול גדי ודלען והמצפה
ויקתאל לכיש ובצקת
ועלון וכבון ולחמס ו
ובתלישו ונדרות בית דנון
ונעמה ומקרה ערים שש
עשרה וחצריהן

בזק קמטן וקש מקויות
נמלת בט שמעון ואין
לפני קיתרות אלה תשע
אלה נאמר ט בלה איש
בעלק או צנול קיש
כפול ואטפ שאור כראח
כן ושד יא ערים
ספרות למנה שמעון
נמלת בט יקודק וקש
עבר ושון סמלת
קיתה ביק נמלת בט
יקודק וקש נסן ס
ספרות נמלת בט
שמעון כמו שכתוב
וצקלב שזכר קנה לבט
יקודק וזכר איתם נכ
לבט שמעון ואין ר
רוחם סמיוס שאב
בה דוד קיתה לנלכות
יקודק ואינס לקחוק

מראל בעתבנוש קאדן וכפלה למק שמעון ואחר כך לקח מלך עתמקס עד שאננה דוד על כן קיתרה
למלכ יקודק מקדום קדון וקלקה ירמות שוכה ועוקה ועוד זכר למנה יקודק שוכה וכן חשנ זכר איתם
בט מקדמות כיון כ מקדמות
כראי בשם אחד וקיה לח מקס סס לפי לבדיל בטמקס ולח זכרו
בשנ ושערים נג ערים ארבע עשרה ובפרט תמוז ס' ואיפא ט בגדרה ונדרותם חזרתהן

רד"ק

וידברו עם יוסף שני מנשא קין אצל עם אפרים לא היה להם לדעוק כי יותר קין בצרות
ממנצרים ממנה שקין בטוחם לחרץ אצל עם מנשא קיה יותר ממפרס שבכנסו לחרץ מ
ממנצרים שישלו ממנצרים עשרים חלק וקמש מנאות בפרשי קוח מפרדא לפי דעקו לפי
שאותותיקם שקין יוצאי מצרים קין מעמיס וקם קין עם רבולא שולו חלקם אלא כנגד אותותיקם שקין יוצאי
מצרים שולו לשמות מנאות אותם ישולו ומנה שאמר לאלה תמלקו קרץ איש לפי פקודיו ישולו לפי חל
הקופים שקין אנשים פחותים מבן
עשרים שנה אלא שולו חלק בחרץ אלא
לכח עשרים עמלקה ולחשטן יוצאי
מצרים ולפחותים מבח עשרים לא
עמלקה חטפ שקיעו לכלל עשרים
בשעת חילוק קרץ ומנה שאמר גרל
אחד ויחל אחד לפי שארץ ישר עמלק
לשנים ועשו יב חלקי שנים מנה שקיה
עם רב בשכנו לא היה לו אלא כפון שני

ומלילו בני יוסף
ליהו ששלמימר מהרין
יהבת לי אחסנא חולק
חד וערבא חד ואנא
עם סגיא עד לסני
ברבני

וידברו בני יוסף
אתיהו ששלמימר מדוע
נתתה לי נחלה גורל
אחד וחבל אחד ואני
עסדב עד אשר עד
כה ברבני ירוהו

אחר שקין מעמיס ומפס זה דעקו עם יוסף לפי שאין עתו למנשא אלא כפון שני א' שקיה מעמס ממנא ואטפ
שקין עם רב ורדיק ערד עם מנשא קין עמקי ולא עם אפרים השונתם לקושע לא ימצא לפי קהר וגו' לאמר
בבית שאן וצפותיה וגו' והיא קיה למנשא שני ויהי למנשא בשאכר וגו' ומנה שעתמלק קרץ על פי יא ועטפ קערל
מפס קחלק קיפה וקחלק קרעט מי שולו לחלקו חלק יפה עטפ קערל קיה לו ומי שולו לחלקו חלק רע עטפ יא קיה
לו ואטפ קין מעמלק בכפטיס ומי שקיה לו חלק יפה קיה מעמלק בכפטיס למי שקיה לו חלק רע רעראשי זל עד אשר
עד כה ברבני יא אשר ראית שנתרבה מעמט ממנא רחבון במנא כב חלק וקמש מנאות במנא כה גמ' שבמנא
רחבון איה מנצרי מנשא כל וידבר לב חלק ור' ובסמא במנא שט כב חלק איה ר' עד אשר כה ברבני
שני לאברהם כה וקיה זרעך מתקיימת בני ולפי פשוטו עד אשר עד כה עד כאן כאשר איה רואה ועל
קסדר הזה קיה חלקת קרץ חלעור קיה מעלוב אורים ותומים ויקושע כל ישראל עמדים לפסו וקלפי
שנים וקלפי תחומין לפסו וקיה מכונין ברוח קקדש ואומי חס זבולן עמלק תחום עכו עמלק עמון סרף בקלפי
שלשנים ועמלק בדרו זבולן סרף בקלפי של תחומין ועמלק בדרו תחום עכו וקיה מכונין עד ברוח קקדש ואומי
חס כפתלי עמלק תחום גמסר עמלק עמון סרף בקלפי שלשנים ועמלק בדרו כפתלי סרף בקלפי של תחומין ועמלק
בדרו ים גמסר וכן כל שני ושני קיה מעמלק חלקו לבתי אבות לפי יוצאי מצרים וז' לרב רבנו שולת
ולמעט תמעט וגו' למי שקין רבם בתי אבות בצרות ממנצרי שולו חלקי מרוב' ולמי שקין בתי אבות מעמיס
בצרות ממנצרי שולו חלקי מעמי' ואטפ שקין עתה מרוב' כפון עם יוסף ואטפ שדעקו עם יוסף אלא קושע
להם דעקתם כי לא היה יכול יקוא להוסיף להם נחלה אלא כפון שנתה להם עטפ יא עטפ קערל' ויאמר חלקה

ר"דק

לא יכלו בני יאודה לפורישם
כתי' יוכלו כ' קף בזמן קטנת
לא יכלו עד שנא' דוד' וקרי יכלו
כ' לא יכלו אז לפורישם בעת כטש קארץ ואמרו
רזל ציפרי יוכלן קיו אלן אלן קיו רשאין מנפס

וית' יבוס' ירתי
ירושלם לא יכלו
בני יהודה ל
לתרבותהון ויתבו
יבוס' אים בני יהודה
בירושלם עד
יבא יהיה יין

הקטנה שנבע
אברהם לתמלך
וקיטאי קזק לא קיק
מנכטתה גים אלן
אדם אחד קיר
שמנו יבוס וקיר
מנכטתים מנורע
אזמלך וקרא
המקום על שמו

יבוס ויבסי קיטתן קהיא יושני ירוש קיק שמנס
יבסי ומנתיחסי על יבסי וכן ארונם קיטסי שקי
מלך המקום קהוא' ויח' שמגדל דוד שקיר
ברושלם קיק שמנו יבסי ומגבר המקום קזיר
קוא' טון שקוא' ברושלם ועד ימי דוד לא קיק
ככז' המקום קזק ולרעה רזל לא ככז' מנפס
הקטנה ולוד קסיר קטרים והפכאים שקיו
כלמי נחתי קיק טעב נקן דבר הקטנה
והיר כ' ככז' המגדל קהוא' ויחז' קכ' דוד

היה עיר קיטסי לשראל בככר זהב בכתב לחזות עלם שני' ויהן דוד לרונם במקום נג' • ועד אמרו
הקטנה קיתה לו ולטיו ולכדו וכככז' בני יאודה ירושלם קיק ככר לתמלך חי עדיין וללא יכלו לככז'
המטרה עדיין מנפס הקטנה ובימי דוד לא קיק ככר חי ועד דכתיב בזה עיר בספר שמואל' ולפי הפשט
קיק מגבר חזק ולא קיק ככר לבני יאודה לפורישם חולי קיתה סנה מנחת יח' שלן הלכד המטרה קהיא עד
מלך דוד מלך ישראל כדי שתקרא על שמו לפי שקיק ראש ממלכות ישראל וינה שאל' עד קיום קזק יקושע
כתבן כ' קוא' ככז' כפרו לפי קקבלו ובימינו לא קורישם מירושלם ואף בימי דוד מנכטת שקיו שס'

רלכ"ג

כבר יטלספק כמה סמוכ נכחן
מנחלת בני יאודה שאחר כ'
ענן קצת מעריקים למטה שמעון
וזהר קסנה בזה כ' קיק חק בני יאודה רב מנהם וינחלו
בני שמעון עתך נחלתם איד' יתכן והנה קיתה זאת
קחלקה כלל בערל

ואת היבוס' וישבי
ירושלם לא יוכלו
בני יהודה להורישם
וישב היבוס' ארץ
בני יהודה בירושלם
עד היום הזה

על פי וי' קאס
כעלם ממנו דבר
עד שיען עמלם
לשני יאודה יותר
מקראני ואחר כך
כשראה שלח
הספק קוכר
לתל' לשני שמעון
מנחלת בני יאודה

קנה זה לא יתקשידנמה בזה קאוסן וינחמו נחמי בניה
זה הספק כ' עתך גבולות נחלת בני יאודה שקיו מכוונס
מנחת קשי קיו מן קטרים יותר מן קראני לקס ולא ככז'
כל קטרים קקס לבני יאודה אך נכחו מנפס קיותם
כלם עתך גבולותיהם ואחר זה שיאר מה שקיק נחלו
קטרים לשני שמעון ובה עתקיים מנה שאמר עתרה
אחלקם בעקב ואפינס ישראל כמו ששארין שס'

ועד אמרו
לככז'
הפשט
עד
יקושע
שס'

נדבר זה כלם קשונו בזה שלמנוחי מערים עמלקה הארץ וקנה צדק צדקו לקחו חלק חזקם שקיק מיוצרי
מערים וחלק בכורם שקיק צדקו בכור וחלק עם אחיו בכבי חפר שקיק גם קולו מיוצרי מערים וחלק אחד
אחיקן אחד שקיק מיוצרי מערים ומת צדקו כלל במס וזכה צדקו צדקו עם אחיו

בִּי בָנוּת מְנַשָּׁה נָחֳלוּ נָחֳלָה
בְּתוֹךְ בְּנוֹי אֶרֶץ הַגִּלְעָד
הִי תַחֲלֵבֵנִי מְנַשָּׁה הַנּוֹתָרִים
וְהִי גְבוּל מְנַשָּׁה מֵאֲשֶׁר
חִמְכַמְתָּת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי שֵׁ
שָׂכֶם וְהַלֵּךְ חֲגוּבֹל אֶל הַיַּמִּין

רד"ק
וימי גטול מנש
מזכר ק
קמכמתר
ונגסל מעשק קיק יונא מנעטל
אזר למכמתר שקוף סס
מקנס וקיק על פט שנס

אֲרִיבְנֵת מְנַשָּׁה אַחְסִינָה
אַחְסִינָא בְּנוֹ בְּנוֹהֵי וְאֶרֶץ
גִּלְעָד הִוֵּת לִבְנֵי מְנַשָּׁה
דְּאִשְׁתְּ אֲרוֹי וְהוּהָ תַחוּס
מְנַשָּׁה מֵאֲשֶׁר לְמַכְמַתָּת
דְּעַל אֲפִי שָׂכֶם וְאוֹלָת
תַּחוּמָא לְמִינָא לֹרְתֵי

אֶל יֹשְׁבֵי עֵין תְּפוּחֵי לְמְנַשָּׁה הִי תַחֲ אֶרֶץ
תְּפוּחֵי וְתְּפוּחֵי אֶל גְּבוּל מְנַשָּׁה לְבְנֵי אֲפָרַיִם
וְיָרֵד הַגְּבוּל נָחֳל קָנָה נִגְבָּה לְנַחֲל עָרִים
הָאֵלֶּה לְאֲפָרַיִם בְּתוֹךְ עָרֵי מְנַשָּׁה וְגְבוּל מְ
מְנַשָּׁה מִצְפוֹן לְנַחֲלֵי וְיַחֲזִיק תְּצַא אֹתוֹן הַיַּמָּה
נִגְבָּה לְאֲפָרַיִם וְצִפּוֹנָה לְמְנַשָּׁה וְהִי חֵיס
גְּבוּלוֹ וּבָא אֲשֶׁר יִפְגַּעוּן מִצְפוֹן וּבִישֵׁשְׁבָר
מִמּוֹרָחֵי וְיַחֲזִיק לְמְנַשָּׁה בִישֵׁשְׁבָר וּבָא אֲשֶׁר
בֵּית שֵׁאן וּבְנֵתֵיהָ וְיַכְלֵם וּבְנֵתֵיהָ וְאֶרֶץ
יֹשְׁבֵי דְאֶר וּבְנֵתֵיהָ וְיֹשְׁבֵי עֵין דְאֶר וּבְנֵתֵיהָ
וְיֹשְׁבֵי תַעֲנֹךְ וּבְנֵתֵיהָ וְיֹשְׁבֵי מְנָדוֹ וּבְנֵתֵיהָ
שֶׁלֶשֶׁת חֲנֻפְתוֹל וְלֹא יִכְלוּ בְנֵי מְנַשָּׁה לְהוֹרִישׁ
אֶת הָעָרִים חֲאֵלָה וְיֹאֵל חֲבַעַנִי לְשֶׁבֶת
בְּאֶרֶץ חֲזָא וְהִי כִי חֹקוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְחָנוּ אֶת חֲבַעַנִי לְמַסּוֹ וְחֹרֵשׁ לְאֶחָד וְיֹשֵׁוּ
פ

יְתִבֵי עֵין תְּפוּחֵי לְמְנַשָּׁה הִוֵּת אֶרֶץ
תְּפוּחֵי וְתְּפוּחֵי עַל תַּחוּס מְנַשָּׁה לְבְנֵי
אֲפָרַיִם וְנָהִי תַחוּמָא לְנַחֲלָא דְקָנָה
לְדְרוּמָא לְנַחֲלָא קְרוּיָא הָאֵלֶּיךָ ל
לְאֲפָרַיִם בְּנוֹ קְרוּיָא מְנַשָּׁה וְתַחוּס מְנַשָּׁה
מִצְפוֹנָא לְנַחֲלָא וְהוּן מִפְקָנָה לִימָא
דְרוּמָא לְאֲפָרַיִם וְצִפּוֹנָא לְמְנַשָּׁה וְהוּי
יִמָא תַחוּמֵיהָ וּבָא אֲשֶׁר מִעַרְעָן מִצְפוֹנָא
וּבִישֵׁשְׁבָר מִמְּרִינְחָא וְהוּהָ לְמְנַשָּׁה
בִישֵׁשְׁבָר וּבָא אֲשֶׁר בֵּית שֵׁאן וּכְפָרְנָה
וְיַכְלֵם וּכְפָרְנָה וְיַחֲזִיק דְאֶר
וּכְפָרְנָה וְיַחֲזִיק עֵין דְאֶר וּכְפָרְנָה
וְיַחֲזִיק תַעֲנֹךְ וּכְפָרְנָה וְיַחֲזִיק מְנָדוֹ
וּכְפָרְנָה אֶתְלָת אֶפְלָכִין וְלֹא יִכְלוּ בְנֵי
מְנַשָּׁה לְתַרְכָּאֵי קְרוּיָא הָאֵלֶּיךָ וְשָׂרֵי
בְנוֹנָא לְמִיתְבָּא רְעָא דְאֶחָד וְהוּי
כְדִתְקִיפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִנְּאֻיָּת בְּנוֹנָא
לְמַסְקֵי מַסִּין וְתַרְכָּא לְאֶתְרֵי בְנוֹן
פ

דרכ

ויקי קנורל לממק מנשא ס קנור יוסף כלומר למש קנור יוסף ומנור קיק כנורו
וקיק איש מלממה זק גרס לו קנורל נאדן גלעד ס כנור ריזון וכנור גר סאלו איזיק קארץ מנסע
סקיק לקס מקנש רכז קיתק קרץ מקנש אכל חכ שנס מנשא לו קיק לו אלנו מנסע גנוריע סל
מנור סלנד קארץ וזית קנורכ קיתק לו מנסע סקיק אנו כנור יוסף וקנור קיק כנור גס כן וכנורו רמז
מקס רכז ונוריע כנור סורו קנור לו נכס עמס יננן יקרו וגו' ויפלו חננו מנשא כנור קית' ומק
ססמר קחנלס

והיה ערבא לשבטא דמנשה
ארי הוא בוכרא דיוסף למכור
בוכרא דמנשה אבוה דגלעד
ארי הוא והוה גבר עבד קרבא
והוה ליה ארע גלעד ומתנן
והוה לבני מנשה דאשתארו
לזרעיתיהון לבני אביעזר ולבני
חלקולבני אשריאל ולבני
שכס ולבני חפר ולבני שמידע
אלין בני מנשה בר יוסף ד
דכריאל לזרעיתיהון ולצלפחד
בר חפר בר גלעד בר מכור
בר מנשה לאהו ליה בנין א
אלהן בנין ואלין שמחת בנותיה
מחלה ונעה חגלה מלכה
ותרעה וקליבא לקדם אלעזר
כהנא ולקדם יהושע בר נון
ולקדם רכריבא למימר יעפקיד
ית משה למיתן לנא אחסנא
בנו אחונא ויהוה להון על מימרא
דמי אחסנא בנו אחי אבוהון
ונפלו ערבי מנשה עשרה בר
מארע גלעד ומתנן דמערבא
לירנא

ויהי הנורל למטה מנשה כי
הוא בכור יוסף למכור בכור
מנשה אבי הגלעד כי הוא היה
איש מלחמה ויהי לזרע גלעד
והבשן ויהי לבני מנשה
הנותרים למשפחתם לבני
אביעזר ולבני חלקולבני א
אשריאל ולבני שכס ולבני
חפר ולבני שמידע אלה בני
מנשה בן יוסף הזכרים
למשפחתם ולצלפחד בן חפר
בן גלעד בן מכור בן מנשה
לא היו לבני אס בנות
ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה
חגלה מלכה ותרעה ותקרבנה
לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ורפעי
הנשאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו
נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה
בתוך אחי אביהן ויפלו חבלי מנשה עשרה
לכר מארץ גלעד והבשן אשר מעבר לירדן

סנסלו למנש לנוריע
קלקנות נלפחד
ס חכ שנס מנשא
קנוריס קין ססק
נני חנות אנטנור
וקק ואשריאל
וסכס וחסר וסמיל
ונפלן ססק חלקיס
ונכור נלפחד נפל
אנדנש חלקיס
חלק חנקס סקיק
מנורני מנוריס
ולנורני מנוריס
ננמק קארץ נרע
נזל ונעפ סס
נמקס מנולקת

לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ורפעי
הנשאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו
נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה
בתוך אחי אביהן ויפלו חבלי מנשה עשרה
לכר מארץ גלעד והבשן אשר מעבר לירדן

רד"ק

ויאמר אליהם יקוצעו וגו' אם עם רב אתם עלה לך קיערם יקוצע עתה להם ענף שיכרתו
קיער שקוף סמוך להם וקוף קיה קקר שקיה לבט אפרים ועמק קקר קקוף קיה למעשה
ואמ' להם שיתפסו להם אפרים ונארו קפרזי וקדפאים ואם יש כך כח לכרות יערות ולפחות ואם תבט
ערים וזקו שאמ' להם כן לך קר אפרים כלמ' אם דמוק לך קר אפרים יעסיף לך עד נארו קפרזי
וקדפאים קסמוכס ופי' וברית לך שם תכרות יער קפרזי וקדפאים ויקיה לך קקר קקוף לישות ותרחיבו
עלך ברען בט אפרזי

ויאמר להון יהושע אם עת
סגיא אתון סקו לבון
להורשא ותתקן לך תמן
אתר בארע פרוזאי וגברייא
ארי עק לבון טורא דבית
אפרים ויאמרו בני יוסף לא
יספיק לנא טורא ודר זיבן
דפרזלא בכל כנענא ודיהבן
בארע מישרא להבבת ש
שאן וכפרנהא ולדבמישר
זרעאלי ויאמר
יהושע לבני יוסף לאפרים
ולמנשה למימר עם סגיא
אתון וחיל סגיא לבון לא
יהא לבון ער דבא תרי

ויאמר אליהם יהושע אם
עסדבאתה עלה לך היערה
ובראתלך שם בארץ הפרזי
והרפאים אין לך הר א
אפרים ויאמרו בני יוסף לא
ימצא לנו ההר ורכב ברזל
בכל הכנעני היושב בארץ
העמק לאשר בבית שאן
ובנתחול אשר בעמק
זרעאלי ויאמר יהושע אל
בית יוסף לאפרים ולמנשה
לאמר עסדבאתה וכה
גדול לך לא ירהיה א
לך גורל ארהיה

ב' קס יתרט בזקט טוב
להם שיקיה יסוב מ
כשתריש קפרזי ק
וקדפאים וקוף קכעט
שזוכר כל שבעת אימות
קדפאים ככעטם כ' כלס
קין בט כנען לפי אמ'
להם לא יקיה לך גדל חזק
כלמ' שתסיף לך גדלך
בנחלת בט אפרים
וברית לשון כריתת שמו
וברח איתקן נחטותי'
דא' וברית לך לשון נרו
לכס אים כלמ' תצרו
מקום טוב ויעסיף על
עלהכס' כן לך קר
אפרים לשון וקנאשי אפי'

אמר ויאמרו בט יוסף לא ימצא לנו קקר אעפ' שכרות קיער כן קוף לנו כחצר אמרת וקס אמרו לנו
ימצא לנו לא יספיק וכן קצין וקקר ישחט להם ומצא להם ועד מה שאתה חן לעלות קיערם ולכעס נארו
קפרזי וקדפאי' עד חזק קוף ורכב ברזל לכעט קיושג נארו קעמק וירחי' חחא מ' ויאמר יקוצע
אל בית יוסף וגו' לאפרים אמ' שיעצרו איתבט מנשא ויתרט בכרתס קיער לטובתס ולבט
חזר שאתה עם רבו כן גדול לך יכול אתה לקוריש אית קכעט שנארו קעמק ולא יקיה לך גדל חזק

רדק

מעטת אל לזק זה מקום קים שקים שמו צת אל ויזין קמקום שקד אל יעקב צת אל צת אל
 אות שמו לז וקפ אומ שצמ מקס קבול מעטת אל לז ומעטת בממן קיה לז כפ במלר
 בממן ועבר מקס קבול לזק אל כקף לזק קיז צת אל והערים קמנדלות צחק קמס וקוז עזר
 או קחך מקום שורק וקוז פעל מעטן קפעלופ וקערים קמנדלות לפי שאין זאת מלת מעט
 בט אמרים אמן ועד קין לקס ערים צחק מלת בט מנשק מנדלות וידועת וככרות כמו שמפ אותם צפיטר
 מלת בט מנשק

ונפק עדכא לבני יוסף

מידנא דיריחו למי יריחו מדינתא
 למרברא דסליק מיריחו בטוראלבת
 אלי ונפק מבית אל ללו ועבר לתחום
 ארבי לעטרות ונחת לימא לתחום
 יפלט עד תחום בית חורון ארעאה
 ועד גור והוון מפקנהי לימא ואחסני
 בני יוסף מנשה ואפרים ויהוה תחום
 בני אפרים לזרעיתתון והוה תחום
 אחסנתתון מדינתא עטרות יאר
 עד בית חורון עלאה ונפק תחומי
 לימא למכמתת מצפונא ומסתח
 תחומא ממדינתא לתאנת שלה ועבר
 ליה ממדנח לענה ונחית מינוח ל
 לעטרות ולגערות ומער עבר יחו ונפק
 לירדנא מתפוח אויל תחומא לימא
 לנחלא דקנה והוון מפקנהי לימא
 דא אחסנת שבט ארבי בני אפרים ל
 לזרעיתתון וקרוי ארמפרשן לבני
 אפרים בנו אחסנת בני מנשה בר
 קרוי אפצחיהון וילא תריכוית כנענאי
 דיתכן כנז ויתכו כנענאי בנו בית
 אפרים עד ימא הרין והוון למסקי מסין פלהין

ויצא הנזרל לבני יוסף מירדן

יריחו למי יריחו מזרהה חמדבר עליה מ
 מיריחו כהר בית אל ויצא מבית אל לזקה
 ועבר אל גבול הארבי עטרות וירד ימה א
 גבול היפליטי עד גבול בית חורון תחום ו
 ועד גור וחיו תוצאותו ימה וינחלו בני יוסף
 מנשה ואפרים ויהי גבול בני אפרים
 למשפחותם ויהי גבול נחלתם מזרחה
 עטרות אדר עד בית חורון עליון ויצא ה
 הגבול הימה חמכמתת מצפון ונסב הגבול
 מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח
 ינוחה וירד מינוחה עטרות נעדרתה ופגע
 ביריחו ויצא הירדן מתפוח ילך הגבול
 ימה נחל קנה והויתע אתו הימה זאר
 נחלת מנשה בני אפרים למשפחותם
 והערים חמברלות לבני אפרים כרתוך
 נחלת בני מנשה כל הערים וחרציהן וילא
 הורישו את הכנעני היושב בגור וישב
 הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי
 למס עובדי

רדק

ויקלע כל עדת בני ישראל שילה ונג' זה קיה אחר הדב עשרה שנה
מגבלו לחרץ שבע שבעו ושבע שאלקו ויל' שטס אל קיה אהל מועד
בגבל ויחרר הקביוקו שילה וחו נחסרו הנמות כל זמן שקיה שילה ואמרו רזל
ט עשו בית של אבני מלמטה וקיריעת מלמעלה כמו שאמ' דוד וארון האלים יושב
בעד קיריעה כלו שערין לא קיה אלו בעד קיריעה ועד ראו זה מן קבע שאמ'
והביאנו ביתי

רלבג

וקח זכר שכני
עקלע כל עדת בני
ישראל שילה וישכט
סס את אהל מועד
ולקחונו מקבלג
וקח זכר שקרץ
אשר נכשה קיה
לפטקס וקיו רוחין
אותה וקלנו אותה
לשנים קנכרים
שינה עולם
בכלל תך קמקוס
קככש" והולס
קשנים קנכרים
לא עכנרדק עולם
ערין בכללר
ואטפ' שנהברי
מה שיגע לעולם
מקארץ קככשות
ולזו חמ' שכני
קותרו בני ישראל
אשר לא חלגו את
עולם שנער
שנים וכו'

ואת בני שוב כל
בנישחא דבני
ישראל לשילה
ואשריאו תמן ירת
משכן וימנא וארעא
אתכבישת קדמיהון
ואשתארו בבני ישראל
דלא פליגו ירת
אחסנתהון שבעי
שבטין ואמר יהושע
לבני ישראל ער
איבתל אתון מ
מתרשלין למיער
למירתי ארעא
דיהבלכונ' אלהא
דאבתכונ' הכו
לכונ תלתא נברין
לשיבטא ואשלחונן
ויקומון ויתהלכון
בארעא ויכתכון יתח
לפוס אחסנתהון
וייתון לותי

ויקלע כל עדת בני
ישראל שילה וישכנו
שם את אהל מועד
והארץ נכבשה ל
לפניהם ויתרו בני
ישראל אשר לא ח
חלקו את נחלתם
שבעה שבטים ואמר
יהושע אל בני ישראל
עד אנה אתם כתרפים
לבוא לרשת ארץ ח
הארץ אשר נתן לכם
יהוה אלהי אבותיכם
הבולכם שלשה א
אנשים לשבטוא שלחם
ויקמו ויתהלכו בארץ
ויכתבו אותה לפי
נהלתם ויבאו אליו

שילה אלמ' בית קוח
וכט ויטא פנשן
שילה אהל שכן ק
נכדס למין אהל
קיה קח טכ מלמד
סוף קיה סס הקרב
אלו בית חכמים
מלמטה ויריעת
מלמעלה וקיה סס
שילה שלם מנחות
נס וט שטס ער
שקלס סלשיתס את
קארין ועלנו עמ'ן
ויטא פנשן שילה
אהל שכן נכדס'
וקארץ כככש ונג'
משכב ע קמשכן
קיה קארץ כוחה
לככש לפטקס'
ויותרו ונג' ס
ראובין נגד וקט שז
מנשה לקחו עולם

מנעבר לרדק וברדן ככען ככר נפל מרל לקול ולכפרים
להט שבו מנשה כמו שמשין למעלה למנה קדמו קס בפסוק וקארץ שקטה ממלמנת קר אשון וקתמלכו

וקתמלכו

רל"ג

וקח זכר שנלמדת יוסף ברא יחד עד שכבר כאלה בגלות אחרי כן שזכר פה
וזה יחד זכ שכבר נהרעמו מזה ליקוש ואמרנו על מדוע עתה לן מלה ערל יחד וזה
יחד ואח פס רב עד אשר עד כה ברבתי וכן יהיין שיתקף זרעם מלא בזק האופן
עד שלח תכלס הארץ שפלה להם במלה וקח יהיין אופן רבויים מקמספר קנזכר
בפראת שנים שכבר היו יותר מקמספר ראובן ושמשון וזוה עתקיים מנה שאמר יעקב אמריס ומנשה

רד"ק

אריטורא יהא לך
אריחורשא הוה
ותתקננה ויהו לך
מפקנהו ארי
תהרבון יתבנעאי
ארידתפן רפולא
להון ארי תקיפין
איתון

שקר יקח לך
אונת שאמרתי
עלה לך קיערתי
שיער קוצ
וכריתתי ואיט
ראוי אלן לש

רבי אברהם ויפוקו איתת פס רב ומיו לך
הענותו ש תוריש אית קכעמ' לש איתת
פס רב ואין יחד מקשמים כדאי לקחם ט
ש חזק קוא ויתת יאלך יכולת ותורישן ורזל
פראוהו קחטאו עצמיתם שערס אלן תשאלט
בכס שן קרע' ויקלע' וע'

כי הוה יחיה לך כי
יער הוא ובראיתו
וחיה לך תצאתו כי
חוריש את חכמני כי
רכב ברזל לו כי
חזק הוא

בראובן ושמשון
יקוילכמו ש
שתי ארס צמקאמו
או ידע כערל
יחד ערל מונע
שלח יתכן להם
לקריתו צמרה
שעתיד וקשיב להם
יקושע מנה פראוי
סיהפייסונו וקוא

שעתך מלתם בעצמית יתכן להם לקרית גנול' וזה
שכר קואו קיה יער גדול' ואם יכרית קעצס אש
ט יתכן להם לשבתו ועד אמ' להם שיפן זכר
קפריזו וקרפאוס קממזכס להם וילחמו שפניס
ויירשו ארצם אם לא יספיק להם קר אפרים פס יערנו
ועט בט יוסף לא יספיק לן קאר פס יערנו ומנשה
שאמרתי לן לקחם פס קפריזו וקרפאוס קש לצד
ככל ש רב ברזל בכל קכעמ קיושג זכר רהעמק

לאשר בבית שאן וצפתה ולמשך בעמק יזרעאל וקשיב להם יקושע קש צומית פס רב איתת וכח גדול
לך מנח קרטי אשר איתת מותרת תמיד' ולזה קוא מנח אשמה שעתת לך אינן ערל אהיה
מונעל אלן יתכן קריתתי' וזה ש קר יקח לך תוכל לקרית אית גנול' ט ש יער קוא וכריתתי
וזה מנמה שיתכן לך בקלות מנח קיווק' פס רב וקיה לך עוד תנצות קאר קואו ותריז גנול' מנח
קקוא ש תוריש אית קכעמ מנח כד' קגדול וקמלממה פמו לן יתכן לזולתך מנח אש צמיתם לש שכר
ברזל ע וחזק קוא לך איתת תנצות ש פס גדול איתת וכח גדול לך' וקש זכר'

רד"ק

ויקמו כל אשר קמו קאנשים ללכת קזקרים ואמן לקס קד וכך תעשו ויהי לקס קגטלונג
מדרבם שבת און סמוך לכת און לפי שבת פתוחה כל למדנד
שבת און

ויקמו האנשים וילכו וישע ארץ
ההלכים לכתב את הארץ לאמר לם
והתהלכו בארץ וכתבו אתה ושובו אלי
זפת אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה;
וילכו האנשים ויעברו בארץ וכתבו
לעדים לשבעה חלקים על ספר ויבאו
אל יהושע אל המחנה שילה וישלך
להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק
שם יהושע את הארץ לבני ישראל
כמחלקתם ויעל גורל מטה בני בנימין
למשפתתם ויצא גבול גורלם בני בני
יהודה ובני בני יוסף ויהי להם הגבול ל
לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל
כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה
תצאתו מדברה ביתאון ועבר משם
הגבול לזוה אל כתף לזוה נגבה היא בית
א וירד הגבול עטרוה אדר על ההר אשר
מנבל בית חורון תחתון ותאר הגבול
ונסבל לפאת יסנגבה מן ההר אשר על פני
בית חורון נגבה והיה תצאתו אל קרית
בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת
פאת יסו פאת נגבה מקצה קרית יערים
ויצא הגבול ימה ויצא מעין מי נפתוח

וקמו נבריא ואולו ופקד יהושע ירד
ראולו למכתב את ארעא למימר אזיל
והליכו בארעא וכתבו יתה ותובלו
זרבא ארמי לכון ערבין קרם ינו בשילוח
ואולו נבריא ויעברו בארעא וכתבו
לקרויא לשבעה חלקין על ספר ו
ואתו לות יהושע למשריתא לשילה
ורמא להון יהושע ערבא בשילה קרם
ינו ופליג תמן יהושע את ארעא לבני
ישראל כפלונתהון וסליק ערבא
שבטא רבני בנימן לזרעיתהון ונפק
תחום ערביהון בין בני יהודה ובין בני
יוסף וזהו להון תחומא לרוח צפונא
מן צפונא וסליק תחומא לעבר יריחו
מצפונא וסליק כטורא דימא ורהוון
מפקנזוהי למדברא ביתאון ועבר ת
מתמן תחומא ללודי לעבר לזו
דרומא היא ביתאל ונחית תחומא ל
לעטרוה אדר על טורא דמדרוס לבית
חורון ארעא ויסחר תחומא ומסתור
לרוח מערבא לדרומא מן טורא דעל
אפי בית חורון לדרומא והוון מפקנזוהי
על קרית בעל היא קרית יערים קרתא
רבני יהודה דרוח מערבא דרוח
דרומא מסיפי קרית יערים ונפק תחומא
לימא ונפיק למבועמי נפתוח

רלב"ג

ואזם קצמים קצארים אן ענדורה מלפס עדיין בכלות וכו' ולזה עק יקושע אשאלו
 אשק אשס לשנש ויתקלכו בצרז ויכתנו אותה לפ מלפס וינאו אלו כרי לפלס לפס
 קארז בכללנו וזה לכות אחר עמלקה קארז אשר כנשו יקושע ונטי ישראל קאצאו אקל
 מועד מקבלנו ולזה אמרו רזל שכבר עמד סס יל שנה שבע שנסו ושבע שאלנו וקנש יתפק מוספק אקד
 עק לפס לכתוב את קארז שבע חלקים וקנש לפ קיו קצמים שוים וקתורה עתה לרעו לרב מלפס ולקמשש
 למעט וקס

רד"ק

וקתלנו אותה שרש
 וקתלנו זה בבעש
 חקים שיכתנו תינו
 מתחלקים אותם
 שבעה שנים בכותה
 קארז יקודק יעמוד
 על גטלו מנגב שנו
 שספל גרלו לרדוס
 ארז ישראל וכן שש
 יוסף יעמדו על
 גבולס מנסון כמו
 שספל גרלס לנסון
 ארז ישראל ונמקס
 יקחו מלפס שבעה
 שנים קאותרים
 צרז קנסבש וקאר
 עתה לנכש

ואתם אינן כנגד
 קאלוקים
 לשונת קארז וירית
 וקאלתי כי כעתיק מלפס כמו שאמר אשי וי
 ושלפתי יתלנו וקס כעתיק וי קינע

ויפלגון יתה לשבעה
 חולקין רבית יהודה
 יקובון על תחומיהון
 מדרומא ודברת
 יוסף יקובון על ת
 תחומיהון מציפנא
 ואתון תכתבון ירד
 ארעא לשבעה חולקין
 ותיתון לותי הבא
 ואירמילכון עדתין
 הבא קדם יי אלהנא
 ארילית חולק ללוא
 בניכון אלהן מתנן
 דיהב להון יי איעון
 אחסנתהון ושכטא
 דנד ושכטא דראובן
 ופלגות שכטא דמנשה
 קבילו אחסנתהון
 מעיברא לירדנא
 מדינא דיהב להון
 משה עברא דיעו

והתחלקו ארצה
 לשבעה חלקים יהודה
 יעמד על גבולו מערב
 ובית יוסף יעמדו על
 גבולם מצפון ואתם
 תכתבו את הארץ
 שבעה חלקים
 והבאתם אלי הנה
 וירית לכם גורל פה
 לפני הוה אלהינו כי
 אין חלק ללוים
 בקרבכם כי כהנת
 יהוה נחלתו ונדו
 וראובן וחצי שבט
 בנימין לקחו נחלתם
 מעבר לירדן מזרח
 אשר נתן להם משה
 עבר יהוה

אמרנו שקס קיו
 יודעים מנספר
 כל שש ושש
 אשר לפס תחלק
 קארז ולש
 קיקס קקוץ קיו
 כותנן קאלוקים
 קנש לפ יקיר
 רוסס לרדוס
 קענדל אחר זק
 כילן יתכן שינע
 לשש קקוץ ס
 אס קאלק אשר
 כעטנו לפ ק
 קיקס וקכנו
 כעט שבעה
 קאלוקי קיו שוים
 וירק קענדל אחר
 זק יקושע לפס
 וי שלק ומסס
 לקח כל אחר
 מקצמים קקס

קאלוקי לפ קריוני לן אס מעט קוסיס לן קאלוק קריוני לן
 וקס קיק ויתר מעט מנדראוי פחתו לן

ויצלע קאלף קן שתי ערים וכן קואל אומן בארץ בטמן בבל עוכן ית וכלע ואלף וכן גבעע
 קריתקן שתי ערים וקייטסי קיא ירושלים ובגורל בט יקודה גב אומן ט קייטסי קיא ירושלים
 צחק יקודה וקנה אומן ט קיא לבטמן כן קואל ט לכל אחד מקס יש לע חלק נה ואמרו רזל תמא מנה קיא
 צחקו של יקודה קר קבית וקלשכות וקעזרות ומנה קיא צחקו של בטמן אולם וקייטל וזית קדשי קקדשיס
 ורעע יוצא מאלקו של יקודה וכככות לאלקו של בטמן ונה צוי מונח וקיא בטמן מעטער עלה בכל יום
 של חוסף עלו כל היום לפי זכה בטמן קנדיק וכעפה אופטו כזן לשכנ אמן אבי אמן אורח ארעא למשנן
 גרפא ומשכא למושפוזא ויף מונח קיא צחק בטמן של וטן כהפז שכן ויף ט טן שטקס קיא רמונח
 וקנה חלק יקודל קיא עלה מנג בן קנס א כהף קייטסי וקיא עלה על ראש קקר אשר על פטג קנס ימנה אשר
 בקנה עמק רפאים ומראש קקר אל מעשן מי כפתוח ואמרו שקואל עין עמס קמוכר בדברי רבותי זל וחלק
 בטמן קיא ככגדו חלק יקודה קיא עלה אל קקר וחלק בטמן קיא יורד א קנה קקר אשר בניא בן קנס אשר
 בעמק רפאים וקיא יורד א כהף קייטסי קיא ירושלים נמונח טן שטקס קיא קבול קזה זה עלה וזה יורד
 ויהי" נאר שבע שבע ומונדה ער אה" רב מקס קיא חלקס יותר מננה שראוי לקס ט כנשו קרנה
 מקארן ובע שמען על עמקס למקס כ" נ" אופטי ויאמר יקודה לשמען אחיו עלה אה" ונ"

וחצר שועל ובלה ועצם ואלתולר
 ובתול וחמה ויצקלג ובית המרכבות
 וחצר סוסה ובית לבאות ושרוהון
 קרון תלת עשר ופצחיהון עין רמון
 ועתר ועשן קרון ארבע ופצחיהון
 וכל פצחיה ארבעס תרנות קרויא האלן
 עד בעלת באר רמת דרו מאדא א
 אחסנת שכמא רבני שמעון ל
 לורע עייתהון מערב בני יהודה אחסנת
 בני שמעון אריה חולק בני יהודה
 סגמנהון ואחסני בני שמעון בני
 אחסנתהון
 וסליק ערבא תליתאה לבני
 זבולן לורע עייתהון ווריה זורום
 ארסנתהון ער שרידי

וחצר שועל ובלה ועצם ואלתולר ובתול
 וחמה ויצקלג ובית המרכבות וחצר
 סוסה ובית לבאות ושרוהון ערים שלש
 עשרה וחצריהון עין רמון ועתר ועשן
 ערים ארבע וחצריהון וכל החצרים
 אשר סביבות הערים האלה עד בעלת
 באר רמת גבז אתה לתמטה בני שמעון
 למשפחותם מהכל בני יהודה נחלת
 בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב
 מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם
 ויעל הגורל
 השלישי לבני זבולן למשפחותם
 ויהי גבול נחלתם עד שרידי

ונחית תחומא לסטר טוראדי על אפ
חילת דר הנסדי במישר גברא צפונא
ונחית לחילת בר הנס לעבר יבוס ד
דרומא ונחית לעין קצרא ויסודר מצפונא
ונפק לעין שמש ונפק לגלגל דלקבל
מסקנא דאדמים ונחית לאבן כהן בר
ראובן ועבר לעברא דלקבל מישרא
ציפונא ונחית לערבתיא ועבר תחומא
לעבר בית חגלה לצפונא והו מפקל
תחומא לכף ימא דמלחא לצפונא
לסיפא דרומא דרומא דרומא דרומא
וירדנא תחומא ליה לרוח קרומא דא
אחסנת בל בנימן לתחומא סחור
סחור לזרעית הון והואה קרויא ל
לשבטא דבני בנימן לזרעית הון וירדו
ובית חגלה מישר קצין ובית מישרא
ועמרים ובית אל והעיס והפרה
ועזרה וכפר העמונה והעפני ונבע
קרין שית עשרה ופצחיהון נבעון
והרמה ובארות והמצפה והכפרה
והמצפה ורקס וירפאל ותראלה וצלע
ואלף ויבוס היא ירושלם נבעת
קרית קרין ארבע עשרה ופצחיהון
דא אחסנת בני בנימן לזרעית הון ו
ונפק ערבתיא לשמעון לשבטא
דבני שמעון לזרעית הון וירדו
אחסנת הון בנו אחסנת בני יהודה
והה להון באחסנת הון באר ש
שבע ושבע וסוריה

וירד הנבול אל קצה החר אשר על פני
בין הנס אשר בעמק רפאים צפונא
וירד הנס אל כתף היבוס ונגבה וירד
עין רוגליות אר מצפון ויצא עין שמש
ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים
וירד אבן בהן בין דאובין ועבר אל כתף
מול הערבה צפונה וירד הערבתה ועבר
הנבול אל כתף בית חגלה צפונה והיה
תצאותו הנבול אל לשון ים המלח
צפונה אל קצה הירדן ונגבה זה נבול נגב
והירדן ינבל אותו לפאת קדמה זאת
נחלת בני בנימן לגבולתה סביב ל
למשפחתם והיו הערים למטה בני בנימן
למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק
קצין ובית הערבה ועמרים ובית אל
והעיס והפרה והעפני וכפר העמונה
והעפני ונבע ערים שתים עשרה וחצריהן
גבעון והרמה ובארות והמצפה והכפרה
והמצפה ורקס וירפאל ותראלה וצלע
האלף והיבוס היא ירושלם נבעת קרית
ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת
בני בנימן למשפחתם ויצא הגורל השני
לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם
ויהי נחלתם סבך נחלת בני יהודה ויהי
להם כנחלתם באר שבע ושבע ומולדתה

ויהי גבולם חלקתו חלי ובטן
ואכשף ואלמלך ועמעד
ומשאל ופגע בכרמל הימה
ובשיחור לבנת ושכמזרח
חשמש ביתרנון ופגע בזבול
ובגיפתח אל צפונה בירת
העמק ונעאל ויצא אל כבול
משמאל ועברן ורחוב וחמון וקנה עד
צידון רבה וישבה גבול הרמה ועד
מכזר עד וישבה גבול הסה ויהיו תצאתנו
הימה מחבל אכויבה ועומה ואפק ורחב
ערים עשרים ושתיים וחצריהן זארת
נחלת מטת בני אשר למשפחתם הערים
האלה וחצריהן לבני נפתלי
יצא הגודל הששיל לבני נפתלי למשפחתם
ויהי גבולם מחלק מאלון בעצננים וארמי
הנקבוי בנאל עד לקוס ויהי תצאתנו
הירדן וישבה גבול ימה אונות תבור ויצא
משם חוקקה ופגע בזבול מנגב ובאשר
פגע מים וכיהודה הירדן מזרח השמש
וערי מכזר הערים צרוחמת רקת וכנרת
וארמה והרמה וחצור וקדש וארדע ועין
חצור ויראון ומגדל אל חרס וכית ענת
ובית שמש עריסתישע עשרה וחצריהן
זאת נחלת מטת בני נפתלי למשפחתם
תעריס וחצריהן פ

רד"ק ושן קנטונם
שר מנצר
שקיתם צער נטק וישב
קנטונם חזקת הטר
ולמעלה בולק זולן חזקת
הטר שט שנות קיו לעטן
ידוע חזקת

והיה תחומהון חלקת
וחלי ובטן ואכשף
ואלמלך ועמעד ומשא
ומערע בכרמלא לימא
ובשיחור לבנת ותאיב
ממדת שמשאל בירת
רנון ומערע בזבול
ובחילת הפתח א צפונא
בית מישראל ונעאל ונפק לכבול
מציפונא ועברן ורחוב וחמון וקנה עד
צידון רבה ותבת חומא לרמתא ועד
קרוין בריבן קרוינת וקפא ותב תחומא
לחסה ויהיו מפקננה לימא מערב
אכויבה ועומה ואפק ורחב קרוין עשרין
ותרת ופצחיהון דא אחסנת שיבטא
דבני אשר לזרעיהון קרויא האלון
ופצחיהון לבני נפתלי נפק
עד בא שתי תאה לבני נפתלי לזרעיהון
והיה תחומהון מחלק מאלון בעצננים
וארמי הנקבוי בנאל עד לקוס והיון
מפקננה לירדנא ותבת חומא לימא
לאונות תבור ונפק מתמן לחוקק
ומערע בזבול ממדרומא וכאשר מערע
ממערבא וכיהודה וירדנא ממדת שמשאל
וקרוין בריבן הערים צרוחמת רקת
וכנרת וארמה והרמה וחצור וקדש
וארדע ועין חצור ויראון ומגדל אל חרס
ובית שמש קרוין תשע עשרה
ופצחיהון דא אחסנת שיבטא דבני
נפתלי לזרעיהון קרויא ופצחיהון

וסליקתחומיהון לימא
ומרעלאומערעדבבשת
ומערעבנחלא רעל
אפויקנעם ותאיב
משריד לקביל מרנח
שמשא על תחום
כסלותתבורונפיק ל
לדברתסליק ליפיע
ומתמן עבר לקרומי
מדינהא לנתההפר לעתהקצין
ונפיק לרמון דמתואר ומתמן ו
מסתדר לנעה ומסתדר ליה

רד"ק

נתנו חסד קול נר
קחמר אשר מעס קיק
יונה בן אמת קבטיא כמו שני עלנו
מענתחמר קימתיאר עתה
דמסתדר ונתלקס אינו טת לקס
אשר בטתלקודק כי תמונא בערים
קראיס נעס א בן מקומורד כמו
שכתנו וכן מעטנו טתלקס יקודק
טתלקס אשר
לקודק טראק ט
אמר קיק

ועלה גבולם לימא
ומרעלה ופגע בדבשת
ופגע אל הנחל אשר
על פני יקנעם וישב מ
משריד קדמה מזרח
השמש על גבול כסלת
תבר ויצא אל הדברת
ועלה יפיעו משום עבר

קדמה מזרח הנתה הפר עתה
קצין ויצא רמון המתאר הנעה
ונסב אתו הגבול מצפון חנתון וריו
תצא רמון יפתח אל יוקפתנה לל ושמרון
ודאלה ובית לחם ערים שנים עשרה
והצריהן זאתנהלת בני זבולן ל
למשפתחם הערים האלה והצריהן
ליששבר יצא הגורל הרביעי
לבני יששבר למשפתחותם ויהי גבולם
יורעאלה ותכסלות ושונם וחפרים
ושיאון ואנחרת והרביתוקשיון ואבין
ורמתועין גנים ועין חרה ובית פצין ופגע
הגבול בתבור ושחצמה ובית שמש והיו
תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה
והצריהן זאתנהלתבטה בני יששבר
למשפתחם הערים והצריהן
ויצא הגורל
הרביעי למכה בני אשר למשפתחותם

תחומא מציפונא לחנרנון ויריון
מפקנהו לחילת יפתח אל יוקפת
זנה לל ושמרון ויראלה ובית לחם קרוין
חרתא עשרה ופציהון דא אחסנת
בני זבולן לורעיתהון קרויא האלן
ופציהון ליששבר
נפיק ערבא רביעאה לבני
יששבר לורעיתהון ויהיה תחומהון
יורעאל ובסלות ושונם ורפריס
ושיאון ואנחרת והרביתוקשיון ואבין
ורמתועין גנים ועין חרה ובית פצין
ומערעתחומא בתבור ושחצמה
ובית שמש והיון מפקנהו דתחומהון
לירדנא קרוין שית עשרה ופציהון
דא אחסנת שבטא רביעי ליששבר
לורעיתהון קרויא ופציהון
ונפיק ערבא חמישאה
לשבטא רביעי אשר לורעיתהון

רד"ק

וראשי קאנות למנות כמו וראשי אמת למנות כל
 ראשי צע חט לכל שיש ושש ורזל סמוכו בזק קפסו
 שמפקד בד' הפקד' שזכר אשר לא יצא לג' ימי' בעצ' קשרי' וקוקט
 וג' יד' אעור ממכח אלה קנות וג' וכ' מנה עמן ראשי אצל קאנו
 אלה ל' לך מנה חט

מנחיל אית במקס
 כל מנה שירע אף
 ראשי מנחיל אית
 קעס כל מנה שירע
 דבר יתן לנס
 וג' אף שאמר ויכל
 מנחיל אית קארן
 עס על עריקמקאש
 אלא נצטוו נה על
 ידי מנה אלה לחזק
 ירוסק וישיב שנה
 ס' יכרותי אלקיך
 וג' ונס' ועפן ע
 מקום ס' רזל אלה
 קיק סוכר טית כל
 ימני שנתו סס שנה
 ועפן ע מקום וג' *
 וישב' עד מות
 קכזן קגדול
 קרנח קיק נס לחזק
 קערים וכל סולמן
 אחריו ומנחיל אית
 ועמך למשפט אס
 עמייט מית קורנ'

וראשי אבות למנות בני ישראל
 בגורל בשילה לפני יהוה פתח
 אהל מועד ויכלו מחלק ארץ
 הארץ וידבר יהוה אל
 יהושע לאמר דבר אל בני ישראל
 לאמרתנו לכם את ערי המקלט
 אשר דברתי איכם ביד משה
 לנו שמה רוצח מכה נפש
 בשגנה בכלי דעת והיו לכם
 למקלט כגאל הרסיונס אל
 אחת מן הערים האלה ועמד
 פתח שערי העיר ודבר באזני
 זקני העיר והיא את דברי
 ואספו את העיר והסונתנו
 לו מקום וישבעם סוכי ירדף
 גאל הרס אחריו ולא יסגרו את
 הרצח בידו כי בכלי דעת חכה
 את רעהו ולא שנא הוא לו
 מתמול של שס' וישב בעיר והיא
 עד עמרו לפני העדה למשפט
 עד מות רבקה הגדול אשר
 יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ויבא אל עירו
 ואל ביתו אל העיר אשר נס משם

רלב"ג

ואמר זק זכר סכר
 עמל לקו בן סן קשר
 אף שאל וקיק זה עפ' יאלקשר סז
 קיק משוא סט בעטן ירושת קארן *

וראשי אבות לשבטי ישראל
 ישראל בערבא בשילה קרם
 יתבתרע משכן וימנא וישגא
 מלמי פלגית ארעא
 ומליל ית עס יהושע למימרי
 מליל עס בני ישראל למימרי
 תכולון ית קרוי שיובותא ד
 דמלילית עמכון בידא דמשה
 למערק לתמן קטולא דיקטול
 נפשא בשלו בלא מדעה א
 ויהוין לבון לשיובא מנא דמא
 ויערוק להרא' מן קרויא ה
 האלין ויקום במעלנא דתרע
 קרתא ומליל קדם סבי קרתא
 והיא ית פתגמה ויכנשון יתח
 לקרתא לותרון ויתנו ליה א
 אתר ויתבעמהון וראי ירדוף
 נאל דמא בתרוהו ולא ימסרון
 ית קטולא בידיה ארי בלא
 מדעה קטל ית חברה ולא
 שני הוא ליה מאתמרי
 ומדקטוהו ויתכב בקרתא והיא
 עד דיקום קרם כנישת אל דינא
 עד דימות בהנארבא דיה
 כוזמא האנון בכין יתוב
 קטולא ויעול לקרתיה ולכתח
 לקרתא דיערוק מתמן

דִּרְק

ואלקא ונעמן ובעל חיים בעלת חזקת המזכר למען שכלת דמי יקודקס איתע אמו בעל שז' .
 וזמ בעלת בעל' ורזל אמרו ט שטיקס אחד וקקשו קפמוקיס ותירע צמיס של יקודקו ושות של
 דין ויצא געל במדן מקיס פחות מקיס' שלם קסטיקק לקס קארץ קככשת למקס וקוורטו לכת אל לקס קוא
 לא קזכר צ' שופי' ולכנש איתע ומערלס קיתק לקס' אלם שלם קיתק כככשת פס איר קשמיס' וקס
 נצו למד זמן צמי פסל מינ' ויסל פראט לקס' למ קיתק מקארץ קמלקת לשבע חקיס' ובעדן כל קערל
 שפיל לקס קיר

לקס' אלם שקס קיו
 רצס ולם קיק חקן
 מעשק לצמי חנות
 שקיו נצמס ויצו
 למדן רחוקה חזן
 מעק קשמיס
 ורגע איתק וקיתק
 קארץ טונק וקלט
 סס ולכדוק וקיא
 קיתק סוף קמס
 ארץ ישראל שקיס
 לקס צמיס קקס'
 כמו שאמר מקדונעד
 נאר שבע ונדנדל
 אר' יצק לקס זק
 פניס ותניא ירדן
 יור' מעערב תמיס
 ואינדו אינ' ל יצק
 למק נקרא סס
 ירדן סווד מקן

למכה בעדן למשפחהם יצא
 הנורלה שביעי' ויהי גבור
 נחלתם צרעה ואשת אול ועיר
 שמש ושעל בין ואילון ותלה
 ואילון ותמנתה ועקרון ואתקה
 ונבתון ובעלת ויהי ובע ברק
 ונתרמון ומי הירקון והרקון
 עם הנבול מוליפו ויצא גבור
 בני דן מהם ועלו בעדן וילחמו
 עם לשם וילכדו אתה ויכו
 אתה לפי חרב וירשו אותה
 וישבו בה ויקראו ללשם דן
 כשם דן אביהם ואתגלרת
 מטה בעדן למשפחת סהערים
 האלה וחצרותיו ויכלו לנחול
 את הארץ לגבול תיחוחיתנו בע
 ישראל נחלה ליהושע בן נון
 בתוכם על פיהו נתנו לו את
 העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים
 ויבנה את העיר וישכבה אלה הנחלות אשר
 נחלו אלעזר חבתן ויהושע בן נון

לשכמא דבעדן לורעיתחון
 נפק ערבא שביעאה והיה
 תחום אחסנתחון ירעה
 ואשת אול וקרית שמש
 ושעל בין ואילון ותלה ואילון
 ותמנתה ועקרון ואתקה ונבתון
 ובעלת ויהוד ובע ברק ונת
 רמון ומירקון וירקון עם תחומא
 דלקבל יפו ונפק תחום בעדן
 מנהון וסליקו בעדן ואנחו
 קרבא עם לשם וכבשו יתחי
 ומהו יתה לפתג דהרבו אחסיני
 יתהו ויתכובה וקרו ללשם דן
 כשם דן אבוהון דא אחסנת שבט
 דבעדן לורעיתחון קרוי אהאין
 ופעחיהון וישצאו לאחסאית
 ארעא לתחומהא ויהבו בע
 ישראל אחסנא ליהושע בר נון
 בינהון על מיטרא דיני יהבו
 ליהית קרתא דשאלית תמנת
 סרח בתורא דאפרים ובנאית
 קרתא ויתכבה אילין אחסנא
 דאחסין אלעזר בהנא ויהושע
 בר נון ורישי

העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים
 ויבנה את העיר וישכבה אלה הנחלות אשר
 נחלו אלעזר חבתן ויהושע בן נון

רד"ק

לכח מדר"י בזה הפסוק אינן יב' ערים קיון להם לבני מררי מנמט ראונו ומנמט נד ומנמט
 זולתן ומנמט נפטר קטרים לא כת' אלן ח' ערים מנמט זולתן ל' ומנמט נד ל' ומנמט ראונו
 לא כתב' ויש ספרים מונח בקו ומנמט ראונו את בנר ואת מנרשיק' ואת יקצק ואת מנרשיק' את קדמות
 ואת מנרשיק' את מפעת ואת מנרשיק' ערים ארבע' ולא ראוית שט פסוקים אלן בשום ספר וסן מרדכי לא
 מנמט במקצתם וראוית ששאל רב' קא"י זל ואת קאלק וקשיב אעב' דקלל אלן חשיב לנו בדברי קיימים
 חשיב לנו כר"ל מיתועתע' אינ' כענ' נפסריה' ויתנו נע' אשר יקרא' ארמן נשם' מיתקלל ספר מנ' קטרי'

ואח' ספר שמס ומנמט
 כמו שקו קוראין אותם
 בלוית קוזמן ופרו אשר
 יקרא' קורא' כמו ויגד
 לעקב קדומים להם'
 והו' קנול ראינו
 ככתב' וט'
 קא' שורש קו' למשך וכן
 קרא' שון אדם ב' וט'
 ויתנו נע' את קעפוק'
 שם כל ענקים'
 פ' את גדול קענקים'
 כ' ענו קאדם קגדול
 בענקים ואת שם גדול
 כמו את קדית יערים'
 את דבר גדול' וקדומים
 להם'

ולבני קהת הנותרים
 ממשפחות מטה אפרים
 וממטה דן ומחצי מטרה
 מנשה בגורל ערים עשר'
 ולבני גרשון ממשפחת
 מטה יששכר וממטה
 אשר וממטה נפתלי ומחצי
 מטה מנשה בבשן בגורל
 ערים שלש עשרה'
 לבני מררי למשפחתם
 ממטה ראובן וממטה גר
 וממטה זבולן ערים שתיים
 עשרה ויתנו בני ישראל'
 ללוים את הערים האלה
 ואת מנרשיהן באשר ענה
 יהוה ביד משה בגורל'
 ויתנו ממטה בני
 יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה
 אשר יקרא אתהן בשם ויהי לבני אהרן מ
 ממשפחת הקהת מנע לוי כי להם היה הגורל
 ראשונה ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק
 היא חברון בהר יהודה ואת מנרשה סנינותיה'

ולבני קהת ראשתארו מורעית
 שבטא דאפרים ומשבטא ד
 דן ומפלגות שבטא דמנשה
 בערבא קרוין עשר'
 ולבני גרשון מורעית שבטא
 דיששכר ומשבטא דאשר
 ומשבטא דנפתלי ומפלגות
 שבטא דמנשה כמתנו בערבא
 קרוין תלת עשרה' לבני מררי
 לורעית הון משבטא דראובן
 ומשבטא דגר ומשבטא דזבולן
 קרוין תרתא עשרה ויהבו בני
 ישראל ללוים את קרויא האילן
 ויתרוחיהון כמא דפקוד' ויהבו
 דמשה בערבא ויהבו
 משבטא דבני יהודה ומשבטא
 דבני שמעון יתקרויא האילן
 דאת פרשא בשמה ויהוה לבני
 אהרן מורעית קהת מנע לוי
 ארי להון הוה ערבא קדמאה'
 ויהבו להון ית קרית ארבע א
 אבוהון דגברי'א היא חברון
 בטור ארבת יהודה וית
 דוריהא סחר ערה'

איות אס עמיי גלות משיחן איות סס שז ושנ ססעד מות קרבן קנדל ומקדל קנד וסעעד מות קרבן קנדול
פ רזל אר מואיר רוצח מקנר ימיו של אדם וכזן גדול מואירך איס דין שיקח קמקנר לפט קמארך רל אומן
קרוצח מטמא את קארץ ומסאן את קשכנ וטגורס לשכנ שתמל על אדם נארץ איס דין שיקי זה לפט זק

דרכן ערי	וזמיעית קרש	דרכן ואחר זכר שכנר עפן	ויקרשו את קרש
קמועדק	בגלגלא בטורא	ערי מקנן מעטלנדן	בגליל בהר נפתלי
סקין טעדים סס כל	דבית נפתלי וית	כמו שזקה קמעק בזק נהרק	ואת שכם בהר
מכזכפס נשננה	שכם בטורא	ולח כשכרכו לפבזק קמקס	אפרים ואת קרית
וקו סס נשן מוקל	דבית אפרים וית	דבר זו קמעק לפט שכנר	ארבעה היא חנרון
מוסדות	קרית ארבעה היא	פרשן זה כנאוריסן נהרק	בהר יהודה ומענר

קנלשתי חכרון בטורא דבית יהודה
ומעברא דירדנא דיריחו מדינהא יתבו
ית בער במדברא במישרא משבטא
דראובן וית רמות בגלעד משבטא דר
וית גולן ובמתנן משבטא דמנשה אלן
הו קרוי דמומן לכל בני ישראל ולגורא
דאתעידון כינהון למערק לתמן כל
דיקטול נפשא בשלו ולא ימות כד נא
דמא עד דיקום קרס כנישתא

וקריבורישי אבהת לואילות אלעול
כהנא ולות יהושעבר ען ולות רישי
אבהת שבטא דבני ישראל ומלילו
עמרון בשילה בארעא דכנען למיטריש
פקיד בידא דמשה למתן לנא קרוין
למיתבורו והיון לכערנא ויהבו בני
ישראל ללואי מאחסנתהו על מיכרא
דישית קרויא האלן וית רוחיהוין

ונפק ערבא לורעית קרתוהוה
לכנא אהרן בהנא מן דואי משיבטא
ד יהודה ומשיבטא דשמעון ומשיבטא
ד בנימן בערבא קרוין תלת עשרו

לירדן יריחו מזרחה נתנו את בער במדבר
במישר ממטה ראובן ואת ראמות בגלעד
ממטה גר ואת גולן בבשן ממטה מנשה
אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגור
הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגנה
ולא ימות כד נא הדס עד עמדו לפני העדה
ויגשו ראשי אבות הלויס אל
אלעזר הכהן ואל יהושעבן נון ואל ראשי
אבות המטות לבני ישראל וידברו אליהם
בשילה בארץ כנען לאמר יהוה צוה כד
משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשירין
לבהמתנו ויהנו בני ישראל ללויס מנהלתם
א פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהוין
ויצא הגודל למשפת הקהלת
ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויס ממטה יהודה
וממטה השמעע וממטה בנימן בגודל ערים
שלש עשרה

וממחצית במטה מנשה את תענך וארתי
מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה עדים
שתים כל עדים עשר ומגרשיהן למשפחת
בני קרת הנותרים ולבני גרשון ממשפחת
הלויים מחצי במטה מנשה את עיר מקלט
הרצח את גלון בבשן ואת מגרשה ואת
בעשתרה ואת מגרשה עדים שתים
וממטה יששכר את קישיון ואת מגרשה
את דברת ואת מגרשה ואת ירמות ואת
מגרשה את עין נגים ואת מגרשה עדים
ארבע וממטה אשר את משאל ואת
מגרשה את עברון ואת מגרשה ארתי
חלקת ואת מגרשה ואת רחוב ואת
מגרשה עדים ארבע וממטה נפתלי
את עיר מקלט הרצח את קד שבגליל ואת
מגרשה ואת חמת ראר ואת מגרשה
ואת קרתן ואת מגרשה עדים שלש כל
ערי הגרשני למשפחותם שלש עשרה
עיר ומגרשיהן ולמשפחות בני מררי
הלויים הנותרים מאת ממטה זבולן את יקנעם
ואת מגרשה ואת קרתה ואת מגרשה
את דמנה ואת מגרשה את נהלל ואת
מגרשה עדים ארבע וממטה ראובן את
עיר מקלט הרצח את בער במדבר ואת
מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה את
קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת ואת
מגרשה עדים ארבע

ומפלגות שבטאד מנשה ית תענך וית
רוחה וית גת רמון וית רוחה קרון
תרתי כל קרון עשר ורוחיהן לורעית
בני קרת ראשת ארוי ולבני גרשון מ
מזרעית לויא מפלגות שבטאד מנשה
ית קרית שזכות קטולאית עלן כמתנן
וית רוחה וית בעשתרה וית רוחה
קרון תרתין ומשבטאד יששכר ית
קישיון וית רוחה ית דברת וית
רוחה ית ירמות וית רוחה ית עין
נגים וית רוחה קרון ארבע ומשבטאד
ראשרית משאל וית רוחה ית
עברון וית רוחה ית חלקת וית
רוחה וית רחוב וית רוחה קרון א
ארבע
ומשבטאד נפתלי ית קרית שזכות
קטולאית קד שבגליל וית רוחה
וית חמת רארו וית רוחה וית קרתן
וית רוחה קרון ולת כל קרון גרשון
לורעית הן תלת עשרה קרון ח
ורוחיהן ולורעית בני מררי לויא
ראשת ארוי ומשבטאד זבולן ית
יקנעם וית רוחה וית קרתה וית
רוחה ית דמנה וית רוחה ית נהלל
וית רוחה קרון ארבע ומשבטאד
ראובן ית קרית שזכות קטולאית
בער במדבר וית רוחה וית יהצה
וית רוחה ית קדמות וית רוחה
וית מיפעת וית רוחה
קרון ארבע

וְיֵת חֶקֶל קִרְיָא ת
וְיֵת רוּחָא יִהְיֹו
לְכִלְכִּי בְרֵי יִפְנִי
בְּאַחַסְנִיתָי
וְלִבְנֵי אַחֲרָי בְּהַנְשֵׁ
יְהִיבִית קִרְיָת שְׂוִיבֹת
קְטוּלָא יֵת חֲבֵרוֹנִית
רוּחָא וְיֵת לִבְנֵהוּיֵת

רד"ק

את שנות ונ' ואת
עלמון קול עלמת
קמזכר בדכ' קימים צמורים קמזכ
צמפ' שמןאל וכל לשון אחד" ואת
נתרמון וכן סוכר צמחצת
מטק מטק ט' סמחצת מטק מטק
כ"ן קיפ' ע' שר' ש'מק'נת רמון"

וְאֵת שְׂרָה חֶעֶר וְאֵת
חֶעֶרִיה נִתְנוּ לְכִלְכִּי בְּכַן יִפְנִי
בְּאַחֲזֹתָיו וְלִבְנֵי אַחֲרָי
חֶכְהֵן נִתְנוּ אֶת עֵיד מִקְלָט
חֶרֶצָה אֶת חֲבֵרוֹן וְאֵת
מְרִשָּׁה וְאֵת לִבְנֵה וְאֵת
מְרִשָּׁה וְאֵת יֵתֵר וְאֵת

מְרִשָּׁה וְאֵת אִשְׁתִּמְעוּ אֶת מְרִשָּׁה וְאֵת
חֶלֶץ וְאֵת מְרִשָּׁה וְאֵת דָּבָר וְאֵת מְרִשָּׁה
וְאֵת עֵיז וְאֵת מְרִשָּׁה וְאֵת יֵטָה וְאֵת מְרִשָּׁה
אֶת בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאֵת מְרִשָּׁה עֵרִיס תִּשַׁע
מֵאֵת שְׁנֵי הַשְּׂבָטִים הָאֵלֶּה וּמִמִּטָּה
בְּנֵי מִין אֶת גִּבְעֵן וְאֵת מְרִשָּׁה אֶת גִּבְעוֹ וְאֵת
מְרִשָּׁה אֶת עֵנְתוֹת וְאֵת מְרִשָּׁה וְאֵת
עֶלְמִין וְאֵת מְרִשָּׁה עֵרִיס אֶרְבַּע כֹּל עֵרִי
כֵּנִי אַחֲרָי הַבְּתוּלִים שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה עֵרִיס
וּמְרִשָּׁהוֹן וְלִמְשֻׁפְתוֹת

כֵּנִי קֶהֱת הַלּוּיִם הַנּוֹתָרִים מִבְּנֵי קֶהֱת וְיֵהוּ
עֵרִי גֹרֵלִם כִּמְטָה אֶפְרַיִם וְיֵתֵנוּ לְהֵם
אֶת עֵר כִּקְלָט הֶרֶצָה אֶת שְׂבָם וְאֵת
מְרִשָּׁה בְּרֵד אֶפְרַיִם וְאֵת גֹּר וְאֵת
מְרִשָּׁה וְאֵת קִבְצִים וְאֵת מְרִשָּׁה וְאֵת
בֵּית הוֹרֵן וְאֵת מְרִשָּׁה עֵרִיס אֶרְבַּע
וּמִמִּטָּה דָּן אֶת אֶלְתָּקָא
וְאֵת מְרִשָּׁה וְאֵת גִּבְתוֹן וְאֵת מְרִשָּׁה
אֶת אֵילוֹן וְאֵת מְרִשָּׁה אֶת גִּתְרִמּוֹן וְאֵת
מְרִשָּׁה עֵרִיס אֶרְבַּע

רוּחָא וְיֵת יֵתֵר וְיֵת רוּחָא וְיֵת
אֵת מֵעוֹת רוּחָא וְיֵת חוֹלֵן וְיֵת
רוּחָא וְיֵת דְּבָר וְיֵת רוּחָא וְיֵת עֵן
וְיֵת רוּחָא וְיֵת יֵטָה וְיֵת רוּחָא יֵת
דֵּית שֶׁמֶשׁ וְיֵת רוּחָא קְרוֹן תִּשַׁע מִן
הַרְן שְׂבָטֵי אֱלֹהִין

וּמִשְׂבָּטֵי אֶרְבַּע בְּנֵי מִן גִּבְעוֹן וְיֵת
רוּחָא יֵת גִּבְעוֹת רוּחָא יֵת עֵנְתוֹת
וְיֵת רוּחָא וְיֵת עֶלְמוֹת רוּחָא
קְרוֹן אֶרְבַּע כֹּל קְרוֹן אֶרְבַּע
תֵּת עֵר קְרוֹן וְרוּחָהוֹן
וְלֹרְעִיתָבְנֵי קֶהֱת לְיוֹאֵי

דֵּאֵת אֶרְבַּע מִבְּנֵי קֶהֱתוֹת קְרוֹן ע
עֵרִי הֵן מִשְׂבָּטֵי אֶפְרַיִם וְיֵהְיֹו
לְהוֹיֵת קִרְיָת שְׂוִיבֹת קְטוּלָא יֵת
שְׂבָטוֹת רוּחָא בְּטוֹרֵי אֶרְבַּת א
אֶפְרַיִם וְיֵת גֹּר וְיֵת רוּחָא וְיֵת קִבְצִים
וְיֵת רוּחָא וְיֵת בֵּית חֵרוֹן וְיֵת רוּחָא
קְרוֹן אֶרְבַּע

וּמִשְׂבָּטֵי דָּן יֵת אֶלְתָּקָא וְיֵת רוּחָא
וְיֵת גִּבְתוֹן וְיֵת רוּחָא יֵת אֵילוֹן וְיֵת
רוּחָא יֵת גִּתְרִמּוֹן וְיֵת רוּחָא
קְרוֹן אֶרְבַּע

רד"ק

ולחצ שני מנשא וגו' וגם ט שלמס יקושע ייא' לחצ
שני מנשא שקיו בגלגל ולחצ שקיו בכלל וישלמס
וקטנן ט על כלס לחצ רלולבמ רלחונן ולבמגד ולחצ שני
מנשא ולחצ שקיו ויברכס יקושע וישלמס חזר לחצ וישלמס
להלמס קדבר שקיו לקס כחצר שלמס שקיו לקס כככסיס רעס
שונט וגו' וכדל לחצ
שטעל רשות נשתקו
סס ימני וחזרו וטעל
ממנט רשות סעס
שטיק וזש' ונס' ט
שלמס יקושע
ויאמר וגו' חלקו
של חויטכס
עס חויטכס קס חויטכס
לחצ שני מנשא יקיק
ט' עס חויטכס כט
גד ובמ רלחונן וקס
אן לכלס יקיק ט' עס
קשניס אשר נארץ
כטען כש' כככסיס
רעס שונט שלמקועס
קשניס קבזק' ומני
קמפרש עס חויטכס
קחניס אשר קטחו
נארץ קנלעד לשנוור
קעריס חין לעמ' כן ט
שיק ומפ' קו' קטמו'
וגם כי שלחם יהושע אלהים ויברכס ויאמר
אלהים לאמר כככסיס רביס שובו אל אלהיכס
ונמקנה רב כאר בכסף ובוזה ובונה שתונברזל
וביטלמות הרבה מאד הלכו שלל אויביכס
עס אדויכס'

רלב"ג

ואחד זכר שכח קרא
יקוש לראובט ולגדי
ולחצ שני מנשא וקוקירס מנאר לשנוור
קעורק וברכס ושלמס לחלקס כככסי'
רעס ומקנה רעס וקבט כככסי' ובמקשת
וכדל ושלמנו
וכען אלהי' א
אלהכסן לאחיכסן
כמא רמליל
לחונן וכען אתפניא'
ואיילו רלכסן
לקרויכסן לארע
אחסנתכסן דיהב
לכסן משה עברא
די' בעברא
הירדנא להודו איכתמרו להודא
למעבר ית תפקדת אוית אורייתא
דפקיד יתכסן משה עברא ד' ית
למרהס ית ית אלהכסן ולמרה' ד'
ככל ארחה דתקנו קרבוהו ולכטר
פקודוהו ולא תקרבא לדחלתה
ולמפלח קרבוהו ככל רלכסן
וככל נפשיכסן וברכסן יהושע
ושלחניסן ואילו לקרויחון ופלגנות
שיבטא דמנשה יהב משה בכתנן
ולפלגהון יהב יהושע עס אחיהון
בעברא הירדנא מערבא ואף ארי'
שלחניסן יהושע לקרויחון וברכסן
ואמר להון למימר כככסיס כנאיין
תבו לקרויכסן וכבערא כנאיין להודא
כככסיס אוברהבא ובנה שג' א
וכברזל אובלבושין סניא להודא
פלינו בות כעל דבתיכסן עס אחיכסן

רלב"ג ושמעו גזלנוים מנח אהקס בעקנוג ע קיו מפורים בכל קצנים' ואחר זכר שלם נפל דב
 מכל קדז קסונאזר דברי אל עת ישראל קבל נח' ואע"פ שכבר נשארנו נזון עדין כמו סוכר
 צמק שקדס' קנה זק בלת סותר מנח סוכר נזה קמקו' ככל קנים אשר נלקחו נחס כמלע נדס' ואנש נשאר
 אל נפנת עולת יקוס' וישל' לן נפנת קעדר קשנן קסי' מוקס'

וממטה נד את עיר מקלט הרצח
 את רמת בגלעד ואת מנרשה ואת
 מחנים ואת מנרשה את השבון ואת
 מנרשה את יעזר ואת מנרשה כל ערים
 ארבע כל הערים לבני מרדכי למשפחתם
 הנותרים ממשפחות הלויים והיו גורלם
 ערים שתים עשרה כל ערי הלוי סבתוך
 אחות בני ישראל ערים ארבעים ושמונה
 ומנרשה הן תחינה הערים ואלה עיר עיר
 ומנרשה סבבותיהן לכל הערים
 האלה ויתן יהוה לישראל את כל
 הארץ אשר נשבע לתת לאבות סודר שוה
 וישבו בה וינח יהוה להם מסביב ככל
 אשר נשבע לאבות סולא עמר איש
 בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן
 יהוה בידם לאנפל דבר מכל הדבר
 הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל
 בא' אז יקרא יהושע לראובני ולגדי
 ולחצי מטה מנשה ויאמר אלהם אתם
 שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה
 עבד יהוה ותשמעו בקלי לכל אשר צויתני
 אתכם לא עזבתם את אחיכם זה ימים
 רבים עד היום הזה ושמרתם את מ
 משמרת מצות יהוה אל ריבכם

ומשכטא דגד ית קרית שויבות
 קטולא ית דמות בגלעד וית דוההא וית
 מחנים וית דוההא ית השבון וית דוההא
 ית יעזר וית דוההא כל קרוין ארבע
 כל קרויא לבני מרדכי לזעיר דרוון
 ראשת ארו מורעית לואי והוה עדיהוון
 קרוין תרתא עשרה יכל קרוילואי בנו
 אחסנת בני ישראל קרוין ארבעין ה
 ותמני ורוחיהוון תהוין קרויא ראלין
 קרתא קרתא ורוחיהוון סתדנהא בן ל
 לכל קרויא האליון
 ויהבי לישראל ית כל ארעא
 דקייס למיתן לאברהם וואחסנור
 ויתבו בה ויאנחיהוון להוון מסחור סחור
 ככל דקייס לאברהם וואקס אנש
 קדמיהוון מכל בעלי דבניהוון ית כל
 בעלי דבניהוון מסרין בידיהוון לא
 בטיל פתומא מכל פתומהוון תקני
 דמליל עם בית ישראל כל דרוון א
 אתקיימו
 קרא יהושע לשכטא דראובן ולשכטא
 דגד ולפלגות שכטא דמנשה ויאמר
 להוון אתון נטרתון ית כל דפקיד יתבון
 משה עבד דיי וקבלתון במימדי לכל
 דפקיד יתבון ולא שבקתון ית אחוכון
 דנן יומין סגיאין עד יומא דין ונטרתון
 ית מטרתת דפקידת מימרא דיי אהבון

רד"ק ויך קס
סמ"א פ

אם סמ"א נשטעטס לפ
סאין קמטען סס"אן נ
נדרה קנה לקחו שטעט
נע ענדורטס
ונע יואתקנא
תמרדו כעו
ונכנא תמרדו
וכן וקמטקו
איהי נע
מעל מעלן
פעל ענד
אז נקמץ
ויזנו נפען
וקנ"ס כל
פיהו נשקס
מעל קו
מפס קנ"ל
גע בעשו
לח געלנדו
וכמוקו לח
אחת ולח
שיל לח מפע
אחת לנדק
ולח נלנדן

ויבאו בני דאונקווא
בעגד ואל חצי שנת
מנשה ארץ חלעד
וידברו אתם לאמרו
כח אמרו כל עדת
יחזמה המעל הזה אשר
מעלתם באלהי ישראל לשונ
היום מאחרי יחיה בכנותכם
לכם מזבח למרדכם היום
ביהוה המעט לנו את עין פעור
אשר לא הטהרנו ממנו עד
היום הזה ויהי העף בעדרת
יהוה ואתם תשנו היום מאחרי
יהוה והיה אתם תמרדו היום
כיהוה ומהר אל כל עדת
ישראל יקצף ויאך אס טמאה
ארץ אהותכם עברו לכם א
ארץ אהות יהוה אשר שכנ
שם משכן יהוה והוא ב
בתוכנו ויהוה אל תמרדו
ואתנו אל תמרדו בכנותכם
לכם מזבח מבלעדי מזבח
יהוה אהינו הלא עבן בן זרח
מעל מעל בחרס ועל כל עדת ישראל היה
קצף ורוא איש את רעהו בעינו

ואתולות בני דאונקולות
בעגד ולות פלגור
שיבטא דמנשה לארע
גלעד ומלילועמרון ל
למימרדין אברו כל
כנישתא דמימה שיקרא
הדין שקרתון במימר
אהא דישראל למיתבונא
דין מבתר פולחנא דמי
במכנכון לכון מדבחה
למימרדון ומא דין
במימרדון והועד לנא
ית חובא דפעור דלא א
ארכינא מנה עד ומא דין
והיה מהתא ככנישתא דמי
ואתון תתבון ומא דין ס
מבתר פולחנא דמי ויהא
אתון תמרדון ומא דין
במימרדון ומחר על כל
כנישתא דישראל והארנא
ובלם אס מסאבא ארע
אחסנתכון עברו לכון ל
לארע אחסנת עמא דמי
דשרא תמן משכנא דמי
ואחסיע בנינא ובמימרד
דין לא תמרדון ובנא לא
תמרדון במיכנכון לכון
מדבחה בר מסדבחה דמי
אלהנא הלא עבן בר זרח
שקר שקר בחירמא ועל
כל כנישתא דישראל והוא נברא רד לא מיתבחה ביהו

רלב
עד זכ
שנוס
למלכ
מענד
לנדן נ
אכ
קידן
מנצח גדול
למריק
וקסט
ישראל
שנאו ז
לקדיע
עליו
ונקדו
שילה
לעלה
עלקס
לנצח
וקייה
עניס
לעק
קס
תולד
שמשן
אלסו
קצין
ועזק

דרך

וישמעו למעלה מלמס לנצח כמו כנצח וכן וישם את לדרך למעלה למעלה
שחטו כן למעלה עליו עמו וזכו עמו ואתו ולקיות לקס מונח לבדס מנבל שינאו למונח

לשילק אז נחזר ימיק סס ומנצחו לשילק נחזרו קצמו סכך שמו עד שלח קוקס קמנשכן קותרו קצמו מנשקוקס
קמנשכן נחזרו קצמות צו לנצל קותרו קצמות צו לשילק נחזרו קצמות צו לפוננשכן קותרו קצמות
צו לנחש ס נחזרו קצמות ולא קיק לכן קיתר עד לפי קשטקא לקס לשון ולמנוח ציי ועשרה וקיס
ראש לבית

ותכו ואולו בני ראובן
ובני גד ופלגות שבטא דמנשה
מלות בני ישראל משולהדי ב
בארעא דכנען למול לארע גלעד
לארעא חסנתהון דאחסינו כהעל
מימראדיו כדא דמשה ואתו
לגלגלי ירדנא די בארעא דכנען
ובנו בני ראובן ובני גד ופלגות
שבטא דמנשה תמן מדבחה על
ירדנא מדבחה רבא למחוי

ושמעו בני ישראל לממר
הא בנו בני ראובן ובני גד ופלגות
שיבטא דמנשה ית מדבחה ל
לקבל ארעא דכנען כנלגלי ירדנא
דלעבר בני ישראל וישמעו בני
ישראל ואת בנישו כל בני ששת
דבני ישראל לשילה למקק עליהון
לחילא ושלחו בני ישראל
לות בני ראובן ולות בני גד ולות
פלגות שבטא דמנשה לארע גלעד
ית פינחס בר אעזר כהנא ועשרה
דכרבין עמי הרבא דרבא חר
לכתאבא לכל שבטיא דישראל
ונברך שבת אברהון גנין
לא לפי דישראל

וישב וילכו בני
ראובן ובני גד וחצי שבט ה
המנשה מאת בני ישראל משלה
אשר בארץ כנען ללכת אל
ארץ הגלעד אל ארץ אחוזתם
אשר נאחזו בה על פי יהוה כבוד
משה ויבאו אל גלילות הירדן
אשר בארץ כנען ויבנו ב
בני ראובן ובני גד וחצי שבט

אבות קמק
כל איש מקלו
קי שקלו
עס טמא
קיקל חזק
נשנו ראש
נתו אבות
וקמק רזו
קראש ליש
ישראל

המנשה שם מובה על הירדן מובה גדול
למראה וישמעו בני ישראל
לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל
גלילות הירדן אל עבר בני ישראל וישמעו
בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל אל
שילה לעלות עליהם לצבא

וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד
ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את
פינחס בן אלעזר הכהן ועשרה נשיאים עמו
נשיא אחד נשיא אחד לכתאב לכל מטות
ישראל ואיש ראש לבית אבותם רמרי
לא לפי ישראל

קאלקיס ואלדוט קאלדוטס ואמר שם פעמיים לחזק קדנר ולקעמנרו קוא יודע ש קוא יודע לבנות ויודע
כוונתיו וישראל קוא ידע מכאן ואילך ידע ישראל ש כוונתיו לטובה לח צמרד ולח צמעל" אל תשיעו
כנגד קשטנא אמרו" ורש"י פירש אל קאלקיס ה" על כל קאלקיס ה" קוודעט לח צמרד וכפל אמר שם
פעמיים קאלקיס בשלם קזק וצעלם קנח" אל תשיעו כלש שטנא אמרו" תס

רד"ק

ה" קוא יבקש יפרע ממנו
ואם לח מנדאנז מנדנר

למבני לנא מדבחא
למיתב מברגור
פולחנא דיינאום
לאכקא עלוהי עלתא
ומנרתא ואם למעבד
עלוהי נכסת קודשין
הוא יתבע ואם
לא מיוצפא מפתגם
עבדנא יתרא למימר מדר
ימרון בעכו ולבנא למימר מה
לכון חולק במימרא דיי אלהי
דישראל ויתחומא יהב יתבנא
ובימרון בני ראובן ובעי נרית ירדנא
לית לכון חולק במימרא דיי ויבטלון
בעכונית בננא בריל דלא למדה
מן קדם ימי ואמרנא נעבד בען לנא
למבעית מדבחא לא לעלתא ולי
לנכסת קודשין אריסהיד רוג
בינא ובימרון ובין רדנא בתרנא
למפלחית פולחנא דיי קדמוהי ב
בעלוותנא ובריבנא ובנכסת קודשנא
ולא ימרון בעכו ומחר לבנא לית לכון
חולק במימרא דיי

מקמית חרפת דלונת
דנר וירחיע עשינו חת זאת לחמר כמו
שמפרא מחר יאמרו בטכס לבטין כלומר
מחר יחרט בטכס חת בטין שילכו לקריב
צמשכן שילב ויאמרו מה לכס וליה קלרי
וישראל מנזק דאנפ" ונבול עקונו וקרי
נבול עקו"י טכסו וטכס חת

פירדן מזוזת
דלונט ועשינו

לבנות לנו מזבח
לשוב מאחרי יהוה
ואם להעלות עליו
עולה ומנחה ואם
לעשות עליו זבחי
שלמים יהוה רוא
יבקש ואם לא מ

מדאנה מדבר עשינו את זאת
לאמר מחר יאמרו בעיכם לבננו
לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל
ונבול נתן יהוה בינו וביניכם בני ראובן
ובעי נר אתה הירדן אין לכם חלק ביהוה
והשבתו בעיכם את בנינו לבלתי ירא את
יהוה ונאמר נעשה נאלנו לבנות את
המזבח לא לעולה ולא לזבחי ער ה
הוא בינו וביניכם ובין הדותנו אחרינו
לעבוד את עבדת יהוה לפניו בעלותנו
ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בעיכם
מחר לבננו אין לכם חלק ביהוה

ופסק שישים עמו משהשתת המשותקת המוסק לדעה מה זה ועל מה זה ולמזכרם ולמזכרם על כבוד
 הוזהרו בעורק מעשות צמת צבור וולת משכן וי' וגם צמה לחד נאסרה מעת צאו אל המנוחה ואזר
 קנאה וקנה היה משכן שלה מנוחה כמו שנתבאר בסוף זכאים וצית עלמים היה נחלה ולפי זה קעמן היה
 מרד צ"י כי הכוונה בשלח יעבד קצם ית' כי אם צמקום אחד הוא לבורות על קיונו אחד כמו שצ"א
 צ"ח ורובן לדברי התורה וזה קסך מה שעשו ישראל כששקעו בעז' עד שתמצא שכבר היו להם עני עבדק
 זרק בכל עריקם' אמר קצ"ח מעמר צוהן כי מעמר עריך היו אלפיך יהודה קנה אמרו ישראל לעלות עלנך
 לצבא לקוחים על זה ולבער קרע מקרצ' כי זה מדרש התורה כמו שנתבאר בתורה בעשר קנדות ולזאת
 קסנה עלו ישראל לצבא על אחיקם על דבר פלג בגבעה וקסנה בזה שימנעו קשורים וייראו ולא יוספו
 לעשות קרע קנה כי אולי יאמרו מזה קשורים ויסתבכו כלם בזה קפעל קמנע' קנא תראה כי ירבעם בן
 נבט התחיל צמרד ונמשכו למרדיו כל מלכי ישראל קצאים אחריו וכשקעו גם כן בסוף קעמן מלש יהודה
 וקיה זה סבת גלות ישראל מארצם ואבדן רצם מקם' ולזאת קסנה אחשוב שאמרו פנחס וקשאים לבט
 ראובן ולבט ג' ולחץ שג' קמנע' לפי זה עין פשוט אחר לא קמקרו ממנו עד קיום קז
 ואתם השונן קיום מאחרי וי' וקיה אתם תמרדו צ"י קיום ומחר אל כל עדת ישראל יקצף וקנה אמרו זה
 אולי זה משך לב קצת קעם עד שכמעט לא קמקרו ממנו עדין כי קצת אמרו מזה ונסתבכו בזה קסתצות מה
 כי זה דרך קמרי וועד כי קסג' היה בעדת וי' בעטר קמא קיחדי יעבד קתחדות שקיו מתחדי בן כלל
 קעם יקרה שגש לכלל בעטר קמא קיחדי כמו שצ"א קרמ קבצ' בזה בשן עכ"ן ולזה יקרה שישונן קיום
 מאחרי וי' ומחר אל כל עדת ישראל יקצף אם מפט קתחדות שיקיה סנה לפור קצנות קשי' מקם כמו
 שצ"א כי צמה בקדס ויקרה מזה קענשים בכללם על קמא אלו קשמים אם מפט קמנע' אל קמא ולמדם
 קצתם מקצת ולזה אמרו ואותנו אל תמרדו כי מרדס צ"י וקיה מרד צמא וקיה מרד צקס כי יראתם סן
 יספו בשנס' ומרד קאחר קיה מרד גם כן וזה כי הפרטים קס תחת הכלל וקס קיתה סנכרי גדולת
 אחר כל קשמים קיו תהתקס' ואם יפרדו מקם ימרדו בזה

תס

רדק

אל אלקים כעו
 מלך מלכס'
 נאלים קס'
 קמלכס וקנא ית'
 אל אלקים וכן
 קנא אהר' קי

ויענו בני ראובן ובני גד וחיצי
 שבט המנשה וידברו אל
 ראשי אלפי ישראל א
 אלהים יהוה אל אלהים יהוה
 הוא יודע וישאל הוא ידע
 במרד ואם במעל ביהוה א
 תושיענו היום הוה

ואתיבו בני ראובן ובני גד
 ופלגות שבטא ד מנשה
 ומלילו עם ראשי אלפי
 ד ישראל אל אלהים ית' אל
 אלהים ית' קדמור היי' יע
 וישאל בסופא ידע אם
 בממרד ואם בשקר ית'
 שקרנא במימרא דית' לא
 תפרקנא יומא דין

רדק

ויקראו פ' קראו לפונעם עד
טעד קראו טכותין וכו' יצ'
וקרו בעראובן ובענג קקיד
לפנדעמא ארי קקיד קוא טעטן" ראו ונ'
וקיס קגדול פ' ועד קיס קגדול כנו

רלבנ

ומנ קייתק תשונתם ט' אל עשו זה אל
לעל ולאל לזכר יך לפיות לפס לזכר ט
קס מעפס יי' וקס מלרע יצאו וקעבר
קיקרק טעט וטן ארץ ישראל ולזאת קסנה קראו קס
קמוצו ט' עד קוא טכותין ט' קאלקיס וישר קדב

שבענעד קיס
קגדול מעטא קשמע
יקיק גטלס"
ויהוה אלקים ונ'
יקדפס
עקין קקף קלנ'

לנל' ונ'

ויקראו בני דאובן ובני
נד למזבח כי עד הוא
בנתנינו כי יהוה
האלהים
ויהי מימים רבים אחרי
אשר הניח יהוה לישראל
מכל איביהם מסביב

ויהושע זקן באבנים ויקרא ירושע
לכל ישראל לזקנו ולראשו ולשפתיו
ולשטריו ויאמר אלהם אנני זקנתו באתי
בימים ואתם ראיתם את כל אשר עשה
יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם
כי יהוה אלהיכם הוא הגלחם לכם רא'
הפלתו לכם ארתי הגוים הנשארים
האלה בנחרלה לשבטיכם מן הירדן
וכל הגוים אשר הכרתוהים הגדול
מבוא השמש ויהוה אלהיכם הוא
יהרפם מפניכם והוריש אתם מ
מלפניכם וירשתם את ארצם
כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם

בשע טעמ
ונשע קשיי'
וישנו מנתס
אלבט ישראל
ונכר ט טע
ישראל את קסס
קככד שסמר
קותס מעעלת
לנכז'

וקראו בני דאובן ובני
נד סהיד למדבחה
ארי סהיד הוא בנינא
ארייט הוא אלהים
ויהוה לזמן
יומין סגיאין ב'תר
דאניח יי' לישראל
מכל בעלי רבביו
מסחור סחור ויהושע

סיבעל בומין וקרא יהושע לבר
ישראל לסבוהו ולרישוהו ולדינוהו ו
ולסרכוהו ואמר להון אנא סבית עלית
בומין ואתון חויתון ית כל דעבר יי'
אלהבון לכל עממיה האלין מן ק
קדמיכון ארייט אלהבון מימריהמניח
לכון קרבא חוודפל גתלכון ירת
עממיה דאשתארו האלין באחסנא
לשבטיכון מן ירדנא וכל עממיה
דשייצייתו ומארבא מעלג שמשאי
ויי' אלהבון הוא יתברנינן מן קדמיכון
ויתריד יתהון מן קדמיכון ותירתון
ירת ארעון כממא דמליל
יי' אלהבון לכון ו

רד"ק

ואמרנו כלל אמרנו נמי ש קצות נמקום קצתם וקצתם נמקום קצתם וקצתם
קוצא נמקום כי ער קוצא שלן סלקן את עצמון מערת מונחן חלילה לנמקום לפי
שאמרנו להם ואותן אל המרדו אמרו מעת עצמון קייסן קלני מלמרוד ביה קטחו קמרד שקייסן מורדי נכ

ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דודתנו
מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה
אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח
כי ער הוא בנינו וביניכם חלילה לנו ממו
למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה
לבנות מזבח לעולה למנחה ולזבח מלכוד
מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו
וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי
אלפי ישראל אשר אתו את הרבירים
אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה
ויטבעו פינחס ויאמר פינחס בן אלעזר
הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני
מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר
לא מעלתם ביהוה המעלה הזו אז הצלתם
את בני ישראל מיד יהוה וישב פינחס בן
אלעזר הכהן ונשיאים מאת בני ראובן
ומאת בני גד מארץ הגלעד ארץ כנען
אל בני ישראל וישבו אתם דבר וייטב
הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני
ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא
לשחרת ארץ הארץ אשר
בני ראובן ובני גד ישבם בה ה

ואמרנא ויהא ארימרון לנא ולרנא
מחר ואמרנא חוזה ית דמות מדבחה אדי
דעברו אבהתנא לא לעלתא אורי
לנכסתקד שיא אריסהיד הוא בנינא
ובניכון חס לנא מלמחטי קדמורי
למרד במרא אדי ולמתבו מאדין
מבחר פלחנא אדי למבני מדבחה
לעלתא למנחתא ולנכסתקד שיא בר
מבחה אדי אלהנא די קדם משכנתי
וישמע פינחס בהנא ורברבי בנישתא
ולישא לפיא דישראל דעמיה יר
פתנמא דמלילו בני ראובן ובני גד
ובני מנשה ושפר בעניהון ואמר פנחס
בר אלעזר בהנא לבני ראובן
ולבני גד ולבני מנשה יומא דין דענא
די בנינא שריא שבנתא אדי דלא
שקרתון במימרא די שקרא דין
בכך שיזבתון ית בני ישראל מיד מימרא
די ונתב פנחס בר אלעזר בהנא ורברבי
מלות בני ראובן ומלות בני גד מאר
ע גלעד לארעא דכנען לות בני ישראל
ואתכו יתהון פתנמא ושפר פתנמא
בעיני בני ישראל ואוריאו קדם ית בני
ישראל ולא אמרו למיסק עליהון לחילא
לחבלא ית ארעא דבני ראובן א
ובני גד ית בני

רד"ק

וקמו ונעו וידעתם ככל

לבבכם כלומר שימו לבבכם וידעתם כי כל קדברי קטוב שגזרו אינם לא יתכן היותם מקרים אלא ככוונת מטוין אשר ייעד איתכם ככל מסובב ואלו כפל

דבר אחד מכל קדברי קטוב כי מילתו על לנס קלי עד קאמיר ויוותהם עמולס קאל וכן וברא איתקין ישמחו קס

והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם ככל לבבכם ובכל נפשכם כילא נפל דבר אחר מכלי ה

הדברים הטובים אשר דבר יהוה אליכם עליכם הבל באולכם לא נפל מסנו דבר אחר ויהי כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אליכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמירו אורתכם מעל הארמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אליכם

רלבג

ואחר זמ זכר שכבר קרא יאשעלכ

ישראל כל למנועינים חותם כי קוץ רחוק שדבר דבריו עם כל ישראל וקנה אלו המנועינים זכר בדברנו וזכר קזקמס תחלה וקס קסבדרין לפי מה שחשאו כי שם קים קטן קזקמס וקס המנועינים כל קפס ואחר זכר ראשי קפס וקס קפשיאים שכל מקס

והא אנא אויל יומא רין בארחכל ארעא ותירעון בכל לבבון ובכל נפשיכון ארילא בטיל פתומינה חדא מכלו פתומינה תקניא דמליל יע אלהכון עליכון כולרוון א אתקיימו לבון לילא בטיל מנהון פתומא חדי ויהא כמא דאתקיימו עליכון כל פתומינה תקניא דמליל יע א אלהכון אליכון כן יירני יע עליכון ית כל פתומינה בישא ער דשיעי יתכון מ מעל ארעא טברא חדא דיהב לבון יע אלהכון

ראש לשנא אחד ואחר זכר ראשי ער וער וקס קאופמיס וקאוסריס וקודיע מק שמשך קס מקסונ בלכת אחר קס וימק שמשך קס מקרע בעוז חות ולקזקירס מקרחתן בגיס קפשיארי כדי שלח ילמדו ממעשיקס ויטונו לעטר ברית יי ולעטר חקיס אחרים וקזקירס גס כן שלח יזכרו שם חקיקס ולח יגראו לקטע גאמס ושלח יעבדוס ושלח ישתוו לקס כנו שנו קאזקרות על כל זרע עטרה לקודיעס שאס ישאו זה וקיה סנה לחבל מעל קארץ קטובה אשר עתן לקס יי וטה חותם לחקנה את יי ולדבקה

ט' ושיחזקו מאד לשמור ולעשות ככל קרתנו ולבלתי סור ממנו ימין ושמאל וקנה קרא ימין קאוספה עכ' דברי הערה וקרא שמאל קגרשן ממנה ט' בזה וקיה סוקה מדרש קתרה

דָרֶךְ

לבלתי נלחשטש איש את חברו איש ידוהו חלק עתה צדקס עבר ורשס כמנהג
 ידוע ולשוטט צדדיכס יזוטמו לשלול ולבוז סגנותכס כמו זוטמו צדוועת ירושלים
 מנחית כמו וצלו עולך קוצן כננה זו שמקפת חרס מעלשה רחוקת כמו כנש רען
 העמרין תכונצו כמו שומרים את דוד ולשוטט כמו לשוט מן שוט לשוט

והתקפון להרא למיטר ולמיעבד ית
 כל דכתבספר אוריתא דמשרה
 בריל דלא לככטי מניה לימניה
 ולשכטא בריל דלא לאיתערבא
 בעבמיא האלין דאשתארו האלין
 עמבון ובשוס טעותהון לא תדכרון
 ולא תקימון ולא תפלהון ולא תסגרון
 להון אריאליהן בהלתא דייטאהון
 תדכרון כמאד עבדתון עד יומא דדין
 תדיך יעמן קדמיכון עממן רברבון
 דקיפון וצתיך לא קסאישמן קדמיכון
 עד יומא דדין וברא חר מנכון ירדף
 אלפא ארייט אלהבון מיסריה מניה
 לבון כמאד מליל לבון וזכתמרון ל
 להרא לנפשתיכון למרחס יתיט א
 להון אריאס מתבת תוכון ותדכרון
 בשאר עממיא האלין דאשתארו
 האלין עמבון ותתחנן בהון ותתערבון
 בהון ואינון יתערבון כבון מידעתרען
 ארי לא יוכף מימדא דייט אלהבון ל
 לתרכאית עממיא האלין מן קדמיכון
 ויהון לבון לתבר ולתקלא לסיען נטלן
 זין לקבליכון ולמשריין מקפנכון עד
 דתיכרון מעל ארעא טבתא דרא
 דיהב לבון ייט אלהבון

וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל
 הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור
 ממנו ימין ושמאל לבלתי בא בנזים
 האלה הנשארים האלה אתכם וכשם
 אלהיהם לא תזכרו ולא תשביעו ולא
 תעבדו ולא תשתחוו להם כי אם
 יהוה אלהיכם תרבו כבדו כאשר עשיתם
 עד היום הזה ויורשיהוה מפניכם גוים
 גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש
 בפניכם עד היום הזה איש אחד מכם
 ירדף אלה כי יהוה אלהיכם הוא את לחם
 לכם כאשר דבר לכם ונשמרתם מאד
 לנפשותיכם לאהבה את יהוה אלהיכם
 כי אם שובת שובו ודבקתם ביהוה יהוה
 האלה הנשארים האלה אתכם ו
 והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם
 ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם
 להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו
 לכם לפח ולמוקש ולשוטט בעיניכם
 ולענינם בעיניכם עד אבדכם מעל
 הארמה הטובה הזאת אשר נתן לכם
 יהוה אלהיכם

ד"ק

ואקח את אצבע ועל וארצה את זרעו לפי שפרש מעו וקוץ חסר קח לפי שרמז בזרע על
 במ קמורה שאפי' שמונתם משמשים לעו' שכלם נקראו בשם עו' דל' וארצה כענין בל' קח'
 וקרי צה"ל וארצה ושטקס שנים בדרך קדקדוק ויש בו דרש ש' קתעבד קוץ לשון ריב ומסרה
 כלומ' כמק' מריבות ונפיונות נפיתו עד שלא נענה לו זרע ועמד בכל' ויהי' לו את יצחק' ולא זכר ישמעאל
 ש' בן חמה קי' ועד' אמר' לו גרש את חמה הזאת ואת בנו' ולא במ קמורה של' קו' צמחנה ש' אס' דרך

מקרה כולדו לו' וכן קוץ
 אומר ש' צחק יקרא לך
 זרע' ואשלה
 כאש

עשית צדק' ע' קנף
 שגפתי אותם לא קי' קי'
 כמעט אחיזאלו צמכות
 רבות באשר עשית ק
 קמכות צדק' ע'

ואוציא' ותטלו קימק
 כנגד אותם
 וקמס שעברוים סוף
 וכן והרצוה שטכס'
 כנגד אותם וקמס שקו'
 עדיין צחיים'

ויצטקו וע'
 ויצטלו את קיס'

וַיֹּאמֶר יְהוָה שְׁעַל כָּל הָעַם
 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל כְּעַבְד הַנְּהַר יֵשְׁבוּ
 אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תִּרְחַ אֲבִי
 אֲבִרְהָם וְאֲבִי נְחֹר וַיַּעֲבְדוּ
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְאָקַח אֶת
 אֲבִיכֶם אֶת אֲבִרְהָם מֵעַבְד
 הַנְּהַר וְאוֹלַךְ אוֹתוֹ כָּל
 אֶרֶץ כְּנַעַן וְאָרַב אֶת
 זָרְעוֹ וְאֵתָן לוֹ אֶת יִצְחָק א
 וְאֵתָן לִיִּצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֵת
 עֵשָׂו וְאֵתָן לְעֵשָׂו אֶת הַר
 שֵׁעִר לְרֵשֶׁת אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב
 וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם וְאִשְׁלַח
 אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן וְאָנֹכִי
 אֶת מִצְרַיִם כֹּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי
 בְּקִדְבֹךְ וְאַחַר הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם וְאוֹצִיא אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וְתָבֹאוּ
 הַיַּמָּה וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרַי אֲבוֹתֵיכֶם בְּרֵכָב
 וּבַפָּרָשִׁים סוּף

וַיֹּאמֶר יְהוָה שְׁעַל כָּל עַמְּבִרְנָן
 אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּעַבְד פְּרַתִּיתְכֶם אֲבִרְהָם
 מֵעַל מֵאֲתֵרַח אֲבוֹתִי ד
 דֵּאֲבִרְהָם וְאֲבוֹתִי דְנְחֹר
 וּפְלַחוּ לְטַעוֹת עַמְּמִי אֲוֹדֵרִית
 יֵת אֲבוֹבֹן יֵת אֲבִרְהָם מֵעַבְד
 פְּרַתֹּדֵרִית יֵתִי הַכָּל אֶרֶץ
 דְּכְנַעַן וְאִסְגִּיתִי בְנוֹרֵי
 וַיְהִי לִי יֵת יִצְחָק וַיְהִי לִי
 לִיִּצְחָק יֵת יַעֲקֹב וַיַּעֲשֵׂו א
 וַיְהִי לְעֵשָׂו יֵת טוֹרֵאֵי שֵׁעִר
 לְמִדְרֵיתִי וַיַּעֲקֹב וּבָנָיו ו
 נְחֹתוֹ לְמִצְרַיִם וְשִׁלַּח יֵת
 מֹשֶׁה וַיֵּת אַהֲרֹן וְמֹחִית יֵרֵד
 מִצְרַיִם כְּמֵאֲדֵעַבְדֵי כְנַעַן
 וּבְתָרְבֹן אֶפְקִית יֵרֵבֹן
 וְאֶפְקִיתִי אֲבִרְהָם וְתָבֹן
 מִמִּצְרַיִם וְאֵתָתָן לִימָה
 וְדָפוּ מִצְרַיִם בְּתָר א
 אֲבִרְהָם וְתָבֹן וּבַפָּרָשִׁין
 לִימָה אֶרֶץ סוּף

רד"ק

ויאסוף יקושע פטע אחרת
 קוש טעב למענה ויקרא יקושע
 לכל ישראל ואז קיה שילה אל אסף ארעס פט
 אחרת כחן וקוסיס פטע ושתס כדי שיקו
 נזקרים לשמור קתורה ויתענו לפט קאלסיס
 כרף הקטאון
 ארון קאלסיס
 ססכדי לכרות
 קברית לפט
 קארון כפון פ
 שאמ ויתענו
 יקושע לרע
 קדבריס קאלק
 ונז נרף טסס
 קיה קרון
 קלקי טט סר
 ואספס יקושע
 שרס ולא שילק
 שקיה קארון
 סס אונל טלפ

רלב"ג

ועד זכר אחר זה שכבר אסף יקושע כל
 שצמי ישראל שמעו וקצתם סס כצדיקתי
 צקיימו וקבלו עליקם שמת לעטור את יי וקוש פשא זה
 לבוסיק לקס אזקרק אלן יעברו אלסיס אחרים טעגל לע
 מנד קטנאק ט סופס ללקות בזק וקצו יוסוף זה לקס

קחוקה מקמאך אחר
 קשן קוזק טקס
 כעצמס קבלו עליקס
 זה לפט קאלסיס ולפי
 זה לא קיה צדיק לזק
 טצמק סנקאר
 ישראל כעעמד קצ
 סיטקארנו אדע
 קנאים אחריקס

כְּעִבְרַתְּם אֶת בְּרִית
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 עָשָׂה אִתְּכֶם וְהִלַּכְתֶּם
 וְעִבְדִיתֶם אֱלֹהֵי סְאֵהוּרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם
 וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם
 וְאַבְרַתֶּם מִהַרְהָמַעַל
 הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר

נָתַן לָכֶם וַיֹּאסֶף יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל שְׂבָטֵי
 יִשְׂרָאֵל שֶׁכְּמָה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְלִרְאִשֵׁי וּלְשֹׁפְטֵי וּלְשֹׁטְרֵי וַיִּתְּצֵבּוּ
 לִפְנֵי הָאֱלֹהִים

קדבר עשאק זה סיכרית קברית צשס' ט ט

נהעכב אברקס ארעין תחלק כשכנס לחרץ כמו שכתו ויעטור אברס צארץ עד מקום שרס ועוד ט ססעעשא
 נס גדול לעקב ארעין שזכרו אותו וידבקו ציי לברו ועד ט תחלת תחלק אשר קיה לעקב ארעין צארץ יאר
 צשס קיה טנא ויקן את חלקת השדה ונע' וסס אמן לקס יקוש קסירו את אלפי קככר ונע' כפון שאמ יעקב ארעין
 לבטו צשס קסירו את אלפי קככר אשר כעככס' ונדרזל ויאסוף יקושע ונע' ויקרא לזקני ישראל ולרשיו ונע'
 ר יקושע כל אמן ראשו וקן ראש קדם לזקן שאינן ראש מט' כתי ארעס כצטס קיוס כלכס ונע' ראשית ונע'
 וכתו ויאסוף יקושע את כל שצמי ישראל שמעו ויקרא לזקני ישראל ולרשיו. מנשא קקדיס ראשיס לזקמס יקוש
 קקדיס וקמס לראשיס מנשא ע' שקיו קכל תלמידיו קקדיס ראשי לזקמ' יקוש ע' אלן קיו קכל תלמידיו קקדיס
 זקני לראשי' מנשא ע' אלן כרי לקס לכטוש את קארץ קקדי ראשי לזקמ' יקוש ע' שצרי לקס לכטוש קארץ
 קקדי וקמ' לראשי' מנשא ע' אלן עטע עטת קקדי ראשי לזקמ' יקוש ע' שצטע עטת קקדי וקמ' לראשי'

רד"ק

והעברו ונע בעלי יריחו וקשלו
ראיט סלמנו בעלי יריחו נקס אכל

מטעו למן ויריחו סוגרת ומסוגרת מסט בט ישראל
אזל יצאו מיריחו סגדול קשר אל מלט ארץ כנען
לפזקירס וכן כך כלבדק יריחו וקס קיו עס קמלטס

ולא אבתי לשמוע
לבלעם ויברך ברוך
אתכם ואצל אתכם
מירו ותעברו ארתי
הירדן ותבאו יריחו
וילהמו בכם בעלי
יריחו האמרי והפרזי
והבנעני והחיתיו והגרשי
ההוי והיבואי ואתן
אותם בידכם ואשלח
לפניכם את הצרעה
ותגרש אותם מפניכם
שני מלכי האמרי לא
בחרבך ולא בקשתך

שעקבט אכל
למקס עס יקוסע
שטייתקבט יחדו
למקס ונע ואס
למל סמו גיס
סווכ קנשקבט
צריקולט פ
סקיתק עמדת
על קספר וקיא
מנעולק של ארץ
ישראל ועקבט
למקס עס ישראל
ש צמרדש קנע
למספר קטעב
מלמקס ונע ואס
קיתק למע לא
סל אונק קטעו
זכו דבר תימק

אלו קכון כמון שפרשמי ותגרש
קאמרי פ ונרשק שט מלט קאמרי וקס סיחון ועב
וכן ארזל שתי צרעות קיו קחת דמשק וקחת דיקוסע
דמשק לא עברה דיקוסע עבר וקצרע קיא מיין זכב

דע ומסיל ארס ואמנ ט קצרע קיתק מנכ בפטקס ומסמיל עינקס ולא קיו יכולי למקס עס ישראל
וקיו קורנן אונקס כמון סאומל לא צחרבך ולא בקשתך ותרג צרע קרעתי וקאמרו למק נקרא סינק ערשית
שעמדת לקראת קאדס ומנכ בפטו כדמיתרג אשר קך דערטך לא צחרבך פ קכל קיא עזר קאל קוזח על
דרך ט לא בקשתי אנפח וחרט לא תשיעטי

רלב"ג

ואחר זה קצח אונקס אכל
ארץ קאמרי קיושכ בעבר

קירדן וקול ארץ סיחון ועב שט מלט קאמרי
ויירשו ישראל ארצס מנכ קעזר קאלפי לא צחרב
ולא בקשתס ואחר זה קשתל בלק בן נפר למקס

ששרחל נשקרא
לבלעם בן בער
לקלל אונקס ולא אנכ
קאי לשמוע אכלעס
ויברך ברוך אונקס
וקשס קאי ממנו
כמון סכזכ צחרק
ואחר זה עברת את
קירדן ונאקס אל
יריחו וירשתס אונקס
ואחר זה כלמנו נקס
בעלי יריחו וקס
מלט קאמרי וקפרזי
וקבטע וקחזי
וקבנשי קחו וקייטוי
סלמנו עס ישראל כמון
סכזכ בזה קכפ
וזק מנמקס ורק סכל
א מנמלט קאלק

קיא לו חלק מנכ צריחו כמון סזכרו רז"ל וקנש סלמתי
לכס קצרע רלשחדל למסזקי קוזקו כהן זולת חרב
קמלמנע

דע ומסמיל ארס ואמנ ט קצרע קיתק מנכ בפטקס ומסמיל עינקס ולא קיו יכולי למקס עס ישראל
וקיו קורנן אונקס כמון סאומל לא צחרבך ולא בקשתך ותרג צרע קרעתי וקאמרו למק נקרא סינק ערשית
שעמדת לקראת קאדס ומנכ בפטו כדמיתרג אשר קך דערטך לא צחרבך פ קכל קיא עזר קאל קוזח על
דרך ט לא בקשתי אנפח וחרט לא תשיעטי

רד"ק

ויצטקו וגו' ויצא עלנו אית קיס' על
פרעה ואעפ"א לא זכרו קרי זכר
יצרים און אמן עלנו על דרך כלל למצרי' ונדל'
על כל יחיד ויחיד שזכר אמן שאס קיה צמצרים
אחד אלא רצה להכנס לים קיה קבל סוד דוליס

ואביאה
כעב צא
וקרי בלא קא
וקטן אחד
ויקם וגו'
ולקס
צשראל וקנה
לא ראינו צע'
הכלם כלקעס
יאר וגם יפתח
אמן קס כלקס
כלקס צס אל
פרוש זאת
המלמנה עשו
שאם לבלעס
לקל אוקס
וקרא מנתק
מנעיוט אל
יסול לקלס
אתם קיה
כלקס

ויצטקו קדם יא וישוי
קבלא בניבון ובין
מצראי ואית עליה
ית ימא והפטון והואה
עניבון ית דעבדית
במצרים ויתבתון
במדברא ומיסגיאין
ואעלית תכון לארע
אימוראה דיתב
בעברא דירדנא
ואגחו קרבא עמבון
ומסריתיהו בידון
ויריתתון ית ארעהו
וישיתנומן קדמיבון
וקס בלק בר צפור
מלכא דמא אבואגית
קרבא בישראל
וישלח וקרא לבלעס
בר בעור למי קט
יתבון

רלב"ג

ומש זכר לקס זה קטבא מין שאמן
שאס לא חסדו קאי לנס מיתבול
קיו כל אבותינו שבדי עז וקיה מושכס בעבר קשר
וקאי לקח מנשם אברקס אצטו וקטיוו לארץ ככען לפיות
הארץ קקיא כנצרת כדי שיקיה זרעו ויהר אס' וקנה

ויצטקו אל יהודה וישם
מאפל בניבכם ובין ה
המצרים ויבא עליו את
הים ויכסו ותר אינה
עניבם את אשר
עשית במצרי ותשב
במדבר ימים רבים
ואביאה אתכם ארץ
ראמרי הישב בעבר
הירדן וילחמו אתכם
ואתן אותם בידכם
ותרשו את ארצם
ואשמידם מפניכם
ויקם בלק בן צפור
מלך מוא וילחם בישראל
וישלח ויקרא לבלעס
בן בעור לקלל אתכם

זכר ש קולך איותו בכל
ארץ ככען ש קמקומו
רשס מקנה קיו ובכלס
צאם ליו קטבולא למורו
על אפנות הארץ קקיא
למיו שקוץ מוכן אר
קאלמו' וקנה זכר שפן
ע אית יצק ולא
קזכר אר קנטס ט
צצק לבדו יקר עזרע
ואולס צצק זכר שפן
ע אית יעק' ואת צצו ולא
נמנע מלמזכ' עשו לפ
שקיה צדק למזכ' ט עק
ע אית קר שער ער וק
ונמנע ישראל מלקלס
עמו עליה עמו
סזכר צע' ואולס מנע
אברקס לא קיה אחד
שאקרתו צע' מלקלס
עמס וזכר שיעקב צעו

ידו מצרים והצואס מנשם קאי עי' מנשק ויהרין כלאר קרנה לקכות אית מצרים ויאחרזה
רבו עליקס ורדפו אחריקס המצרים צחיל גדול וברכבו בפרשי' וקשיעו אוקס חוקס על קיס עד אלא יכלו לברוח
מנשם וקפלא קאי' חסדו עמקס ושס עמן חסוך מילד עין ישראל וצין מצרים וסבב שטבע קמצרי' צס צחופן
סזכר צע' וקנה שט קצת קדור קקוץ רואות אלו קאותות וקמופפני' אשר עשק קאי' צמצרים ואחר זקיא
צמדבר ימים רשס צצת קמנדוליס

רד"ק

קדושים לשון הפלגות כמו אלקים וכן ישמעאל ישראל
בעשיו חיה אלה עשי פי קדש זה לשון שדרה קורא ואלו
תחשוב שיש רשויות קדש אמר עליו לשון קורא כלומר אחד קורא וזכרון
מקומות כל לשון רבנות נקרא בלשון רבים כמו אדני וסוף אדני קורא
אשר קלטו אלקים וז"ל למען אמר לא תוכלו וגו' כי אין אדם בעולם שאם
יוכל לעבדו זכרון

וזכרון יתועד קי"ך
אמר אל קורא קורא לא יסא
לפשתכסונו וקשתו אומר
עליו כושר עין ופשת ו
וזכרון אלא יקראע אמר
לקם ואם רע בעיניכם
זכרו לכם וגו' וקם אמרו
חלוקה לפי מעוונותיו אז
אמר לקם יקראע לא תוכלו
לעבוד אתי כי אלקים
קורא וגו' כלומר לא תוכלו
לעבדו כינו שעבדיו
קמים לעזו ושתעשו ב
זכותיכם שכן עשין
כמו שאמר קדושי סגור
ע וישתחו ויתפללו אלו
וגו' וזכרון כן יעשה כל
עבודות בעולם טוב
רעו וזכרון ולא ירא

רלב"ג

ועכ"פ קדש ט
חלוקה לקם מעט
אלקים חזקים
עם דאיתם קטנות קטנות
שקטם קאי"

בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הוּא הַמַּעֲלֶה
אֶתְנוּ וְאֶת־אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבְּתַר עֲבָדִים וְאִשְׁר
עָשָׂה לְעֵינֵינוּ אֶת־הַתּוֹרָה
הַגְּדוֹלָתָהּ אֱלֹהֵי וַיִּשְׁכְּרֵנוּ
בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־הִלְכֵנוּ
וּבְכָל־הַעֲמִים אֲשֶׁר עָבְרֵנוּ
בְּקִרְבָּם וַיִּנְרֵשׁ יְהוָה אֶתְכֶם
הַעֲמִים וְאֶת־הַאֲמֹרִי וַיִּשְׁכַּח
הָאֶרֶץ מִפְּנֵינוּ גַם אֲנִי הֵנּוּ מַעֲבָדִים
אֶת־יְהוָה כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ
וַיֹּאמְרוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם לֹא
תוֹכְלוּ לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה כִּי אֱלֹהִים
קָדְשִׁים הוּא אֵל קָדוֹם הוּא לֹא
יִשָּׂא לְפָנָיו עֲבָדִים וְלֹא יִתְנַסּוּ

אֲדוֹמִים אֱלֹהֵינוּ הוּא דֹאֲמִיק
יִתְנַאֲוִית אֲבֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ
דְּמִצְרַיִם מִבְּתַר עֲבָדִים
וְרַעְבֵר לְעֵינֵינוּ אֶת־הַתּוֹרָה
רַב־בְּיָא הַאֲלֵינוּ וְנִטְרָנָא ב
בְּכָל־אֲרָהֵהּ לִכְנָא בָּהּ
וּבְכָל־עַמֵּי דְעִבְרָנָא
בִּנְהוּן וְתִרְדֵּי יֵשִׁית בָּהּ
עַמֵּי אֲוִית אִימֹרָה יִתְב
אֲרַעֲמֵן קִדְמָנָא אֲפִי ו
אֲנִי אֲנִי נִפְלַח קִדְמֵי אֲדִי
הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִמְרוּ יְהוֹשֻׁעַ
לְעַמֵּי לֹא תוֹכְלוּ לְמִפְלַח
קִדְמֵי אֲדִי אֱלֹהֵינוּ אֲקִדְשָׁא
הוּא אֵל קָדוֹם הוּא מֵן קִדְמֵי
דִּין דְּקִשׁוּט לֹא יִשְׁבֹּק ל
לְחֻבֵּיבֹן וְלִחְמֵי אֲבֹנוּ

ממנו שיעשה אותנו כי אין צדו יטול ועטרת קאי חיה שלימה כי אם שיסור מדרך קדש כל כעטן שאמר
דוד עבד אלה לא מעל עשה וגו' ויעבור חיה מרחבה ומינחה ובקדושה ובקדושה כעטן שז' קדושים תהיו וגו'
ולפי אמר כי אלקים קדושים קורא ומג' אל קורא קורא לא יסא וגו' ר' אשעבדי עז' אם יטח ערק חיה ויעטד ער'
אחרת לא יקבל זה כי גדל קמה מעשי העושים ולא יוכלו לעשות לו לא טובה ולא רעה וקאר חין בו ינושל
אזעלו ועבד קדש אם יטח ויעטד עז' ויבחר לו בעטול קבעני יקבענו ויעטשו עד שישוב בשונ שלימה
וימנולו ואם לא ישוב בשונ שלימה לא יסא לפשע ולחמיו ולפחד אמר אל קורא לא יסא לפשע

דדק

נתמנים שם אל תואר וכן אס
צומת ונתמנים וקסירו אית
אלפים פי אלפי כסף ואלפי זהב שלקחו
בערים אשר כששו בעבר קירדן ובעברים
כמו שכתוב בחזקתך קדושים וגו'

רלבג

ואחד שזכר כל העובות שהקן קאי אית
ישראל עק אונתם לראי אית יי ולעטד
אונת ולקסיר אית אלפי קסבר מקרצ' ולפי שידע מנתכונתם
אז שלח לעטד עז' עס מה שמנך לנפ' אלזה בדברים אלע
אין לפס שאס רע בעטקס לעטד אית יי יצרו לפס אלפי
אונתקס אשר מעטד

ויהי בתלכון ארעא דלא
לאיתון בה וקריון דלא
בנאתון ויתבתון בדיון
ברמין ויתין דלא נסבתון
אתון אכלין וכלען דהילון
מן קדם יי ופלהו קדמוהי
בשלמותא ובקושטא
ואערו יתטעותא דפלהו
אבהתכון בעבר פרת
ובמצרים ופלהו קדם יי
ואם ביש בעינכון למפלה
קדם יי בדרולכון יומא
דין קדם מי תפלהון אם ית
בעותא דפלהו אבהתכון
די בעברא דפרת
ואם יתטעות אימוראי
דאתון יתבין בארעהון
זכרם אנא ואינש ביתנפלה
קדם יהוה ואתיבעמאזמו
הס לנא מלכ שבקית וגום

ואתן לכם ארץ אשר
לא ינעתבה וערים אשר
לא בניתם ותשבו בהם
ברמים וזיתים אשר לא
נטעתם אתם אכלים
ועתה יראו את יהוה
ועבדו אתו בתמים
ובאמתו הסירו את אלהים
אשר עבדו אבותיכם
בעבר הנהר ובמצרים
ועבדו את יהוה ואסרע
בעיניכם לעבוד את יהוה
בחרולכם היום ארתמי
תעבדון אם את אלהים
אשר עבדו אבותיכם
אשר בעבר הנהר ואם
את אלהי האמרי אשר

קבר שהרזיק קאי משם
אז אלפי קאימרי שקורישו
אית לרצ' וקז' אינונותק
קנונות ומעבנותקס
קפחותים קיו סנה
שהקיאה קארץ אונתכמו
שזכר בערק ט ברשע
קניס קקס יי מורישס
מסמקס וזק קיק ג' כש
לפרזיק ישראל מאלקיקס
לעבדס וקודיעס נס כן
יקושע עס זק שאס
יצרו לעטד לקי אורי
אלן יסכס עמקס אן
קור וצית יעטדו אית יי
כדי לפרזיק עט מלנצו
עז' וקנה קיק קקשתלע
באלע כדי שיקבל עט ק
קדור קקול לפט קקלי
אלן לעטד עז' ט זקקיק
ראוי שירזיקס ינתר
מעמנך איד עז' אורי
מיות יקושע ועכו

אתם יושבים בארצם ואנכי זכיתי נעבד את יהוה
ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה
לעבד אלהים אחרים

לן נשמרו מעוז כמען שזכר בראש ספר שופטים וענה קסס וגו'

ר"דק

עדים אתם בכם
 חכם בעצמכם
 תקו עדים בכם
 כי אתם צדקתם
 לכם חת יי' וימך
 עדי אתם קשמו
 וקמף וכן
 קחזינו קשמיס
 ותשמע קחזין
 שמוע שמיס
 וקחזיט קחזין
 קשמו מן קשמיס
 וקמף מן קחזין
 ורשי זל עדים
 אתם בכם רחם
 יקושע שעתדין
 לערער צמי
 יחזקא שזוקעלם
 על רוחכם היו לא
 תביק חי חת חס
 לא בד חזקה וע
 כזקבלם עלכם
 צמי יקושע ולא
 תחמרו מנהקבלן
 צמי מנהק כרי
 לכם לחזן עשיט
 כרי צמי יקושע כזר ככפתים וקבלתם

ר"לבג

וקמך לקחיקס עזר מעטוד עז חזן לקס כ חזר שיכנסו לעטודת ית
 תקמך לקס מעזר עטודת כ לא יסח לפשעה חס יסורו מחזריו לעטוד
 עז חזן יכלה חותם חזר אשר קסיט לקס ולא חזן לקס זק יקוש' שיקי קטמן צדקתם
 לסור מחזרי יי' כ כזר נקשרו בזק כל הדורות צמעמד קר סיט' אך חזן לקס זר
 לקוסיק לקס קחיקק מעזו כמו שזכרנו עס שכזר קיק יודע מסובת טענתם בער
 קחיקק לקס

ארי תשבקון יר
 פולחנא דיי ותפלו
 לטעות עממיא ויתוב
 ובאש לבון וישיע
 יתבון בחר דאוטיב
 לבון ויאמר עממיא
 ליהושע לא אלהין
 קדם יי נפלה ויאמר
 יהושע לעמא סהרין
 אתון בנפשיכון ארי
 אתון בחרתון לבון
 יתפולחנא דיי ל
 למפלה קדמורי
 ואמרו סהרין וכען
 אעדו ית טעות עממיא
 רביניכון ואפעו ית
 לבכון לפולחנא דיי
 אלהא דישראל
 ואמרו עמא ליהושע
 ית יי אלהנא נפלה
 ולמימריה נקברו

כיתעזבו את יהוה
 ועבדתם אלהי נכר
 ושבו הרע לכם וכלה
 אתכם אחרי אשר
 היטיב לכם ויאמר
 העם אל יהושע לא
 כי את יהוה נעבד
 ויאמר יהושע אל העם
 עדים אתם שבכם כי
 אתם בחרתם לכם
 את יהוה לעבד אתו
 ויאמרו עדים ועתה
 הסירו את אלהי
 הנכר אשר בקרבכם
 והטו את לבבכם אל
 יהוה אלהי ישראל
 ויאמרו העם אל יהושע
 את יהוה אלהינו
 נעבד ובקולו נשמע

יסמינו נשם
 פטס לעטוד זולת
 קשי' ויחזר זק חזן
 לקס יקו שקס עדי
 צקס חקס צדו
 לעטוד חר' ח
 לקחיקס יותר צמך
 שחזר זקמעטו עז
 וחזן לקס סיטו
 חת חלמי קכזר חזר
 נקדצס ויסו לבצס
 חל יי חלמי יסחל
 וקול חזן לקס זק
 שחס כפתק לבס
 צפתר מן קעטודות
 קאל חזר לחשי ק
 קחזין יסירו מלצס
 קדע קכפדו צקס
 נקס לא קודו שיצמד
 לזק אך קשים ח קס
 יעבדו חר' ח
 וישמע נקול

וכרת יקושע ברית

ויסס לו חק ומשפט

רד"ק

ולת עצמות יוסף אשר קטלו בני ישראל אף על פי שכתב ויקח
מנחה את עצמות יוסף עמו קורא הזקיר את בני ישראל
למעלה כמו ויבן שלמה וקדומים להם ונדרש כל המתחיל
במעשה ואחד במעשה נקראת על שם האחרון מנמי אהרן למע
מנחה דכתיב ויקח מנחה את עצמות יוסף עמו נכתב מנחה במעשה ונדרש

רלב"ג

אחד זמ זכר שכבר
מת יאשע בן
מנחה ועשר שנים
וקברו אותו בגבול
מלכו וזכר עוד
שכבר עבדו ישראל
את יי' כלא ימני
מנחה וכל ימני
קזקקו אהרן
קאריו ימני
אחרי יאשע
ואשר ידע את כל
מעשה יי' אשר
עשה לישראל וקם

וית גרמי יוסף
ראסיקו בני ישראל
ממצרים קברו
בשכם באחסנת
הקלא דיובן יעקב מן
בני המור אבורה
דשכם במנחה
חורפן והוון לבני י
יוסף לאחסנא

ואת עצמות יוסף
אשר העלו בני
ישראל ממצרים
קברו בשכם בחלקת
השרה אשר קנה
יעקב מאת בני המור
אבי שכם במנחה
קשיטה ויהיו לבני
יוסף לנהלה

ככס למדן ככסו
ישראל עצמותו
למדן זקברו אותם
ועלת המערה
בכסא את עצמו
יוסף אשר קטלו
בני ישראל
ממצרים קברו
בשכם אשר קנה
מנחה בני ישראל
אלו אשר קטלו בני
ישראל קברו
בשכם דרשו

יוצאי מצרים ש זולתם לא ידע את כל המעשה
וזכר אהרן בן עצמות יוסף קברו
במקום קמא שקיה לבני למלך
וט אלעזר בן אהרן

מנחה נכסו ושכס קמורו ונפ קמפא לפ
שקיה שכם בולק חפרים בכור יוסף קברו בנחלה
קראונה אשר ליעקב חזינו בלדן ישראל ולפי דעת
בפסוק ואת נתת לך שכם אחד על אחיך רמזו לזר
שיקברו בשכם זהו שאין לך כלום אהרן טורח

לפתעם בקברתו ואת נתת לך נחלה שתקבר בה וזו
הבטרה שנתן לו שיטלו בו שם חלקים שזעפה שם בנך קמורים לך ונע' אפרים ומנחה כראובן ושמעון
יקיו לו ועד אינן ויברכס בנס הקורא לאמור וקורא מלך רמזו לבטרה ופרש ואנן כך יברך ישראל בך את יוסף
ידבר ב בזרעך יברך עם ישראל ואנן שתבוא ישמך חלקים ראפרים ונע' וקודיע שנתן ל קבטרה לפיות
במו מנחה מנתברכן ויקיו לבני יוסף למלך יחשבו להם העצמות למלך מנחה שכתב בנחלתם ודרש ט
על בני יוסף שהתעסקו בקברת העצמות בנחלתם
ולעזר בן אהרן ונע'

והמריצה אם ברוב קיימים יפול מן חלקת בטמא
 בעטן קארץ קנה מה שכזכר בזה המקום מהמנוע
 לחלק חלק מהם ישמרו מן הקטטה הו' קארץ
 להזכר קיום מה שיעד קשי לכלב באשר
 מלא חזרי' ו' ולא חלק בעצ' שאר המנוע' שהארץ
 אשר דרש רגל זה תהיה לו למלא ולבט' הו'
 קארץ לאודיע שכבר עתקיים ייעד קשי
 בשם שמעון ולוי במש' יפול חלקם בטמא ואפ"כ
 בשאר כ' כז' קיו נחלתה מן פירות כנו אזכר ט'
 הו' קארץ לאודיע שכבר קיימו ישראל מנה' שנו
 בערה להבדיל ערי המקלט ולתת ללוים ערים
 לשבת ומגריהן לבעמותם וקנה קבצו שתי המנות
 יחד כ' ידמ' שערי הכהן והלוים כלם קוללות וקנה
 להבדיל מן הקהל כ' המנוע' קנה קארץ קבוצו
 ולזה קוצר' לוי בבורג צמוד מטמ' מן צמי הקחטו
 למות כנו שז' ארס' וידנה כ' מטמ' שכלל ערי
 המקלט עם ערי הלוים קש' אר' בזה המספר ואמ'
 בסוף שקם ערים מנ' ומגריהן שכבר הקיסן זו
 לזו ולזה תהיינה כלם קוללות הו' קארץ מנה'
 שלמדנו מהמנוע שצט' השמים אשר יעבר
 הירדן כ' כשירצה האדם דבר אפ' שיתחדש מימנו
 קפסל או קבוק קארץ כ' אם לעתים רחוקים קל
 תראה כ' אלן השמים כשראו כ' בדרך קומן יקנה
 אפס' איס' ביות הירדן מן פסיק בטמ' וצן ארץ
 ישראל שישבתו בטמ' מעטוד את' ו' קת' כ' ו'
 לבי' דבר שאר מורה שנס' קס' מעס' ו' ולזה
 צו' שם המנוע קארץ שיקנה בתבנית מנוע ו'
 וקראו שמו כ' עד קארץ שכותבין כ' ו' קארץ
 ויקראו כ' אשר ראה נכ' אפשרות סור ישראל מ' ארץ
 ו' מ' מה שנש' ארו מן קנים קהס' אלן קארץ מ' ו'
 נכ' לפי מה שאפשר להציל מזה וקב' אס' מזה אל

שיקבלו עליהם שמת' לפי קארץ לטמא ולחזק
 אות' ואלן לסור מ' ארץ לברחיק יותר מזה קשן'
 הו' קארץ שלמדנו מעטן שלח פנחס וקשי' ו'
 לשמים שקיו מעבר לדרך לחקור חמות
 קעטן קודם עליהם עליהם לנצ' וקארץ נ'
 בעמ' אשר יחש' ש' חין להמיתן עליהם לעשות
 כ' אס' הק' צדיק להיפ' ולחקור קעטן קארץ
 תראה כ' עליו זאת החקיר' קיה נמשך מזה סוק רב
 בעלות כ' ישר' לנצ' על חוקים וקנה יחש' ש' חין
 להמיתן על אלן קד' רים שקס' כנגד קש' ית' מטמ'
 קבנות שזכרו פנחס וקשי' וקשי' לשמים קאל' בזה
 המקום ולזה המנוע' אלן המיתן פנחס לקחת עט
 ממש' רב' בדבר ומ' ארז' כל מקום' ש' חין
 חלל קש' חין חולקין כבוד לרב' ומזה המקום יותר
 הספק חיד' למ' מלכו ישראל בזה ש' קושע שקיה
 כצ' עם שקיה מהמנוע' קד' חיים לעשות לפי
 משפטי קתור' בהטלת קעושי' ראו שקיה מהמנוע'
 כ' לפי דרש' קתור' בלופט החקירה המנוע' דת
 צנו' למ' שישאלו חיד' חמות בזה לנצ' ו' חס' ב' ח'
 לנצ' זה בזה המקום יארכו קד' רי' יותר מ' ח' ח'
 למה ש' ח' ח' הו' קארץ מה שלמדנו שראוי
 לכל אדם שישת' שקיה נקבר בגבר'
 משפחה להשיר שמו ולזה זכר בקב' יקוש' בגט'
 נחלתו וקבר יוסף בגט' נחלתו בעו' וקבר אעזר
 בן אהרן בג' בעת פנחס צו' ומזה המקום למ' ח'
 קת' ש' קב' מזה קנד' לוסף בש' ח' כ' לז'
 שמים וזה כ' כזה קיה ראו בג' לית' לב' ח'
 ויתכן יותר שיצ' מקום קבורתה בש' ח' לח' ח'
 מקום וכבר עבר' ח' ח' קיה לפי מה שכזכר כ' ח'
 שמואל'

תפ תפ

דִּרְק

וְאֵתָּוּ וְגַם אֲשֶׁר עָשָׂה לְעַבְדֵי אֱמִירֵי
אֲרָזִים מִמֶּנּוּ קִיָּם לְפָנֶיךָ אֵלֹהֵינוּ
קִיָּם לְאֲלֹהֵינוּ אֲלֵינוּ מִלְּמַד שֶׁשָּׂא פָנָיו אֵלֵינוּ
וּמִתְּהַי וּרְשָׁק וּמִכָּחַן סִמְכוֹ לַרְוֵשֶׁת הַבְּעַל וּמִקָּס
אֲמִירוֹ שֶׁתִּפְשֵׁר שֶׁתִּפְלַק לְבַדָּה קִרְמִיִּים וַיִּתְּכֵן
גַּבְלָם רַשֵׁי יִשְׂרָאֵל
עָשָׂה לְכַמוֹ שֶׁתֵּן
יִקְוֶה לְכָל בְּחַיִּים
לֹא עָלָה יְיָ כִּמוֹ שֶׁתֵּן
לָקֵם וּזֶה אֲשֶׁר עָשָׂה
לְעַבְדֵי קִיָּם יְרוֹשֶׁת
אֲשֶׁר אֵין שֶׁדָּרָה

קִרְמִיִּים לֹא קִיָּם אֲוִיָּם אֲשֶׁר עָשָׂה לְעַבְדֵי אֱמִירוֹ
לֹא כֹכַל לְעִיָּם שֶׁקָּבַע פָּנָיו אֲוִיָּה גִבְעָה שֶׁאֵין נִמְנָחַת
אֲוִיָּה שֶׁדָּרָה חֲזוֹרָת בְּזוֹכֵל וּנְמַנָּח אֲוִיָּה כְּדִיק קָטָר
כְּקָבַר שֶׁאֵין אֵלָּה אֲוִיָּה לְשׁוֹן עָשָׂה לְקָבַר לֹא כִּי מִנְחָה
לְשׁוֹן מִתְּהַי בְּמִכָּחַן כִּמוֹ וַיִּתֵּן לְעַבְדֵי מִעֲרַת הַמִּכְסָּה
וְחֵת לְפִירוֹשֶׁת קָבַר גַּבְלָם מִתְּהַי חֲזוֹרָת בְּזוֹכֵל
נְמַנָּח כְּדִיק קָטָר בְּקָבַר שֶׁאֵין אֵלָּה מִתְּהַי יְחִי חֲזוֹרָת
בְּזוֹכֵל אֲוִיָּה מִתְּהַי רַשֵׁי אֲוִיָּה חֲזוֹרָת בְּזוֹכֵל וְזוֹ
הַגִּבְעָה שֶׁבָּה אֱמִירוֹ עָשָׂה לְעַבְדֵי אֱמִירוֹ שֶׁאֵין כִּי
יְרוֹשֶׁת אֲשֶׁתָּה קִיָּם קִיָּם אֲוִיָּה קִיָּם אֲוִיָּה יְרוֹשֶׁת הַבְּעַל
אֲוִיָּה חֲזוֹרָת בְּזוֹכֵל תֵּם תֵּם

רִלְבֹּב

וְשֶׁתִּפְשֵׁר עַל אֲוִיָּה בֶן אֲוִיָּה וּקְבָרוֹ אֲשֶׁר
בְּגִבְעָתָהּ פָּנָיו אֲוִיָּה עָשָׂה לְעַבְדֵי
אֱמִירוֹ וְאֵין אֲוִיָּה אֲוִיָּה אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֵלֹהֵינוּ
לְאֲוִיָּה אֲוִיָּה שֶׁתִּפְשֵׁר אֲוִיָּה קִיָּם יְרוֹשֶׁת פָּנָיו
לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה קִיָּם וְלֹא כִּי שֶׁתִּפְשֵׁר עַל אֲוִיָּה
בְּזוֹכֵל וְאֲוִיָּה רַשֵׁי אֲוִיָּה

וְאֲלֵינוּ בֶן אֲוִיָּה מֵת
וַיִּקְבְּרוּ אֲוִיָּה בְּגִבְעָתָהּ
פָּנֵינוּ בְּזוֹכֵל אֲוִיָּה נִתֵּן
לְעַבְדֵי אֱמִירוֹ
חֲזוֹק

סְבוּם פָּסוּקֵי דְסִפְרָא שִׁישׁ
מֵאוֹת וּשְׁשֵׁה וּחֲמִישִׁים
וּסִימָן נוֹם וּחִצְיוֹן מִחֲשָׁבוֹן
עַד רֵמֵת הַמִּצְפָּה וּסְדָרֵי
יָם

כְּפָרֵק יִשְׁמַח לְעַבְדֵי
פָּנָיו יְרוֹשֶׁת מִלְּמַד
וְזֶה דְרָךְ דְּרַשׁ
וְאֲוִיָּה קָבַר קִיָּם
לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה
וְאֲוִיָּה קִיָּם
קִיָּם מִזְוָה קָבַר
קִיָּם אֲוִיָּה הָאֵל קִיָּם
לְפָנֶיךָ עָשָׂה
קִיָּם אֲוִיָּה לְאֲוִיָּה

וְשֶׁתִּפְשֵׁר קִיָּם מִקָּבַר לְאֲוִיָּה וְלֹא עָשָׂה אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ
קִיָּם וְלֹא עָשָׂה מִקָּבַר עַל מִשְׁקָה וְעַל יְקוּשָׁה
וְהַמִּלְּמָד הַרְבֵּי אֲשֶׁר כָּפַל בְּדָם הָבֵן קִיָּם בְּזוֹכֵל
וְקִיָּם אֲוִיָּה לְכָל אֲוִיָּה שֶׁאֵין יְקוּשָׁה מִעֲשׂוֹת מִקָּבַר
שֶׁאֵין מִקָּבַר בְּזוֹכֵל קִיָּם תְּרַחֵם שֶׁיְקוּשָׁה מִפְּנֵי שֶׁאֵין
יְקוּשָׁה לְפָנֶיךָ יְרוֹשֶׁת קִיָּם לְאֲוִיָּה לְפָנֶיךָ לְעֲשׂוֹת מִקָּבַר
שֶׁאֵין אֲוִיָּה לְעֲשׂוֹת מִקָּבַר וְקִיָּם הַפְּלֵת קִיָּם בְּזוֹכֵל לְשִׁמְיָהּ
שֶׁתִּפְשֵׁר קִיָּם קִיָּם תְּעַלֶּה שֶׁקִיָּם קִיָּם וְלֹא תִשָּׁלֵם זֹאת

הַחֲלוּקָה בְּשִׁמְיָהּ לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה כְּדִיק קָטָר שֶׁאֵין כִּי
הַכְּבֻדָּה לְבַד קִיָּם יִשְׂרָאֵל מִתְּהַי בְּזוֹכֵל מִקָּבַר לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה
יְקוּשָׁה אֲוִיָּה מִקָּבַר אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ
כְּדִיק קָטָר שֶׁאֵין כִּי יְקוּשָׁה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ
קִיָּם אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ
קִיָּם אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ
קִיָּם אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ
קִיָּם אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ אֲוִיָּה לְפָנֶיךָ

לחובה

עמנו וצאקען ערכי גורל עני עברי מושג זכה לעילי כף יזכה וליצורה ולמען
ולמעשים טובים